

52186
5224

INDICIS
IN
SWIETENII
COMMENTARIORUM
TOMOS UNDECIM

SUPPLEMENTUM

CONTINENS

RES NOTATU MAXIME DIGNAS IN COMMENTARIIS

REPERIUNDAS.

K424

AKADEMIA MEDYCZNA W ŁODZI

Wydział Farmaceutyczny

Zakład Historii Farmacji

Łódź, Al. Kościuszki Nr 4

WIRCEBURGI,
SUMTIBUS VIDUÆ J. J. STAHEL.
MDCCLXXXII

Bibl. Gl. Ak. Med. w Łodzi

Wpłyty: 21. XII. 1970

Stawian: Historia Medycyny AM

Pod nr: 587/70

Cena: 120-

4224

52186

5224

JOANNIS ADOLPHI GLADBACHII
SUPPLEMENTUM

IN
SWIETENI COMMENTAR. TOMOS.

Numerus romanus tomum, germanicus paginam notat.

A.

Abdomen quid. II. 278.

tumidum puerorum, a glutine contento, frictiones optime fert. quomodo? I. 174.

Abdominis circulus sanguinis quomodo fiat in statu naturali & sano, & in illo ubi hepar obstructum. VI. 149.

constrictio sola, præsertim per thoraces rigidos, in sequiori sexu plurima fecit mala: imo paralyſin thoracis & abdominis induxit. VII. 41.

dolores si adsunt chronici, merito lienis, pancreatis, aut alius visceris ulcus, scirrhus, cancer, calculi, suspicantur, & blandissima tantum remedia exhibenda. VI. 252. 308.

tormina multi ilico sentiunt, dum pavimento lapideo frigido diu insistant. VI. 259.

tumor post pastum subitus & a Vermibus oriri potest. IX. 521. ab esu fructuum austerorum. VII. 11. 50.

a scirrhis Omenti. Exempla VI. 253. IX. 111. 112.

post febres intermittentes interdum fit a scirrhis. V. 183.

non semper infausti ominis est, cur? V. 183.

autumnales quid designet. IV. 137.

Abdominis vulnera cavitatem non penetrantia quibus noscuntur. II. 278. & 279.

neglecta sæpe pessima produxerunt mala, quæ? II. 279. attamen oblique decurrentia fistulas pariunt. II. 279.

Exempla II. 282.

quomodo curantur. II. 282.

A

Ab-

Abdominis vulnera cavitatem penetrantia quibus noscuntur. II. 283.

& viscera interiora illæsa quibus noscuntur. II. 284. quomodo curanda. II. 285.

& viscera interiora læsa, quibus noscitur, & quibus detegendum quales hæ partes sint. II. 289. & seq. si viscera læsa quid eveniat. II. 294. & seq.

Abdominis vulnera cavitatem si aer intraverit, qualia mala pariat. II. 296.

copiosum sanguinem effusum continentia quæ mala pariant. II. 296.

paucum sanguinem effusum habentia non adeo periculosa, cur? Exempl. II. 296.

quomodo tractanda. Vide Intestina. Omentum.

qualem requirunt diætam. II. 311.

Abdominis vulnera 18, quorum 8 cavitatem penetraverant, curata quomodo. II. 313.

dolor acutus semper suspectus, cur? II. 289.

liber aeris frigidioris accessus noxius, cur? II. 295.

Abdominalium viscerum vitia hepar adeo facile afficiunt, cur? VI. 227.

Ablactatio infantis ante dentitionem absolutam ne fiat, cur? IX. 584.

Abortientes diu languent, ut ut cibos assumant, cur? I. 38. IV. 71.

Abortum convulsio sequens unde? II. 53. 54. quomodo tractanda. II. 60.

Abortus quid sit. IX. 124.

in tria stadia distinguitur, qualia? IX. 125.

circa tertium mensem frequentior contingit, cur? IX. 126. 133.

a Vomitu, cur? IX. 125.

ob tenesimum assiduum ab ulcusculis genitalium fervidis,

& ab hæmorrhoidibus tumentibus productum. VI. 353.

ab aphthis metuendus, cur? VI. 352.

in foeminis frequentior quam in brutis, cur? IX. 154.

Placenta facilius remanet quam in partu maturo. IX. 155.

remediis factus Exempl. funestum ex Hippocrate. 156. Abortum procreantes horreant vitam certo perdituram, nisi homicidii crimen illas jam terruit. IX. 157.

majus periculum inducit foeminis, quam partus naturalis. IX. 157.

convulsio sequens, unde? & quomodo tractanda. II. 53. 60. ut plurimum funestus illis, quæ febre continua remittente laborant. IX. 157.

Abortus febre acuta laborantium non semper funestus. IX. 158.
Variolis discretis copiosis laborantium, non semper exitialis. Exempl. evasæ, quæ quarto mense abortum perpessa erat. IX. 158.

& hydropem efficere potest, cur? VIII. 322. IX. 158.
præcavendus, nisi subito concidant mammæ IX. 170.
instans quibus noscitur. IX. 166. vide Hæmorrhagia uterina. unde? IX. 171.

ab Hippocrate procreatus quomodo? Exempl. IX. 174.
Facinus est hunc efficere. IX. 175.

causæ revocantur ad duplicem impotentiam, unam fœtum gerendi, alteram fœtum nutriendi. IX. 180.

Abcessus quid? III. 113.

dum pus continet coctum, statim aperiendus, cur? III. 118. 133.

quomodo tractandus, ut aperiatur. III. 113. 115. 116. seq.
occlusus maneat, donec omne crudum inflammatum fuerit maturatum. III. 125.

nimis cito apertus quæ mala faciat. Exempl. III. 127.

pus exitui aptum habere quibus noscitur. III. 128. 129.
& seq.

pus continens exitui aptum & non apertus quæ mala faciat. Exempl. III. 118. 119. 134.

in glandulis diutius clausi relinquendi, quam in aliis partibus, cur? III. 143.

interne latentis, in morbis internis, præcipuum signum est, si post dolorem acutum inertis ponderis sensus in loco affecto percipiatur. III. 133. vide Vomica.

Cubiti sanatus per diarrhœam purulentam. Exempl. III. 137.
quomodo minimo cum dolore aperiendus. III. 142.

per scalpellum tuto aperiatur, quomodo. III. 143. 144.

profunde hærentes quomodo dignoscendi. III. 145.

in hypogastrio profunde hærentis Exempl. III. 145. 146.
mammarum profunde hærentis Exempl. III. 146.

in crure rarioris Exempl. qui omnia maturi abscessus signa habuit, qui vero apertus ne guttam puris exhibuit, sed paucum mucum saltem effudit, subsequenter postero die fungosis excretionibus. III. 147.

magni non simul & semel a pure liberandi, cur? III. 149.
si comprimi possunt, ab omni pure simul ac semel liberantur. III. 149.

ossum, quid. III. 526.

quomodo curandi. III. 151.

& per causticum aperiuntur, sed minus tuto quam per scalpellum, III. 152.

Abscessus post febres, præcipue acutas, Exempl. IV. 134. & 135.

apparens & iterum disprens in acutis, cujus præfagii. IV. 154.

Absorbentia efficacia tantum ubi acido occurrunt. I. 148. IV. 213.

ex se inertia sunt. I. 148.

in alcohol redacta minime conducunt. I. 148. 150.

in scirrhis intestinorum utilia. VI. 306.

pulverata saltem adhibeantur. I. 148.

igne exusta primis viis damna inferunt, qualia. I. 285.

Abstergentia medicamenta quæ sint. I. 115. 536.

Acerum conficientes cur pallidi sæpius & tumentes sint. I. 152.

Vini putredini sanguinis optime resistit. I. 203.

sanguinem dissolvit. I. 203.

majori copia epotum febrim excitat. I. 225.

habetur pro anthelmintico; quibus miscendum & quomodo tractandum. IX. 554.

secundum Torti vermes cito necat. IX. 559.

ex quibus constat. I. 203.

qualem in humores nostros exserat vim. VII. 394.

Achores quid? XI. 364.

retropulsi epilepsiam efficere possunt. Exempla VII. 150.

quomodo revocantur. VII. 172. 194. VIII. 202.

Acicula deglutita ex inguinis tumore extracta. III. 18.

Acidum naturaliter in animalibus non invenitur. I. 130.

in corpore humano si exstat, peregrinum est & ortum ab ingestis. I. 132.

mox eructant debiles, vinum potantes. I. 134.

præsens in corpore humano quibus noscitur? I. 143.

nascitur ex alimentis, ex inopia boni sanguinis, debilitate vasorum & viscerum, item & a defectu motus animalis.

I. 133. 134.

in prima digestionem facilius generatur, cur? I. 135. IX. 470.

solum, non semper creat appetitum; Exemplo sint rapacissima animalia. I. 137.

quid efficiat in corpore humano. I. 137. 140.

fæces infantum alvinas virides facit. I. 139. IX. 470.

corpus humanum pallere facit. I. 140.

eructantes raro pleuritide laborant, cur? VI. 20.

immurantia & obtundentia quæ sint. I. 149. Cepæ, allium, sinapi VIII. 363. IX. 472.

in infantibus, nisi convulsi moriantur, abdomen facit turgidum, sub initio alvum clausam, post vero nimis fluentem

tem

tem putridam, & sequitur mors, unde? IX. 471. cito domari debet, cur? IX. 470. oleis molissimis obtunditur, quomodo? & quando nocent. I. 149. IX. 437. 476. domatur ex pulvere lapidibus cancrorum, rhabarbaro & Cinamomi. grj. ut & saponibus. I. 149. 125. obtunditur Gelatinis. I. 149. & bile animalium. I. 139. IX. 474.

Acida sanguinem condensant, qualia? I. 284. 204. solvunt, qualia. I. 284.

Acria mechanica quid? IV. 187.

rubefacientia, quid? IV. 188.

sanguinem intrare posse probatur lacte nutricum alterato post iram, post purgans sumtum, aut allium comestum. IV. 49.

Acrimonia acida, alcalina, biliosa, oleosa quid? I. 208. 209-

Acrimonia acida obtunditur per saponem Venetum, per ova for. bilia, juscula ex carnibus juniorum animalium parata, vel ex gammaris & cancris confecta, per carnes teneras assatas, pisces fluviatiles assas. VII. 263. IX. 474. 475. per decoctum rasuræ Cornu cervi, eboris, Allium, cepas, sinapi semina. VII. 529. 530. VIII. 363. IX. 473.

Acrimonia alcalina obtunditur per saponem acidum, fructus horæos, lacticia, farinacea bene fermentata, oryzam, hordeum, secale &c. serum lactis gramineum, potus ex cerasis, fragis, recentibus cum aqua contritis &c. VII. 263.

biliosa quid? & unde? IV. 346. est acerrima I. 209.

biliosa noscitur ex lingua sordida, sapore fastidioso amaro putrido, nausea, anorexia. IV. 347.

biliosa tollitur ab emeticis, purgantibus &c. IV. 347., ut & a saponaceis, inprimis acidis, aquæ mistis, oxymele, fructuum horæorum succis, sapis, syrupis &c. IV. 346.

Oleosa peior est simplici putredine aut acrimonia biliosa; & ubi semel humoribus nostris mista, difficillime inde eluitur. I. 209. II. 321. III. 484. VII. 433.

aromatica quid efficiat. VII. 13.

aromatica tollitur aquosis, acidis, saponaceis acidis, gelatinosis &c. IV. 217.

Acrimonia quamcumque enervant aqua, oleum & decocta emollientia, hinc semper eadem profunt, etiam in casu dubio. VI. 282.

Acrimonia vide Cibi.

Actiones animales. I. 6.

naturales. I. 4.

viciales. I. 2.

Acus cum parte filii, sex pollices longa, circa humerum extracta. III. 19.

deglutita ex inguinis tumore extracta. III. 18.

Acusi morbi & a peritissimo Medico non impediuntur, quin in alios morbos desinant. VII. 21.

morbi quandoque subito deponunt in quandam corporis partem copiam veri puris, licet nullum signum topicæ inflammationis aut suppurationis in ullo corporis loco observatum fuerit. VII. 21.

morbi requirunt, ut sollicitè attendatur ad hypochondriorum dolores, tumores, retrosorsum elevationes, cur? VI. 226.

morbi quandoque sponte sua stipantur hydrophobia. VII. 336.

Adstringentia inflammatis partibus adplicata noxia sunt, cur? III. 69.

nervis quam proxime adplicata illorum actiones turbare possunt. *Acaciæ* succus linguæ impositus saporem per tempus profligat. *Adstringentia* oculis adplicata immedicabilem quandoque cæcitatem fecerunt. *Acerbis* fructibus abutentes pueri abdomen tumidum habent toties, cur? VII. 51.

quomodo operantur. I. 58. 59. 60.

imprudenter adhibita quomodo nocent. I. 61. IV. 640.

Adultorum diætæ. I. 123.

morbi. I. 123.

Aer acris putrefaciens qualis? IV. 205.

venenis refertus. ib. ead.

putrefaciens ad pessimam & subitam putredinem disponit. IV. 209.

Aer acris putrefaciens emendandus quibus? IV. 209. per ignem, per explosa tormenta, ut ventus proveniat: per Vaporem aceti, per sal marinum, per sulphur, per pulverem pyrium carbonibus combustum. IV. 209.

Aer calidissimus, & simul siccissimus animalium carnes non tam cito putridas facit. III. 201.

calidus calorem febrilem auget. IV. 267. nimis corpori humano nocet, cur? IV. 71. 198. quomodo temperandus? IV. 199. 120. 258. & humidus subtilissimam putredinem facit. I. 289. IV. 203. igne emendatur. IV. 203.

elasticus in sanguine naturaliter non invenitur, & dum adest, subitæ mortis instat discrimen. IV. 386. VII. 7.

fixus corporibus inclusus firmitatem illorum procreat. X. 505. seq. si a nexu corporum solvitur, elasticus quidem sit,

fit, sed differt ille aer ab atmosphærico quibus? X.
510. tentatus est a Pringlio & Macbridio. X. 512.

Aer frigidus & humidus nocentior est frigido sicco, cur? III.
93. quales pariat morbos. IV. 203. transpirationem im-
pediens paralyfin & apoplexiam efficere potest. Exempl.
VII. 54. rachitidem creare potest, cur? XI. 361. ad
morbos curandos quomodo comparatur? IV. 199. 258.
Aer frigidus & siccus in acutis inflammatoriis prodest, cur?
III. 92. 93. ad morbos curandos quomodo comparatur?
IV. 198.

humidus semper quibus noscitur? IV. 202. & tepidus,
diu durans, paraplegias epidemicas secundum observata
Hippocratis creavit. VII. 55. melancholicis utilis, cur?
VII. 244.

inspiratus & retentus musculorum actionem auget, cur?
V. 499.

non renovatus capitis vulneribus nocet. I. 519. II. 94.
purus, campestris, ventis perflatus, summum ad curandam
Cachexiam est remedium. VII. 531.

Stagnans, palustris, umbrosus favet melancholiæ & scor-
buto. VII. 286. 430.

Æstare morbi putredinosi familiares, cur? II. 191. inflamma-
torii familiares. IV. 436. cur? IV. 73. V. 68.

fervida, aridaque Hepatitis in nosocomiis militum epide-
mica observata fuit, cum magno ardoris sensu & dolore
acutissimo quasi perterebrante. Exempl. VI. 132.

fervidissima prægressa subsequuntur autumnali tempore fe-
bres biliosæ hepatitidem sæpe comitem habentes, cur?
VI. 138. 154. 155. 157. 165. 190 VII. 227. sequuntur
autumnali tempore febres curatu difficillimæ, quæ in
initio continuæ videntur, postea vero in classem inter-
mittentium veniunt. VII. 227.

fervidissima prægressa autumnali tempore frequenter obser-
vantur melancholiæ. VII. 227.

quales cibi optimi. vide Cibi.

Æstus inflammatae partis unde? III. 40. 41.

partium internarum quid indicet. IV 251.

Ætatum structura partium solidarum diversa unde? I. 116.

diversi morbi. I. 120. 121.

diversus victus. I. 122.

diversa vita. I. 124.

diversa medicamenta. I. 125. 135.

Alcabeſt Glauberi quid? VIII. 596. datur in podagra ib.

Alkali quid. I. 181.

origo in corpore humano unde. I. 182.

Alcali effectus in sanguine humano. I. 187. 188.

quibus animalibus proprium. I. 188.

rarissime in hominis viventis humoribus vere reperitur.
I. 210.

Sal fixum quid. I. 328. qualibus in morbis prodest aut nocet, I. 328.

Sal volatile quid. I. 181. proprietates & usus I. 329.

Salia omnia una eademque. I. 328. vide Sal alcalinus.

Salium usus & noxæ. I. 205. IV. 397.

Alcohol calidum in hæmorrhagiis utile. II. 5.

Alimenta tenacia corpora reddunt debilia, cur? I. 39.

Alimentorum facultas non pendet ab alimentis solis, sed omnium maxime a corporibus, in quæ ingeruntur. I. 98.

Allium magnam possidet acrimoniam. IV. 51.

maxime penetrabile est, ingreditur corpus per venas absorbentes, & penetrat per vasa arteriosa. IX. 546.

reputatur anthelminticum. IX. 546.

quomodo contra Vermes prodesse possit. IX. 546.

& Ascaridibus inimicum judicatur. 547. Sed Vermes humani in succo allii pauca aqua diluto vivunt. Exempl. IX. 551.

Aloes laudes. IX. 82.

Alvi adstrictio longa capitis functiones turbare potest, cur? VII. 43. sive obstructio qualia parat mala. IV. 58. in acutis noxia cur? V. 291. 292. diutissime fertur, & sæpe absque magna noxa. IV. 233. 234. quando & quomodo tolli debeat. IV. 234. 235. pertinacissima aqua frigida ad crura & femora affusa soluta fuit. Exempl. VI. 290. 291. plenaria a scirrho intestinorum. VI. 268. 303. 304.

durities in hydropicis unde? VIII. 330.

tarditas a defectu secretionis bilis provenit. VII. 252. 253. gravidarum ab utero tumido. IX. 110. & a defectu pinguedinis circa anum oritur. IX. 431.

constrictio quandoque tanta est, ut tubulum pro clysmate injiciendo non admittat. Mollissimis unguentis tunc anum illinire oportet, vel & balneo vaporis, dum fellæ perforatæ insidet æger, fovere, donec laxetur. VI. 281.

fluxus biliosus quid? V. 532. vide Diarrhæa. foetidissimus sæpe ab ingluvie oritur. IV. 56. a pingui mixto oritur. IV. 80.

fæcum spontaneus exitus, qui ægro sit incio, in morbis pessimum est signum, cur? II. 150. V. 485.

prolapsus ex calculo vesicæ. X. 472.

vide Anus.

Alu-

Alumen validiorem possidet vim antisepticam, quam reliqua salia. VIII. 154.

in collyriis noxium, cur? VII. 11.

Amara, ut ablynthium, centaurium minus, gentianæ radix, aristolochia rotunda &c. magnum habent usum in illis morbis ubi bilis vel iners nimis, vel copia deficit. VII. 17. 479. 492.

obesos graciles reddunt. VII. 17.

si a gracilibus imprudenter adhibita fuerunt, teste Galeno, mortem quibusdam intulerunt. VII. 17.

vermibus amica deprehenduntur, hinc non sunt anthelmintica. IX. 550. 551.

Amaurosis post febres acutas unde. I. 296. plerumque insanabilis, cur? VII. 45.

Ambulatio prodest debilibus. I. 56. 57.

Ambustio quid? III. 354. vide Combustio.

Ammoniæ salis dotes. I. 326.

Amor, noctes & dies eandem ideam menti præsentem sistens, bilem atram efficere potest. VII. 223.

Amputatio partis sphacelatæ quando locum habet. II. 347. III. 301.

qualia requirat. III. 308.

narcotica optime fert, quando? III. 322.

in digitis, metacarpo & metatarso quomodo peragitur. III. 302.

femoris, cruris &c. ferra, non aliis instrumentis, peragatur. III. 303. 304,

cruris quomodo a Verduino peracta fuit. III. 318.

quomodo facienda. III. 324.

per securim facta. Exempl. III. 304.

per aliud instrumentum peculiare facta. Exempl. III. 304. 305.

quonam in loco constituenda. III. 305.

ad articulum humeri proxime facta Exempl. III. 307.

Amputationem sequens convulsio lethalis. Exempl. III. 339. 340.

perpeffi suppurationis tempore ut plurimum moriuntur, cur?

III. 139. convulsio quomodo tractanda. III. 341. hæ-

morrhagia quomodo compescenda. III. 314. 329. ma-

rasmus ob chyli stillicidium e vulnere. Exempl. III. 339.

plethora partim venæ sectione, partim victu tollenda,

III. 341. 342.

Analeptica quæ? I. 47. III. 250. vide Cardiaca.

exterius adplicata quomodo operantur. III. 251. IV. 271.

Analogia, quid doceat? I. 22.

Anasarca hydrops unde? VIII. 253. VII. 509.

plerumque ab inferioribus corporis partibus incipit. VIII. 255.

quibus differt a Leucophlegmatia. VIII. 255. 256. I. 165. integrum corporis habitum occupans curatu difficillimus, cur? VIII. 258.

piæ matris. Exempl. VIII. 258.

varia mala producere potest, prout vel totum corporis habitum, vel has illasve partes occupat. Exempl. in palpebris. VIII. 258. Exempl. in pene. VIII. 259.

nisi interiora corporis occupaverit, facilius curam admittit, quam reliquæ hydropis species. VIII. 259.

ab impedimento motus sanguinis venosi. Exempl. VIII. 353. NB. hæc est species, ubi venæ sectio proderit. VIII. 353.

dolorificus subinde fit, quando? & cur? II. 28.

frictiones optime fert. VIII. 354.

per ambustionem curatus Exempl. VIII. 409.

curatur per vulnera cuti inflicta. Exempl. VIII. 409. 410.

per vesicatoria tractatur absque metu gangrænæ. Exempl. VIII. 415.

per Cauteria ne tractetur, cur? VIII. 414.

per fonticulos aut setacea ne tractetur, cur? VIII. 415.

cum Ascite junctus scarificationis ope curantur bini. Exempl. VIII. 412. 413. si scorbuti sequelæ aut comites, etiam per vulnera inflicta tractantur: anceps enim remedium melius est quam nullum. VIII. 416.

vide Hydrops.

Anastomosis quid? & ejus diagnosi. VIII. 6. 8.

Ancylosis quid? II. 434. III. 538. vide Articulorum crepitus &c. unde? III. 538. I. 156. II. 410. 434. III. 135.

ab inspissato linimento Haversiano quibus cognoscitur. III. 540. quibus curatur. III. 541.

a ligamentis rigescentibus quando & quomodo curatur. I. 71. III. 541. Exempl. 543.

ab exostosi ad juncturas. III. 544.

a concretionem articulorum. Exempl. III. 545.

podagricorum unde? VIII. 531.

prognosis. III. 545.

curatio. I. 76. 306. 311. III. 541.

Aneurisma quid? I. 265.

in partibus internis ossa conterere potest. Exempl. I. 266. quintuplici modo fieri potest. I. 467.

verum quid? I. 376. 465.

verum quibus signis cognosci queat, I. 469.

Aneurisma verum qualia producit mala in corpore. I. 266. 470.
verum ruptum subitanam insert mortem. I. 471.
verum quomodo curatur. I. 472.

cordis satis crebro occurrit. Exempl. I. 472. quomodo
fiat. I. 472. 473. 474. 475. ab aere incluso. I. 475. qui-
bus cognoscitur. I. 476. quibus incrementum quodam-
modo sinitur. I. 476.

spurium quid. I. 478. Exempl. I. 479. II. 318. quibus a
vero differat. I. 480. unde. I. 480. quid efficiat. I. 481.
quomodo tractatur & curatur. II. 336.

Aneurismatis sectionem aut membrorum amputationem perpeffi
suppurationis tempore ut plurimum moriuntur, cur? III.
139.

Angina quid? V. 337.

cum & sine tumore fit. V. 340.

sine tumore quando contingat. V. 342. qualem habet cau-
sam. V. 346.

cum tumore quotuplex fit. V. 348. seq. quales partes oc-
cupet. V. 350.

Aquosa vel œdematosa quid? V. 364. quibus noscitur. V.
373. raro dolore stipatur, cur? V. 364. qualem effe-
ctum habet. V. 373. eventum habet. V. 373.

Aquosa quibus sit familiaris? V. 364. quibus curatur. V.
374. sub lingua hærens curata. Exempl. V. 376.

catarrhosa tenuis, vide Aquosa.

convulsiva quid? V. 480.

gangrænosa quid? V. 465. non omnis incurabilis. V. 468.

inflammatoria quid? V. 391. unde? V. 392. seq. in aspera
arteria hærens quibus noscitur, qualemque habet exitum.
V. 399. 403. 440. in larynge hærens quomodo discer-
nitur, quomodoque finitur. V. 403. 440. in musculis
elevatoriis ossis hyoidis & laryngis hærens quibus no-
scitur, qualemque eventum habet. V. 406. in pharynge
hærens qualia habet signa, qualemque prognosin. V. 408.
in tonsillis, uvula &c. hærens quomodo dignoscenda.
V. 411. ex pluribus composita deterior. V. 419. seq.
quales agnoscit causas. V. 392. est morbus acutus ma-
xime volubilis. V. 437. ad externas partes derivanda
quali Cataplasmate opus habet. V. 441. quomodo cu-
randa. V. 425. III. 79. IV. 341. mala tractata Vomicam
pulmonum efficit. Exempl. VII. 565.

paralytica quid? V. 473.

suffocativa hystericis familiaris, quid? V. 480.

suppuratoria quomodo tractanda. V. 460. Exempl. V. 463.

scirrhusa quid? V. 380. Exempl. 383.

Angina raro vel nunquam suppuratoria, quæ? V. 464.

Anguillarum decoctum sumi potest in locum decocti viperarum.
I. 113.

hepar siccatum laudatur ad partum ab Helmontio, sed iners est remedium. IX. 213.

Anbelatio morbis inflammatoriis & suppuratoriis accedens mortem prænunciat, quando & cur? IV. 330.

Anbelitus ad minimum motum magnus unde? VIII. 21.

in phthisicis post cibum minus magnus, cur? VIII. 21. 22.

Anima morbi causam sere semper in corpore habent. I. 7. 14.

Animi adfectus tristes perspirationem turbant, & quæ exin mala?
IV. 63.

non tantum nocent, quatenus ab illis, absque alia causa prægressa, febris excitatur, verum etiam corpus sic disponunt, ut ab aliis causis facilius affici possit. IV. 211. augent vasorum contractilitatem. Exempl. I. 305. 306. & miro modo omnes encephali functiones turbant. Pejus hoc fit in debilibus. Pertinent huc metus summus, ira, tristitia, terror &c. VI. 436.

& efficiunt podagram, interdum vero etiam illam sanant. Exempl. VIII. 497. 498.

omnes, si vehementes fuerint, non sedantur, nisi uno alterove suspirio, imo de pectore ducto, turbata prius respiratio denuo componatur. VI. 437.

diu perseverantes magnas humoribus induci possunt mutationes. VII. 242. 541.

ingentes epilepsiam efficere possunt. Ira, gaudium subitum, tristitia, terror & metus. VII. 137. 138.

adfectibus, nempe metu, tristitia vel perpetuis curis oppressi, sensim contabescunt. VII. 541. si ægri carent, vel omnino oppositis adficiuntur, pessimum signum, cur?
V. 35.

motus nimii magis nocent, quam nimius corporis motus, cur? IV. 66. magni sive hilaritatis sive mœstitiæ, bilem atram efficere possunt. VII. 224. 225.

pathemata quid? I. 236. quomodo sopienda. I. 236. IV. 212.

perturbationes quos morbos sanaverint? VII. 89. 90.

intensiones summæ Eruditis gravant caput, & tensiones molestas in capite faciunt. Augentur hæc mala in plethoricis, præsertim si post largum pastum, inclinato antrosum corpore, mensulis suis assident meditabundi. VI. 429.

deliquia instantia sese produnt pallore in labiis, oculis, vultu, pulsu languido, sudoris guttulis in fronte &c.
I. 346. V. 428. VI. 59.

Animi deliquia ut ut frequentia puellis non adeo infesta reperiuntur quam robustis, cur? I. 282.

deliquia repellunt sanguinem ad interiores partes. III. 706
post venæ sectionem unde & quomodo? IV. 457.

etiam in verminosis oriuntur, unde? IX. 522. quid efficiant, & quid in illis faciendum. I. 282. III. 102. in gravidis quomodo fuganda? IX. 118. 119. puerperarum instantia quomodo arcentur. IX. 320.

Anodyna quæ sint. I. 526.

quando in morbis inflammatoriis internæ profunt. III. 93.
externe profunt & qualia. III. 99.

lenissima sunt ex floribus papaveris rhæados parata. V. 605.
& hæc pleuriticis nunquam nocent. VI. 51.

& Opiata in febribus acutis tuto porriguntur hac lege, ut non ab initio morbi & præmissis præmittendis propinentur. IV. 265. 286.

vide Opium.

Antacida medicamenta quæ? I. 144. 145.

quomodo & quibus cautelis porrigenda. I. 150. 151. IV. 397.

Antacidus victus qualis sit. I. 144.

Anthelmintica hætenus cognita nondum certo vermes necant.
Exempl. IX. 560.

purgantibus a quibusdam miscentur optimo cum effectu.
IX. 565.

in tres classes dividuntur, quales sunt? IX. 443. seq.
primæ classis sunt: Stannum, martis limatura, Corallina.
IX. 544. 545.

secundæ classis sunt: Allium, Asa foetida, Valeriana sylvestris, Sulphur. IX. 546. 547.

tertiæ classis sunt: Persica arbor, Filix radix (Eau de Fougères) Acetum vini, Cuprum, martis vitriolum &c.
IX. 548. ad 558.

NB. de his omnibus vide proprios titulos infra.

Anthrax quid? III. 175. 377.

quomodo curandus. III. 176.

Antihysterica quæ? IV. 400. VII. 190. IX. 214. 137.

Antimonium diaphoreticum non ablutum majores exserit virtutes abluto. V. 632. VIII. 612.

expectorans esse videtur. V. 632.

Antispasmodica remedia generalia non reperiuntur, cur? IV. 590.

sunt Spiritus C. C. Spiritus serici crudi. Tinct. succini, ejusque oleum, Castoreum, olea ætherea destillata. II. 60.

Antispasmodica reputata ut rasura eboris, ungulæ alcis, Cornu Cervi, si crudæ adhibeantur inertia sunt. In calcem combusta acquirunt vim absorbendi acidum. IV. 591.

Anus in rugis ceraceam materiam ordinario in suis loculis alit, quæ inspissata tumores facit. I. 177.

tubercula ante maturationem aperienda, cur? III. 136.

fistulam acquirit per sectionem curandam, quomodo? III. 169. 170.

fistularum quale sit regimen & diætâ. II. 310. 311. 312. 313.

Anus in infante recens nato membrana clausus sectione aperiendus. IX. 417. protuberantem sectionis locum indicat. IX. 417. sectione apertus turundis non tractandus, cur? IX. 417. in altiori loco hærente clausus, quomodo aperiendus. Exempl. IX. 418.

Anus in infante recens nato nullo vestigio adparens ancipiti sectione aperiendus. IX. 418. a Perito suadetur, ut aperiatur acu triquetra. IX. 418. incerte aperitur, cur? Exempl. IX. 419. subinde oritur a defectu intestini recti. Exempl. IX. 419. nisi integer sit intestini recti tractus usque ad integumenta, curari nequit. IX. 419.

Anus in infante recens nato devius & unitus vesicæ urinariæ. IX. 419. vaginæ uteri. Exempl. IX. 420. nullo vestigio adparens curatus ab Hildano, dubiæ est fidei. IX. 420. a Saviard, & pro curato indicatus Academiæ Chirurg. Parisin. cur dubiæ fidei. IX. 420. 421.

Anus prolabens interdum calculi vesicæ signum. X. 430.

Anxietas post cibum adsumtum unde? I. 297. IV. 486.

circa præcordia, dum hepar male adfectum, unde? VI. 228. 132.

in mortis articulo, cur? I. 319.

summa ex inflammato ventriculo a venenis, a bile corrupta, ab esu nimio hepatum piscium, quomodo contingat. VI. 233. ob irritationem nervorum.

febrilis oritur a sanguinis libero egressu e corde impedito.

IV. 39. 291. 312. vitam ipsam & vitalia viscera periclitari indicat. IV. 314. frequentissime ab obstaculo in arteria pulmonali hærente oritur. IV. 314. ut in febrium intermittentium frigore. IV. 316. unde veniat. IV. 315. 324. 326. sedem habet vel in pulmonibus, quibus noscitur. IV. 320. 323. vel in hypochondriis, & quidem in impedito trajectu cruoris per venam portarum: quibus noscitur. IV. 321. & quidem spasmo contractis: quibus detegenda? IV. 324. 326.

febrilis qualem habet prognosin. I. 319. IV. 319. 323.

324.

Anxietas febrilis diu perstans quid efficiat? IV. 320. si ab inflammatorio viscido aut in pulmonibus aut in hypochondriis hærente orta, quomodo tractanda. IV. 337. si a spasmodica adfectione quibus tollenda. IV. 333. 334. phthisicorum unde? VIII. 124. 129. vide Anhelitus. ejus summus sensus in frigore intermittentium. IV. 104. infantum a lactis coagulo quomodo tractanda. IV. 334. in aphthis unde? VI. 337.

Anxietatis sensum faciunt nervi cerebelli, per vitalia viscera dispersi, non vero cerebri propaggines. IV. 314.

Aorta quid? I. 430. vulnera ibid. ligatæ experimenta. I. 297.

Aperientia qualia & quomodo eligenda secundum anni tempestatem, ægri temperiem, & epidemicam febrium constitutionem. V. 215.

Aphonia post apoplexiam & paralyfin. VII. 70.

a strumis laceratione exemptis. VII. 70.

a defluente serosa capitis colluvie tussi levata: mirum Exemplum. VII. 70.

a Vermibus. Exempl. IX. 524.

Aphtha infantum melle rosarum solo, vel mell. ros. enc. dimid. Spir. salis marini vel Vitrioli gut. IV. vel viij. illitis cito curantur. VI. 314. 322. ut & purgante dato, cur? VI. 348.

ab Hippocrate etiam in alijs corporis locis observatæ sunt, ut in pulmonis fistula, in pudendis &c. VI. 314.

pudendorum a Swietenio observatæ signa vide VI. 315.

oris sæpius in subitam putredinem omnia vicina depascentem, degenerant, nisi Spiritu salis marini ilico coerceantur posteriores putredinis progressus. Exempl. aphtharum talium epidemice grassatarum. VI. 315.

vel solitariae sunt vel febribus acutis superveniunt. VI. 314. 316.

in febribus acutis mortem inferunt, quomodo? IV. 125. visceribus inflammatis supervenientes Veteribus probabiliter cognitæ fuerunt. VI. 316. 354. 350.

ulcuscula proprie loquendo non sunt, sed pustularum in morem supra superficiem partium oris interni elevantur, & dum separatæ decidunt, integram omnino partem, cui adhæserunt, relinquunt. VI. 317.

unde oriantur. VI. 318. V. 60.

in labiis, gingivis, genis internis, lingua, palato, faucibus, tonsillis, uvula, gula, stomacho, intestinis, tenuibus &c. reperiuntur. VI. 318. 319.

distinguendæ a sordibus linguæ in morbis acutis. Sordes tantum in dorso linguæ reperiuntur, cum aphthæ etiam in

in parte linguæ inferiori & reliquis oris interni partibus inveniuntur. VI. 319.

Aphthæ linguam solam nunquam, sed omnes oris interni partes plus minusve occupant, & quandoque in faucibus jam adsunt densæ, dum in lingua nullum adhuc illarum vestigium appareat. VI. 319.

per ventriculum & intestina etiam distribuuntur. Probatio VI. 319. 320.

calidis in regionibus vel omnino non, vel rarissime occurrunt. VI. 320.

& Purpura inter se convenire videntur: paria enim symptomata habent: diversitas a Climate saltem pendere videtur; in boreali paludosa regione aphthæ, in locis calidioribus & siccioribus purpura. VI. 321.

rarissime observantur, si recens natos infantes excipimus, nisi in febribus continuis, præcipue autumnalibus, cum diarrhœa aut dysenteria incipientibus. VI. 322. 349.

febribus, quæ cum diarrhœa aut dysenteria incipiunt, frequenter junguntur: VI. 323. præcaventur purgante in initio febris porrecto. VI. 347.

sine prægressa febre. Exempl. VI. 323.

post febrem tertianam vernalem. Exempl. VI. 323.

criticis diebus in febribus prodeunt, & inter imperfectas crises numerandæ. VI. 325.

erupturæ qualibus symptomatibus stipari soleant. VI. 322. tutiores & leviores redduntur, ubi sudores copiosi & urinæ uberiores. VI. 320. 324.

periculosæ a subita debilitate præcedi solent. VI. 327.

febribus acutis supervenientes præceduntur stupore, hebetudine, somnolentia levi, inæquali, perpetua. Rarissime hoc signum fallit. VI. 327.

paucæ in ore non semper pro bono signo habendæ; paucæ enim sunt in ore, dum densæ hærent in interioribus: ex quibus noscitur periculum paucarum. VI. 329.

quales bonæ & quales malæ. VI. 328. 329. 355.

sparsim erumpentes semper albæ pellucidæ; copiose erumpentes crustam opacam albam formant. Erumpentes cinerei coloris semper funestæ: nigræ prodeunt non existunt. VI. 330. 352.

nullo certo tempore solvuntur: interdum intra 12 horas, interdum post plures dies demum separantur. VI. 331.

renascuntur, si locus post aphthas separatas siccus apparet, & vires ægri sufficiunt: sin minus, ægri moriuntur. VI. 332.

sexies aut sæpius renatæ observatæ sunt. VI. 332.

Aphthæ

Aphæ qualem formant prognosin. VI. 332. 333. 338.

quid efficiant in corpore humano. VI. 334. tollunt saporem, deglutitio est difficilis; nutritio frustranea: Deciduas sequitur ptyalismus, aut diarrhœa, aut dolor ab excoriatione aut dysenteria. VI. 335. 336.

purgantia in initio minime ferunt: hypercatharses enim brevi lethales sequuntur, cur? & unde? VI. 338. in fine morbi optime ferunt, cur? VI. 346.

Senibus ut plurimum periculosa, cur? VI. 322. 349.

curantur quomodo? VI. 339. seq

requirunt, ut materia illas producens meabilis reddatur, & vasa disponantur ad facilem transitum. Potus multus, calidus, diluens, resolvens, abstergens. Balnea, fomenta ex lacte calido dupla aquæ copia diluto. VI. 341.

solvuntur a raparum decocto, vel & a succo earum leviter cocto, & melle edulcorato, cujus defectum plebs cerevisia tenui saccharata supplet. Si una cum cortice suo raparum bulbi raduntur tyrocnesti, tunc succus erit acrior & magis detergens. VI. 343.

a decocto Corticis Peruviani citius solvuntur, cur? VI. 343.

decidua dolorem ab excoriatione habent, quibus lenitur. VI. 345.

decidua & diarrhœam movent, roborantibus sistendam: quando & quomodo roborantia propinari possunt. VI. 345. 346.

non amplius renascentes quibus noscitur. VI. 346.

erumpentes, si singultu stipantur, mali ominis est, cur? VI. 349. 350.

decidua, si singultum junctum habent, molestum quidem, sed raro perniciosum est. VI. 350.

nigræ factæ, dum novæ subcretæ densissimam crustam faciunt, cur pestiferæ. VI. 352.

pestimæ sunt a potu aut gargarismo actu frigido, & ab aere gelido, cur? VI. 354.

funestæ erunt, si illis jungatur delirium, jactatio, pervigilium, sudor frigidus, cur? VI. 355.

Apoplegmatisimi quomodo fiunt. V. 378. ubi indicentur. V. 379.

Apoplexia quid? VI. 402. 520.

est summus adfectuum soporosorum gradus. VI. 521.

adfectis, si respiratio intermittit, vel magna cum violentia sit, pessimum signum. VI. 403.

a somno profundo difficulter distinguitur. Exempla. VI. 404. quomodo distinguitur. VI. 405. 406.

- Apoplexia* a ebrietate summa difficulter distinguitur. VI. 405.
 quomodo discernitur? VI. 405.
 qualem habet causam proximam. VI. 406.
 frigida a muco in ventriculis cerebri. I. 176.
 serosa cur & quomodo oriatur? VI. 419. 420. defunctis
 observatæ sunt aquæ inter duram & piam matrem, ge-
 latina aquosa cerebrum & cerebellum ambiens, hydati-
 des in pia matre, aqua in ventriculis cerebri & ipsa
 theca vertebrarum. VI. 421. prænunciam habet hebetu-
 dinem, unde? II. 144. ut plurimum lente fit, hinc cere-
 bri functiones per plures menses læsæ. VI. 422. obser-
 vatur & subito nata. Exempl. in sene. VI. 423. literatis
 sedentariis frequenter contingit, sed lente incrementum so-
 let morbus, quibus signis futura noscitur? VI. 423.
 post intropressum Cranium. II. 151.
 a Cacochymia glutinosa inertis. VI. 424. atrabilaria. Ex-
 empl. VI. 424.
 a pituita copiosa cerebri membranas perfundente. Exempl.
 VI. 427.
 in plethoricis a calore foci & solis. Exempl. VI. 427. si
 corpus validissime movent, per venationem. Exempla.
 VI. 428. inter epulas sæpius contingit, cur? VI. 414.
 428.
 ab abscessu in capite rupto. Exempl. ubi omnes cerebri fun-
 ctiones tamdiu deletæ fuerunt, usque dum pus per os
 & nares effluerit, & cucurbitæ numerosæ capiti ad-
 applicatæ fuerint. VI. 430.
 ab hydatidibus in cerebro oriri possunt, si mole augmentur.
 Exempl. VI. 430. 431.
 defunctorum caput steotomata, scirrhus, tumores flatu-
 lentos ostendit. Exempl. VI. 431. tumores ossæos, imo
 & quandoque ossificationes in membranis cerebri exhi-
 buit. Exempl. VI. 432.
 a plethora capitis particulari. VI. 433. 434. VIII. 37.
 a tumore in pectoris cavo nato, venam cavam superiorem
 comprimente, in puella octenni. VI. 439.
 ab effuso liquido supra duram matrem. VI. 440.
 ab animi adfectibus vehementibus. VI. 436.
 a plethora universali. I. 151. VI. 442. Exempl. Malpighii.
 VI. 442.
 a podagra retrogressa. VI. 444. VIII. 571. Exempl. quibus
 prævidetur. VI. 445. quibus curari tentatur. VI. 496.
 ab hæmorrhagia narium imprudenter cohibita. VI. 445.
 ab halitu fermentantis liquidi in Cella. VI. 446.
 a vapore ædium calce recens incrustatarum. VI. 447.
 Apo-

Apoplexia a nidore carbonum. Exempl. VI. 447.

distinguitur in sanguineam, pituitosam, atrabilariam & polyposam. VI. 450.

sedem habet in cerebro, cerebello in initio ut plurimum illaeso. VI. 450.

Senibus ut plurimum lethalis, cur? VI. 453.

ubi temperies atrabilaria, periculosior est, cur? VI. 453.

levis frequenter abit in validam. VI. 456.

lenis solvitur quibus? & quomodo? VI. 456.

a saburra primas vias gravante sanabilis. Exempl. VI. 460.

gravior paulo in paralylin ut plurimum mutari solet. VI. 463. ad 467.

pituitosa febre superveniente solvitur: quibus hæc febris dignoscenda a morbo aucto. IV. 4. 109. VI. 461. 462.

gravior, ut ut curata, singulares tamen encephali functiones quasdam relinquit turbatas, vel & abolitas tota vita.

Exempl. VI. 463. 467.

exquisita, attrito cerebello, raro septimum diem excurrit. VI. 467.

futura quibus prævidetur. VI. 468.

raro absque ullis signis opprimit, nisi orta a subita vasorum ruptura. VI. 469.

pituitosa oritura quomodo præcavetur? VI. 475. emetica non fert, cur? VI. 480. purgantia adhibeantur valida,

& bihorio post sumtum tale remedium clyσμα acre injiciatur, ut assumti pharmaci vis eo citius versus inferiora determinetur. VI. 431. oritura non levatur a venæ sectione, cur? VI. 482. vesicatoriis in capite adplicatis optime tractatur, ad lentorem in capite solvendum. VI.

484. jam facta raro curatur, quid faciendum? VI. 485. præsens venæsectionem quidem fert, sed sit moderata. Observandus est pulsus, faciei color & respiratio illo tempore dum sanguis fluit. Et si nil pejus successerit, plus sanguinis demi poterit. VI. 488. ad 490.

sanguinea futura quomodo tractatur? VI. 491. venæsectione opus habet magna. VI. 492. ex pulsus plenitudine, durtie, celeritate dijudicanda venæ sectio, an repetenda. VI. 492. sectionem venæ jugularis poscit, quæ vero nisi præmissa venæ sectione brachii aut pedis non instituenda, cur? VI. 492. requirit purgantia antiphlogistica. VI.

493. vesicatoria non facile fert, motum enim augent. VI. 493. non fert situm in lecto, maxime declivem & supinum. VI. 494. jam facta vix ullam spem relinquit. VI. 494. ab extravasatis liquidis inter cranium & membranas tractanda ut vulnus aut contusio capitis. VI. 495.

in interioribus cerebri jam facta vix requirit medelam :
quid faciendum. VI. 495.

Apoplexia serosa præsens quomodo tractatur. VI. 498. venæ
sectionem non fert, cur? VI. 498. purgantia fortissima
requirit, & si deglutire nequeat æger, quadrupla dosi
injectum forma clysmatis similem effectum præstabit, cur?
VI. 498. per vesicatoria, fonticulos, setacea optime tra-
ctatur. VI. 499. victum requirit siccum, carnem assam,
piscis fluviatiles assatos, panem biscoctum &c. VI. 499.

a Venenis producta quomodo tractanda sit, hætenus nullo
modo descriptum legitur. VI. 499. in ventriculo hæ-
rentibus orta prompto vomitorio curatur. Vitrioli albi
drachma dimidia soluta in aquæ unciis duabus ut & in-
fusum tabaci. VI. 500.

a nidore Carbonum non pro desperata habenda. Per Ex-
empla monstratur, quid in tali apoplexia faciendum. VI.
500.

Apostema pulmonis per urinam sanatum. III. 138.

thoracis per alvum purgatum. III. 138. vide Abscessus.

Appetentia alicujus rei in morbis cur contingat. I. 195.

Appetitus ilico tollitur, simulac aliquid putridi in ventriculo
hæret. IV. 362.

diu jejulantibus perit, cur? IV. 362.

prostratus unde? I. 159. 193. IV. 105. IX. 115.

in morbis integre prostratus & digestio molestior, quid
velint. V. 36.

ægrorum sæpe Medicum de victus ratione docet. IV. 167.

gravidarum insolitus non est prohibendus. IV. 382.

in phthisi validus, cum pergente emaciatione, quid indi-
cet? VIII. 133.

Aqua quomodo diluit, & quo gradu coloris frui debeat ad di-
luendum. I. 322.

farinosis mixta in febribus acutis præstantior est aqua pura,
cur? I. 73.

ut ut salubris, si majori copia ingurgitatur simul & semel

a siticuloso & laboribus validis fesso, ut & a febrici-
tante æstuate, nisi vires assimilantes validæ fuerint, ut
movere possint ingentem talem aquæ potæ copiam, brevi
hydropem inducet. Exempl. VII. 8. VIII. 313. 314. 309.
312. 321.

frigida affatim hausta hæmoptisin fecit. VIII. 38.

palustris, stagnans hydropi generandæ ansam præbet, ut ut
non affatim ingurgitata fuerit. VIII. 315. epidemicorum
morborum causa. X. 275.

Aqua

Aqua Calcis vivæ interne adhibita prodest & nocet. IV. 215. 216. X. 526. ex Ostreis confecta præstantior est illa ex saxis parata. X. 516. sub usu interno innocua est. VIII. 69. X. 530. ex Ostreis facta est lithontriptica. X. 526. 537. urinam non reddit alcalinam, ut remedium illud Stephens. X. 530. diu & copiose pota absque noxa. Exempl. X. 530. absque lacte pota majorem forsan exseret efficaciam Exempl. X. 531. ob Calcem contentam aerem calculi fixum in se trahit, sed per lac adfusum saturata jam illo est aere, antequam corpori applicatur. X. 531. 552. paratur si Calcis vivæ libræ uni affunduntur libræ octo X. 545. utentes urinam contineant diu, cur? X. 532. vitent liquores fermentatos, fructus horæos acidos, mel. &c. X. 530.

Aqua vapor tepidus corporibus febre acuta laborantium nudis applicatus rigiditatem fibrarum potentissime solvit. I. 76. 64. 72. 306. tepidus anxietates circa vitalia lenit. IV. 340.

dettilatæ vim acquirunt anthelminticam, unde? IX. 557. marinæ sapor & odor ingratus & subputridus tolli nequit.

VII. 49. minor percipitur, ubi mare profundum est.

VII. 430. fœtor a putrescentibus piscibus & plantis marinis. VII. 429. 430.

medicatæ moderatam salis alcalini copiam habentes sunt Selteranæ, Wildungenses, Antonianæ, Buchenses &c. VII. 12. Spadanæ libræ decem potari possunt absque exoneratione alvi. IV. 613. Carolinæ, Spadanæ, Teplicenses, quibus in morbis convenient. VII. 29. nil prosunt, nisi tantum de viribus vitalibus adhuc supersit in corpore ægri, ut moveri possint. VI. 183. VII. 493. ex quibus constent, quomodo operentur, & quales in morbis chronicis eligendæ. VII. 28. usus in hydropo. VIII. 360. 361. in melancholia. VII. 303. usus in podagra. VIII. 613. in scaturigine potæ solatium quidem, plenariam vero sanitatem domum demum reducibus ægris afferunt, ob motum succussorium, quem in itinere patiuntur ægri. VII. 31.

simplicis potus non convenit omnibus, cur? & quibus conveniat. VIII. 602.

ferratæ quando ferro anteponendæ. VII. 536.

hydropicorum quomodo in cavitatibus accumulari possint.

III. 201. VIII. 305. simul ac semel evacuatæ animi deliquia, imo mortem accersunt, cur? III. 149. VIII. 389.

per paracanthem emissæ, quando nocivæ. 337. 271. sint parum mucilaginosæ. Si vero aquæ fluviali simili-

les funestum erit. VIII. 362. 407. citissime putrescunt, simulac aeri liber conceditur accessus. Exempl. VIII. 393. 394. Contrarium. 395.

Aqua parturientium si formant tumorem rotundum, tensum eo tempore dum dolor partus adest, flaccidiorem ubi remittit, indicant foetum in bono esse situ. IX. 285. a). si formant tumorem acuminatum, oblongum, signum est infantem male situm esse, quid tunc faciendum? IX. 286. a). ne nimis cito rumpantur, cur? IX. 285. a). quando & quomodo rumpendæ. IX. 285. a).

submersi vide Submersi.

Argentum purum deturpatur non solum a sulphure, sed & idem præstant famus Carbonum fossilium, cespitum, pisces in aqua calcis macerati, albumen ovi coctum &c. VIII. 521.

Aristolochicorum classis duplex: quando indicantur? IX. 387. 389.

Aroph Paracelsi. X. 437. vide & Caput de Variolis.

Arsenici vulneribus applicati noxæ. I. 458. 356.

halitus incaute inspiratus præter alia pessima symptomata & mictum cruentum cum ardore intolerabili fecit. Exempl. VI. 365. asthma cum convulsionibus fecit. Exempl. V. 495. quomodo tractandum? ibid.

decoctum ad scabiem laudatur, sed pessima mala fecit. Exempl. X. 212.

Arteria discissa hæmorrhagiam sua sponte sistens qualis? I. 375. semi discissa aut hæmorrhagiam perpetuam aut sanata Aneurisma facit. I. 376.

Arteriæ habent vim contractilem. Exempl. I. 272. 275.

discissæ integre hæmorrhagiam sua sponte coercent, cur? I. 275. hoc in robustis facilius fit quam in debilibus, cur? I. 109.

axillaris læsæ & curatæ Exempl. I. 378.

asperæ vulnera & prognosis. I. 433.

magnæ vulnera non semper mortem inferunt, & quomodo istiusmodi læsiones tractandæ? I. 377. 378.

asperæ hydrops quid & quomodo tractandus? VIII. 235. 236.

Aortæ vulnera absolute lethalia. I. 430. ligatæ experimenta. I. 297.

Carotidis vulnera sub quibus cautelis non inter absolute lethalia referatur? I. 431. si unquam curari possunt, quid requireretur. I. 431. 432.

Vertebralis vulnera absolute lethalia. I. 432.

Arteria Carotides & vertebrales sub basi cranii mutuo emissis ramis unitæ sunt. VI. 416.

majoris vulnera quando possibilitatem curationis obtinent?
I. 432.

ex quibus membranis constent? I. 466.

in amputatione discindendæ quomodo comprimi debeant.
III. 315. 316.

lymphaticæ quomodo ad inflammationem subeundam amplificantur? III. 37.

serosæ quomodo ad inflammationem subeundam amplificantur? III. 37.

Arteriotome. V. 331. VII. 331. 183. I. 253.

Arthriticorum acerbi cruciatus unde? II. 29.

Arthritis tenerrima vascula inflammat. I. 487. III. 30. vide Podagra.

vaga & rheumatismus pro synonymis habentur. XI. 444.

Articuli inflammationibus & suppurationibus obnoxii. II. 424.
quomodo medendum? II. 424.

Articulorum crepitus aut stridor unde? I. 180. vide *Ancylosis*.
immobilitas tollitur vapore aquæ calidæ & inunctione olei.
I. 75. 305.

liquidum lubricans triplex est 1) perspirans universale
2) oleum medullosum 3) mucilago a glandulis hic positis secreta. II. 422.

situs naturalis est flexus, minime tensus; docet id somnus.
I. 543.

tumores unde? II. 424.

Arcanorum venditores taxantur. VIII. 367.

Aristolobica vide Emmenagoga & IX. 387. 389.

Afa foetida recens est lactei coloris & graveolentissima. IX. 547.
solo suo halitu, sine imminutione sui ponderis, hystericas sublevat. III. 247.

anhelmintica habetur & ab Hofmanno. IX. 547.

Ascarides quid? IX. 516. illis in caseis repertis similes sunt. ib.
an lumbricorum teretium foetus? negatur, IX. 518.

non sunt cucurbitini juniores. IX. 519.

vesperi inprimis molesti sunt. Exempl. IX. 519.

indomabiles fere sunt. IX. 519.

& in pudendis muliebribus generantur. IX. 519.

cum urina excernuntur. IX. 520.

excreti demittunt substantiam quandam albißimam, qualis sit? IX. 527.

oleum & mel ferunt. IX. 542.

muria exturbantur. IX. 543.

vide Vermes.

Ascensio scalarum sæpius cordis palpitationem & respirationem molestat facit, cur? VII. 442.

Ascites hydrops quid? VIII. 259.

triplici modo contingere potest. VIII. 259.

in duplicatura peritonæi. Exempla. VIII. 261. ad 265. rarius contingit. VIII. 264. quibus noscitur. VIII. 265. diu & cum commoda sanitate tolerari potest. Exempla. VIII. 267.

hydrops in cavo abdominis dupliciter fit, serum vel libere fluctuat vel faccis inclusum. VIII. 267. incipiens nullum sui indicium dabit, nisi dum incipit tumere abdomen, & quidem in inferiore ejus parte. VIII. 268. progrediens tumore pedum & fluctuatione se manifestat. VIII. 268. 269. dignoscendus peritissimos Medicos sæpe fefellit. Exempl. VIII. 270. non semper serum pellucidum continet, sed lac aut chylum. Exempla. VIII. 270. 271. Gelatinam cum manifesta fluctuatione Exempl. VIII. 271. 397. aquas cruentas, virides, fuscas &c. VIII. 271. probabiliter ex hydatidibus vasorum lymphaticorum provenit. VIII. 275. vide Hydatides. Sacco inclusus, vide Hydrops faccatus. duplex simul reperitur. Exempl. VIII. 276. vide Hydrops. nascendus quibus noscitur. VIII. 267. 332. prognosis & Curatio vide articulo: Hydrops infra. quomodo per medicamenta curandus? VIII. 371. 372. quando? 373.

Ascites hydrops per medicamenta tractandus longam requirit patientiam. VIII. 372.

a ruptura umbilici sponte curatus. Exempl. VIII. 374. 394. quando Paracenthesin ferat, vide Paracenthesis.

gelatinam continens aut fato relinquendus, aut incisione larga tractandus. Ultimi exempla. VIII. 397.

paracenthesi peracta opus habet, ut eluantur sordes circa viscera collectæ, quibus id fiat. VIII. 399.

post paracenthesin ab injecto vino rubro aqua Bristolienſi tertia parte remixto curabatur absque recidiva. Exempl. VIII. 400.

in duplicatura peritonæi hærens etiam injectionibus tractandus VIII. 399.

crassiores aquas continens per resorptionem & urinæ fluxum curatus Exempl. VIII. 402.

renascitur sæpius, & raro ab una paracenthesi tollitur. VIII. 403.

renatus, ubi parcus potus ingerebatur & urinæ quantitas potum superabat. Exempl. VIII. 403.

subito resorptus & curatus Exempl. VIII. 413.

Asci-

- Ascites* purulentus oritur, si abscessus diaphragmatis vel hepatis pus suum in cavum abdominis effundit. VI. 121. 178. III. 179. incurabilis est, cur? VI. 122. 179.
- Ascirici* aquam ex aere attrahunt. Elucidatur exemplis. VIII. 404. III. 253.
- Asciticorum* aquæ per paracenthesin emissæ qualem habere debent constitutionem, si recuperandæ sanitatis spes prævideri debet. VIII. 406. 470.
- Asparagorum* esus brevi tempore mutat urinam, & largior usus podagram accelerat. VIII. 495. X. 409.
in calculo renum merito omittitur. X. 491.
- Assimilans* vis debilis, qua non satis subigitur & mutatur aer ingestus, an forte causa molestæ illæ flatulentix in morbis languidis. VII. 8. VIII. 450. 451.
- Assimilatio* quo modo debite fiat. VIII. 544. 545.
impedita est causa morborum chronicorum. VII. 4. 5.
in quibusdam ingestis difficulter peragitur, imo diu moritur cum humoribus nostris, antequam propriam indolem deponant. VII. 7. 396.
- Asthma* tussiculorum sanorum unde? I. 58.
anxietatis causa. IV. 329.
periodicum ab exanthematibus retrocessis. VIII. 29.
cum convulsionibus ex vapore arsenici. Exempl. quomodo tractandum. V. 495.
a vapore sulphuris nunquam delendum. Exempl. V. 495. 496.
ab ira memore. Exempl. V. 502.
ab acervo vesicularum pellucidarum ab aere expansarum in pulmonibus reperto. Exempl. VIII. 230.
in hydropem malum signum, cur? VIII. 328.
spasmodicum per intervalla repetens oritur a convulsione fibrarum muscularium squamosa bronchiorum segmenta nectentium, & expirationem promoventium. VII. 61.
spasmodicum diu toleratum hydropem pectoris efficit, quomodo. VIII. 210.
continuo affligens an forte a paralyfi fibrarum muscularium squamosa bronchiorum segmenta nectentium & expirationem alias promoventium? Exempla tria de mortuorum. VII. 61.
- Asthmatici* miro modo levantur a tumore pedum œdematoso subito orto. VII. 72.
sæpius fiunt hydropici, cur? VIII. 305.
- Atheroma* unde? I. 179. III. 367. I. 284.
anginam facere potest. V. 368.
- Atonia* muscularium fibrarum quid? VII. 39.

Atrabilarius humor vide Bilis atra.

Atrophia quid. I. 94. VII. 508.

a cachexia differt. VII. 509.

unde? & quibus curatur. I. 161.

a scirrho. III. 385.

partem paralyticam si occupet, cujus ominis? VII. 66. 67.

post convulsiones incurabilis. II. 55.

Attentionis definitio & effectus. IV. 526.

Attenuantia quæ? I. 324. 516. III. 106. IV. 276.

Atrabentia quæ? III. 87. I. 323.

Avena & secalis decocta citissime acefcunt, dein hordei. I. 202.

decocti cum oxymelle in febrili calore usus. IV. 509.

Aves aquaticæ plurimæ, cum solis piscibus nutriantur, omnes rancidum sapiunt plus vel minus. VII. 433.

Auris internæ crepitus inter deglutiendum unde? V. 418.

dolor in acutis quid indicet? IV. 540. vide & Tinnitus.

Austerum quid? I. 285.

fibram debilem roborat. I. 59.

in corpore humano quid efficiat. VII. 11. 51. quomodo operatur. VII. 12. 51. quibus tollendum. VII. 12.

quando antiscorbuticum fit. VII. 494.

Autumno quales morbi familiares. IV. 73-436. 60.

observantur febres biliosæ, hepatitidem sæpe comitem habentes. VI. 138. 154. 157. 165. 190. VII. 227.

prægressa ætate fervidissima, febres difficillimæ curatu.

IV. 73. VII. 227. melancholiæ frequentes. VII. 227.

sub initio morborum emetica, proficua cur? IV. 378. 435.

rheumatismi oriuntur frequenter. XI. 462.

Axillarum glandularum scirrhi. III. 372.

arteriæ læsæ & curatæ. Exempl. I. 378.

B.

Balnea frigida sæpius profunt in morbis pertinacissimis, cur? IV. 109.

cum successu in rheumatismo data sunt. XI. 496. 497.

tutissime adhibentur, si simul & semel immergantur ægri, moxque iterum educantur, ne frigus insolitum ad interiora penetret: repetaturque talis immersio aliquoties, dein lecto calido immittantur. Sensim sic indurato ad frigus corpore & longior mora in balneo frigido, & frequentior immersio impune fertur. VII. 95. 537.

calida immersiva quando in paralyfi profunt, vel nocent.

VII. 94. in flatibus & spasmis adhibentur. IV. 402.

tepidæ sitim sedant. Exempl. II. 335. 338.

Bal-

Balnea tepida & fomenta debilitant. IV. 271. in rheumatismo bona. XI. 495. aromaticis foeta stimulant. IV. 271.

pedum VI. 493. VII. 319. IX. 74. VII. 482. in Variolis. X. 120. 173.

terræ quid sint? VIII. 164. phthificis conducere dicuntur.

VIII. 164. quomodo præparantur. VIII. 164.

vaporis quomodo operantur. I. 323. III. 89. IV. 237. obstructions efficacissime solvunt. IV. 237. quando in paralyfi profunt vel nocent. VII. 91. 94.

secca quid sint. IV. 271.

Balsama nativa putredini resistunt, cur? VIII. 150. 69. 143.

VI. 386. V. 618. quid analysi chemica exhibeant? I. 543.

sulphuris in phthificis exulent, cur? VIII. 143. antimoniatum quid? VIII. 618.

Balsami sulphuris terebinthinati periculosus usus in Gonorrhœa.

Exempl. III. 238. XI. 127.

Baptismus ante tertium sæculum celebratus fuit per immersionem, non vero per adspersionem. Et hic mos in Anglia ad sæculum 16. usque invaluit. XI. 434.

Barba quando nascatur. IV. 535.

Beel roos quid? III. 33. Est Oedema calidum.

roos subito in gangrænam mutatur unde? III. 34.

Belladonnæ folia recentia Cancro infra oculum adplicata oculi fecerunt paralyfin, paulatim cessantem simulac folia ista amota fuerunt. Exempl. VII. 56.

Betæ folia cuti adplicata efflorescentias revocant. VII. 152.

Betula succus pro lithonriptico habetur; sed falso. X. 540. 541. dolorem a calculo lenit eo ipso quo adsumitur. X. 541.

Bilis humanæ usus. I. 138. 156. 173. 330. defectus per bilem animalium inspissatam refarciri potest. I. 139. 174. IV. 364.

unde oriatur. II. 295.

circulatio quomodo fiat. VI. 151.

chylo mixta pro parte resorbetur per venas meseraicas, & redit in hepar. I. 161.

multum pinguis olei continet. Exsiccata enim incendi potest, & flammam alit. VII. 278.

licet sanguini per venas meseraicas admisceatur, attamen non videtur transire per vasa lactea: Lac enim ictericarum semper album & dulce invenitur. VI. 227.

usus externus. I. 331.

accensa quid? IV. 73.

quomodo ventriculum intrare poterit. I. 194.

magna copia in ventriculo collecta appetitum tollit. IV. 362.

Bilis

Bilis piscium dentibus carentium acerrima. I. 191. Anguillæ IX. 474.

hepatica a cystica differt. VI. 153. facile in sanguinem re-
gurgitat. VI. 202.

animalium usus in infantibus acido laborantibus. I. 139.
IX. 474.

per vulnus abdominis effluens, pessimum signum. II. 291.

Cystica ob vulnus in abdominis cavum effluens lethales
edit effectus. II. 291. VI. 221.

Cystica facile in hepar venire potest, cum ex cavo vesicæ
felleæ in hepar via est facilis & patula. VI. 138.

Cystica stagnans sæpe in calculos concrescit. III. 75.

facillime in putredinem vergit I. 191. 331. VI. 138.

æstivis caloribus acrior fit, unde febres autumnales biliosæ.

IV. 73. VI. 138.

iners quæ damna faciat in corpore? I. 156. 160.

iners vel deficiens emendatur amaris. VII. 17.

acrior facta & evacuata quibus suppletur. I. 156. 331.

æruginosâ unde fiat? VII. 163.

acrior putris quid efficiat in corpore humano. IV. 363.

379. quibus corrigitur. I. 203. IV. 370.

in lctero incipiente difficilior transit per intricatam glan-
dularum salivalium fabricam. In lctero vero inveterato
quandoque hoc contingit, sed non semper. VI. 227.

atra quid? & unde oriatur. III. 74. 378. VII. 215.

duplex, qualis. III. 378. VII. 217.

quomodo per vomitum & alvum exire possit. VII. 218.

in vesicula fellea & in liene a Simsonio reperta. VII.
218.

in sanguine quomodo nascatur, & a quibus causis oria-
tur. VII. 219. 220.

a vehementi mentis exercitatione, noctes & dies in
unum fere objectum occupata; ob studia nimis pro-
tracta, amorem, sollicitudinem vel iram memorem.
VII. 222. 223.

a pervigilio. VII. 224.

ab animi motibus magnis, sive hilaritatis, sive mœsti-
tiæ. VII. 224.

a magnis & operosis motibus corporis multum repeti-
tis, inprimis in aere valde sicco & calido admo-
dum. VII. 226.

ab immodica venere. VII. 227.

a cibis austeris, duris, siccis, terrestribus, cum quiete
& torpore corporis diu assumtis: potubus similibus.

Huc pertinent aere, sale, fumo induratæ animalium
partes,

partes, maxime durorum & annosorum, fructus immaturi, farinacea non fermentata. VII. 228.

Bilis atra a febribus calidis, diu hærentibus, sæpe repetentibus, sine bona crisi, & sine diluentibus abeuntibus. VII. 229. VIII. 316.

moveretur a venenis, quæ subito & valide totum corpus turbant. A vitro antimonii. Exempl. VII. 270.

moveretur & a febre tertiana verna, multo magis a febribus continuis & inflammatoriis, si nascuntur in corpore melancholico. VII. 271.

mota sive turgens quid? III. 378. febres acutissimas, dysenterias pessimas &c. mortem subitam efficit. I. 853. si acida, & ubi viscera adhuc integra, erosiones hepatis, polypos cordis & coagula in arteria pulmonali, pessimas febres & citam mortem facit. VII. 272. 277. si alcalina, & ubi viscera adhuc integra, mox gangrænam efficit. VII. 273. & per vomitum ejicitur lethali eventu. Exempl. VII. 275.

nondum mota quid efficiat. VII. 251. quomodo curatur VII. 254. seq.

acris facta quid efficiat. VII. 260. quomodo curatur. VII. 262.

turgens sive mota acerrima quibus tractanda. VII. 277.

atræ acrimonia varia: hinc caute adhibenda remedia acrimoniæ opposita præcipue in bile atra turgente, cur? VII. 270.

atra vide Melancholia tertii gradus.

Boli armenæ inest acidum. I. 205.

virtutes in febribus malignis aut acutis. I. 206.

Borax quid sit? I. 328.

quid præstet. I. 328.

Borborygmi quid? IV. 390. I. 138.

unde. IV. 391. IX. 529.

Bovis medulla comesta in ventriculis debilibus in rancidam corruptelam abit. I. 184. 209.

Brachii amputatio in junctura cum scapula. II. 345.

Brassicarum omnia fere genera, sibi relicta, putrescunt. I. 145.

Bronchiorum vulnera magna, lethalia. I. 435.

Bronchocele quid? VIII. 236.

sedem habere dicitur in glandula thyroidea. VIII. 236.

non in sola glandula thyroidea nascitur. VIII. 237.

cognitu facilis est. VIII. 237.

curatur frictione, bryoniæ radicis impositione, purgantibus hydragogis, vel si major, sectione. VIII. 237.

Bron-

Bronchoromia quomodo instituenda. Exempl. V. 451.
quando non instituenda. V. 448.

Bryonia laudes. IX. 82.

Bubones quid? III. 172. 377. XI. 111.

venerei ante debitam maturationem discissi, aut nimis ca-
lescentibus tractati, scirrhescent. III. 136. 378.

in inguine solo resident. XI. 112.

quomodo nascuntur. XI. 113.

sunt signum recepti contagii venerei. XI. 114.

sequuntur aut recentem infectionem, aut Cancros ve-
nereos, aut Gonorrhœam male tractatam. XI. 115.

quibus distinguuntur ab aliis inguinis tumoribus? XI.

116. ab hernia inguinali? XI. 116.

facile in Scirrhum mutantur. XI. 207. 208.

non nisi toti maturi secandi, cur? XI. 208.

recentes dissipentur, quibus? XI. 209. 243. & per ex-
tractum saturni Goulardi. XI. 210.

si resolventibus adhibitis crescunt, tunc suppurentur,
quibus? XI. 210.

maturi secundum totam longitudinem secandi. XI. 211.

secti, quomodo deligandi? XI. 211.

difficuly suppurantes a Grashuys escharotico adplicato
& mercurio sublimato corrosivo brevissimo tempore
in tabum purulentum mutati sunt. XI. 212. Cautelæ
circa mercurium sublimatum. XI. 212.

perite tractati non periculosi, & recentes citius curan-
tur inveteratis. XI. 213.

in scirrhum mutati salivationi sæpe resistunt. XI. 213.

nisi lapideam duritiem acquisiverint, resolvuntur in-
terdum per stillicidium thermarum Baregianarum, aut
lixivii cinerum ligni novi, aut aliarum thermarum

XI. 213. 214.

venereos discissos internum vulneratio vasis cujusdam lym-
phatici insequitur, quomodo tunc tractandi? VIII. 308.

XI. 214.

Bulmos a Verme in ventriculo hærente. Exempl. IX. 528.

Butyrum cataplasmatibus maturantibus additur, cur? III. 123.
antimonii optimum est rodens ad sphacelum, cur? III. 297.

C.

Cachexia quid? I. 92. VII. 496.

pro causa agnoscit vel liquidi nutrientis depravatam in-
dolem quamlibet, vel vitium vasorum receptorum,
vel defectum facultatis adplicantis. I. 90. VII. 498.

Ca-

Cachexia ab humoris depravatione per assumta. VII. 499. 500. per defectum motum animalis, si vita laboriosa mutatur cum otiosa. VII. 502. per fibram debilem. VII. 503. per fibram rigidam. VII. 503. per vitia liquidi non facile medicabilia, acidum, alcali, glutinosum, plethora &c. VII. 503.

a scirrho visceris cujusdam. VII. 505. detegitur, si causam cachexiæ manifestum nullis signis eruere possumus. VII. 506.

purulenta, a pure in abscessu clauso, diu relicto. VII. 504.

a retento sanguine bono, in menstruis & hæmorrhoidibus suppressis. VII. 506.

humore morbofo excerni solito, in exulceratione capitis juniorum. VII. 506.

post hæmorrhagias nimias. VII. 505.

efficit vel tabem, vel leucophlegmatiam s. hydropem. VII. 503. 518.

cognoscitur ex quibus? VII. 509.

a vitio vasorum recepturorum, a fibra debili aut rigida. VII. 515.

a tumore circa mesenterium post contusionem tabes lethalis. Exempl. VII. 516.

a defectu facultatis adplicantis, si nempe vires circulantes sunt nimis languidæ vel nimis violentæ &c. VII. 517.

qualem habet prognosin? Variat secundum causas. VII. 518.

curatur duplici modo: nam vel studium nimis acre mitigandum, inspissandum, vel nimis tenax dissolvendum. VII. 521.

nullum habet frequentiore causam, quam perpetuam potus aquosi tepidi ingurgitationem. VII. 522.

ex causa frigida quomodo curatur. VII. 525. & ubi viscera integra, sæpissime curatur per solam limaturam martis aromatibus suavissimis junctam. I. 59. VII. 536. præmittantur per tres 4ve dies lenia evacuantia. ib.

quando ferre possit vomitoria aut purgantia. VII. 531.

frigida laborantibus, myrrha, opoponax, galbanum, sagapenum &c. forma pilulari, si dantur grvj — viij omni trihorio deglutienda, optime conveniunt, cur? VII. 532.

non curatur venæsectione: Cacochymia enim non facile minuitur per venæsectionem, simulque restitutio perditum impeditur &c. VII. 534.

a tenacissima atra bile, visceribus abdominalibus impacta, non per limaturam martis, sed per aquas medicatas martiales tentanda. VII. 536.

Cachexia motum corporis successivum requirit, quomodo instituendus. VII. 536.

quando roborantibus curatur. VII. 538.

quando humectantibus & leniter incrassantibus curanda. VII. 537.

ab acrimonia nimia orta quibus curatur, VII. 539.

Cachectica subinde aceto delectantur, quam maxime, licet acidum in primis viis jam stabiliat: His pulveres absorbentes ante cibum porrigendi, sicque grata aceti fragrantia reficiuntur, & acidum aceti in ventriculo enervatur. VIII. 531.

Cachectici sanguinis aberrationes in colore illustrantur per mutationes liquorum in ovo incubato. VII. 510.

frigidi pulsum debilem & languidum habent, cur? VII. 514.

a motu corporis palpitationem cordis & respirationem difficilem habent, cur? VII. 514.

sunt omnes carceribus diu inclusi, nec facile curari possunt in custodia. VII. 531. senes non evadunt. VII. 520.

pueri voraces plerumque restituuntur, nisi neglectum ab initio malum altiores radices jam egerit. VII. 521.

vix nisi a gravioribus causis sunt illi florentis ætatis, vegeto ac firmo jam corpore; hinc non semper facile sanantur. VII. 521.

frequenter habent humores nimis tenues. VII. 525.

quali opus habent diæta, & quomodo instituenda secundum causas. VII. 526.

Cachecticis si accedit Vertigo, memoriæ imbecillitas, tremor, somnolentia &c. metus est Apoplexiæ. VII. 520.

si ad minimum motum suffocatio instat, concluditur pectoris cavum lentis aut aquosis humoribus repleti, vel & ipsum pulmonem. VII. 520.

Cachecticorum ventriculus languens quibus suffulciendus. VII. 529. 532.

Cacochymia quid? I. 92. IV. 487.

non adeo faciliter solvitur ac plethora, cur? IV. 510.

laborantes a morbis epidemicis putridis vix adficiuntur. I. 190.

Cachexiam comitatur. VII. 497.

purulenta quid? quid efficiat, & quomodo tractanda? VI.

174. 180. 181. VII. 21.

atrabilaria apoplexiam facere potest. VI. 424.

ichorosa & putrida. VII. 13. 18. 21. 22.

glutinosa apoplexiam facere potest. VI. 414. 424.

Cacochymici sanguinis dispositio per febris calorem citius circumagitata diversa mala facit, quomodo hæc præcavenda & tollenda. IV. 510.

Cadaverum inspectio summi in medicina usus. I. 21. V. 316. VI. 512.

Cacochymicorum levissimæ inflammatiunculæ resolvi nequeunt, cur? III. 49.

Cæsarea sectio quando locum habet. IX. 254.

sectio in matris mortuæ cadavere semper instituenda. Le-
ges Siculæ ab anno 1749. IX. 255. cito instituenda. IX.
256. 48 horis post mortem instituta infantem adhuc præ-
buit vivum. Exempl. IX. 256. non prius facienda, nisi
de morte certo constet. IX. 256. vide Mors. si mors du-
bia, eadem cautela instituatur ac si mater adhuc vivat.
Jussit id Senatus Venetus. IX. 259.

sectio in vivente matre instituenda non est expers periculi.
IX. 260. 262. damnatur a multis, cur? damnatur a Pa-
ræo, a Mauriceau, a Peu. IX. 260. laudatur a la Motte,
& quibus cautelis. IX. 261. Exempl. ubi mater opera-
tionem efflagitavit, & ubi non necessaria erat. Atta-
men operationem ipsam facere nolle declatavit la Motte.
IX. 261.

sectio in vivente matre instituta feliciter. Exempla bina. I.
429. IX. 262. 263. non instituenda, ubi gravida alia
methodo liberari poterit. IX. 263. locum habet in nimia
pelvis angustia. IX. 263. ubi conceptus extra uterum facti
sunt. IX. 264. NB. Certo hoc constare debet. Deficiunt
autem signa plenam certitudinem subministrantia. IX. 264.

Cassæ potionis abusus sanitati nocet. XI. 358.

Calcanei fracturæ effectus. II. 354.

Calcis vivæ aqua nullum damnum infert, si potetur. VIII. 69.
quibus conveniat? quibus non? IV. 216.

Calce recenter incrustatarum ædium vapor, carbonum nidor, ha-
litus fermentantis liquidi &c. capiti potius quam pul-
monibus nocent, imo subito lethalem apoplexiam indu-
cere possunt. VI. 447. 448.

Calculus quid? X. 323.

in omnibus corporis locis oriri potest. X. 323. III. 381.
aortam obducens. X. 352.

in abdominis cavo liber. I. 178. X. 354.

ad asperam arteriam. X. 348. 350.

Cordis. I. 178. X. 349.

dentes integre obducens. Exempl. X. 374.

In ductu salivali sublinguali. Exempl. V. 369.

In linguae radice. V. 369. 370.

- Calculus* in intestinis natus. X. 354. 355. 356. 357.
 pericardium obducens. X. 349.
 in plexu choroideo, in glandula pineali. X. 347.
 in pulmonibus phthisin creat. VIII. 96.
 in renum substantia. Exempl. VI. 394.
 in venis emulgentibus. X. 352.
 in uteri cavo. X. 358.
 mollior sive gypsus in hepatibus bovinis hyberno tempore
 satis frequenter invenitur, qui æstate ab esu recentis
 graminis solvitur & eliminatur. VI. 139. X. 548.
 frequenter in vesica fellea & poro bilario, rarius in he-
 patis parenchymate invenitur. VI. 139.
 formari incipiens vix unquam dignoscitur. X. 323.
 sat magnus diu absconditus esse potest. X. 323.
 in Embryone. Exempl. X. 323.
 in quinquemestri puello. X. 370.
 in urina sanissimorum jam adest, sed hæc ultima excerni-
 tur antequam materia ista separata fuit. X. 327.
 in vesica hærens augetur continuo. Exemplum mira. X. 339.
 renum nucleum habet, & a thrombo sanguinis irresolu-
 bili oritur. X. 396.
 vesicæ semper nucleum habet. X. 341. 383.
 non a spiritu petrifico simul & semel oritur, contra Hel-
 montium. X. 341. seq.
 generatur facile ubi homines immoto jacent corpore diu,
 cur? X. 345. 399.
 extra renes, extra vesicam & extra cystidem etiam in aliis
 corporis locis repertus est. Exemplum. X. 346. seq.
 ex quibus componatur, & quænam sit ejus materies? X.
 361. 375.
 productum est corporis humani, & ad regnum animale
 pertinet. X. 369.
 augetur tardius a victu vegetabili. X. 370.
 & Calx podagricorum magnam habent adfinitatem. X. 375.
 vesicæ fraudulentus. Exempl. X. 377. 378.
 in copia per vomitum & per alvum excretus. Exempl. X.
 379. 380. Judicium anceps.
 per lamellas sibi succedentes major fit, & in æstate citius
 crescit, quam in hyeme. X. 383. 384.
 in figura varius. X. 384.
 renum & vesicæ chemice examinatus. X. 385.
 dimidium sui ponderis debet aeri intricato. X. 389. 393.
 506. 524.
 aere fixo continente abluto cohæSIONem amittit. X. 506.
 524.

Calculus non omnis aerem suum fixum facile demittit. X. 506.
507. 538.

an ferrum contineat? adfirmatur. X. 389. seq.

non primario constat ex pituita indurata. X. 392.

glutinosum continet, cui aere irretitus. X. 393.

cum tartaro vini magnam habet adfinitatem. X. 393. 394.

semper destitutus est signis diagnosticis, quando extra renes, vesicam, vel cystidem hæret. X. 395.

renum vel in folliculis, vel in sinibus arteriarum, vel in ipsis ductibus secretoriis colligitur, nec refert, quali in parte. X. 397.

etiam a nephritide inflammatoria oritur. VI. 393.

interdum absque multo dolore ad vesicam deferitur, & tunc excernitur. Exempl. X. 398.

recens pungit, inflammationem, suppurationem &c. creat. X. 403.

pelvim, ureteres, vesicam irritans. Epilepsiam quandoque producit. Exempl. VII. 141.

totam pelvim explens. Exempl. X. 406.

protrusus adhuc in Uretere retardari potest, hinc spasmus, qui vocatur Colica nephritica. X. 411. 412.

Exempl. X. 415.

renum adhuc eo loco hæreere potest, ubi Ureter in vesicam inferitur: imo uno suo extremo in vesicam promittere potest, altero adhuc inter membranas latente. X. 414. 418.

renum rinam sæpe pallidiorē & foetentem efficit, unde? X. 421.

interdum nullos dolores creat, unde? X. 421.

a calculo vesicæ non semper colore differt. X. 422.

qualia efficit mala? X. 424.

febrim hecticam & tabem creare potest. X. 432.

quibus noscitur? X. 435.

diagnosin intricatam habet. X. 438.

ab hysteria quibus distinguitur? X. 437.

adeſt, & non suspicatur, ut ut magnus sit. X. 438. Exempl. X. 481.

judicandus præſens ex hæreditaria labe, & vita ſedentaria, ex obesitate nimia, ex decubitu longo, præſertim ſi ſabulum aut lapilli jam excreti. X. 439. ex ponderis ſenſu & dolore obtuſo in regione renis. X. 440. ex miſctu cruento poſt motum corporis. X. 441.

non ſemper judicandus præſens ob filamenta, capillorum inſtar in urina natantia, cur? X. 446.

Calculus renum & rheumatismus similia quandoque, in urina præcipue, producunt symptomata. X. 447.

in ureteres descendens qualia habet symptomata? X. 449. partes genitales, & alias distas in consensum trahit. Dolorem in ileo: Exempl. in lumbis; Exempl. in summo inguine: Exempl. X. 450. 451. 452. & rarioribus ab insolitis stipatur symptomatibus. Exempl. diminuti testiculi. Urinæ, sedimentum albumini ovorum simile habentis. X. 453.

quid poscat? X. 480. 481.

post mortem repertus, qui in vita nullum præsentiae suæ dedit signum. Exempl. X. 480.

a sero lactis, & a cerevisia tenui & copiosa solvitur. X. 484. 485.

poscit lubricationem viæ per balnea, clysmata &c. X. 486. per Opiata. X. 486.

ex diureticis nullum aliud fert, quam aquam, serum lactis &c. X. 489.

poscit & methodum, quæ impedit inflammationem. X. 492. venæsectionem, & quidem largam. X. 493.

post inflammationem renes suppurare facit, hinc abscessus exterius ruptus vel scalpello apertus. X. 495.

lithontripticis solvendus. X. 502. 503. vide Lithontriptica. levatur etiam ab Uva Ursi, quæ non est lithontriptica. X. 539.

solvitur etiam a Thermis Carolinis. V. 547.

in angustia pelvis hærens requirit Clysmata, fatus. venæsectiones &c. X. 550.

in Ureteribus impactus efficit subinde inflammationem & suppurationem. X. 554. Exempl. 555. propellitur sæpe in vesicam per cucurbitularum adplicationem siccam ad tractum Ureterum. X. 553. in vesicam delapsus citissime expellatur, quibus? X. 556. seq. potu emolliente & urina retenta. in vesicam delapsus expellitur sere semper primo exeuntis urinæ impetu. X. 558. antrorsum incurvato corpore. X. 559.

Calculus Vesicæ febrim hecticam & tabem creare potest. X. 431. qualia habeat symptomata? X. 454. 457. 459.

non facile dignoscitur. Exempl. X. 454.

mentitur a pure in vesica: a vesica callosa, scirrhusa &c. Exempl. X. 456.

ut ut præsens, ob situm in collo vesicæ, non semper certo dijudicari potest. Exempl. X. 459.

per stranguriam præsentem non semper indicatur. X. 461.

Cal-

Calculus Vesicæ per urinam albam, cum sedimento crasso, mucoso, multo & graveolente indicatur. X. 461.

cum subinde pelliculis involutus sit, non semper Cathetere explorandus. Exempl. X. 474. 475.

Vesicam in saccum prolongari potest, ibique hæere absque eo quod Cathetere sentiatnr. X. 476. Exempl. ibid.

subinde per Catheterem tangitur, sed hæret inter membranas vesicæ. Exempl. quibus id noscitur? X. 478. 479.

lithontripticis solvendus. X. 502. seq. vide Lithontriptica. solvitur etiam a *Thermis Carolinis*. X. 547.

per lithotomiam eximendus. X. 570. vide Lithotomia. exentus, quomodo vulnus tractandum? II. 312.

Collum urethræ obturare potest. X. 428.

in Urethra hærens quibus aufertnr. Exempl. X. 433. 434.

560. inter alia & aufertur forcipe ab Hales invento. X.

565. aliis non cedens sectione educendus, quali cum cautela. X. 566. si totalem ischuriam fecerit, tunc punctura perinæi instituenda, quomodo? X. 568.

inter glandem & præputium hærens. Exempl. X. 561.

major per rupturam perinæi excretus. Exemp. X. 571.

in collo vesicæ hærens, & urinæ fluxum impediens, retropellendus. X. 597.

pruritus aut dolorem ad caput penis facit, cur? X. 471.

Calculosæ, licet in artubus & in capite emacientur, abdomen tamen magna pinguedinis quantitate refertum habent. Exempl. X. 432.

Calculosorum urina putrida calculum scabrum, angulosum, non putrida calculum glabrum designat. X. 427.

Calculi vesicæ felleæ icterum periodicum efficiunt. VI. 213.

qualem figuram, colorem, magnitudinem &c. habeant. VI. 213.

vel solvantur, vel expellantur viæ, per quas transire possunt in duodenum. VI. 215.

a nullo medicamento cognito solvi possunt in corpore. licet largum & continuum usum succi graminis, tara xaci, cichorei, fumaricæ &c. excretio minutorum fragmentorum calculosorum per alvum secuta fuerit. VI. 216.

unice eliminantur, si viæ expediuntur; per quas transire possunt. VI. 216.

pollicis articulum æquant excreti. VI. 217.

nucis juglandis magnitudine post mortem inventi. VI. 218.

curari debent vel in paroxysmo, durante anxietate, vomitu, dolore &c. VI. 218. vel extra paroxysmum. VI.

218.

- Calculi vesicæ felleæ** in paroxysmo quid faciendum? VI. 219.
emolliendum, sopiendum & inflammatio præcavenda. ib.
extra paroxysmum resolutio tentanda, & motu corporis
exitus e vesicæ felleæ promovendus. VI. 220.
minime solvuntur a thermis Carolinis. X. 547.
si majores & fundus vesicæ felleæ peritonæo accretus, fe-
ctio tunc a Perito suadetur. (Signa quibus accretio
noscitur videantur in Memoires de l'academ. Royal de
Chirurgie. Tom. I.) VI. 221.
- Calefacientia** medicamenta, ut piper, ol. Cinamomi &c. quo-
modo operantur. IV. 494.
- Calenti** corpori frigus subito admissum noxium, cur? I. 180.
vide Perspiratio.
- Calidus** potus quotidie sorbillatus fibras facit debiles. I. 39.
- Caligo** tenebrosâ, cæteris paribus, in ardentibus hæmorrha-
giam narium indicat. V. 80.
- Callus** quid? I. 267.
unde? I. 267.
nunquam resolvi potest. I. 308.
pedum usum pedum omnem tollere potest. I. 267.
abscissus iterum crescit, cur? I. 309.
pedum dolens quomodo tractandus. I. 310.
novus quibus præcavetur. I. 310.
ossium neutiquam per artem, sed per solam corporis hu-
mani fabricam conficitur. II. 378. exsuperans aut luxu-
rians quomodo tractandus. II. 413. deficiens quomodo
impetrandus. II. 414.
- Calor** omnia corpora, in omni sua dimensione, expandit. III.
37.
aeris nimius febres producere valet. IV. 198. putredinem
corporibus conciliat. Exempl. IV. 198. successive tem-
perandus. IV. 198. quomodo temperandus. IV. 199.
subito mutatus. Exempl. IV. 198.
- Calor sanguinis** unde. I. 229.
major quid efficiat. I. 230.
per thermometrum secundum gradus notatur. III. 344.
IV. 471.
oritur a motu humorum per vasa viventis. IV. 476. seq.
non secundum sensus externos dimetiendus. IV. 474. 475.
- Calor** post pastum largum unde? IV. 486.
inflammatæ partis unde? III. 40.
- Calor febrilis** quid? IV. 471.
unde. IV. 39.
dijudicatur per thermometrum. III. 344. IV. 472.
quam habet causam proximam. IV. 480. seq.

Calor febrilis causarum proximarum infinitas habet causas remotas. IV. 492.

auctus quid efficiat in corpore vivo. IV. 497.

maximus producit læsiones cerebri, cur? VII. 53.

quo major, eo malignior morbus, cur? IV. 516.

ad tactum fere urens in ardentibus unde. V. 57.

mordax putredinis signum præbet. I. 197.

auctus probe dignoscendus, quo in loco augeatur, cur?

IV. 251. quid denotet. 251.

summus pestiferus, cur? IV. 516.

quomodo mitigatur. IV. 502. seq.

ubi post repetitas venæsectiones nimius renascitur, optime mitigatur compressione venarum, quomodo id fiat. IV.

504.

in fine morbi temperatur & per diacodiata, laud. liquidum &c. IV. 507.

quale regimen requirat. IV. 517.

Calor languentium senum optime augetur adplicatione adolescentuli vegeti. IV. 271.

solis, nudo capiti adplicatus, paralyfin efficere potest. VII. 53.

Calx vel Creta podagricorum quid vere sit. VIII. 530. vide Podagra. cum calculo magnam habet affinitatem. X. 374.

Camphora ad drachmam dimidiam bis in die porrecta, prægresso emetico antimoniali, in mania profuit. VII. 316.

Canalis quid? I. 156. hujus axis quid? I. 104.

Cancer aut Carcinoma quid. III. 410.

absque scirrho prægresso oriri potest. Exempl. III. 412. 421. 422.

quibus a scirrho distinguitur. III. 412.

occultus & manifestus quis? III. 416.

mammarum exsectus post annum alteram mammam adfligit, qui abscissus, languentem fecit vitam, donec signis uteri canceri moreretur fœmina. Exempl. III. 415.

penis. Exempl. absque scirrho. III. 422.

fungosus cuti. Exempl. in dorso, absque scirrho. III. 422.

pedis ab imprudenti sectione unguis. Exempl. absque scirrho. III. 423. quid. III. 423.

unde? III. 417. NB. a scirrho ejusque causa.

oculi disrupti antea. Exempl. curatum. III. 418.

occultus quomodo dignoscendus. III. 423. minimus interdum curatur, vel rodentibus summis, vel vivo igne, simul & semel destructus. Exempl. III. 431. in naso erat.

Cancer occultus in euchymis longissime in corpore hærere potest nisi irritatur. Exempla irritationem nocivam esse monstrantia. III. 439. 444.

qualis exstirpandus, parvus, incipiens, liber &c. a causa externa ortus &c. III. 440.

non fert medicamenta externa emollientia, emplastica, suppurantia, acria, excoriantia, vesicatoria &c. Exempl. III. 444.

qualis non exstirpandus. III. 445. seq.

cum radicibus nisi exstirpatur, asperabitur, ad interiora recurrit, alios generat, factos auger. Exempla. III. 446.

Exemplum in lingua curatum. III. 446. 447.

nisi cum radicibus exstirpatur, ex semine ejus renascitur.

Quale est semen cancri? Exempl. strumæ post mortem. III. 447. 448.

qualem habeat prognosin. III. 447. seq. 452.

quomodo & sub quibus cautelis curatio instituenda. Exempla funesta. III. 449.

palliatione tractatur quomodo. III. 452.

uteri insanabilis. III. 449.

faucium insanabilis. III. 450.

palati insanabilis. III. 450.

axillarum & inguinum etiam ins. nabilis, præcipue si apertus factus. III. 451.

labiorum curatu difficilis. Exempl. curatum. III. 451.

purgantia optime fert. Exempl. III. 454.

Cancer manifestus sive ulceratus quibus noscitur. III. 428. 434.

quomodo progreditur. III. 429.

minimus interdum curatur, quomodo. Exempl. in naso. III. 431.

sanies foetens in ipso loco malignam indolem acquirit, quamvis antea mitis fuerit. III. 433.

vicina depascitur. Exempl. III. 435.

lenitur quomodo. III. 457.

acria adplicata non fert. Exempl. III. 458.

fallaces inducias facit. Exempla. III. 459.

quando exstirpandus, & quomodo. III. 460.

Cancer aquaticus Batavorum, quid? Est scorbutica gingivarum exesio. III. 208. 235.

venereus est ulcus extra Urethram. XI. 175. quomodo tractandus? XI. 217. cum topicis caute tractandus, cur?

XI. 219. lapide infernali tactus, qualia paravit mala.

Exempl. XI. 219. vide Ulcera venerea.

Cancris marinis iterum renascuntur partes abscissæ. Exempl.

I. 503,

Can-

Cancrorum fluviatilium decoctum prodest in rigiditate fibrarum.
I. 113.

Candela cerea in urethram ita dimissa, ut considerabilis ejus
pars in vesica hæreret, quales noxas fecit? Exempl.
XI. 180.

Candelularum ad Carunculas usus & noxæ. XI. 154. seq. 180.

Canes in tota meridionali Americæ parte nunquam rabie cor-
ripi legitur. VII. 335.

lupi, vulpes in Europa frequenter rabiosi fiunt. VII. 339.
rabiosi fiunt magnis sub aeris caloribus, siccaque simul
tempestate: interdum etiam summo sub frigore aeris.
VII. 340.

vermibus sæpe laborant in ventriculo, renibus, cerebro
&c. sed dubium est, an vermes, in canum visceribus
latentes, ad rabiem disponant. VII. 341.

rabiosos fieri quibus noscitur. VII. 342.

adhuc sani ex naturali instinctu rabiosum canem fugiunt,
cum signis magni terroris. VII. 344.

præcipitanter occisos quibus post mortem noscitur rabio-
sos fuisse. VII. 344.

Cantharides non operantur in cadaveribus, cur? II. 37.

variis corporis partibus adplicatæ quid faciant? IV. 67. 68.
vide Vesicatoria.

quando profunt aut nocent, & unde hoc? III. 88. IV.
67. 68.

vim habent humores corporis solvendi, simul vero humo-
res solutos ad putredinem disponunt. VI. 75.

temperiei frigidaë saltem conducunt. VI. 477. 484.

interne porrectæ ad hydrophobiam laudantur, minus tuto.

VII. 400. suspectæ habentur. VI. 75. 484.

ad drachmam deglutitæ satis citam mortem produxerunt.
Exempl. XI. 193.

Cantus nimius quid in corpore humano efficiat. V. 499. VIII.
35. VI. 435.

Capillorum abrasio phreneticis salutaris cur? IV. 466. V. 332.
quando & quibus cautelis instituenda. V. 332.

desfluvium post morbos unde? VIII. 127.

origo. VIII. 127.

Capitis descriptio anatomica. II. 73. 74.

compressio imprudens in recens natis, vel junioribus, per-
petuæ stultitiæ & convulsionibus originem præbuit. VII. 3.

contusio absque vulnere quæ mala faciat. II. 169. vide
Contusio.

dolor a plethora. II. 27. 37. obtusior cum tensionis quo-
dam sensu in cervice quando hæmorrhagiam futuram

nunciat. V. 79. a solo aucto motu sanguinis in febribus.
 II. 28. acutus in febre ardente pessima prælagit, qualia.
 V. 79. ingens phrenitidem antecedit. V. 318.

Capitis doloris sedes est cranium cum integumentis. II. 149.

inflammatorios morbos resolutos sequuntur interdum alia
 phænomena, qualia? unde? & quid in illis faciendum.
 III. 100.

morbi fere omnes a vertigine incipiunt, & dum curati
 sunt, pro ultimo symptomate adhuc vertiginem relin-
 quunt. VI. 418. a setaceis pulchre levantur. VI. 477.

Plethora particularis unde? VI. 433. Efficiunt Obelitas.
 Ventriculus distentus. Uterus gravidus. VI. 433. Nixus
 parturientium validi. Tussis. Vomitus. Ritus. Cantus.
 nimius. VI. 434. Animi adfectus, metus, terror. Ex-
 empl. Ira. VI. 436. hysterici spasmi. Collare nimis stri-
 ctum. Scrophulosi tumores &c. VI. 437.

vasa inprimis urgentur a plethora, dum uteri vasa nimis
 resistunt sanguini exituro circa consuetum tempus. VI.
 459.

vulneribus aut contusionibus accedens febris quando pe-
 riculosa. II. 176. nocent explosiones tormentorum bel-
 licorum, tympanorum pulsus, fistularum flatus, salta-
 tiones aliorum, Ira &c. I. 457.

vulnerum prognosis. II. 233. cura vide *Vulnera capitis*.

Caput magnum, collum breve & sæpe sex modo vertebri instrum-
 ctum, ad apoplexiam prædisponit cur? VI. 409.

fœtus in utero abruptum & relictum quomodo eximendum.
 IX. 278.

Carbonum nidor apoplexiam inducere potest, quomodo tales
 tractandi. Exempl. VI. 447. 500.

Carbunculus quid? III. 176.

Carcerum morbus est cachexia, in custodia non facile curanda.
 VII. 531.

Carcinoma vide *Cancer*.

Cardia magnos paris octavi nervos habet. IV. 321. dissectorum
 experimenta. I. 411. seq.

quid? I. 137. VII. 147.

Cardiaca quæ sunt. III. 247. IV. 186. 266. ad 271. VIII. 348.
 IX. 136. I. 123. VII. 307.

quotuplicia sunt. VIII. 348. I. 356.

cur Cardia adplicari sueverunt. III. 251.

remedia generalia nulla cur? IV. 469.

fortiora tuto in morbis acutis propinari possunt, præmissa
 venæseccione larga. IV. 274.

Car-

Cardiacum medicamentum optimum fit, si vino frigido infundantur fragrantēs herbæ &c. cujus paucae unciae sumuntur &c. VII. 402.

Cardialgia sæpius ab acido orificium ventriculi pungente. I. 137. IX. 120.

cum anxietate interdum a calculis vesicæ felleæ. VI. 209. interdum a viciato hepate. VI. 203.

quid? VII. 147.

diu, cum anxietate post pastum affligens, obstructions in ultimis finibus venæ portarum pro causa agnoscit: hinc de Vomitu sanguinis aut diarrhœa sanguinea metuant.

Exempl. funestum. VI. 202.

ad omnia remedia rebellis, lenientibus solis levata, a scirrhus oritur. VI. 308.

una alterave hora post pastum per 3. 4 horas durans. VI. 308.

vacuo ventriculo sæviens. VI. 308.

extra graviditatem affligens, in graviditate silens. VI. 208. IX. 120.

gravidarum unde? IX. 120. 121.

partus tempore signum est partum instare. IX. 121.

a tumore prægrandi in thorace bina ventriculi orificia premente. Exempl. VI. 309.

ab ulcere in œsophago prope diaphragma, oris nigricantibus undique cincto. Exempl. VI. 309.

& singultus a quovis cibo vel potu deglutito post aphthas deciduas, excoriatum orificium ventriculi superius denotat. IV. 334.

molestissima scorbuticorum quibus cognoscitur. VII. 448.

& *Cardiogmus* a Veteribus vocabatur dolor molestus & quasi rodens circa cardiacam perceptus. VII. 142.

Caries ossium quid sit. II. 125. III. 489. 527.

unde? III. 487.

differt ab exfoliatione & ossis abscessu. I. 125. III. 526.

interna quibus noscitur. III. 490.

externa quomodo dignoscenda. III. 490.

colorem ossium mutat, cur? III. 527.

ossa aspera & inæqualia facit, cur? III. 528.

fœtorem singularem, instar lardi rancidi spargit, cur? III. 530.

quomodo tractari debeat? III. 492. 515.

testa quomodo noscitur. III. 490. 531.

sanatur facile, si a causa externa, difficulter, si a causa interna, difficilior, si a lue venerea, difficillime, si a spina ventosa orta fuit. III. 534.

Caries ossium in ossium parte spongiosa peior, cur? in juncturis pessima, cur? III. 535.

in pueris velox & curatu difficilis. III. 535. 536.

Caries pollicis pedis epilepsiam produxit chronicam. VII. 146.

Carminativa quæ sint. IV. 394.

Carnes animalium sale vel fumo induratæ, vel & in aere siccatæ difficiliter in bonum chylum rediguntur. I. 513.

valide salitæ magnam habent acrimoniam. IV. 50.

solas absque detrimento sanitatis ferre nequit homo. I.

189.

putridæ liquori fermentanti immixtæ putredinem deponunt, & fiunt firmæ, cur? X. 508.

vitulinæ recentes profunt adhuc illis, qui putridis humoribus affliguntur. I. 510. aliquot dies in aere aperto relictæ jusculum præbent citius putrescens. I. 510. assæ

magis in putredinem pronæ sunt. I. 510.

suillæ perspirationem minuunt. IV. 63.

Caro fungosa in vulneribus oritur a pinguedine, quomodo. I. 393. 368.

oritur, quia superficies vulneris non comprimitur æquali vi. I. 368. 532. 535.

quomodo impedienda. I. 532. 538.

Caro regenerans in vulneribus quomodo fiat. I. 497. ad 500. quibus promovenda. I. 497. 498. 504. seq.

Carotis arteria dextra ossea, imo lapidea, cavitate ejus fere in totum abolita, absque vitæ damno. Exempl. VI. 438. vulnera. I. 430.

Caruncula urethrae quid? XI. 129.

quid efficiat. XI. 430. Exempla. 131.

non semper adest, ubi difficultas urinæ aut ischuria. Exempla. XI. 133. 134.

oculis videri nequit, nisi prope orificium hæreat. Exempl. ultimæ. XI. 137.

prope orificium hærens quomodo curanda? XI. 138.

a Verruca venerea distinguenda, quibus? XI. 138.

nocentissime a Veteribus tractata. XI. 138.

a recentioribus tutius tractatur, quomodo? XI. 141.

per blandam suppurationem curatur tutissime. XI. 142.

per mercurium præcipitatum rubrum ne tractetur. XI. 143.

per Candelulas tractatur, præcipue a Daran. XI. 145. Mysterium ex compositione facit. vide & XI. 165. abigitur

a Sharpio inventas, ex mercurio crudo extincto paratas quomodo? XI. 162. etiam a Cerato extracti Saturni confectas. XI. 165.

Caruncula urethræ abigitur per mercurium præcipitatum album, per mercurium dulcem. XI. 162. per vaporem mercurii vivi. XI. 162.

Carus quid? VI. 520.

a distentis vasis majoribus reliqua minora in capite comprimantibus oriri videtur. VI. 521.

& lethargus differunt ratione materiæ obstruentis: in hoc cacochymia pituitosa, in illo spissitudo inflammatoria præsto est. VI. 522.

Sydenhamus epidemicam observavit constitutionem, inter cujus symptomata eminebat Carus ad septimanas aliquot durans. Venæ sectionibus & Enematibus curabatur. VI. 524.

curatur ut Apoplexia. VI. 525.

Casus ex lacte cum aut sine cremore paratus, qualis. VII. 434. IX. 399. I. 176.

una cum acrimonia acquisita in putredinem vergit. VII. 434. IX. 399.

vetustus magnam habet acrimoniam. IV. 50. ad scorbutum disponit. VII. 480.

Casum ab alto, licet caput non impegerit delapsus, attamen cerebri læsiones sequi possunt. 172.

Catalepsis quid? VI. 501. Exempl. 502.

distinguenda a tetano, in hoc enim articuli rigidissimi, in illa vero cerea quasi flexilitate cedunt & manent in situ. VI. 503.

signum pathognomicum. VI. 502.

proxima causa est immobilitas sensorii communis, prout primo momento insultus sese habebat. Exempl. VI. 503. quomodo illustratur. Exempl. VI. 504.

causa remota est sanguinis cerebrosi, glandularum cerebri, emissariorum ejus &c. absoluta quies. VI. 505. secundum Swietenium est subtilissimi nervorum fluidi absoluta quies. VI. 505.

est vel exquisita vel levior. Exempla. VI. 506.

actiones vitales, pulsum nempe & respirationem vix mutat. VI. 507.

causæ antecedentes variæ & quales. VI. 507.

post febres intermittentes, præsertim autumnales; imo ipso in paroxysmo febrili. VI. 508. curatur per resicientia. Evacuantia nocent. VI. 517.

quandoque sequitur phrenitidem. V. 306.

a melancholia. 509. curatur victu humectante & solventibus. Spirituosa sæpe & hic profuerunt, præsertim in senibus. Evacuantia nocent. VI. 518.

Catalepsis unica vice affligens, & post binos vermes teretes per vomitum ejectos statim cessans & nunquam repetens. Exempl. VI. 509.

a menstruis & hæmorrhoidibus retentis. VI. 509. IX. 423. curatio. VI. 516.

a terrore summo subitoque. Exempl. VI. 518. 510. optimum, imo unicum hic est remedium peregrinatio. VI. 518.

a meditatione in unum objectum summa, profunda, diuque protracta. Exempl. VI. 511. & hic peregrinatio unicum remedium. VI. 518.

a febribus validis in plethoricis. VI. 512.

post mortem præbuit arterias venasque cerebri valde turgentes, cruore fortiter impacto, denso. VI. 512.

curatur multoties, ubi? & quomodo? VI. 514.

in alios morbos raro transit: aliquando tamen Epilepsia, convulsio, dementia, atrophia eam exceperunt. VI. 515.

in mortem quandoque finitur. VI. 515.

atrophix causa. VI. 515.

vera in acutis raro observatur. VI. 512.

in paroxysmo *lenioribus* frictionibus, stimulantibusque tractetur: fortissima ne adhibeantur, cur? VI. 516. ab igne subinde non excitantur. Exempl. VI. 517.

extra paroxysmum curatur secundum varias causas. VI. 517.

a sanguine nimio vel nimium rarefacto, venæsectionem admittit. VI. 517.

sternutatoria interdum fert, licet ptarmica non operentur in paroxysmo, sed extra illum. VI. 519.

vomitória non aliter fert, quam ubi suspicio fomitem mali hæreere circa ventriculum. VI. 519.

Cataphora, vide *Coma*.

Cataplasmata quomodo operantur. I. 322.

capitis læsionibus semper nocent, cur? II. 96.

murationem perficientia acescere debent, cur? III. 123.

Cataplasmatibus maturantibus butyrum aut oleum lini additur, cur? III. 123.

Catarrhus unde a Veteribus nomen acquisivit. V. 349.

vide *Coryza*.

quid sit. V. 349. 397.

quomodo contingat. V. 371. VIII. 513.

& *Coryzæ*, a frigore contractæ, quibus curantur. V. 374.

frequens illis, quibus viscera debilia & laxa. I. 101. V. 371.

diuturnus phthisin efficit quando & cur? VIII. 3. 92. ta-

hem aut marasimum creare potest, VIII. 92.

Catarrhus suffocativus est angina sine tumore & rubore. V. 346.
Caustica ad gangrænam sistendam adplicata, quomodo operantur. III. 271.

Cauterium actuale quid? II. 4. III. 298. veteres copiose adhibuerunt. VI. 107.

potentiale quid. II. 4. ex quibus conficitur? X. 545.

Cepæ maximam acrimoniam recondunt. IV. 51.

acidum immutant. VIII. 363.

Cephalæa molesta & diuturna a collari nimis adstricto. VII. 8.
 ab osse ad latus dextrum sinus capitis longitudinalis invento, quatuor lineas diametro æquante, aculeis hirtis acutissimis, qui perforabant duram matrem. VI. 432.

Cephalæam immanem, in qua quotidie multum feri flavi & tenuis de naribus effluebat, hac excretionem aliquamdiu subsistente sequebantur Convulsiones atroces cum stupore, & tandem apoplexia lethalis. VI. 442.

Cephalalgia primario obsidet Cranium cum integumentis. II. 149.
 mensium instantium tempore, unde? VI. 459.
 pertinacissima setaceo soluta & levata. III. 91.

Ceracea materia in oculis reperta. Exempl. I. 177. in rugis anni hæret, quæ inspissata tumores facit. I. 177.

Cerebelli abscessus magnus in dextro lobo post mortem inventus in juvene 14to die morbo acuto demortui, cui morbi tempore pulsus & respiratio satis bene procedebant, sed qui paralyti dextri lateris ante mortem laborabat. VI. 408.
 vulnera quando lethalia. Experimenta. VI. 144.

Cerebellum in apoplexia, a causa morbosa orta, in initio liberum manet. VI. 408. 451.

insigniter lædi potest superstite vita. VI. 408.

Cerebri vulnera. II. 152. licet maxima, non semper lethalia. I. 405.

membranzæ in phreniticis subscirrhusæ sunt repertæ. V. 317.

abscessus exempla. II. 153.

suppuratio non semper funesta. Exempla. II. 153. trepanationem sequens periculosissima. II. 229.

gangræna semper lethalis. II. 153. 229.

& cerebelli læsiones a fractura cranii quomodo detegendæ. II. 179.

pars sinistra læsa paralytin aut convulsiones corporis lateris dextri post se trahit, & vice versa. Exempl. Contrariam sententiam vide in Exemplo. II. 184. 188. 189. 187.

corticalis substantiæ magna parte ablata, functiones cerebri illibatzæ manere possunt. II. 232.

Cerebri medullam transeunt vasa sanguinea. Docent id puncta rubra in dissectione, ut & injectiones. VI. 420.

& cerebelli compressio a plethora quomodo fiat. IV. 443.
noscitur ex observatis functionibus læsis. IV. 456.
debilitas post febres inflammatorias unde? IV. 467.

Cerebri fungi quid? II. 155.

non semper lethales. Exempla. II. 156.

nunquam oriuntur integra dura matre. II. 229.

a cerebri corticali substantia oriuntur. II. 229.

refecandi sine noxa. Exempl. II. 230.

acrioribus ne tententur. II. 281.

maiores filo circumducto refecandi. II. 232.

post sectionem præcaventur, quomodo? II. 232.

Cerebrum quid? VI. 408.

tauri integrum lapideum. Exempl. I. 178.

leviter etiam pressum, turbat actionem ejus. II. 143.

post contusiones capitis premitur sanguine arterioso, venoso & humore lymphatico extravasatis. II. 167.

solo concussu in sua fabrica læsi potest, licet sensibus inquirentis nil mali sive extravasati occurrat post mortem. II. 188.

ab acrimonia scorbutica rarius afficitur. VI. 444.

inflammationi & suppurationi subjectum est. II. 152.

Cerevisia conditur lupulo, qui est bilis æmulum. I. 139.

quomodo perficitur. I. 170. XI. 408.

qualis optima. VIII. 602. 153.

non lupulata vices decocti hordei subministrat. VIII. 173.

ad viscidum resolvendum qualis optima. I. 169.

fermentata, cum spiritus suos tenaciori parum materiæ irrititos habet, durabilem magis effectum solet præstare, quam vinum. Exemplo est Momma Brunsvicensis. VII. 519. IV. 267.

generosa potata quid efficiat in corpore minus assueto. IV. 226.

Cervicis dolor obtusus hæmorrhagiam criticam, ut & menstrua præcedere solet. V. 79.

Chinæ radix non magni in lue venerea usus. IX. 334.

radicis decoctum quomodo parandum? XI. 334. adhibendum? XI. 334. qualem diætam poscat? XI. 335. quamdiu adhibendum? XI. 335. ob aquæ copiam inter sanguinem depurantia numerandum. XI. 337. suppletur per decoctum radicis bardanæ, quod majorem præstitit effectum. XI. 337.

Chirurgiæ necessitas in Medicina. III. 549. cur? I. 349.

Chirurgus in Vulneribus quæ scitu necessaria. I. 355. 451. 461.

Cblo.

Chlorosis. IX. 73. 90.

quomodo oriatur. I. 164.

hujus initium ubi conspicitur. VII. 232.

ab abusu potuum aquosorum tepidorum. VII. 9.

frigus corporibus inducit, cur? I. 86.

qualem monstrat sanguinem. I. 281.

qualia efficiat in corpore. I. 67. 42.

curatur quomodo? vide *Glutinosum spontaneum*. I. 173.

IX. 73. 90.

intra paucas curatur septimanas, modo vellent ægræ renatas, ex limaturæ ferri usu vires salubri corporis motu conservare, & a potibus aquosis tepidis abstinere. VII. 519.

Chlorosi laborans alimenta non digerit, licet illa assumat, cur? I. 38. 90.

Cholera vasa corporis vehementissime contrahi facit. I. 275.

in morbo omnes humores totius corporis subito satis in intestina ruunt, magno cum impetu. VI. 257. IV. 612.

Cholera maxime opitulatur jusculum ex carnibus pulli tenerioris ita paratum, ut vix carnis saporem habeat, tam potatum, quam clysmatibus adplicatum. IV. 632.

Chronici morbi in robustis plerumque tantum oriuntur ex vitiis reli&is a morbis acutis non bene sanatis. VII. 7.

in debilibus & otiosis oriuntur ex vitiis liquidorum sensim natis. VII. 7.

verno tempore felicius curantur, cur? VII. 244.

inducuntur 1) per vitia liquidis sensim nata ex ingestis.

Aere minus digestionem unito. VII. 7.

Ciborum majori tenacitate. VII. 8.

potu vel frigido majori copia ingurgitato, vel tepido copiose assumpto. VII. 8.

a medicamentis ad præcavendum copiose sumtis. VII. 9.

a venenis, poudre de succession, halitu mercurii, plumbi. VII. 10.

ab acido. VII. 11.

ab austero, quæ in hoc conducunt. VII. 11. 12.

ab acri pingui aromatico? quale? quid efficiat in corpore. VII. 13. quibus corrigitur. IV. 218.

a pingui inerti, quibus sensim minuitur. VII. 14. 15.

a fædine muriatica, quibus minuitur. VII. 18. IV. 214.

ab alcalino. VII. 18.

a glutinoso. VII. 18.

2) a viribus nimis in ingesta. VII. 18.

3) a spontaneis nostrorum humorum vitiosis permutationibus, quales sunt. VII. 19. 20.

Chronici morbi verno tempore ex morbis acutis male sanatis oriuntur vitia humorum ob Cacochymiam purulentam. VII. 20. quæ mala producat. VI. 174. 181. quomodo tractatur. VI. 182.

inducunt Cacochymiam ichorosam. VII. 22. curatur blandis demulcentibus, inspissantibus, radice & foliis acetosæ. VII. 22. putridam. VII. 23. 14. 18.

ex morbis acutis male sanatis oriuntur in partibus solidis

Abscessus

fistulæ

empyemata

scirrhi

cancri

caries

} VII. 23.

Chronici morbi, licet numerosissimi, reduci possunt ad classes causarum superius recensitarum. VII. 24.

foliis medicamentis non curantur: nisi enim in cibo & potu temperantia potest obtineri, frustra plerumque medicina adhibetur. VII. 25.

interdum duriora edulia ferunt, modo unica ciborum specie contenti sunt ægri. VII. 26.

non adeo diversam mēdendi methodum requirunt. VII. 27. qualem diætā poscant. VII. 26.

aquis medicatis sæpe curantur, cur? VII. 28.

sæpe curantur succis recentibus herbarum &c. sero lactis, fructuum horæorum usu, sapone veneto, melle &c. VII.

30.

optime leniuntur frictionibus, equitatione, uestione in rheda &c. VII. 30.

requirunt ut vitæ genus mutetur, cur? VII. 31.

frequentem medicamentorum mutationem non ferunt. VII. 32.

Chylus qua ratione mutatur in sanguinem. I. 105. 219. 280. VIII. 545.

quomodo a lacte differat. I. 184. VIII. 545.

valorum lacteorum candidissimus, chylus vero intestinorum magis gryseus, vel & flavescens. II. 290.

in sanguinem quomodo ingrediatur. V. 496.

sanguinem ingressus febriculam & dyspnoeam facit. IV. 81. V. 497.

in pulmonibus debitam densitatem acquirit, quam in sanguine conservat: hinc marcescunt illi, qui pulmone affecti sunt. VII. 524.

quando coctus est, ex vulnere abdominis effluens quid designet. I. 129. II. 301.

Cibi acres acidi febres inferunt. IV. 49. 212. jam assumti quomodo emendantur. IV. 212.

acres salini febres & scorbutum muriaticum faciunt. IV. 214. jam assumti quibus corriguntur. IV. 214.

acres aromatici febres faciunt. IV. 217. VII. 13. jam assumti quibus emendantur. IV. 217.

quales æstate placent, & quales hyeme. IV. 181.

austeri, duri, sicci, terrestres, cum quiete & torpore corporis diu assumti; fumo aut sale indurata animalium partes, maxime durorum & annosorum; fructus immaturi, farinacea non bene fermentata &c. bilem atram & melancholiam efficere possunt. VII. 228.

flatulenti quales. IV. 408.

aquosi quales. I. 72.

salubres qui sunt. I. 98.

optime digerendi & paucas focces relinquentes sunt serum lactis, juscula carniū, quibus endivia, spinachia, malvæ &c. incoctæ & per colaturam iterum separatae sunt. VII. 263.

difficilis digestionis assumti, vel & major illorum copia, qui ex sua natura facile digeri possunt, homines faciunt languere, sitire & calere, simul pulsus velocitatem augent. IV. 54.

magna ingluvies qualia & in sanis pariat mala. IV. 56. 68. quomodo emendetur. IV. 221.

vis quid sit. IV. 173.

magna tenacitas frequens & morborum chronicorum causa. VII. 8.

leves, liquidi, sanis humoribus similes, recentes, blandi, vi leni saponacea laxantes, melancholicis optime conducunt. VII. 244. 245.

fastidium feбри ardenti ab initio jungitur, cur? V. 63.

Cicatricis pulchritudo in quo consistat. I. 556. quomodo attingenda. I. 557.

nascentis signa. I. 557.

Cicatrix in mammis minus deformis erit, si sponte ruptus est abscessus, quam si ferro apertus fuit. IX. 406.

Cinamomi vis roborans relidet in pulvere, in infuso vinoso & in tinctura. IX. 136.

fragrantia reperitur in oleo, aqua destillata & spiritu: Carent vero hæc vi roborante. IX. 136.

Cinnabaris per suffumigationem ad curationem luis venereæ adhibita corpore in cysta incluso. XI. 237. dosis uncia dimidia ad unciam unam. XI. 237. ore & naribus excepto vapore ad grana triginta. Exempl. XI. 238. potentius

- agit, si ore & naribus excipitur. XI. 240. ob vaporem sulphuris periculosum remedium. XI. 241. VII. 10.
- Circulus** sanguinis in abdomine quomodo fiat in statu naturali, & ubi hepar obstructum. VI. 149. vide Sanguinis motus.
- Citri** pomum naribus puellæ admotum, animi deliquium instans pellit. III. 248.
- Clamoris** effectus. V. 499. VIII. 36. 41.
- Claudicatio** etiam a siccitate renis oritur. VI. 392.
- Clavi** pedum quid & unde. I. 267. 308. vide Callus.
- Climatum** diversitas consideranda in præscribenda diætâ. IV. 181.
- Clyisma** acre fit in apoplexia, si rad. hellebori uncia una in aqua coquatur: item Rec. Confection. Hamech unciam unam vel unicam cum dimidia, aquæ uncias decem, salis gemmæ drachmas binas M.
- Clysmata** refrigerantia qualia? qualem in febribus habeant usum, & quando adplicata. IV. 263.
- magnum habent usum in morbis inflammatoriis, quaque cautela adplicanda. III. 91. IV. 339.
- summum habent usum in ardentibus, secundum Sydenhamum. IV. 263. V. 141.
- aquosa & farinacea in acutis prosunt & nocent. I. 75.
- in acutis insulsa adplicari debent. I. 75.
- nutrientia ex quibus parari debeant. V. 458.
- solventia fiunt ex sero lactis mellito, sapone Veneto in aqua soluto, tartaro solubili, tartaro regenerato. VII. 265.
- stimulantia abortum creare possunt. IX. 176. partus dolores silentes revocant. IX. 277.
- quadruplam purgantium dosin si continent, eundem præstarent effectum ac si simplex purgantis dosis ore assumpta fuisset. VI. 287.
- Coagulancia** inflammatis partibus adplicata noxia, cur? III. 69.
- Cocctio** chyli quando facta. I. 129.
- materiæ morbi quid? III. 115. IV. 81. quibus noscitur. III. 115. IV. 81. 255. V. 103.
- Coccta** in febribus nisi excernantur, recidiva metuenda. IV. 81.
- Cæcitas** ab adstringentibus oculis imprudenter adplicatis. VII. 11. 51.
- a turpetho minerali, naribus attracto, curata. Exempl. I. 336.
- Cæcum** intestinum contractum in ileum irrepsit. Exempl. VI. 273.
- cum recto intestino concrevit. Exempl. VI. 274.
- Cæliaca** passio quid? IV. 606.
- Cogitationes** nostræ junctæ habent perceptionem grati aut ingrati, quam

quam describere nequimus, & quam animi pathemata vocaverunt. I. 236.

Cogitationes mutantur mutato corpore. I. 362. 382.

Coitus est aliqua similitudo cum epilepsia. VII. 135.

tempore quid in corpore contingat. VII. 135.

vulneratis, ut ut sanitati proximis, non concedendus, cur?

I. 457. 529.

frequens & immoderatus similes effectus ac epilepsia præstitit, functiones nempe cerebri læsas, deletas, & tandem apoplexiam lethalem. VII. 135.

Colica unde & quid? flatulenta præcipue. IV. 413. flatulenta quomodo & quibus curatur. IV. 395. ab Asiaticis curatur. IV. 406.

laborantes cur flatibus & ructibus vexentur. IV. 413.

hypochondriaca aut hysterica Sydenhami est Icterus levis periodicus. VI. 209.

quando causa adhuc latet, & incertus sit Medicus an a causa frigida aut ab inflammatione orta sit, tutius tractatur lenioribus aromaticis remediis, ut seminibus calidis majoribus, minoribus, aquæ calidæ infusis. Si vero inflammatio constat, tunc & ab his abstinendum. VI. 271.

ab Hippocrate sub nomine Ileii descripta fuit. VI. 274.

inflammatoria, vide Intestinorum inflammatio.

sanguinea potu aquæ frigidæ copioso sanata in mulieri mensium obstructionem a terrore perpeffa. Exempl. VI. 289.

acerrima per sexennium non nisi excreto pruni officulo, crusta callosa obducto sublata. Exempl. VI. 310.

nephritica quid? X. 412.

Colica Pictonum quid? VII. 46. IV. 405.

ab usu aquæ in vase plumbeo diu asservatæ. Exempl. VII. 46.

forte a vinis pretiosis plumbo alteratis. VII. 46.

ab usu sacchari Saturni interno, quum ad curandam Gonorrhœam quotidie drachma data fuerit. Exempl. VII. 46.

a plumbo ut plurimum, forte & ab aliis causis nascitur. VII. 47.

in America meridionali endemius fere morbus est. VII. 47.

quomodo curanda? vide de Haen de Colica Pictonum.

Hagæ Comitum. 1745. vide etiam Paralysis. VII. 47.

Collaris nimia adstrictio narium hæmorrhagiam frequentem, & cephalæam diuturnam produxit. VII. 3.

Colli brevitudo ad apoplexiam disponit. VI. 409.

longitudo an aliquid faciat ad subtilitatem præcocis ingenii?

genii? affirmatur ex observationibus. VIII. 15. contrarium e brevi collo. VI. 410.

Colli tumor a puerperii laboribus, unde? vide Bronchocele. VIII. 236.

glandulas omnes induratas sequuntur scirrhi mesenterii. III. 415.

Colo intestino volvulus inventus. Exempl. VI. 273.

Colocynthis, si octava grani pars datur omni trihorio vel quadrihorio languidis, pituitosis, mira præstat, tinctura Colocynthidis. IX. 83. 84.

Color faciei a succis corporis, non a solidis partibus pendet. VII. 232.

gravidarum viridiusculus, unde? I. 155.

Coma quid? IV. 552. VI. 520.

somnolentum quid? IV. 553. unde? IV. 554. 555.

vigil quid? IV. 553. V. 282. unde? IV. 554. 555.

cur abortientibus frequens. IV. 556.

vigil, somnolentum, Cataphora &c. leviores sunt species Cari VI. 525.

generaliter curari nequit, nisi causæ eruantur. IV. 558.

somnolentum, febris epidemica junctum, quomodo tractatum fuit a Sydenhamo. IV. 560.

post febrem continuam epidemicam, quæ evacuationibus generalibus tractata fuit, infecutum, sponte cessabat, dum modo e lecto quotidie surgeret, & medicamentis abstineret. Exempl. III. 100.

quomodo curatur? IV. 559. 560.

optime tractatur, si capilli abradantur. IV. 239.

Combustio quid? III. 344.

oris interni, a pulvere pyrio. Exempl. III. 345.

Combustionis phænomena eadem sunt, quam quæ inflammacionem comitantur. III. 347.

prognosis pendet a cognita combustionis specie per signa diagnostica, indole partis læsæ & ægri temperie. III. 348.

cura eadem ac inflammationis. III. 349. semper requirit potum antiphlogisticum. III. 349.

corporis totius curatio Exempl. III. 350. 356.

remedia in initio tamdiu, & quidem sæpius renovanda, donec dolor sedetur. III. 351.

curationem, secundum Sydenhamum, optime perficit spiritus vini linteis adplicatus, sed partes indurat, & curationem retardat. III. 353. 358.

bullæ non aperiendæ, cur? III. 354.

faciei cura io cum Exemplo. III. 356.

Combustionis eschara gangrænosa quomodo tractanda. III. 357.
 manus Exempl. quo digiti manus dorso accreti a Chirurgo
 iterum soluti sunt. III. 361.

vulnera quomodo pulchra cicatrice claudenda. III. 359.

Compressio externa sola subito gangrænam etiam in sanissimo homine facit, imo & cutim nigredine imbuat, & corii instar indurat. Exempl. III. 66.

Conceptioni aptissimum tempus quod? quando fœminæ ad hanc aptæ. IX. 28. 8.

Consumptio Anglorum quid? VII. 509. unde? I. 198.

Contagium nasci potest in humano corpore illo tempore, dum morbus adest absque contagio natus, & sic postea alios inficit. VIII. 484.

ubi non est similis causarum concursus, cum tempore integre deleri potest, teste Lepra. X. 30.

semel natum, aere utcunque mutato, pergit agere ut contagium. X. 289.

per aeris constitutionem majorem progressum facere potest. X. 290.

solum, absque causa prædisponente, non sufficit, ut morbum contagiosum producat. X. 299.

Contractura post contusionem unde? II. 322.

& ab usu vini austeri, ex uvis non satis maturis pressi, provenit. VII. 12.

Contusiones quid. II. 81. 313.

quid efficiant. II. 314.

minores & majores quomodo & quibus noscuntur. II. 328.

internarum & externarum partium. Exempla. II. 317.

quæ pessimæ. II. 317.

qualem eventum habeant. II. 331.

sanguinem concreescere faciunt, qui sensim resolvitur in serum tenuius, unde illa mutatio coloris in loco contuso. II. 329.

in partibus, ubi profundius inter partes musculosas hærent liquida extravasata, molestus sequitur dolor, qui levatur, ubi maculæ cæruleæ vel liquidæ sub cutē apparent, docentque extravasata liquida locum mutasse. VII. 445.

quomodo curantur. II. 332.

Contusiones capitis vix ullius momenti habitæ mortem intulerunt. I. 406.

mirus tumor statim subsequens unde? Exempl. curæ. II. 84. 95.

cum levi cutis vulnere majorem læsionem abscondere potest. Exempl. II. 83.

Contusiones capitis cum, vel sine vulnere, si leves, quomodo curandæ. II. 95.

leves optime resolvuntur urina hominis sani, addito paucò sale marino vel ammoniaco & vino. II. 95.

cranium lædentes quomodo tractandæ. II. 137.

absque vulnere pessima mala imò mortem creant, cur? II. 168.

fortes, licet fissura aut fractura cranii non subsit, attamen sanguinis aut arteriosi aut venosi, imò & lymphæ effusio sequi possunt. Exempla. II. 170. 171. & diversas encephali functiones lædere possunt. Exempl. II. 172. quibus noscuntur. II. 173. quomodo tractari debent. II. 190.

Convulsio vide & Epilepsia.

quid sit. II. 48. IV. 412. 571.

quotuplex. II. 50.

unde? II. 50.

ab odontalgia a dente carioso facta. II. 32.

a compressione capitis in recens natis vel junioribus. VII. 3.

post abortum unde? II. 53. quomodo tractanda. II. 60.

quid efficiat in corpore. II. 54.

valida in infantibus frequenter excipitur a paralyfi, tota vita quandoque manente. VII. 40.

in ultimis nixibus puerperii lethalis, cur? Exempl. VII. 104.

junioribus levissima de causa frequenter accidit, adultis raro. IV. 573.

hysterica aquæ frigidæ aspersione ilico sanatur. IV. 589.

flatus & ructus creat, cur? IV. 412.

a febre superveniente solvitur. IV. 5.

quomodo curatur. II. 56.

scorbuto pessimo accedit, cur? VII. 463.

& febris tertianæ vernæ in junioribus accedere potest. IV. 574.

febrilis unde? IV. 573. a vitio cerebri. IV. 572. easdem habet causas, ac Coma, delirium &c. IV. 574.

raro contingit absque delirio. IV. 583. qualem eventum habeat. IV. 575. 576. quomodo curatur. IV. 586.

infantum ab acido quomodo fiat. I. 143.

in febre acuta continua ad 21. diem durans. Exempl. curatum. IV. 579.

quum præcedit fornicatio in digitis, ligatura forti præcavenda. II. 59.

variolosorum mitigatur, si ægri non in dorso, sed in lateribus jacent. X. 206.

Cor in homine sano, intra horæ spatium, ad minimum 4000ies contrahitur. IV. 27.

est causa motus sanguinis, & est musculus. I. 222. 223. hominibus necesse est, licet animalia inveniantur, quæ corde destituta fuerunt. I. 413. 414.

unde motum suum acquirat. I. 223.

mentis imperio non subjacet. IV. 39.

motum & ab influxu sanguinis in cava cordis accipit. I. 40.

ejus actio cui impendatur? I. 228.

irritabile. unde? I. 2. 224.

diastole & systole ex quibus intelligantur. I. 411.

ad motum resuscitari potest, ut ut e corpore exsectum sit, inflatu aeris calidi. I. 2. 224. III. 104. IV. 39.

obductum seroso humore in saniem verso. Exempl. VI. 126.

ulceribus erosum. Exempl. VI. 126.

cum pericardio concretum. Exempl. VI. 127.

suppuratum. Exempl. III. 13.

calculosum. Exempl. I. 178.

paralyticum fieri potest ab animi adfectibus summis, a syncope &c. VII. 59.

Corallina inter anthelmintica numeratur, cur? IX. 545.

Cordis aneurisma quid? signa & cura. I. 472. 476.

contractionem minuens causa, illo præcipue tempore, quo frigus febrile incipit, non adeo cognita est. IV. 289.

læsa firmitas est subitæ mortis causa. Exempl. IV. 446.

& debilitas quibus noscitur. IV. 459. raro curatur, sed medela non est impossibilis. IV. 468.

motus reciprocus quomodo fiat. IV. 28.

Cordis motus actus quid in homine efficiat. I. 227. statim ingruit, simulac talia obstacula adsunt, quæ liberam sanguinis ex corde expulsionem impediunt. IV. 27. cum aucta resistantia ad capillaria ideam omnis febris acutæ absolvit. Exemplo illustratur. IV. 42.

palpitatio a polypis in frigore febrili natis. IV. 290. orta quomodo distinguenda a palpitatione hysteriarum. VI. 418. in sanis hominibus, gradus rapidissime ascendentibus, unde? VII. 442. in senibus unde? I. 106. in cachecticis unde. VII. 514. post syncopen insanabilis, cur? I. 282. 250.

scrobiculi contusio mortem infert, cur? Exempl. II. 326.

vulnera non omnia lethalia, præsertim illa ventriculi dextri. I. 417. dextri ventriculi quomodo curari queant. I. 418.

Coriago quid? V. 625.

Cornea a collyriis imprudenter adplicatis, vitriolum, alumen &c. continentibus, sic corrugatur, ut callosæ opacæ maculæ non tollendæ exinde emergant. VII. 11.

Corporis totius humectatio in ardentibus quomodo fiat. V. 142. nixus validi &c. vide Nixus validus.

situs antrorsum incurvus qualia mala pariat. VII. 249.

Corrodentia medicamenta quæ optima. I. 573.

Cortex Peruvianus quale operationis suæ objectum habeat. V. 209.

ex sua indole innoxius. V. 245.

non nisi imprudenti usu nocere poterit. V. 246.

alvum quandoque promovet. V. 254.

hypochondriacis & hysteriis maxime confert. V. 190. 245.

magnum usum habet in systemate nervoso roborando, & inordinatis spirituum motibus compescendis. V. 200.

febres intermittentes tollit, licet nullas evacuationes fecerit, videturque tantum in causam prædisponentem agere. V. 200. 245.

in febribus longis adhibitus nullo modo hydropem &c. facit, cur? V. 244. noxas infert quando? Exempl. V. 244. 248.

non facile in febribus vernis adhibetur, & si necessarius judicetur, quando in illis porrigendus. V. 246.

in febribus autumnalibus, non soluta & expulsa materia febrili porrectus, obstructions in toto systemate vasorum mesentericorum efficit, quæ melancholiæ & morbo hypochondriaco originem dare possunt. VII. 437.

nimum, & præpostere adhibitus scorbutum efficit. VII. 437.

quando in febribus adhibendus. V. 246.

non ab initio febrium propinandus. Exempl. V. 248.

ob symptomata periculosa, prægresso laxante aut purgante, etiam ab initio morbi propinari poterit. Exempl. V. 249.

non porrigitur ubi signa inflammationis internæ. V. 250.

non agit per vim roborantem, sed per aliam. V. 253.

non adhibendus in phthisicis & tabidis, cur? V. 251.

phthisi incipiente optime confert, cur? VIII. 151.

in hæmoptysi laudatur. VII. 59.

minime confert febribus epidemicis ab obstructo hepate ortis. V. 251.

porrigitur per os & per clysmata. V. 256. 257.

quibus miscendus ad colorem variandum. V. 258.

quo tempore in febribus porrigendus. V. 258.

quo ordine in febribus adhibendus. V. 259.

qua dosi in febribus concedendus. V. 260.

Cortex Peruvianus quale regimen requirat. V. 261.

in variolis qua ratione dandus? X. 200.

ad febres fugandas adhibitus minime fert purgantia, ne-
dum clysmata lenissima. V. 206. 262.

si febrem abstulerit & ægri postmodum langueant &c. qui-
bus prospiciendum & succurrendum. V. 261.

hemicraniam periodicam sanavit. V. 201.

ad gangrænæ progressum sistendum efficacissimus. VI. 300.
III. 276.

ad aphthas proficuus. VI. 343.

tollit quartanam, licet corpus non mutare observetur. I. 16.

nocet illis variolosis, quorum pulmones infracti, aut quo-
rum abdomen tumidum. X. 201.

Coryza quomodo fiat. I. 157. V. 371.

quid? vide Catarrhus. IV. 466.

qualis per illam excernatur materia. VIII. 500.

quomodo levetur. IV. 466. V. 374.

subito exsiccata convulsiones & alia pessima mala produxit.
VIII. 500. 501.

ophthalmia, odontalgia frequens in debilibus curantur
mutato regimine, nimis calidi in frigidum. VII. 539.

Cranii contusio quid. II. 113.

quomodo dignoscatur. II. 115.

quid efficiat. II. 123. 143.

os lædens quomodo tractanda. II. 137.

vide Contusiones capitis.

Cranii fissura quid? II. 111.

quomodo noscitur. II. 115. 120.

quid efficiat. II. 123.

cum extravasatione sanguinis, cerebrum prementis, qui-
bus detegenda. II. 179.

quomodo tractanda. II. 139.

angusta periculosior est fractura, cur? II. 139.

Cranii fractura quid? & in quo differat a fissura. II. 113.

ex quibus noscitur. II. 115. 158. 180.

quid efficiat. II. 123. 142.

quomodo tractanda. II. 127. 159.

nisi symptomata augeantur, non statim per incisionem aut
trepanationem tractanda. II. 127.

si frustula fracta vivis adhuc cohærent, relinquenda. Ex-
empl. II. 135.

magna, frustis copiose exemptis curata fuit integre. Post
menses novem accedit tussis epidemica, quæ mortem
fecit. Exempl. II. 164.

Cranii fractura cum extravasatione sanguinis sub cranio, a læso ipso, incito quidem, demonstratur locus fracturæ: sæpius enim loco læso admovet manum. II. 181.

cum læsione partium internarum, quomodo dijudicanda. II. 179.

Cranii intropressio quid? II. 114. quibus dignoscitur. II. 115. 158. in adultis rarior, sed non impossibilis. II. 143. quid efficiat. II. 123. 143. quomodo curatur. II. 160.

ossa quomodo generentur, & ulterius crescant. II. 101.

futuræ sæpius evanescunt, ita ut illarum ne vestigium quidem reperiatur. II. 116.

Cranium magnum & capax, maxime versus occiput, intra signa optimi habitus & longævitatatis indicium merito habetur. VI. 410.

tegit triplicis generis vasa sanguifera, qualia isthæc sint, & qualem hæc contemplatio usum habeat. II. 157.

denudatum facillime corrumpitur, cur? II. 102. corruptum quibus noscitur. II. 100. 137. quibus auferatur. II. 104. terebra perforandum, cur? II. 104.

denudatum aquosa & oleosa ferre nequit. II. 107. aerem ferre nequit, multo minus aerem impurum. II. 108. quomodo novo tegitur pericranio. Exempl. II. 109.

Crapula epilepsiæ causa. VII. 147.

Crassorum intestinorum inflammatio faciliorem sanationem promittit, ac tenuium. VI. 276.

Crepitus auris internæ inter deglutendum, unde? V. 418. ventris quid? IV. 390.

Crines in & post morbos decidunt, cur? VIII. 127.

Criseos doctrina per aphthas confirmatur: Critice enim erumpunt, & ubi in criticis diebus adparent, morbum levant. VI. 324.

Crises citius seriusque accidunt, prout morbi impetus est vel celerior vel remissior. V. 100.

Crisis quid? IV. 84. 85.

imperfecta quid? Exempl. V. 85. 86. IV. 87.

perfecta quæ? IV. 87.

apud nos revera observatur. IV. 89.

non in omnibus morbis fit, neque tam validas perturbationes socias habet. IV. 90. V. 87.

observatio summum usum habet. IV. 94. V. 108.

ab Helmontio contemta fuit. IV. 96.

ex pulsu judicari potest, qualis erit futura, quaque hora continget. IV. 99.

per vomitum & diarrhœam in ardentibus quando fit. V. 111. solum sine diarrhœa raro observatur. IV. 148.

Crisis

Crisis per abscessum facta minus tuta. V. 123.

imperfecta in febribus autumnalibus est aphtharum proventus ante septimum vel nonum diem. VI. 325.

Critica symptomata quibus a morbosis distinguuntur. IV. 282.

Critici dies veri quales. V. 88.

coincidentes quales, exemplo tertius, quintus, sextus & nonus. V. 90.

a tempore initii morbi computari debent, & quomodo modo. IV. 113. V. 94.

minime sibi relinquiendi, sed febris debite moderanda. V. 109.

per moderationem minime turbantur. V. 111.

diei index quid? & cur necessarius. V. 103. qualis. V. 105.

Criticis diebus morborum eventus & tempus definiendum: atamen in his non est absoluta & mathematica certitudo. V. 107.

Criticorum dierum existentia probatur unde? Monstrant Variolæ; monstrant aphthæ. V. 92. 93. VI. 325.

Criticus dies optimus est septimus. V. 86. 101.

in morbis longis cur sit vigesimus, cur non vigesimus primus. V. 95.

quartus in acutissimis est decretorius, in reliquis est index septimi. V. 100.

Cruditas materiæ morbi quid? III. 115. quibus noscitur. III. 116.

Cruditas putridæ unde? I. 195.

Cruor spumofus e vulnere thoracis exeuns, certo pulmonem læsum demonstrat. II. 253.

Crure fracto, nisi Chirurgus subinde articulos leviter flectat, articuli immobiles fiunt, & cur? I. 62.

Cruris stupor, dolor inguinis testisque frequentius nephritidem calculosam comitantur, quam inflammatoriam, unde? VI. 358.

Crusta sanguinis inflammatoria quid? I. 154. 178. III. 46. nondum certo constat. Exempl. VIII. 56. unde? I. 230. 284. quibus enervatur. VII. 492.

Cubilia infra solum depressa, lapidibus strata & incrustata, cum perpetuam humiditatem spargant, ad scorbutum inducendum propria inveniuntur. VII. 431.

Cubiti anterior pars contusa, quæ mala parare possit. Exempl. II. 346.

Cucurbitæ cum & sine scarificatione quomodo operantur. I. 322. III. 86. IV. 403.

profunt in gangræna. Exempl. III. 256. in spasmodicis intestinalium sedandis. IV. 403. cruentæ in paralyti. VII. 96.

in

in inflammatione, in phrenitide. III. 86. V. 333. in angina, in peripneumonia vera. V. 431. 440. 604.

Cucurbitæ in spasms intestinorum sedandis quomodo operentur, IV. 404. III. 86. 256.

laudantur in rumpenda Vomica. VII. 564.

optime conficiuntur, si antiæ pneumaticæ ope aer extrahi poterit, & vacuum valvula clauditur. IV. 403. X. 553.

ad tractum ureterum adplicatæ calculi renalis descensum in vesicam adjuvant. X. 553.

Cunæ quales optimæ. IX. 469.

Cunarum in recens natis usus. IX. 444. noxæ. IX. 468.

Cuprum in acido vegetabili solutum vix sine periculo interne porrigi potest. Exempl. IX. 556. vini ab argenti æruginosi facti. ibid. est efficax infectis venenum. IX. 557.

in sale alcalino volatili solutum mitius agit. IX. 557. hydropem ascitem curavit. VIII. 369.

in sale neutro solutum adhuc mitius agit, hinc tinctura cœrulea, ex muria salis ammoniaci & limatura Cupri parata, pueris est antepileptica cur? & qua dosi. IX. 557.

solutum vermibus maxime infestum. IX. 557.

seu vitrtoli Cupri grj in aquæ semuncia solutum & naribus attractum insecta in sinu frontali habitantia necavit. Exempl. IX. 557.

longo labore tractatum largitur medicamentum, quod Swietenius vidit, quodque nullam creabat nauseam, sed miram quasi fornicationem per totum corpus ad extremos digitorum apices usque faciebat. Hoc epilepsiæ idiopathicæ quorundam profuisse perhibet. VII. 177.

Cura quid? I. 45.

quomodo rite instituenda. VIII. 583. IV. 540.

specificæ quid? VII. 383.

Curru diutius vestî sanguinem cum urina sæpius mingunt, absque ullo dolore aut vel minima calculi renalis suspensione. Hi paucorum dierum quiete integre restituuntur. VI. 363.

Curfus validissimus mortem infert, cur? V. 499.

Cutis inflammatio & oleo aut emplastro adplicatis. III. 22.

in omni vulnere & ulcere semper conservanda II. 97.

siccitas in febribus unde? V. 58. notat febrim auctam & sanguinem spissum. IV. 252.

ex illis menstruatim sanguinem fundebat in homine robusto, Exempl. IX. 47.

albedo, flavedo, viridescens color in cachecticis unde? VII. 511.

Cutis

Cutis ardor, pruritus, tumor ab acri in aere volitante. Exempl. IV. 649.

pustulæ & vesicæ ichore satis acri plenæ, copiosæ interdum scorbuto junguntur, quæ si non aperiuntur, cutim exulcerant: pertusæ vero exsiccantur & squamarum forma decidunt. VII. 454.

Cancer a Verruca. Exempl. III. 422.

Cuticulæ natura. III. 219.

Cynanthropia est species mania. VII. 312.

Cystocèle quid? est hernia vesicæ. VIII. 297.

D.

Debiles mollem habent pulsum. IV. 483.

vinum potantes acidum mox eructant, cur? I. 124.

Debilitas fibrarum. I. 35. est causa & effectus hydropis. VIII. 439. a jactura nimia humoris boni. I. 37. ab alimentis magis tenacibus sua indole. I. 39. ab aquosis & pinguius alimentis. I. 64. ab inertia virium solidorum in liquida. I. 38. quomodo curatur. I. 46.

ingens quid? IV. 439.

in febribus unde. IV. 440. V. 164. quomodo secundum suas causas eruenda. IV. 448.

summa a bile circa præcordia hærente statim levatur simulac bilis ejicitur. III. 248. IV. 447.

a sero in corticali cerebri substantia extravasato in mortem terminata. Exempl. IV. 445.

curatur secundum causas. IV. 459.

gravidarum minime calidis cardiacis stimulantibus tractanda, sponte enim evanescit partus tempore. IX. 124.

Dococta panis bene fermentati quibus proficua & quibus noxia. I. 52.

Decrementi in senibus ratio. I. 118.

Decubitus diuturnus renum morbos efficere potest. VI. 361. X. 399.

longus in dorsum aut in latus, generando Calculo renum favet, cur? X. 399.

in uno eodemque latere circulationem suffocat. XI. 392.

in lecto quomodo comparatus est in sanis hominibus. I. 543.

ægri in dorsum quid indicet. V. 34.

ægrorum reliqui quales pessimi. V. 34. in ventrem pronus quid indicet? IV. 540.

ubi in morbis acutis circa os sacrum & coccygis gangrænam facit, in loco adfecto ostendit maculam nigerrimam, aridam & exsuccam, III. 65, I. 271. III. 195.

Decubitus in latus læsum tolerabilis, in sanum impossibilis, quid vulnerato pectore velit. III. 233.

Deglutitio quomodo fiat. V. 361.

læsa in febribus ardentibus cur mala. V. 118. post aphthas unde? VI. 335.

impossibilis in hydrophobia unde? VII. 385.

Delirantes magno lumini exponere non conducit, ut vicina objecta in debili luce distinguere valeant. IV. 551.

Delirantibus ratio habenda, quam consuetudine ad accersendum somnum usi fuerunt antea, & huic indulgendum. IV. 552.

Deliriorum diversæ omnino sunt sequelæ, prout hos illosve animi adfectus excitaverint. IV. 530.

Delirium quibus differat a phrenitide. IV. 524.

phrenitide & paraphrenitide laborantium quomodo discernendum. VI. 118.

quid? IV. 524. I. 214. 238.

differt a phrenitide. IV. 525.

quales habet gradus. IV. 526.

futurum quibus signis noscitur. IV. 533. 540.

unde? IV. 530.

hæret partim in capite, partim in hypochondriis. II. 149. IV. 531.

producitur etiam post acerrimum dolorem per membranas tensas & inflammatas, ut in otalgia, paronychia &c. VI. 118.

a bile putrida. I. 194.

a sordibus ventriculi & intestinorum. IV. 367.

a Cranio intropresso aut fracto. II. 147.

quibus curatur. IV. 541.

in variolis non erumpentibus, ob nimium lecti calorem, quomodo curatur. V. 336.

per erectum subinde corporis situm vitatur vel compescitur. V. 174. 333.

quandoque anodyna poscit & qualia. IV. 546.

sanatum qualia subinde sequantur phænomena, unde? & quid in illis faciendum. III. 99.

Dementia post summos & diuturnos mœrores, item & post summos melancholicos aut maniacos furores raro curari solet. VII. 289.

Demulcentia melancholicis profunt. VII. 243.

Dens cariosus ab adplicatis externis cur doleat II. 52.

Dente evulso quomodo hæmorrhagia compesci debeat. II. 6.

Dentes cariosi scorbutum produnt. VII. 446.

Dentes

Dentes in recens natis infantibus quomodo in maxillis jam præfentes reperti sunt. IX. 571.

in abortibus jam reperti. IX. 571.

septennio finito prodituri in recens natorum maxillis separati jam hærent. IX. 571.

secundi ex radice lactei dentis relicta neutiquam germinare possunt. IX. 571.

diverso tempore protruduntur. IX. 571.

connati. IX. 571.

jam emergentes in abortu quinquemestri. IX. 571.

primi, lactei dicti, in vegeta puella 19 demum mense protrudi cœperunt. IX. 572.

secundi interdum serius, quam septimo anno protrusi fuerunt. IX. 572.

adhuc 63 an. o, imo 84 anno, ut & 86 anno erupti. Exempl. VIII. 549.

primi, lactei dicti, septimo mense protrudi sueverunt. IX. 571.

quo ordine prorumpere soleant. IX. 571. 572.

aberrantes, & in palati medio prodeuns molaris. Exempl. IX. 572.

erupturi crusta adamantina muniuntur, methodum ignoramus. IX. 573. membranam coriaceam, alveolos claudens, lacerare debent. IX. 573.

an radices habeant ante septennium affirmatur. IX. 574. negatur. IX. 575. 576.

nisi suo tempore cadant, aut vacillantes non eximuntur, apti fiunt, e corpore suo radices protrudere & fixari tota vita. Exempl. IX. 576.

incisores & molares facilius erumpunt, quam canini, cur? IX. 579.

omnes calculo penitus incrustati. Exempl. X. 374.

Denti carioso instillatum oleum caryophyllorum ignea vi nervum destruit. II. 42.

Dentitio infantum frequenter circa septimum mensem ordiri solet. Exempl. priora & seriora. IX. 482.

Dentitionis tempore infantes solatium habent, dum ubera adhuc ducunt. IX. 482.

incipiens quibus noscitur. IX. 578.

Dentitio duplici stadio absolvitur, qualia sint. IX. 578. 579. difficilis. IX. 578.

si simul fæces alvi subito virides fiunt, convulsiones metuendæ, cur? IX. 580.

cui febris acuta accedit, raro convulsionibus stipatus. IX. 581.

Dentitio difficilis felicius peragitur hyeme. IX. 581.

epilepsiæ causa. VII. 145.

quibus symptomata levantur. IX. 582.

si juncta habet febrim magnam, binos requirit hirudines
infra utramque aurem IX. 584.

Naturæ solius opus ut plurimum est. IX. 582.

si metus gangrænæ in gingivis, foveantur spiritu salis di-
luto. IX. 583.

stridor in morbis quid denotet? IV. 540. V. 311.

Dentium doloris idea. II. 23.

dolor per tres pluresve dies durat, cur? II. 24.

lentiores in febris denunciant febres fieri vehementiores.
IV. 252.

ob retractas gingivas denudatio & mobilitas, præbet signum
scorbuti, cur? VII. 446.

Depurantia, quid? III. 455.

Derivantia, quid? I. 323.

Desipientia levis quid? V. 282.

ferina quid? IV. 528.

debilitatorum pessima, cur? IV. 457.

Diabetes quid sit. IV. 450.

duplex est. IV. 451.

qualem prognosin habet. IV. 451.

quomodo curanda. IV. 452.

Diabrosis quid & signa. VIII. 6. 7.

Diæta secundum diversas constitutiones ægrorum quomodo di-
rigenda. I. 507. IV. 55. varias anni tempestates insti-
tuenda. I. 508. consuetudinem ordinanda. Exempl. I.
509. IV. 183.

sanorum qualis? talis debet esse cibus, qualis est labor.
I. 513.

nulla generalis, cur? I. 98. 122. 123.

febricitantium. IV. 172.

febre intermittente laborantium qualis esse debeat. V. 212.
tenuis & exacta nocet, cur? IV. 182. V. 233.

Chronico morbo laborantium qualis. VII. 24. 527.

in morbis chronicis non sit nimis exquisita; duriora edulia
interdum comedi possunt, modo unica ciborum specie
contenti vivunt ægri. VII. 26. 528. VIII. 599.

simplex, licet ex difficiliore digestionis cibus parata fuerit,
cum lauta diæta permutata, languere facit homines. VII.
502.

Diætæ vitia a debilibus ilico sentiuntur, cur? IV. 68.

Diagnosis quid? I. 44. IV. 157.

D. aphoretica quid? vide Sudorifera. III. 255.

Dia-

Diaphoreticorum usus promiscuus in febris, cur noxijs. IV. 140.

Diaphragmatis abscessus post inflammationem, si versus pectus rumpatur, Empyema, si abdomen versus, asciten purulentum efficit. VI. 121. VII. 549.

vulnera non adeo subito, certe tamen lethalia. I. 442.

descriptio: NB, semper tentum est, etiamsi non agat. II. 267. IV. 122.

Diarrhœa quid? IV. 604.

quales excernuntur materiæ. IV. 607. 619.

quomodo materiæ excernendæ in cavum intestinorum venire possint. IV. 611. 146.

a quibus causis oriatur. IV. 613. 620. IX. 521.

biliosa unde? I. 196. V. 532. licet cruenta, a dysenteria distinguenda, quomodo. VI. 158.

sanguinea quid. IV. 609.

excernitur subinde pituita glutinosa. Exempl. IV. 608. pinguedo. Exempl. IV. 611.

putrida phthysicorum unde? vocatur & Colliquativa. I. 197. IV. 623. VIII. 129. alba, chylosa pessima. VIII.

129 sistitur per horas aliquot clysmate ex terebinthina vitello ovi soluta, theriaca Andromachi & lacte. IV. 642. VIII. 183.

puerperarum est vel critica vel symptomatica, quales sic nuncupandæ. IX. 386. binæ quomodo tractandæ. IX.

386. symptomatica curatur sudore non violento. IX. 386.

verminosorum unde? si morbus verminosus adultior, alvus stringitur. IX. 521. 529.

qualem habet effectum & eventum. IX. 621. 624.

in acutorum initiis periculosissima cur? III. 53. V. 124.

in febre ardente lethalis, cur? III. 26. IV. 124. qualis lethalis. V. 123.

Critica quando nominanda. IV. 146. & in puerperis. IX. 386. futura noscitur ex pulsu. IV. 147.

cum febre aphthas junctas habet in fine morbi, cur? VI. 347.

& aphthas deciduas sequitur, cur? VI. 336.

quæ incurabilis. IV. 622. 623. VIII. 129. IX. 385.

quomodo curanda. IV. 631. seq.

sistitur per clysmata ex lacte & opio. IV. 642. determinatione aliorum per sudores, quomodo id fiat. IV. 642.

variolosorum, in tertio stadio contingens, salutaris. Exempl. X. 191.

Diarrhœam quæ sequuntur mala. IV. 624. seq. VIII. 321. hydrops, tabes, leucophlegmatia &c.

Diascordii Sylvii compositio & vis. XI. 277.

- Digerentia* remedia externa quæ? I. 535. II. 95. interna in Cachexia quæ? VII. 532.
- Digestio* quid? IV. 53. 105.
 prima & secunda quid? 135.
 vitiata qualem faciat sanguinem. I. 90. 135.
 quo debilior eo major acceleratio motus circulatorii ab assumtis alimentis. III. 94.
 in morbis molestior & appetitus magis prostratus quid indicent. V. 36.
 in cachecticis quibus restituitur. VII. 529.
 in vulneribus quid? 372.
- Digitus* index a compressione cute & musculis privatus, ita ut os nudum saltem remaneret, iterum curatus. I. 497.
- Dilaceratio* quid? II. 315.
- Diluentia* quæ? I. 115. 322. III. 45. IV. 588. 196. 274. 596. VII. 242. 245.
 calida aromatibus fecunda obstructions referare possunt, quomodo. III. 103.
- Diploe* non in omnibus craniis reperitur, præsertim in senili ætate. II. 217.
 quid? II. 125.
- Distensionem* nimiam vasorum sequitur debilitas. I. 320.
- Distorsio* quid? I. 268. seq.
- Diuretica* duplicis sunt generis, qualia sint. V. 375. VIII. 417. seq.
 in hydropse qualia. VIII. 418. seq.
 acriora calculum non promouent. VI. 381.
 in cachexia optima sunt radix scillæ &c. VII. 534. VIII. 421. seq.
 in Gonorrhœa nocent. XI. 192.
- Dolor* quid? & unde? II. 17. seq.
 quomodo percipitur. II. 18.
 verbis explicari non potest. IV. 313.
 summus mox rumpendam fibram nerveam designans, brevis erit. II. 23.
 mitior diuturnior esse poterit. II. 24.
 raro diu cruciat, quod non fiat febris. I. 224. II. 32.
 qualem habeat causam. II. 25.
 noctu auctus unde? II. 38. in Lue venerea ea, in scorbuto &c. ibid.
 osteocopus nocturnus scorbuticorum, quibus a lue venerea distinguendus. VII. 456.
 ab acrimonia sanguinis. II. 39.
 in genere, sine signis motus aucti, & sine apparente obstructione majori, uti etiam erosio partium sine tumore simul præsentem, signa dant acrimoniæ in humoribus. VII. 541.

Dolor in parte inflammata acerrimus subito evanescens, quale signum. III. 63. seq.

quid efficiat in corpore. II. 30. seq.

punctorius inflammationum unde? III. 38. post venæ sectionem largam levatur, cur? III. 39.

lateris acutus non signum peripneumoniæ veræ, cur? V. 519.

acutus in vulneribus abdominis semper suspectus, cur? II. 289.

pedis in pleuritide decimo tertio die subito ortus lethalis.

Exempl. VI. 41. quarto die subito ortus pleuritidem solvit. Exempl. VI. 41.

ingens & diuturnus paralyfin relinquere potest. Exempla. VII. 40. seq.

lateris, vel dorsi, vel alterius pectoris partis, accedente simul respiratione difficili, post sanatam febrim aliquam, suspectus habendus, & statim medela adhibenda, cur? VII. 547.

variis vagus scorbuticorum interdum pleuritidem, cardialgiam, colicam, nephritidem &c. mentitur, quibus id noscitur. VII. 447. Venæ sectio hic nil juvat, cur? VII. 43.

quibus tollitur. II. 34.

molestus scorbuticorum levatur, quomodo? II. 39. 40. VII. 445.

dorsi in qua anginae specie sentiat. V. 411.

intolerabilis quisquis venæ sectionem postulat. XI. 484.

pedum, tempore suppurationis variolarum subito ortus, mitigatur laudano. X. 206.

Dolores a partu quid & unde? IX. 309. & a spasmo muscutorum abdominalium. Exempl. IX. 310.

ad partum. vide Partus dolores.

post partum unde? IX. 310. interdum non leves sunt. IX.

311. minores, ubi abdomē minus comprimitur. IX. 313.

sedari solent Opio, sed hujus usus a quibusdam damnatur. IX. 316. seq. a Swietenio semper Opio sopiti sunt,

quomodo. IX. 317.

la Douche rebelles sanavit tumores. I. 307.

Ductus thoracicus disruptus. Exempl. VIII. 306. a glandulis tumefactis pressus, unde hydrops successit. Exempla. VIII. 307.

Duelech Helmontio cum calculo synonymum. X. 541.

Dura mater incrustata lapidea materia. I. 178. si in sanguinem extravasatum recondit, tuto secanda. II. 237.

Durch liegen unde? quibus præcaveretur, quibusque medetur.

I. 271. III. 195. vide Decubitus.

Dysenteria quid. IV. 605. 609. 627.

unde dolores veniant, & quomodo leniendi. I. 180.

a putri hepate. IV. 323.

a cancroso hepate vel pancreate. III. 204.

a causis multiplicibus oritur. VI. 311.

a bilis corruptione in æstatis calore magno. IV. 73.

hepatica quid. VI. 230.

in acutis, quibus Icterus vel ante septimum, vel post septimum diem supervenit, sit larga, & cito desinens, cur?

VI. 225

non longa, lienosis utilis: longa vero, mala, cur? VIII. 317.

solvit intestinorum inflammationem, præsertim colli. NB.

sit blanda, subcruenta, biliosa, cur? VI. 277. seq.

contagio subtili communicato sanos inficit. NB. in hac vires ab initio prosternuntur ilico. VI. 311.

scorbuticorum, quæ putrefacta & jam consumpta viscera abdominalia sequitur, semper lethalis est. VII. 459.

urinæ excretionem minuit. Bonum itaque dat signum debita urinæ excretio. IV. 644. seq.

Curacionem diversam requirit, qualem? IV. 632. VI. 313.

Vomitoria fert quando & quomodo? IV. 634. seq. adhibita profuisse, quibus noscitur, IV. 635.

laxantia quando fert. IV. 637

neque vomitoria, neque laxantia interdum fert, quando. IV. 638.

ab acri irritante orta optime tractatur per antiputredinosa, ut bolum armenam, terram sigillatam &c. sed magna copia porrigantur. I. 206. IV. 634.

ab acri & semiputrida bile orta, quomodo tractanda. VI. 313. I. 206. IV. 634. seq.

a Contagio, ex fœtore dysenterici moribundi, orta & vires ilico prosternente, curatur Vino rhenano, aceto simplici, vel & medicato aromatibus penetrabilissimis: Clysmatibus ex aceto aqua diluto: sero lactis acidulo, largiter poto, & per clyisma injecto. VI. 313.

Dysenteria in fine morbi aphthæ succedunt, præcipue pueris & senibus, cur? VI. 347 seq.

per adstringentia aut calefacientia ab initio tractatæ succedunt aphthæ, cur? VI. 349.

aphthæ neutiquam succedere possunt, si purgantia ab initio morbi adhibita fuerunt, VI. 349.

Dysen-

Dysenterica febri, quæ absque dysenteria contingit, sæpius junguntur Aphthæ. VI. 323.

Dysentericis interdum tota intestinorum tunica villosa secedit, & per alvum excernitur, figuram referens intestini totius. VI. 295. seq.

Dyspnœa vide *Asthma*.

post pastum contingens unde? V. 497.

continuo affligens an forte a paralyfi fibrarum muscularium squamosa bronchiorum segmenta nectentium, & expirationem alias promoventium? Exempli tria demortuorum. VII. 61.

ab acervo vesicularum pellucidarum ab aere expansarum in pulmonibus reperto. Exempl. VIII. 230.

in hydrope malum signum, cur? VIII. 328.

Dysuria vide *Ischuria*.

unde? XI. 130.

curatur quomodo? XI. 160. seq.

sicca quid? XI. 93.

a sola strictura urethræ pendens. XI. 132. seq. post Gonorrhœas frequenter occurrit, XI. 135. quomodo tollenda. XI. 163.

E.

Eau de Fougères anthelmintica habetur, quia ex radice filicis plurimam partem paratur IX. 549.

Ebrietas orietur, si vinum sæpius in ore detinetur, & absque deglutitione exspuitur. VI. 342.

Ebrietatem validam interdum sequitur sopor. Exempl. VI. 321. qui, sed rarius, in Apoplexiam degenerat. VI. 523.

sequitur obtumescencia, peripneumonia notha. IV. 51. V. 639. seq.

solam lethalis sequitur convulsio, nisi febris corripuerit. VII. 134.

Ebriofis, ebriositatem fugere studentes, quomodo tractandi. IV. 227 229.

Cachexiæ, cacochymix & hydropi obnoxii, cur? IV. 230. VIII. 438. seq. 323.

qui dicuntur? IV. 227.

Ecchymosis quid? II. 318. VIII. 48.

Effluviorum subtilitas quanta? III. 247.

putridorum effectus. III. 248.

Elasticitas quid? Exempl. I. 67.

nimia in corpore quid? I. 77.

Electrica vis quanta sit? Exemplo fani probatur. VII. 87.

- Electrica vis** in paralyſi tentanda. VII. 87.
 paralyſin brachii dextri ſanavit. Exempl. VII. 88.
 & nervos deſtruit, imo & partibus a morbo non affectis
 noxam producere poteſt. VII. 88.
 menſes revocat, & fluorem album tollit. Exempl. IX. 86.
 fortiſſima adplicata nocet. VII. 89. multa cum fulminia
 aſtione mirabili habet ſimilia. VII. 89.
 dolores rheumaticos diſſipavit, mox redeuntes. XI. 517.
- Elementum** yuid? I. 31. horum proprietates. I. 32.
- Elephantiaſis** ad ſcorbutum referri poteſt. VII. 454
 per victum vegetabilem ſolum quandoque curatur. VII. 455.
 levis, ſi melancholiæ ſupervenit, bona, cur? VII. 292.
 non in luem veneream degenerat. Exempl. quod videtur
 contrarium. XI. 29. ſeq.
- Embrocatio** ubi locum habeat. I. 307. III. 541. VII. 93.
- Emetica** vide *Vomitoria*.
 in hydrope quomodo? quando? & qualia conducant. VIII.
 423. 425.
- Emmenagoga** magna cum prudentia adhibenda, cur? IV. 437.
 quando locum habent. IX. 72. ſeq.
 qualia ſunt. IX. 81. 82. ſeq.
 abortum cauſare poſſunt. IX. 176.
- Emollientia** quæ? I. 114.
 in doloribus qualem uſum habeant. II. 34.
- Emphyſemata** quid? II. 87.
 qualem occupent partem, II. 86. ſeq. VIII. 452. ſeq.
 poſt capitis vulnera unde. II. 86. 87. ſeq.
 ab œdemate diſtinguuntur quibus? II. 87.
 totum corpus occupantia cum vulnere prægreſſo. Exempl.
 II. 88.
 morbo lento ſeſe junxerunt. Exempl. II. 83.
 pulmonum. Exempl. VIII. 234. vid. Pulmon. Hydrops.
 pectoris vulnera ſæpiſſime comitantur, cur? Exempl. II.
 99. 249. 251.
 omnium maxime oriuntur, ſi præter vulnus pectoris etiam
 pulmones læſi ſunt. II. 253.
 quomodo curantur. Exempl. II. 89.
- Emplaſtra** pingua ſubinde cutis inflammationem faciunt. III. 22.
 inflammatis partibus adplicata noxia, cur? III. 70.
- Emproſthotonos** quid? II. 50. VII. 210. 211.
- Empyema** quid? I. 93. VII. 543.
 unde? VII. 544 ſeq.
 præſens quibus noſcitur. VII. 552.
 quonam in latere thoracis hæreat, quibus detegitur. VII.
 555. ſeq.

Empyema quid efficiat, si manet. VII. 558. VIII. 87. seq.
 a vulnere cavum thoracis non penetrante. II. 244.
 non simul & semel evacuandum, cur? II. 271.
 varios habet exitus. Exempl. V. 557. seq.
 quale lethale. V. 559.
 quomodo tractatur. VII. 565.
 per paracenthesin tractatum qualem prognosin habeat. VII.
 572. 575.

pus resorbetur ac per sputa ejicitur quomodo? II. 242.

Id fieri posse pulmonibus integris dubitatur. VII. 567.
 hydropis causa. VIII. 321.

Emulsiones quomodo in febribus malignis & acutis operantur.
 I. 205.

in acutis inflammatoris profunt, cur? III. 108. 109.

Endemius morbus quid? X. 6. 301.

Ens Veneris Boylei laudatur ad rachitidem, dosis grij. iij. xx.
 xxx. XI. 425. est medicamentum martiale, quod ex vi-
 triolo Hungarico, aut Goslariensi & sale armoniaco pa-
 ratur. XI. 426. seq. convenit cum floribus salis armo-
 niaci martialibus. XI. 429.

Enteroraphe quomodo fiat. 299.

Ephmera Britannica est febris sudatoria cito necans. X. 245.
 pestilentialis dicta, idem est morbus. X. 245.

Epidemici morbi putridi plethoricis infensi, cur? I. 190.

sæpius constanti ordine die quodam critico judicantur, qua-
 lis ideo sit illa dies attendendum. V. 101.

minime diætam mutatam, sed frugalitatem solum possunt.
 X. 250.

non ab infectis in aere & aqua contentis. X. 282. seq.

ex aeris vitio oriri possunt, sed non semper sunt contagiosi.
 X. 277. 288.

a stagnantibus aquis in lacubus æstate proveniunt quidem,
 sed hæc non est unica causa; qualis adhuc? X. 275.

causa in aere hæret. X. 252. seq. hærens varia est: Aer
 putridis effluviis repletus Pestis fuit remedium: alio tem-
 pore aer purus. X. 277. 281. 282.

causæ esse possunt terræ in variis locis exhalationes. vide
 Pestis. X. 278.

latentes qualia desiderent, ut Medicus illos indagaturus
 attendat? X. 304.

quorum curatio adhuc increta, lenioribus saltem tra-
 ctentur, usque dum vera methodus medendi cognita sit. X.
 320.

Epidemicis morbis qui subjecti sunt, & qui ab eis ut plurimum
 immunes manent. I. 210.

Epidemicum quandoque miasma sanguinem coagulat, aliquando attenuat. Exemplo sint Variolæ discretæ & confluentes VII. 380.

Epilepsia quid? VII. 101.

diagnostica signa tantum bina habet, sensuum nempe abolitionem, & motuum muscularium perturbationem. VII. 103.

ficta seu simulata cognoscitur, si pulsum tangendo cutis unguibus intercepta subito & fortiter vellicatur. Exempl. VII. 104.

est vel Chronica, post aliquod enim temporis intervallum redit paroxysmus. Exempl. VII. 104. 115.

est vel acutissima, ubi primo hujus morbi insultu extinguuntur homines. Exempl. in parturiente. VII. 104.

nullum signum habet, ex quo tempore intermissionis, peritissimi Medici distinguere queant, talem hominem huic morbo obnoxium esse. VII. 106.

a causis supernaturalibus orta in novo Testamento. VII. 107. seq.

in puero quadrienni horrenda, quæ statim ingruerat, simul ac orationem dominicam recitare incipiebat. Exempl. VII. 108.

exquisitissima, ubi absque ullo signo præmonente, cadunt illico ægri, rarius observatur. VII. 166. incurabilis est, cur? VII. 109.

Juniores magis corripit, quam adultos, cur? VII. 120. IX. 477.

causam proximam, paroxysmi tempore, in encephalo habet. VII. 118. seq. 154. semper est nimia cerebri in nervos motorios, nulla in sentientes actio. VII. 206.

causam remotam in aliis multis locis hærentem agnoscit. VII. 118. 152. seq.

idiopathica quid? VII. 166. 169. quando resuscitatur. VII. 166. est hæreditaria. III. 383. quandoque silet in filio & redit in nepote. VII. 123. seq. sæpius circa tempus pubertatis primo se manifestat paroxysmo. VII. 123. parum curationis spei habet, nisi magna corpori inducatur mutatio. VII. 175. est congenita, quibus hæc ab hæreditaria distinguatur. Exempl. VII. 124.

sympathica quid? VII. 167.

a lacte nutricis iratæ. VII. 120.

a læsione cerebri ab extra. VII. 127. seq. quomodo curanda. VII. 181. 187.

ab accumulatione feri flavescens acris. VII. 128. gelatinæ flavæ intra duram & piam matrem, in ebrioso epilepsia ex-

extincto. VII. 128. pituitæ albæ, spissæ inter cranium & duram matrem. VII. 128. quomodo curantur. VII. 185. Exempl. curationem fortuito monstrans. VII. 187. seq.

Epilepsia ab excrescentia ossea in dura matre, sinu longitudinali superiore, imo ab osse irregulari intra ipsum cerebellum. Exempla. VII. 128. seq.

ab intropressionem cranii. VII. 129.

a cartilaginea sinuum venosorum natura. VII. 129.

ab argento vivo ad cerebrum quacunq; via delato. VII. 130.

ab inflammatione cerebri in phrenitide. VII. 131.

a pure bono inter cranium & duram matrem. VII. 131. Curatio. VII. 188.

a carie Cranii Exempl. VII. 132. Curatio. VII. 187. 188.

a gummatibus venereis. VII. 132. Curatio. VII. 189.

ab atrabile. VII. 132.

a plethora sola. Exempl. VII. 134. quomodo curanda. VII. 182.

a Venereis. VII. 135.

ab ingenio perspicaci, alto. VII. 136.

a meditatione profunda in adulto & pueris. Exempl. VII. 137.

ab imaginatrici vi ingente &c. VII. 138.

ab affectibus animi ingentibus. Ira, gaudium subitum, tristitia, terror metusque inprimis. VII. 137. 138. antihysterica & Opiata tentanda. VII. 188.

a terrore, metuque. VII. 138. antihystericis & Opiatis tentanda. VII. 188. nata renovare solet paroxysmos suos tunc inprimis, quando similis idea renascitur, ac fuit illa, quæ morbum excitaverat. Exempl. VII. 140.

a violentis generis nervosi adfectionibus. Exempl. VII. 141. Curatio. VII. 190.

a magnis & periodicis doloribus. VII. 141. a Calculis irritantibus pelvim, ureteres, vesicam. Exempl. VII. 141. Curatur anodynis & narcoticis. VII. 190.

a passione hysterica. VII. 142. Curatur per fœtida, rutam sylvestrem &c. VII. 190.

a rosione & irritatione per lumbricos. VII. 144. IX. 423. perforato. Exempl. VII. 144. interdum remanet, Vermibus etiam expulsis. XI. 536.

a dentitione, acri humori, lacte caseoso, acri, acido infantum, a meconio. VII. 145. Curatio. VII. 191. IX. 587.

a contagio Variolarum. VII. 145.

ab ulcerosa materie alicubi hospitante, A Vomica diu clausa, Exempl. VII. 147.

Epilepsia a Cardiogmo s. Cardialgia. VII. 147.

Chronica a carioso pedis pollice. Exempl. VII. 147.

ab inedia, crapula, acribus potulentis, esculentis, medicamentis, venenis. VII. 147. seq. Curatio. VII. 191.

ab esu radicis cicuræ aquaticæ. Exempl. VII. 149.

ab interceptis nonnullis, quæ olim excerni solebant, sanie, pure, menstruis, lochiis, hæmorrhoidibus, urina &c. VII. 149. seq. Curatio. VII. 192. seq.

ab Achoribus & tinea capitis infantum retropulsis. Exempl. VII. 150. seq. Curatur. VII. 172. 186.

a materia podagrica nondum in pedes depulsa, primo podagræ paroxysmo sanata. VII. 152.

a fumis nonnullis paroxysmum integrantibus, fomite alicubi hærente, unde sensu elevatæ auræ adscendens cerebrum petit. VII. 123. 153. Exempla ib. Curatio quomodo instituenda. VII. 195. seq. Exemplum. VII. 197.

in Gravida dum mares in utero gestaret, minime vero dum sequioris sexus fœtum in utero nutrirer. Exempl. VII. 156. demortuorum in corporibus non semper invenitur mutatio sensibilis. VII. 154. 155. IX. 463. seq.

quid efficiat in cerebro, nervis, musculis, vasis sanguiferis & reliquis partibus tam fluidis quam solidis. VII. 156. seq. 161.

infantum frequenter excipitur a paralyfi incurabili. VII. 40. juniorum cum ætatis augmento emendatur, cur? VII. 121. 174.

adultum & firmum corpus invadens longe difficilior & rarius curatur. VII. 121.

in lethalem apoplexiam transitura noscitur ex profundo illo somno, paroxysmum epilepticum finire solente, diutius solito protracto. VI. 455.

post materiam excussam sæpe non amplius redit. Exempla. variolarum, saburræ intestina gravantis &c. VII. 164. seq.

Idiopathica (in) potest pars quædam corporis prius affici, licet causa non hæreat in illa parte, sed in encephalo. VII. 169. quibus id noscitur. VII. 169. seq.

siluit in puella, quæ sibi ea ut maxima combustione læserat, tamdiu quam vulnus stillaret pus copiosum. Cicatrice obducta redibat epilepsia. Exempl. VII. 186.

nisi ab extravasatis sub Cranio humoribus orta, vel a corrupto calvariæ osse in quodam loco facta, Trepanum adplicatum levat quidem morbum quamdiu vulnus apertum manet, non vero eradicat. Exempl. VII. 188.

Epilepsia novus resuscitatur paroxysmus per iram, venerem, terrorem etiamsi levem, crapulam &c. VII. 118.

Epi-

Epilepsia Idiopathica diathesis videtur hæere in cerebro. Exempl. VII. 119.

Prognosis. VII. 170.

Curatio generalis non potest institui. VII. 131.

Idiopathica mutatio regionum & vivendi generis unice profunt. Exemplum. VII. 175. profuerunt alii morbi ingruentes & corpus valide mutantes. Exempl. quartanæ VII. 176. consulitur per remedia corpus validissime turbantia, sed magna opus est prudentia. VII. 176. seq. in puella octenni medebatur Moschi audaci & sæpe repetita dosi, ad scrupulum dimidium. VII. 177. causæ progumenæ si delori nequeunt, superest adhuc, ut caveantur vel tollantur causæ occasionales: Quomodo id fiat. VII. 178 Exempl. VII. 180.

Sympathicæ curatio secundum causas instituenda, quomodo. VII. 189. seq.

Epileptici a sacris Autoribus *επιληπτικοί*, lunatici, vocati sunt. VII. 102.

paroxysmi & omnium phænomenon descriptio. VII. 109. seq.

pollices inclusi ne vi referentur, cur? VII. 112. 200.

rarius in ipso vigore paroxysmi moriuntur, longe sæpius in fine paroxysmi fiunt Apoplectici. VI. 455. VII. 160.

An non, valide convulsis linguæ musculis, a lingua deglutita suffocantur? IX. 463. seq.

in paroxysmo quomodo tractandi. VII. 200.

paroxysmo finito quomodo tractandi. VII. 201.

Epileptici epularum luxum summopere & dupliciter nocet, cur? VII. 135.

Epilepticum specificum vix potest sperari, cur? VII. 207. non est epotus sanguis calidus per gladium intercepti, nec jecur humanum, nec medulla crurum aut cerebra infantum, nec rasura Cranii violenta morte peremti hominis. VII. 203. non est Ungula Alcis, cur? VII. 204.

Epiphysis quid? II. 419.

Epispastica quid? III. 87.

differunt gradu, vel sunt Phœnigmi, vel Sinapismi, vel Vesicantia, vel Cauteria. III. 88.

vide Sinapismi & Vesicatoria.

sunt omnes ranunculorum species, raphanus rusticanus, bulbi Ceparum, Allia, Sinapi semina, salia alcalina volatilia, oleum Cornu Cervi, oleum ligni guajaci. III. 87. VII. 97.

Epithemata in intermittentibus adhibentur. V. 262.

Equitatio quomodo & quando debilibus proffit. I. 55. VIII. 161.

Equi-

Equitatio optime instituitur matutinis horis, post leve jentaculum. VII. 162.

fortis, in vento adverso, peripneumoniam facere potest, quomodo? V. 395. 500.

diuturna mictum cruentum absque dolore efficere potest, & quidem tanta copia, ut vitæ periculum a vasorum inanitione immineat. Exempl. VI. 363. seq. VII. 71. XI. 156.

diuturna impotentiam erigendi membrum virile producere potest. Scytharum Exempl. apud Herodotum. VII. 71.

Erosio partium sine tumore simul præsentē, ut & dolor sine signis motus aucti & sine apparente obstructione majori, dant signa acrimoniæ in humoribus. VII. 541. 542.

Error loci quid? I. 260. 286. 287.

Erysipelas quid? II. 84. III. 30 31. 172. 178.

œdematodes quid? II. 84. III. 31. seq.

quomodo differt a phlegmone. III. 31. seq.

bullatum quid? II. 85.

febri superveniens eam plerumque solvit. IV. 129. seq.

omnium frequentissime in facie observatur. IV. 130. 652.

Erysipelatosa febris quid? II. 78. IV. 13. ad 652 seq.

Erbmoidis ossis vulnera lethalia cur? I. 407. VI. 456. Exempl. I. 408.

Evacuantium abusus quid efficiat. V. 228. 232. VII. 475. IV. 460. seq.

Exanthemata febrilia quæ? IV. 647. unde? IV. 648.

erysipelatosa, sedem in capite habent. IV. 652. rariora.

Exempl. IV. 654.

scarlatina quæ? IV. 655. lecti calorem & cardiaca minime ferunt. IV. 665.

purpurea vel livida, febri putri propria, quomodo a scorbuticis distinguenda. V. 45.

rubra & alba in phthisicis unde? VIII. 125.

absque damno non ferunt repellentia. IV. 666. Exempl. ib.

Exanthematum sedes. IV. 651.

causa. IV. 651.

differentia. IV. 652.

prognosis. IV. 662.

curatio. IV. 664.

Excoriatio lumborum, spinæ dorsi &c. unde? quibus præcavenda & curanda. I. 271. III. 195. seq.

Excretiones, ad sanitatem tuendam, omnes salvæ esse debent, IV. 57.

alvi, urinæ, perspirationis, si retinentur, mala faciunt, qualia? IV. 57. 232.

Exfoliatio ossium Cranii quomodo obtinenda. Exempl. II. 104. seq.

Exomphali unde & cur? VIII. 339.

in ascite sponte rupti. Exempla. VIII. 374.

Exostosis quid? III. 523. XI. 172.

ex osse temporum. III. 524.

post contusiones. III. 525.

phalangarum digitorum. III. 525.

a causa externa raro curatur. III. 525. seq. interna curatur ablato morbo. III. 526.

optime tractatur per fomentum ex tartaro & calce viva, descriptionem vide. VIII. 617.

venerea quid? XI. 172.

Exscretio materiæ pleuriticæ quomodo per pulmones contin-
gat. VI. 43. seq. An vero pus, in cavum thoracis jam
effusum, a pulmone adhuc integro resorberi possit, &
per sputa educi, dubitare licet. VII. 566.

Extracta omnia, parata ex partibus vegetabilium, quæ destil-
latione largiuntur fragrantēs & aromaticas aquas, minus
efficacia sunt. VII. 78.

Extravasatio sanguinis sub cranio quomodo cognoscitur. II. 173.
seq. tollitur. II. 190.

Extremorum frigus in febribus acutis diu durans, pessimum cur?
I. 234. V. 57. 118.

F.

Faciei color a succis corporis nascitur, non a solidis partibus.
VII. 232.

gravidarum viridiusculus unde? I. 155.

dum atrabilaria cacochymia nascitur, est pallidus, succe-
dit flavedo (tunc in oculis color ex flavo viridescens)
fit nigrior, & ultimo nigrescentes maculæ oriuntur. VII.
233. seq.

Faciei rubor & anxietas præcordiorum, post cibum sumtum,
unde? I. 297. IV. 54.

post contusiones capitis quid notat. II. 178.

apoplexia fortissima laborantibus adest. II. 178.

in ardentibus hæmorrhagiam criticam nuntiat, quando?
V. 81.

& sudor in febribus ardentibus mali ominis cur? V. 119.

*Faciei colli, oculorum rubor, tumor, inflammatio, cum la-
crymis excussis, in febre acuta denotat sanguinem in-
flammatorem hæere infarctum in vasis Cerebri. VI. 415.*

Fa.

Faciei musculorum paralyſis mutat ægros delapſuros in lethalem apoplexiam. VII. 64. quibus noſcitur. VII. 64. diſtorſiones quid præſagiant. VII. 65.

Hippocraticæ deſcriptio. VII. 562.

Facies infantum dormientium quaſi ſubridens, dentitionis tempore denotat convulſiones futuras. VI. 120 gravidarum mortem fœtus, illis inſciis, declarat, quibus. IX. 273.

Fames non ſemper ab acido I. 137.

quid efficiat in corpore. IV. 69. ſeq. VIII. 544.

interdum diu toleratur ſine noxa. Exempla. IV. 70.

ut plurimum non diu toleratur abſque noxa. VIII. 544. IV. 132.

acerrima ſubinde ilico excipitur a naſea, cur? IX. 528. canina etiam a paralyſi ventriculi, ſecundum Ruyschium, orta eſt. VII. 62. & paroxyſmum podagricum præcedere ſolet. VIII. 495.

canina & a Verme in ventriculo hærente. IX. 528.

in ſcorbutico perſeverans unde? VII. 458.

Farina Auſtriaca melior quam Batava illa lectiſſima. IX. 479.

ex Malta confecta pro pulticulis infantum optime inſervit. IX. 479.

feminis lini cataplaſmatis forma adplicata emollit, cur? III. 122.

Farina valdopere inter ſe differunt. IX. 479.

omnes, fermentationem non perpeſſæ, lentescunt. I. 154. IV. 54. VII. 434.

aqua mixtæ & coctæ in acutis proſunt, cur? I. 202.

quibus cachecticis proſint, quibus vero noceant? VII. 527.

Fasciæ in oſſium fracturis nimis ſtrictæ adplicatæ, mala faciunt, qualia? II. 404. ſeq.

Fasciarum uſus in fibra debili & laxa, ut & in hydrope & œdematæ. I. 57. 58. VIII. 465. & noxæ in recens natis. VIII. 16. IX. 442. 443.

Fastidii idea renovata eundem exſerit effectum, ac primo faſtidio orto factum fuit. VII. 140.

Faruitas a nativitate ſemper a capitis vitiata figura. I. 15. II. 147.

Faucium ulcera venerea ab aliis diſtinguuntur per colorem lardaceum, & non in profundum, ſed in latum ſerpunt. XI. 52.

Febres ſunt vel continuæ vel intermittentes. IV. 668. ſeq.

acutæ inflammatoriæ inprimis a ſe mutuo differunt ratione loci, verſus quem materia inflammatoria per febrim prægreſſam pellitur. IV. 133.

Febres

Febris acutæ inflammatoriæ in densis & exercitatis corporibus ut plurimum funestæ cur? IV. 492. 497. licet in longitudinem excurrant, periculo non vacant. V. 103.

ardentes quando & quo tempore maxime oriantur. I. 199. habentes interdum quævis oblata respuunt pessimo omine. V. 63.

continuæ sudores in initio arte factos minime ferunt. IV. 236. remittentes post fervidissimas æstates epidemicæ hepar frequentissime infarctum habent; quibus noscitur? VI. 154. quomodo curandæ. IV. 378. seq. V. 251. seq. VI. 155. seq. 162. 163. 164. seq. Cortice Peruviano suppressæ scirrhum hepatis relinquunt, quomodo tractandi tales ægri. VI. 190. VII. 436.

promiscue venæ sectione non curantur, cur? IV. 248. purgatione & emesi non curantur, cur? IV. 248.

autumnales leniores levem hepatis obstructionem sæpe junctam habent, & in his venæ sectio & Cortex nocent, quomodo. IV. 254. V. 250. VI. 157. epidemicæ, in quibus anxietas circa præcordia, nausea perpetua, & vomendi conatus adsunt, præmissa venæ sectione in initio morbi emetica pulchre ferunt. VI. 239. cum diarrhœa aut dysenteria incipientes, frequenter aphthas comites habent, quando? & quibus noscitur? VI. 322. seq. 347. seq. præcaventur dato purgante in initio. VI. 349.

Febris intermittentes quando salubres sunt. IV. 108. seq. V. 184. 185.

pertinaces, anni spatium excedentes, semper a viscerum obstructione oriuntur. V. 210.

interdum duplicantur, cur? V. 210.

quomodo curandæ? V. 212.

venæ sectionem non semper ferunt. V. 232.

curantur per aperientia, quomodo. V. 212. per purgantia & emetica quomodo & quando? V. 218. seq. per sudorifera quomodo & quando? V. 229. per Corticem Peruvianum. V. 243.

vernales quid? V. 156. post repetitas purgationes contumaciores evadunt, cur? V. 228. seq. tertianæ, multo magis febres continuæ, morbique inflammatorii, si cadunt in corpus melancholicum, bilem atram movere possunt. VII. 271

autumnales quid? & quibus differunt a vernalibus. V. 158. a Sydenhamo optimæ curatæ, quomodo? V. 225. seq. epidemicæ aliquando hepatitidem leviozem junctam habent, quibus noscitur. V. 250. æstatem fervidissimam

- subsequentes, quomodo tractandæ, quæque in illis fu-
gienda. IV. 378. V. 251. seq. in Cortex nocet. V. 251.
- Febres intermittentes* interdum curantur per epithemata. Modus
operandi. V. 262. per inunctiones spinæ dorsi. V. 264.
per adstringentia epota, quando? V. 190.
- quartanæ abstinencia deteriores fiunt. V. 234.
- Febres* malignæ quid sint, & quibus curantur. VI. 198. 199.
seq. ob nimis dissolutum sanguinem optime ferunt ichtio-
collam. VII. 524.
- putridæ sæpius habent pulsum frequentem, debilem, inæ-
qualem, intermittentem, quid designat. VII. 381.
- Febri* aucta dissipantur liquida, quomodo hoc vitium detegitur.
IV. 252.
- ardente qui moriuntur, siccitate pereunt. IV. 103.
- intermittente laborantes quali frui debent diætâ. V. 212.
seq.
- acuta laborantes, si ruborem & tumorem omnium illarum
partium habent, quibus Carotis externa sanguinem ad-
fert, cruorem immeabilem hærentem in vasis cerebri
habent. VI. 419.
- dysentericæ, absque dysenteria, aphthæ sæpius jungun-
tur. VI. 323.
- Febribus* curandis nulla regula generalis adaptari potest, cur?
IV. 256.
- ex abusu sex rerum naturalium natis Medicus peritus mul-
tum prodesse poterit, cum e contrario in illis, quæ a
stimulo epidemico aut venenato fiunt, spectatorem sæpe
agere cogatur. IV. 194.
- acutis magis opitulatur aqua farinosis diluta, quam aqua
simplex, cur? I. 75. convalescentes juniores staturæ
augmentum acquirunt, cur? IV. 126, 178. laborantes
horrent pingua, carnosa, ova pisces. IV. 378. seq. cur?
ibid. appetunt aquam, acida, fructus horæos, frigida,
cur? IV. 78. laborantibus venæ sectio instituenda & re-
petenda quando? IV. 259. seq. post diem quartam non
facile celebratur. IV. 262. instituitur quando? IV. 262.
- ardentibus maxime prodest, si pedes aquæ tepidæ immit-
tuntur, & corpus nudatum vapore inde ascendente un-
dique alluitur. IV. 244.
- inflammatorii, præsertim nephritide sanguinea laborantes,
subinde a lecto abstineant, cur? VI. 378.
- intermittentibus si largiores sudores sociantur, ægris vis-
cerum abdominalium obstructio difficillima paratur. IV.
102. morientes fere semper in frigore febrili pereunt.
IV. 316.

Febricitantibus dies noctesque lecto coercitis deterior insurgit calor, cur? IV. 517.

æstuantibus nimia ingurgitatio aquæ qualiscunque hydro-
pem facile creabit. Exempl. tertianarii. VII. 9.

si potus omnino denegatur, exsurgunt facillimi morbi he-
patis. VI. 143.

Cibus & Potus an & qualis conferat? IV. 163. 164. seq.
quando porrigendus. IV. 169 parca & repetita quanti-
tate dandus. IV. 171. quali qualitate frui debeat in Acu-
tis. IV. 172. seq. in acutis non integre denegetur, sed
secundum morbi initium, incrementum, statum & de-
crementum adaptetur. IV. 179.

Febrilis impetus, si nimis mature sopitur, ægris pessime fit.
IV. 249. 254.

dies, etiam fugata febris per longum adhuc tempus obser-
vandus, cur? V. 199.

non observatus in quartana. Exempl. V. 204.

materia per abscessum deposita interdum celerrimam gan-
grænâ efficit. III. 205. Exempla. II. 110. III. 205.

Febris est morbus frequentissimus IV. 1. 2.

non semper perniciofa, cur? IV. 5.

interdum requirit, ut sibi ipsi relinquatur, interdum ex
artis præceptis augenda est. IV. 6.

a causâ interna natæ phænomena essentialia quæ? IV. 10.

præsentis unicum signum est pulsus velocitas. IV. 19.

effectus, quis? IV. 77.

causa proxima. IV. 42.

causæ occasionales infinitæ, singulares, universales. IV.
45. seq.

subinde medicamenti virtutem exercet, quando? IV. 81.
108.

a Medicis sæpe efficitur, licet de hoc effectu forte non
semper cogitent, quomodo fiat. IV. 109. seq.

est naturæ instrumentum, quo corpus depuratur. IV. 111.
249.

initium quid? & qualem habet latitudinem. IV. 111. seq.

incrementum quid? IV. 115.

Status quid? quibusque limitibus circumscribendus. IV.

117.

decrementum quid? IV. 118.

Mutatio quid? IV. 119.

desinit in mortem, cur? IV. 120. seq. in alium morbum,
quomodo? IV. 125. in abscessum. Exempl. IV. 134. seq.

in sanitatem quomodo? IV. 137. seq.

Indicatio curatoria generalis quæ? IV. 127.

Febris Prognosis. IV. 153. 158.

Curatio generalis. IV. 158.

auctæ certissimum signum est calor auctus. 250. seq.

exorbitans, quæ IV. 251. thermometro exploratur. IV.

251. quomodo moderanda. IV. 256. seq. 502. seq.

imminutæ signa. IV. 255. quomodo augenda. IV. 266.

inflammationibus sociatur, quomodo? III. 43.

vernalis & autumnalis quid? V. 156. differunt inter se, & quibus. V. 156. seq.

valida apoplecticis trigidis insurgens salutaris, quibus noscitur. VI. 461. 462.

Febris Acuta quid? IV. 12. 17.

quid efficiat, & quomodo curanda. IV. 106. seq. 158. seq.

finitur quomodo? IV. 120. cum & sine Crisi. IV. 137. seq. 151. seq.

qualis fert vomitoria in initio porrecta. IV. 378. seq. 431. seq.

qualem habet Prognosin. IV. 153.

inflammatoria requirit tria consideranda 1) febrim acutam continuam, 2) inflammationem, & 3) organum læsum. V. 274.

qualem diætam requirit. IV. 163. seq.

vide Acutis in morbis.

Febris peracuta quæ? IV. 13. est vel exacte peracuta, vel non exacte peracuta. IV. 13.

acutissimæ notæ. IV. 199. seq. ex bile atra. ex atra natæ curatio. IV. 201. seq.

Anabatica quid? V. 23.

Febris Ardens quid? V. 52.

ad continuas remittentes refertur, cur? V. 52.

qualia habet symptomata. V. 56. seq.

unde? V. 67. seq. 128. seq.

inter morbos æstivos & Castrenses numeranda. I. 199. V. 68.

qualem habet exitum. V. 69. seq.

tertio & quarto die sæpe lethalis: perfecta raro septimum transit diem. V. 70. seq.

exquisita omnia servat tertianæ indicia. V. 114. in quibus vero differat. V. 114.

pari die accedens, ante sextum diem, cur periculosa, imo periculosissima. V. 115.

præ reliquis sæpe solvitur per hæmorrhagiam narium largam. V. 73. seq.

lethalis die sexto, septimo aut undecimo, quibus noscitur. V. 105. seq.

Febris

Febris Ardens lethalis fiet, si tertio quartove die paucae tantum sanguinis guttulæ de naribus stillant, nulla subsequente hæmorrhagia larga? cur? V. 75.

frustra venæ sectionibus, & largis, tractatur: hæ enim vires hæmorrhagiæ spontaneæ non suppleant. V. 77. seq. alvum apertam habent necesse est. Si vero ante signa coctionis alvus copiose liquida existit, pessimum, cur? V. 123.

post ingentia alvi tormina quæ oritur, pessima, cur? V. 125.

solvitur critice cum rigore, cur? V. 125.

quomodo differat a syncho putri. V. 129. ab intermittentibus. V. 129. 114. a continuis remittentibus levioribus. V. 129.

Curatur quibus, & quomodo? V. 131. seq.

in salutem vergens noscitur humiditate linguæ. IV. 66.

Febris Afodes quid? V. 150.

Febris Continua quid? IV. 668. V. 1. 9.

hodie est febris Continens & Synochus. V. 50. seq.

remittens quid? IV. 668. seq. sive Synochus. V. 50. seq.

inter continentes febres & intermittentes quasi media est. V. 51.

Causas, signa & medelam fere easdem habet ac *Ephemera*, attamen venæ sectionem requirit. Exempl. V. 10. seq.

Curatur quomodo? V. 10. 11.

Febris Continua Putris quid? V. 2. 11. 14. 48. seq.

cujus sit indolis. I. 209.

Epidemica sanissimos, & præ aliis plethoricos corripit. I. 190. 210.

unde? V. 13.

a constitutione epidemica. I. 210. V. 15.

vel Typhus Hippocratis. V. 17.

quibus cognoscitur. V. 18. 48. seq.

dividitur in Homotonon (salutarem) Epacmasticam (pessimam) & Paracmasticam (meliorem) & quid significant hæ voces? V. 23. seq.

duplicem habet causam: una in crassioribus hæret humoribus, caloremque magnum junctum habet: altera in tenuioribus stabilitur, & virium subitam prostrationem junctam habet. V. 48. seq.

qualem habet eventum. V. 25.

eventus non adeo pendet ab intellectis causis, sed certus habetur ex signis læsarum functionum. V. 44.

Curatur quibus & quomodo? V. 48.

an ferat potum aquæ frigidæ? V. 17. 18.

Febris Chronica quæ? IV. 17.

Crapularis quid? & quomodo curatur. V. 227.

Febris Ephemera quid? V. 1.

undæ? V. 3.

ex quibus noscitur. V. 4.

finita naturalem præbet pulsum, id quod non ita fit post paroxysmum febris intermittens, V. 6. seq.

Curatur, quomodo? V. 7. seq.

Febris Epiala quid? IV. 11. V. 150.

Epidemica quæ? IV. 15. petechizans. IV. 660.

Erysipelatosa quid? IV. 129. seq.

Hæmitritæa quid? IV. 11. V. 53. 54. triplex, & per gradus pejor evadit. V. 55.

Hæctica. vide Hæctica febris.

Horrida quid? IV. 11.

intercurrentes quid? X. 273. 309.

Febris intermittens quid? IV. 670.

duplicata quid? IV. 669.

triplicata, quibus a quotidiana distinguitur. V. 155. seq. in autumnii initio interdum indolem continuarum æmulatur, cur? V. 160. seq.

incipiens quomodo a continua distinguenda. V. 165.

qualis pejor. V. 166.

in primo suo gradu periculosior, cur? V. 167.

sæpe in acutam abit, cur? Exempl. V. 173. seq.

certis periodis redit, quare? V. 193. seq. V. 199. seq.

singulas solum corporis partes infestans Exempli bina. Cortice sanata. V. 201.

Febris intermittens primus gradus, ubi frigus. V. 163.

secundus gradus, ubi æstus. V. 168.

tertius gradus, ubi sudor & remissio. V. 170.

gradus hi tres cum febre continua comparati. V. 165. 170.

Effectus in corpore. V. 174. seq.

Causa proxima est viscositas liquidi arteriosi, forte & nervosi, tam cerebri, quam Cerebelli, cordi destinati inertia. V. 187. seq.

Causa prædisponens probabiliter hæret in subtilissimo fluido, vel in vasis minimis, per quæ illud movetur, aut in communi omnium horum origine, Encephalo. V. 200.

203. 206.

anticipati & retardati paroxysmi, unde? V. 207. 208.

Curatio quomodo suscipitur. V. 212.

Curatio per diluentia ante paroxysmum propinata. V. 229.

Curatio per laxans octo horis ante paroxysmum propinatum,

tum, Rec. scammoniei gr. xij. antimonii diaphoretici gr. xxiv. M. VIII. 611.

Febris intermittens Sudoris & remissionis tempore quid agendum. V. 236.

symptomatibus urgentibus occurrendum, quomodo? V. 238. IV. 281.

Recidiva quomodo arcetur. V. 239. plurima a frigore externo. V. 209. a levissimo cathartico, non longe post febrim fugatam porrecto, imo & ab Enemate mollissimo ex lacte saccharato fieri potest. V. 206. 262.

autumnalis finiti curatio per purgans repetitum absolvi debet, cur? & quando? V. 241. seq. quibus cautelis? ib.

Diæta qualis esse debeat. V. 212. seq. 233.

Febris lenta quæ? IV. 15. continua quomodo in intermittentem mutatur. IV. 110.

lenticularis quid? IV. 655.

Malignæ idea. I. 199. VI. 199. 200. Curatio. I. 201. VI. 200.

Febris Maligna fere eadem ac febris continua putris. V. 14. 48. 49.

proprie dicta aliam curam requirit ac continua putris, qualem? V. 48. seq. VI. 200.

non est morbus omnium dierum. V. 49.

non cum Hepatitide confundenda. V. 200. seq.

Febris morbillosa. vide Morbilli.

Petechialis, quid? IV. 657.

puncticularis quid? IV. 655.

Febris quartana quibus distinguitur. V. 151. seq.

in pleuritidem mutata paroxysmos suos servans. V. 55. non servans. V. 174.

a terrore orta. V. 189.

abstinentia deterior fit. V. 233.

vide Febres intermittentes autumnales.

Febris quintana, septana, octona, nonana quid? V. 152.

Febris quotidiana quid? V. 151.

quibus noscitur signis. V. 153.

pertinacior tertiana. V. 266.

continua quid? V. 268.

per Corticem tractata qualia fecit mala. Exempl. V. 248. seq. vide Febres intermittentes autumnales.

Febris scarlatina. IV. 655.

sporadica, quid? IV. 15.

stationaria, quid? X. 308.

syncheis, quid? II. 442. vide Febris continua remittens.

synocha, quid? V. 50. vide Febris continua.

Febris tertiana quid? V. 152.

quibus ab aliis distinguitur. V. 154.

exquisita quid? V. 155.

intra 12 horas paroxysmum absolvit. V. 155.

raro ante quintum paroxysmum finitur. VIII. 552.

ut plurimum septem paroxysmis absolvitur. V. 70. VIII.

552.

dolore podagrico superveniente secundo jam paroxysmo
silebat. Exempl. VIII. 552.

simplex duodecim horas quidem excedit, sed intermissio-
nem longiorem habet, quam paroxysmus duravit. V.
155.

extensa est ubi paroxysmus in talem diuturnitatem excur-
rit, ut liberum a febre intervallum excedat. V. 155.

duplicata, quid? V. 155.

triplicata, quid? V. 156.

verna convulsionibus in junioribus stipatur subinde. V. 189.

(Ego Cortice mox porrecto statim profligavi.)

verna præpostere Cortice Peruviano tractata, quæ habuit
mala. Exempl. V. 248.

autumnalibus convulsionibus in puerpera stipata, Cortice
mox fugata. Exempl. V. 249. seq.

vernalis & autumnalis quibus curantur. V. 212. seq.

Febris tertianæ indicia etiam in febre ardente habentur. V. 114.

variolosa absque variolis quando oriri possit. VII. 293.

X. 88. seq. 156. sed petechiis stipata, quomodo a Sy-
denhamo tractata fuit. IV. 659.

Febris Puerperarum lactea non tantum a lacte, sed etiam a depu-
ratione uteri per blandam suppurationem oriri videtur.
IX. 346.

quomodo incipiat & decurrat. IX. 351. seq. 396.

a sudore terminatur, qui puncturæ sensum in cute excitat.

IX. 351. 352.

lochia parciora facit, cur? IX. 343. 351.

lochiis parce fluentibus, nisi mannas turgescere faciat,
funesta erit. Exempl. IX. 355.

Februm intermittentium summo vigori quandoque sopor socia-
tur, cur? VI. 521.

Fermentatio non fit nisi aer accedat. I. 243.

Fermentationem in ventriculo a comestis fructibus horæ factam
ilico sedant spiritus sulphuris per campanam vel absor-
bentia copiosa. IV. 398.

Ferrum in acidis vegetabilibus solutum optimum est roborans.

I. 59. 314.

vide Martialis.

Ferrum adhibito magnete educitur etiam ex cineribus ossium animalium, ex cineribus vegetabilium, imo ex ipso mel-
lis exusto carbone. VII. 83.

in animalium & vegetabilium cineribus demonstratur. VII.
83. X. 392.

sanguini immistum; in libris viginti quinque adsunt scru-
puli plusquam sexaginta. X. 391.

Ferula quid? II. 400.

Fibra quid? I. 31.

debilis quid? I. 35. quid efficiat. I. 42. qualem habet cau-
sam. I. 37. prognosin. I. 44. quomodo tractanda. I. 45.
46. seq.

laxa quid? I. 62. quibus a debili differat, probatur per
experimenta. I. 62.

rigida quid? I. 68. quomodo dignoscitur. I. 71. curatur.
I. 72.

solida simplex. I. 31.

Filix radix anthelmintica salutatur. IX. 549.

Fissura quid? II. 111. seq.

Fistula unde? III. 153.

differunt a sinibus, quomodo. III. 154.

quomodo dignoscuntur. III. 159. curantur. III. 161.

Ani. Exempl. III. 168. 171.

pectoris. Exempl. III. 161.

Flatulenta venena qualia. IV. 409.

medicamenta quæ? IV. 410.

Flatulentia quomodo fiat. I. 138.

ab acido dupliciter causatur. I. 138. ab irritatione, & a
genita materia elastica. ibid. absorbentia copiosa levant.
IV. 399.

vide & Tympanites.

in morbis languidis an forte, quod a debili vi assimilante
non satis subactus & mutatus sit aer ingestus. VII. 8.
VIII. 450.

a quibus causis oriatur. VI. 384.

& a putrescentibus humoribus oritur. IV. 397.

spiritu sulphuris per campanam facto imminuitur. VIII. 451.
sive a fructibus horæis, sive ab aere elastico orta sit.

Flatus quid? IV. 383. 389.

& tormina tunc tantum fiunt, quando spasmodica contra-
ctione intestina constringuntur, licet flatuum materia ela-
stica in intestinis semper præsto sit. IV. 389.

in intestinis spasmo constrictis tormina & anxietates cau-
santur. IX. 433.

unde? IV. 384.

Flatus curantur quomodo. IV. 394. interdum potu aquæ calidæ. IV. 395. seq.

vacuis visceribus primis scidunt, cur? IV. 410.

vulneratis accidunt cur? IV. 411.

arcte constricto abdomine contingunt, cur? IV. 411.

hypochondriacis familiares, cur? IV. 411. 412.

hystericis frequentes cur? IV. 412.

convulsos vexant, cur? IV. 412.

Colica laborantes cruciant, cur? IV. 412. seq.

Floccorum collectio quid indicet? IV. 541. V. 285.

Fluor albus benignus ab abusu potus aquosi tepidi. VII. 9.

similem causam agnoscere videtur, ut Coryza. VIII. 514. seq.

a Charletonio vocatur Uteri rheumatismus. VIII. 514.

si a mēstruis obstructis, tollitur ab Electricitate. IX. 86.

Fluor albus venereus quomodo oriatur? XI. 105.

distinguitur a fluore albo benigno quibus? XI. 106.

in vagina sola hærens prima est species. XI. 107. & in ure-

trhæ orificio hærens secunda est species. XI. 107. 108.

& in urethra ipsa hærens tertia est species. XI. 108. &

in glandula sub sphinctere vaginæ hærens quarta est spe-

cies, & cum gonorrhœa tertiæ speciei convenit. XI.

108. 109.

ad uterum penetrasse non constat. XI. 109.

toleratu facilior est, quam gonorrhœa virorum. XI. 110.

curatur difficilius, quam gonorrhœa virorum. XI. 111. ut

gonorrhœa virorum. XI. 227.

non fert validas & repetitas purgationes. XI. 228.

motum corporis optime fert. XI. 228.

primæ speciei poscit fœtus detergentes frequentes. XI. 228.

229.

secundæ speciei poscit fœtus mollissimos frequentes. XI.

229. seq.

tertiæ speciei tractatur ut gonorrhœa virorum. XI. 230.

quartæ speciei tractatur ut gonorrhœa virorum tertiæ spe-

ciei. XI. 230. 231.

Fæces alvinæ incio ægro emissæ, pessimum in morbis signum, cur? II. 150.

virides infantum quid notent. I. 139. IX. 580.

fœtidissimæ ab ingluvie sæpius oriuntur. IV. 56. a pingui

mixto sæpius oriuntur. IV. 80.

albæ in acutis, absque signis icteri, pessimæ. V. 292. 293.

in aliis morbis, absque signis icteri, unde? Ex. empl.

VI. 215.

Fœcunditas mulieris in quo consistat. IX. 12. 22. 28.

Fæ-

Fœmina molliores viris, cur? I. 78.

Fœtus cur tam cito in utero materno crescat? I. 118.

probabiliter liquorum amnii ore hauriunt. IX. 430. 431.

septimestris per abortum excretus vivus mansit. Exempl. IX. 196.

situs in utero qualis naturalis. IX. 265.

& extra uterum concipi possunt, in Tuba Fallopiana Exempl. IX. 268. seq. in Ovario. Exempl. IX. 269. conceptus non detegitur per signa plenam certitudinem facientia. IX. 264. 269.

in utero mobilis est, quamdiu aquis innatat; & quamdiu nondum in pelvis cavo fixus est, poterit nunc hanc nunc illam corporis sui partem offerre explorantis digitis. Exempl. IX. 267. raro recte versus prodit IX. 267. 286.

Fœtus in utero mortuus quibus cognoscitur. IX. 270. seq. magna cautela adhibenda, cur? IX. 275.

putatus uncis crudeliter laceratus vivus eductus est. Exempl. IX. 275. rudiusque a Deventero tractatus, vivus eductus fuit. Exempl. IX. 275.

in partu difficili eodem modo tractatus, ac si vivus foret, neminem unquam pœnituit. IX. 276.

ilico pedibus extrahendus. IX. 277.

ubi capite inclavatus existit, quomodo eximendus. IX. 278.

per pedes extractus subinde caput abruptum in utero relinquit, quomodo caput eximendum. IX. 278. seq.

si educi nequeat matris mortem causatur IX. 279. interdum vero matres salvantur, quando? IX. 280. seq.

Fœtus extra uterum conceptus, mortuus & per umbilicum matris putridus successive excretus salva matre. Exempl. bina IX. 280. 281. per 46 annos absque corruptione fuit. I. 283.

in utero conceptus per 27 annos absque corruptione mansit. Exempl. IX. 282.

situs præternaturalis quibus cito noscitur. IX. 286.

quomodo in naturalem mutandus. IX. 286.

situs obliquus fere semper in uteri latere sinistro reperitur. IX. 290.

vide *Infans*.

Versio quid? IX. 294. vide *Versio fœtus*.

Fomenta quomodo operantur. I. 322. applicari debeant, ne cito frigescant. I. 307.

sicca qualia? IV. 271. consistunt etiam in calore vegeti adolescentis. Exempl. I. 49. seq. IV. 271.

Fomentum penetrans ad contusa. II. 338. seq. 345. seq.

Fomentum contra putredinem & gangrænam. II. 346.

Fonticulus quid? & quomodo operetur. III. 90.

quibus prodest? III. 90. VII. 185. VIII. 31. 414. 415. X. 173. XI. 419.

Forceps ad educendum fœtum capite inclavatum, qualis esse debeat. IX. 251.

Levreti qualis. IX. 251. 252.

Chamberlania vel Roonhuysenia est Vestis unicus. IX.

252. seq. quomodo adplicatur. IX. 252. 253.

Fortes viscidos cibos facile digerunt, cur? I. 190.

Fractura ossium in scorbuticis non consolidantur, imo ante longum tempus fracta & dudum consolidata in scorbuto denuo solvuntur. VII. 457.

Fractura ossium: vide Ossium fractura.

Fraga hortensia copiose comesta phthisin sustulerunt. Exempl. VIII. 153.

Fricitio quomodo operatur. I. 323. 54. 76. 77. III. 87.

levis & validior quomodo profunt, & quomodo instituenda.

I. 54. 76. 77. 174. VIII. 606.

blanda sanguinem a contusione coagulatum attenuat & resolvit. Exempl. II. 336. 339.

adplicatur Capiti, Collo, infra orbitas oculorum, ad menti partes laterales, pone aures, maxime cervici & toti spinæ dorsæ, axillarum cavis, inguinibus, cavis subpoplitæis &c. in his enim locis nervi notabiles satis propinqui sunt integumentis corporis. VII. 92.

prodest in obstructionibus referendis. I. 321. III. 105.

in pleuritide, durante vanæ sectione maximum usum habet. I. 347.

nimia inflammationem efficere potest. III. 21. 87.

optime in abdomine conducit, ubi ob uterum flaccidum hæmorrhagia uterina aut Lochia nimia oborta sunt. IX.

341.

in morbis crescentibus non prodest, sed tantum in declinantibus. IV. 270.

febricitantibus si adhibetur, magna cum cautione persicienda, ne ab illa augeatur motus humorum. IV. 238.

excitat Vim Electricam. e. g. in felibus &c. VII. 92.

in paralysi magnum habet usum. VII. 92. seq. bis de die repetenda, & inter medio tempore pars tegatur emplastro aromatico calefaciente. VII. 93.

morbis a glutinoso spontaneo convenit. I. 171. 174.

summum Podagræ prophylacticum est remedium. Exempl. VIII. 606.

Frigida inflammatis partibus adplicata vel motum sanguinis integre suffocant, vel calorem augent. III. 67.

æstuanti corpori adplicata, sive per potum sive per aerem frigidum, thoracis efficiunt hydropem. VIII. 210.

potentia agentia quæ? III. 69. quæ circulationis velocitatem & robur tollunt vel minuunt.

Frigoris aeris noxæ in humoribus nostris, quales? III. 287. seq. congelascere faciunt. I. 283. III. 192. seq.

aeris noxæ in fluidis & solidis corporis partibus. III. 192. gangrænam efficiunt. quibus emendantur vel tolluntur. III. 192. 286.

Chlorosi laborantium & leucophlegmaticorum causa. I. 86. febrilis diversi gradus pendent a varietate subjecti. IV. 32.

causa variat sæpe. IV. 32. tempore aliquando ægri moriuntur, quare? IV. 34 una cum velocitate ingens adest

pulsus debilitas. IV. 32. stagnant humores sanguinei in extremis vasculis, simul tamen adest causa cor irritans.

IV. 37.

Frigori febrili quæ nocent, & cur? IV. 295.

Frigus febrile quid sit. IV. 287.

liquida in extremis stagnare facit, cur? IV. 288.

unde? IV. 35. 290.

quid efficiat. IV. 290. seq. designet. IV. 293. præfagiat. IV. 293.

summum sequetur suffocatio vel mors, vel calor maximus.

IV. 294 notat causam febrilem admodum malignam esse.

IV. 294.

Curatur optime, quibus? IV. 296. V. 229.

minime medicamenta fert calidiora, cur? IV. 295. seq.

omnem antecedit febrim. IV. 31.

moderatum omnibus febribus acutis, imo & phrenitide opitulatur. IV. 258. 517. V. 33.

Frigus externarum, & calor urens internarum partium, unde? I. 234. V. 57. 118. seq.

Fraenum linguae quid? IX. 458.

nimis longum non unguibus lacerandum, sed refecandum. IX. 459.

quando refecandum. IX. 459.

non est nimis longum, simulac infans surgere potest. IX. 459. 464.

absque summa necessitate in tenellis refecari non debet, cur? Exempl. IX. 459. seq.

absque summa necessitate refectum Balbutiem induxit. IX. 460.

prudenti manu refecandum cur? IX. 460.

Frænum linguæ resectum, si hæmorrhagia sequatur, quomodo compescenda. IX. 460. si hæmorrhagia lenis sequitur, ob infantis suctionem perpetuam, augetur hæmorrhagia, & infans moritur. Exempl. IX. 460. requirit, ut lingua immota reddita, suction impediatur. IX. 461.

si refecandum erit, præsto debet adesse Nutrix, cur? IX. 464.

absque ratione, vel & nimis longe resectum, qualia ob suctionem perpetuam infantis produxit mala. Exempl. IX. 462. Linguam propriam invertendo & deglutiendo suffocantur infantes.

quali cum cautela refecandum. IX. 464.

Fructus horæi bene maturi solventibus medicamentis fere omnibus palmam præripiunt, Argumenta contra Osores. I. 73. 203. VII. 245.

si soli cum pane & aqua assumuntur, vel saltem primis mensis apponuntur, aut jentaculi vel frugalis cœnæ ad instar comeduntur, nullam unquam noxam fecerunt. VII. 246.

dum in ultima mensa, pleno a numerosis ferculis jam ventriculo ingurgitantur, Choleram, diarrhœam, dysenteriam &c. inducere possunt. Sed hæc mala non fructibus horæis, sed perditæ ingluviei adscribenda erunt. VII. 246.

flatulentiam causantes emendantur spiritu sulphuris per campanam, aut absorbentibus copiose sumtis. IV. 398. VIII. 451.

imaturi comesi Cutis morbos cum summo pruritu efficiunt. I. 141. 142. glutinosos faciunt humores. I. 154. seq. copiose assumti a pueris, efficiunt tumidum abdomen, infarcta viscera, glandularum indurationes, scabiei quandam speciem. VII. 11.

vide Horæi fructus.

imaturi comesi Vermes producere valent. IX. 534.

Fuligo unde? I. 330.

saponaceæ est virtutis. I. 330.

forma pilularum in morbis lentis porrecta maximi est usus. I. 330.

Fulminis ictu an paralysis curari queat? Exempl. VII. 89.

Fulminis ictus vide Electricitas.

Fungosi cancri quid & unde? III. 423.

Funiculus umbilicalis quomodo ligandus. IX. 415. debito modo ligatus, non resectus, parit molestiam molis. IX. 415.

Furor unde? I. 194. uterinus, IX. 39. ex Cerebro affecto.

Furunculus quid? III. 174.

G.

- G***angrena* quid. III. 182. seq.
 a sphacelo differt quibus. III. 185.
 sedet in panniculo adiposo. III. 186.
 unde. III. 189.
 a duplici causa oritur. I. 212. III. 184.
 quibus cognoscitur. III. 214. 244.
 quale habet signum pathognomicum. III. 216.
 qualem habet prognosin. III. 223.
 inflammationem validam quatuor dies durantem necessario
 sequitur, cur? I. 295.
 nervum majorem dissectum, in parte infra sectionem sita
 sequitur. I. 382. cur? ibid.
 nervos majores compressos aut concussos sequitur, cur?
 I. 383
 post dolores acerbos unde? II. 33.
 a ligatura venarum. Exempl. III. 191.
 a compressionem per scirrhum. Exempl. III. 191.
 pedis instans a compressionem iliace venæ per flatus. Ex-
 empl. III. 191.
 a frigore aeris. III. 192. seq. 217. peculiari modo fit. III.
 217. curatur quomodo. I. 286. seq. præsertim si satis
 magni calori succedat frigus. Exempl. III. 193.
 ab acris cuti adplicatis. III. 23. 194.
 a salibus volatilibus oleosis, aliis acerrimis ad inflamma-
 tionem domandam interne porrectis. III. 194.
 ab adstringentibus, emplastris & frigidis exterius inflam-
 matis partibus adplicatis. III. 67. seq. 193.
 a spiritu salis ammoniaci, ab Alcohol &c. inflammationi
 externæ impositis. III. 194.
 ab oleosis acris cuti illitis. III. 195.
 a Decubitu. III. 195. quomodo cavenda aut curanda. III.
 196. seq.
 a Hernia suffocata & clausa. III. 197.
 ab Aneurismate. III. 201.
 a pure in abscessu. III. 201.
 ab hydropicorum læsionibus minimis. III. 202.
 a contusis & effusis. III. 202.
 senilis unde? III. 209.
 a causa interna, nempe acrimonia sanguinis &c. III. 200.
 seq.
 a defectu vitalis influentiæ. III. 208. Exempla. III. 209.
 210. in senibus.
 a Venenis mirabilibus. III. 211.

- Gangrena** a morſu animalium iratorum. III. 212.
 a frumento ob tempeſtatem degenerato. Exempl. III. 213.
 citiſſime ſerpens. Exempl. III. 222.
 cerebri, viſcerum, velicæ lethalis. III. 230.
 oris interni, labiorum, narium, genitalium curatu difficiliſ. III. 235. ſeq. Exempl.
 genitalium muliebrium curatu difficiliſ, cur? Exempla. III. 238. ſeq. IX. 371.
 a partu difficili. Exempl. curatum. III. 240.
 hydropicis, phthiſicis, ſcorbuticis peſſima, mortis nuntia. III. 241.
 curatur internis medicamentis quomodo? III. 245. externis remediis quomodo? III. 252. 260.
 externis optime fert ſales antacalinos aqua ſolutos & applicatos. I. 204.
 a contuſione incipiens quali fomento tractanda. Exempl. II. 343. ſeq.
 Gingivarum a ſcorbuto quibus curanda. III. 207. 236.
 malleoli in ſeptuagenario curata. III. 241.
 a vivis ſeparanda quomodo. III. 269. ſeq.
 Cortice Peruviano optime ſiſtitur. III. 276. Exempl. VI. 300. fruſtra tractata in hydropico & cachectico. Exempla. III. 277. 278.
 deligatur cum cautelis, quibus? III. 282. ſimulac aliquid putridi ſeparatum. III. 282.
Gangraenoſa pars non a vivis reſecanda, ſed per ſuppurationem ſeparanda. Exempl. III. 272.
 cruſta ſeparanda quibus. III. 279. 280. ſeparari incipiens quibus noſcitur. III. 283.
Gargarifatio quomodo optime inſtituenda. V. 443.
Gas Helmontii quid? IV. 225. X. 508.
Gaſtroraphe quando conducat, & quomodo facienda. II. 286
Gaudium ſummum efficit pulſum magnum & rarum, ut & perſpirationem inſenſibilem auctiorem. VII. 225.
 bilem atram & melancholiam efficere poteſt, cur? VII. 225.
 citam mortem efficere poteſt, quomodo? Exempl. VII. 225. ſeq.
Gelatinofa ex quibus parentur, & ubi convenient? IV. 200. VII. 527.
Gemelli ſolent ſinguli in propria ſua Amnii membrana hæreſ, & communi Chorlo involvi. Reperiuntur & in eodem involucrio contenti. Exempl. IX. 268.
Gemellos in utero hæreſ, ante tempus partus an certo cognoſci poſſit, negatur. IX. 147.

Genæ rubentes oriuntur illis, quibus sanguis per pulmones difficiliter transit, VII. 556.

rosei sæpe coloris ab acrimonia humorum & tenera vasorum compage fiunt in illis, qui in phthsin inclinant, VII. 512.

Genis scorbuticorum & labiis interne aliquando macula albicans inhæret, cum duritie illam undique ambiente, quæ nisi cito spiritu vitrioli tangatur, cito nigrescet, fœtebit & depascetur omnia vicina, VII. 450.

Genitalium muliebrium gangræna curatu difficilis, cur? Exempl. III. 238. seq. IX. 371. seq.

Genuum articuli tumore aquoso frequenter obsidentur. Exempl. VIII. 228. curatur aromatibus & vino adplicatis. VIII. 228.

tumores chronici curantur & per aquæ calidæ in partem affectam ex alto guttatim factum delapsum. I. 307.

Gibbositas non semper pelvim male formatam esse indicat, quando? IX. 237

circa pectus partum difficilem in fœminis parit, cur? IX. 237.

Gingivæ cruentæ & putridum odorem spargentes unde? I. 198. pallidæ scorbuticorum, & tumidæ, dolentes spiritu theriacali, cochleariæ, vini camphorato illiniuntur, cavendo ne fortiter fricentur. VII. 485.

rubentes, calentes, prurientes aut dolentes muria limonum, spiritu salis marini, absque forti fricatione, optime tractantur. VII. 485.

Gingivæ scorbuticæ quibus noscuntur. VII. 445. seq.

erosæ, seu Cancer aquaticus Batavorum, quid? III. 208. 235. seq.

maculam albam habentes quid? & unde? III. 207. gangrænam subito facit, cur? III. 207. quibus medetur. III. 208.

gangræna affectæ unde? Exempl. III. 236. seq. IX. 580. quibus cognoscuntur. III. 236. seq. quibus medetur. III. 237. IX. 533.

Gingivæ dentitionis tempore emolliendæ. IX. 582.

inflammatæ quibus tractandæ. III. 236. IX. 582.

gangrænam metuere facientes quomodo tractandæ. IX. 580. 583.

fricandæ cur? IX. 585. 586.

secandæ quando. IX. 586. quali instrumento. IX. 586. quomodo. IX. 586.

sectione raro opus habent. IX. 587.

Glandula quid? III. 11.

Glandula in abscessum mutata tarde secanda. III. 143.

Cowperi quid? XI. 79.

thyroidea, quid? VIII. 236.

vaga, quid? V. 361.

Glutinosum spontaneum quid? I. 153.

unde? I. 154.

quid efficiat in primis viis. I. 159. in sanguine. I. 163. vide Sanguinis spissitudo.

quomodo tollitur. I. 168. seq. IX. 537. per Colocynthidem parcissima dosi IX. 83.

Glutinosum beneficium, & ad muniendas partes internas necessarium non turbandum. I. 179.

Gonorrhœa simplex quid? & unde? XI. 68.

venerea quid? XI. 68. post luem veneream, anno circiter 1531 innotuit. XI. 69. 70. rite sanata a lue infectos sanat & liberat. XI. 70. incaute tractata Luem producit. XI. 70.

chordata quid? XI. 118.

sicca, quid? XI. 93.

spuria quid? Exempl. XI. 83. occupat coronam glandis. XI. 83.

venerea, & quidem primæ speciei, quid? XI. 83. quibus noscitur? XI. 83. secundæ speciei quid? XI. 85. frequentissima est in initio. XI. 85. quibus noscitur? XI. 86. secundum gradus erosionis est diversa. XI. 86. oriri potest a sola irritatione, secretionem humoris naturalis augente. XI. 87. seq. probatur præcipue per fluorem album mulierum, per Coryzam &c. interdum & ab ulceribus urethræ oritur. Docent Cadaverum sectiones. XI. 88. seq. tertiæ speciei quid? XI. 91. Erosio glandularum Cowperi, quibus noscitur? XI. 92. tertiæ speciei qualem habet prognosin? XI. 92. vocatur & gonorrhœa sicca, dysuria sicca. XI. 93. quartæ speciei, quid? XI. 94. Erosio prostaticarum. quibus noscitur? XI. 94. quintæ speciei quid? XI. 96. Erosio emissariorum vesicularum feminalium, imo vesicularum ipsarum. Exempl.

Gonorrhœa venerea pejor, quo tardius post concubitum infecta adparet. XI. 86.

qualem habet causam materialem? XI. 87.

utur curata, corpus interdum ita mutat, ut impotentia insequatur. Exempl. XI. 98.

cohibita, per metastasin ad oculos fertus, & Ophthalmiam veneream facit. XI. 99. seq.

& per adfrictionem materiæ gonorrhœicæ ad oculos Ophthalmiam veneream facere potest. Exempl. XI. 101.

Gonor.

Gonorrhœa venerea est Ulcus in Urethra. XI. 174.

quibus curatur? XI. 175. seq.

curatur balneo, fotu ex herbis antisepticis & paucò sapone: fotu lactis & aquæ, cum paucò sapone. Nudato glandi tunc super ponatur emplastrum de meliloto &c. XI. 175. 176.

injectiones non fert? retropellunt enim venenum versus vesicam. XI. 177. seq.

a potu tenui, molli valdopere levatur, cur? XI. 178. 179.

curatur per Catharsin sæpe repetitam, cur, XI. 180. quam diu? XI. 185. sed leniora saltem adhibeantur, drastica nocent. XI. 186. seq.

non curatur per mercurialia. XI. 182. seq. 188.

non fert venæ sectionem, nisi ubi inflammatio adsit, aut metuenda foret. XI. 185.

non fert fontes martiatos; a thermis & a fonte Selterano levatur. Exempl. XI. 188. 189.

difficilior eradicatur per usum Turbith mineralis, quali dosi? XI. 187.

inveterata per extractum Cicutæ sanata. Exempl. XI. 189. seq.

finita operatione catharticorum, Emulsiones cum nitro remixtas, circa vespèram optime fert. XI. 190.

laborantibus pro potu conducit Emulsio, aut decoctum althææ cum quarta parte lactis. XI. 190.

præmissis frequentibus purgationibus balsamum Copaivæ, cum saccharo ad pastam reductum, optime fert, si nucis moschatæ magnitudine bis de die porrigitur, adhibito simul potu copioso leni. XI. 191.

balsama sulphuris minime fert. XI. 191.

Cantharidum usum internum, adeo laudatum, non fert, cur? XI. 192. seq.

Equitationem, & penis erectionem neutiquam fert. XI. 194. 195.

quando curata æstimanda? XI. 195.

non amplius metuenda est, ut ut humor mucosus, blandus, parca quantitate excernatur quotidie, cur? XI. 197. quid in tali casu faciendum? XI. 199.

Graminis succus vim possidet solvendi calculos vesicæ felleæ. Exempl. VI. 216. 219. seq.

Grana Kermes ad insectorum familiam pertinent, pariter ac Cochinella. VII. 82.

Gratiola, si lacti recenti infunditur, mitius agit, & Vermes expellit. IX. 563.

Gravedo in morbis pulmonum mala. V. 589.

Gravida dum tres mares successive utero gereret, semper Epileptica fuit; minime vero cum quinquies sequioris sexus fœtum gereret. Ratio non patet. VII. 156.

dum Anasarca laborans ab Hippocrate mitioribus remediis curata. Exempl. IX. 275.

Gravida non omnes patiuntur venæ sectionem, attamen optima fruuntur sanitate. Exempl. IX. 128.

non semper venæ sectionem opus habent. IX. 127. seq. 131. 149.

nonnisi plethoricæ, & ubi evidens adest necessitas, venæ sectionem admittant. IX. 127. 133. 149. 150.

pleuritide laborantes ut plurimum pereunt, cur? VI. 113. interdum curantur. Exempla bina. VI. 113.

febre acuta laborantes tuto venæ sectionem ferunt, imo repetitam. Exempl. IX. 130. quovis tempore graviditatis venæ sectionem ferunt. IX. 132. seq.

venæ sectionem patiantur in brachio, cur? IX. 132.

si plethoricæ, & metus abortus adsit, nona vel decima post imprægnationem septimana venæ sectionem instituunt. IX. 133.

menstruum fluorem ad quartum vel sextum mensem habentes. V. S. admittant. IX. 167.

plethoricæ ex signis plethoræ judicentur, an venæ sectio repetenda. IX. 133.

plethoricæ non plus sanguinis e vena mittant, quam quod minuendæ plethoræ satis est. Si ictus arteriæ, fluente sanguine, languidiores, statim abstineant. IX. 134.

si bene habent, venæ sectio non tantum inutilis, sed & noxia. Exempl. maturati a venæ sectione partus. IX. 150.

a venæ sectione neutiquam habent partum faciliorem, neque per illam præcaventur a pluribus puerperii morbis. IX. 150.

non plethoricæ languentes opus habent Cardiacis, anthypticis, blandis subacidis. IX. 136.

primis mensibus victu tenui, motu ordinato & potu levitantur, cur? IX. 134. seq.

os aphthosum, abortus prænuncium. VI. 352. seq.

in ipso partus validissimo nixu quandoque subito pereunt convulsæ, unde? VI. 434.

urinæ difficultas quomodo levanda. IX. 151. mutato situ aut cathetere. IX. 151. si partus tempore accidat, nec catheteri aditus permissus, tunc subito aquæ rumpendæ.

IX. 152. 153.

vide Hæmorrhagia uterina.

Gravidarum imaginatio miras mutationes potest inducere fœtui, intra ejus uterum contento. Modus, quomodo hoc fiat, non patet, attamen veritati respondet. Exempl. epilepsiæ congenitæ. VII. 126. Exempl. Eruçæ in Cervice puellæ ex imaginatione matris. VII. 126. Exempl. Cubiti, ad instar simiarum, pilis obsessi. VII. 127.

Asthma spasmodicum, ultimis præsertim mensibus, unde? Exempl. IX. 109. 138.

Alvi adstrictio a pressione intestini recti ut plurimum. IX. 141. in immensum dilatare potest intestina, rectum & colon. Exempl. IX. 142. reseratur clysinatibus, præcipue syringæ ope adplicatis, tamdiu donec fœces molliores excernantur. IX. 143.

faciei color mutatus secundum Hippocratem unde. I. 155. 428. 429.

hæmorrhoides unde? IX. 143. quibus medentur. IX. 153.

Labiorum vulvæ inflatio œdematosa sponte cedit. Exempl. IX. 145. per scarificationem aut vesicatorium tollitur. IX. 146. inflammatoria periculosa est quando? & cur? III. 238. seq. IX. 146. 371. concretio partum difficilem facere potest. IX. 228.

Pedes œdematosi ut plurimum sponte evanescunt, nisi ab hæmorrhagia aut Convulsionibus orti fuerint. IX. 145.

Varices unde? IX. 143. 144 quomodo abigantur. IX. 144. disrumpæ ulcera formant, cur? IX. 144.

Urinæ incontinentia post partum, unde? VII. 71.

Urinæ difficultas unde? IX. 139. ab ulcere renum. Exempl. IX. 139. ab ipsa mole uteri gravidi, in ultimis graviditatis mensibus. Exempl. IX. 139. seq. quarto vel quinto mense. Exempl. IX. 140. quomodo levanda? IX. 150. 151. si partus tempore accidar, nec Catheteri aditus permissus, tunc subito aquæ rumpendæ. IX. 152. 153.

symptomata omnia pejora, ubi Gemelli adsunt. IX. 147.

Gravidis difficillime fit ossium fractorum consolidatio. Exempl. II. 375.

Graviditas quibus signis noscitur. IX. 94. seq.

maxima prudentia ex signis colligenda semper, præcipue in foro. IX. 97. seq. Exempla. IX. 99.

non impeditur a scirrhis oris uteri, Cervicis aut Vaginæ. Exempl. III. 387. seq.

impeditur a scirrhis oris uteri, Cervicis aut Vaginæ. Exempl. III. 386.

& in hydropicis adesse potest. Exempl. IX. 97.

in furtiva venere gavisis palliatur hydrope aut menstruum obstructione, quid faciendum? IX. 98.

Graviditas & menstrua fluentia juncta habere potest, utut paraciora sint. IX. 100. seq.

ubi Embryo in ovario, aut Tuba Fallopiana hæret, an menstrua juncta habeat. IX. 101.

dijudicatur ex ore uteri clauso. IX. 102. Contingit solum in Primiparis, minus in illis, quæ jam pepererunt, IX. 102.

retentus sanguis menstruus non inservit Embryoni, sed Utero. IX. 103, probatur ex extensione & æquali crassitie uteri, IX. 104. seq.

symptomata prima & priorum mensium non semper a plethora. IX. 102. 114.

symptomata secundi vel tertii mensis qualia? IX. 109. 114. seq.

ut plurimum oritur menstruorum fluxu finito. IX. 114.

die post nuptias orta junctum habuit vomitum & nauseam, Exempl. IX. 114.

mox a Conceptu gravia symptomata creavit. Exempl. IX. 114.

vide Gravidæ.

primis mensibus Nauseam, Vomitum, appetitum prostratum efficit, quid tunc faciendum. IX. 115. seq.

post tertium mensem qualia habeat symptomata, & unde? IX. 138.

post tertium mensem symptomata quibus leniuntur. IX. 149. Spuria quid? IX. 328. vide Mola.

Graviditatis tempore interdum contingit Icterus, licet nec ante graviditatem, nec post puerperium hoc morbo afficiantur mulieres, unde? VI. 152.

Gravitas artuum in febribus quid & unde? IV. 105.

Guajaci decoctum quomodo optime paratur, III. 493, XI. 318. Luem veneream tollit. XI. 315. seq.

Culæ imbecillitas qualis morbus. V. 473. seq.

Gummata cur aceto depurari debeant, III. 398.

Gummi, tumor ex osse, unde? III. 521, XI. 172.

venereum, quid? XI. 172. est causa Epilepsiæ. VII. 132.

Gutta rosacea periodica, sponte evanescere solita; si remediis tractabatur, varia causavit phænomena. Exempl. VII. 152.

rosacea periodica retropulsa revocabatur foliis betæ recentibus, cuti adplicatis, VII. 152.

Gutturis strepitus in asthma senili cur non adeo periculosus, ut in peripneumonia, V. 585.

H.

Habitus corporis quid? VII. 496. boni & mali signa. VII. 496.
497.

fortis, unde? I. 119.

humidus, unde? I. 119.

laxus, unde? I. 119.

plenus, unde? I. 120.

rigidus, unde? I. 119.

siccus, unde? I. 120.

Hæmoptysis quid? VIII. 4.

triplici modo fit. Vel a vi externa, vel ab acrimonia erodente, vel per ultima vasorum orificia, integris manentibus vasis. VIII. 6. Galenus addidit quartum modum, per transfudationem. VIII. 47.

vide Sanguis & Sputum sanguinis.

a ruptura vasorum quibus noscitur, & quid sperandum. VIII. 7. 121.

a plethora. I. 251.

a debilitate fibrarum pulmonalium. I. 43. 92.

ab erosione quibus patescit. VIII. 7. pejora præfagit. VIII. 12.

per anastomosin minus periculosa. VIII. 8. 23. seq. Exempl. VIII. 8. facillime curatur. VIII. 12.

non mutatur in phthisin, nisi ulcus in pulmone produxerit. VIII. 9.

quibus cautelis tractanda & cur? VIII. 9.

Subjecta. VIII. 13. 14. seq.

a pectore angusto. VIII. 14.

a fasciis aut loricis. VIII. 16.

a Vestibus arctius constrictis resuscitatur. I. 270.

illis facile contingit, quibus collum longum. VIII. 15.

Exempl. quomodo caveri possit. VIII. 15. 16.

præcavetur hæmorrhagia narium periodica moderata. Exempl. VIII. 24. 25.

ante annum decimum octavum præcaveri debet. VIII. 25. 26.

quibus facile oboritur. VIII. 17. acceleratur. VIII. 29. seq.

ab hæmorrhoidibus suppressis. Exempl. VIII. 33. levatur

ab hirudinibus ano adplicatis. Exempl. VIII. 33.

a menstruis obstructis. Exempl. VIII. 34.

a lochiis suppressis. VIII. 35.

a venæ sectione omissa. VIII. 35.

in truncatis. VIII. 35.

a tussi. Exempl. VIII. 36.

Hæmoptysis a clamore, cantu, nixu corporis ingenti. V. 499. VIII. 36.

ab Ira. Exempl. in sexagenario. VIII. 36.

in ultimis parientis fœminæ nixibus. VIII. 37.

a scirrho, polypo aut alio tumore comprimente. VIII. 37.

Exempl. a polypo. VIII. 37.

a frigido potu affatim hausto. VIII. 38.

a subito & vehementi frigore. VIII. 38.

& a Crapula. VIII. 38.

quandoque in febris ardenti. VIII. 39. 40. Exempl. in Peste curatum. ibid.

in Variolis. VIII. 40. & §. 1396. sæpe lethalis. V. 16.

in scorbuto pejori. VII. 451. VIII. 40.

per venena. Exempl. VIII. 40.

futura quibus noscenda, & quæ ipso in paroxysmo fiunt. VIII. 40. seq.

a vitiis hepatis oriri poterit. VIII. 44. Exempl. VIII. 45.

in paroxysmo habet pulsum parvum, mollem, undosum, cur? VIII. 52.

præceditur sæpe sapore falso in ore, unde? VIII. 52.

quibus & quomodo curatur. VIII. 53. seq.

requirit venæ sectionem, quando? quoties, & cur? VIII. 53. 54. seq.

adstringentia interna fert, qualia, & quomodo operantur. VIII. 58. seq.

rarius silet a ligatura artuum. VIII. 61.

stiptica, suffitus forma adplicata non fert. VIII. 61.

sedatur sensim & repetitis vicibus epota aqua frigida. VIII. 63. exterius adplicata aqua frigida. VIII. 67.

ferox compescitur potu aquæ frigidissimæ: quando operetur aqua? VIII. 63. seq. Exempl. VIII. 66.

topica, remotis partibus adplicanda, nondum usu inclauerunt. VIII. 62.

qualem diætam requirit. VIII. 71.

recidiva quomodo arcetur? I. 270. VIII. 75. seq.

grumi sanguinis quomodo e pulmonibus educendi. VIII. 81. seq.

quando ulcus fecerit, quibus noscitur. VIII. 84 85.

Hæmorrhagia quid? II. 1.

ab abusu salis marini, cur? I. 326.

a vulnerata aut discissa arteria minori sponte sua sistitur: debilitati tunc ægri quibus refocillantur. I. 356. 366. 375.

sistitur medicamentis externis, quibus. II. 2. seq. ligatura quomodo. II. 7. adplicatis cucurbitulis, X. 592. per compressionem. II. 11.

Hæmorrhagia polypos quandoque producit. I. 108.

a discissis vasis internis orta, quando cessasse noscitur. II. 263. seq.

a Cancro incompefcibilis, cur? III. 436. seq.

exhausti quomodo refocillandi. IV. 460. seq. VI. 421.

scorbuticorum interna ægros subito sæpe jugulat. Exempl.

VII. 451. 452.

nimia hydropem pedissequum habet, utut corpus nutriatur, cur? I. 38. IV. 71.

nimia a convulsionibus excipitur, cur? II. 53. seq. quomodo curatur. II. 60.

Hæmorrhagia narium frequens a Collari nimis adstricto. VII. 3. ad phthisin aut hæmoptysin præcavendam confert, cur? VIII. 24.

in acutis toties salutaris, cur? I. 319.

parca in febribus ardentibus tertio vel quarto die contingens, lethalis cur? III. 44. V. 75. 299.

parca non adeo periculosa in febribus ardentibus, si paulo post, vel & sequenti die larga hæmorrhagia sequatur. V. 75. 76.

in genere in hydropicis mala, cur? VIII. 338.

larga quarto die accedens in acutis suspecta, cur? V. 76. seq. Exempl. ex Hippocrate faustum. ibid.

Hæmorrhagia narium Critica in ardentibus larga esse debet. V.

77. & aliis acutis contingens, quo die optima est. V. 91.

per venæ sectionem non suppletur, cur? V. 77. Exempl. V. 77.

futura quibus signis noscitur. V. 79. seq.

quibus promovetur. VI. 164.

omnia compefcenda quando? V. 146. VI. 164.

quomodo? V. 146.

Phrenitidem solvit. V. 325. seq.

Hepatitidem solvit. VI. 160.

Hæmorrhagia narium in Quartanis mala, cur? V. 180.

arte procurata phrenitidem sanavit. Exempl. V. 326.

Hæmorrhagia uterina a Cancro uteri quando & quibus contingat, quibusque signis cognoscenda. III. 387. 436. 437.

toties oritur ab abusu potus aquosi tepidi. VII. 9.

hydropem pedissequam habet, utut corpus nutriatur, cur? IV. 71.

periculosior est, quo partui propior est mulier. IX. 154.

minus periculosa, quæ ante quartum mensem contingit. IX. 154.

primis graviditatis mensibus contingens non omni vacat periculo: redit enim post paucos dies, cur? IX. 155.

Excusso foetu remanet placenta. Exempl. IX. 155. remanet grumus sanguinis. Exempl. l. 155.

Hæmorrhagia uterina septimo, octavo aut nono mense contingens plurimis funesta. IX. 155.

plerumque ab abortu excipitur. IX. 156.

morbis chronicis facile ansam præbet. IX. 158.

pleno rivo contingens quid indicet. IX. 159.

ut plurimum placentam solutam indicat. IX. 159.

& a vi externa, absque læso nexu placentæ oriri potest.

Hæc vero causa non scitur nisi post mortem, & est incurabilis, cur? IX. 159. 160.

ex ruptura nodi varicosi in funiculo umbilicali. Exempl.

IX. 160. Augebatur hæmorrhagia ad singulos partus dolores. NB, ibid.

in intervallis dolorum ad partum auctior, denotat placentam vel integram, vel pro parte solutam. Sed dubia hæc est diagnosi, cur? IX. 161.

optime sistitur foetu quantocyus extracto. IX. 161, vide & IX. 196.

& oriri potest, si in alio quovis loco Chorij cum utero nexus solvatur. IX. 161.

oriri potest profusa, si tantum limbus orbicularis placentæ incipit separari. IX. 163.

non pro menstruo fluxu habenda, qui in gravidis interdum fluit ad quartum & sextum mensem: Quibus discernitur? IX. 166. seq. si fluxus sit menstruus, tunc venæ secanda erit, cur? IX. 167.

quibus noscitur adesse. IX. 168.

futura quibus noscitur. IX. 169. 171. seq. Ex mammis subito concidentibus. IX. 169. seq. Ex semper suspectis doloribus lumborum & ventris. IX. 170.

sopita facile redit, cur? IX. 170. 171. 193.

unde? & a qualibus causis oriatur. IX. 171. seq.

ab animi adfectibus omnibus, præcipue ira. IX. 171. seq.

ab inopinato malo nuncio subito orta. Exempl. IX. 172.

a motu corporis nimio. IX. 173.

a unctione in rheda ultimis graviditatis mensibus. IX. 173.

a tussi valida. IX. 175.

ab hystericeis & Emmenagogis male adplicatis. IX. 176. tentatur a scelestis mulieribus. IX. 176.

ab omni acri uterum ipsum, & vicinas partes afficiente. IX. 176 177.

a stranguria vehementi. IX. 177.

a percussione partis inferioris abdominis. IX. 177.

Hæc.

Hæmorrhagia uterina & a dispositione uteri cum reliquo corpore communi, ut ab Austro vento. IX. 177.

a dispositione uteri particulari. Obesæ, fluore albo laborantes. IX. 178. Uterus minime crescens. Exempl. IX. 179. Uterus nimis calidus. Exempl. IX. 179. 180.

post partum, ab utero flaccido IX. 324. 340. seq.

a fœtu mortuo nondum maturo. IX. 180.

a funiculo umbilicali breviori, aut circa collum aut artus circumvoluto, IX. 180.

a funiculo umbilicali nodo in medio fortiter constricto. Exempl. IX. 181.

a placenta collo uteri accreta. IX. 181.

curari tentatur quibus. IX. 181. seq.

poscit quietem, quomodo? IX. 181.

poscit aerem modice frigidum: Vitent mollem lectum. IX.

182. Cardiaca sint temperatissima. Utatur aqua frigida exterius & interius. IX. 182. 183.

præsens non venæ sectionem requirit, sed futura solum.

IX. 183. 184. a pessariis adstringentibus non sistitur. IX.

184. Opium optime fert. IX. 185. Cur? IX. 185. seq.

& a ligaturis levatur. IX. 187.

laborantes nutriantur jusculo carnis vitulinæ egelido, sæpius & parca copia dato. Exempl. IX. 188.

si per supra dicta compesci nequeat, tunc fœtus ilico extrahendus. IX. 188. quales observandæ cautelæ. IX. 190.

seq. Dolores ad partum augendi, quomodo? IX. 192.

Hæc ultima methodus præferenda illi, quo fœtus simul & semel vi extrahi suadetur. IX. 192. 195.

post sextum vel septimum mensem contingens semper fere redit, licet optima medela, & debitæ cautiones adhibita fuerint. IX. 193.

quæ primis graviditatis mensibus contingit, non requirit, ut fœtus educatur. IX. 195.

a lapsu accidens quinto mense enormis. Curata medicamentis & regimine. Exempl. IX. 195.

sexto graviditatis mense accidens itidem curata. IX. 195. 196.

Polypi cordis causa. Exempl. IX. 158.

Hæmorrhoides proficua, cur? 381.

Hæmorrhoides fluentes quibus salutare. IV. 547. seq.

efficere non est in potestate Medici. IV. 547.

quando, & quibus possunt fieri. IV. 547. 548.

phreneticis profunt, cur? IV. 546. V. 322. 323.

largæ in initio phrenitidis profunt, & morbum solvunt.

VI. 375.

He.

Hamorrhoides fluentes pleuritidem solvunt, sed rarissime pleuriticis tale bonum contingit. VI. 38.

efficacissime a capite derivant impetum & copiam sanguinis, unde Apoplecticis & maniacis utiles. IV. 547. VI. 458.

Hamorrhoides cœcæ sæpe inflamment intestinum rectum. VI. 276.

cœcæ & inflammatio intestini recti distinguuntur febre acuta, inflammationis validæ comite. VI. 276.

suppressas quæ mala sequuntur, quæque metuenda. V. 322. 323. VII. 42. VI. 509.

gravidarum unde? IX. 143. quibus levantur, & qua cum cautela. IX. 153.

Hæreditarii morbi sunt epilepsia, phthisis, podagra &c. VII. 122. VIII. 483. 547. seq.

filere possunt in filio redeuntque in nepote. Exempla. VII. 124.

ex analogia seminum plantarum per 80 annos, imo per bina secula asservatorum, & tamen læte crescentium, simulac terræ dabantur, explicari conantur. Exempl. VIII. 548.

ex corpore humano ipso illustrantur per pilos in pudendis, per Dentes. VIII. 549.

Halitus musti, aut massæ ad spiritum vini faciendum destinatæ, fermentationis tempore exeuns, si parva copia nares ferit, mire reficit; si vero magna copia attrahitur, venenum præstat. IV. 224. 225.

apoplexiam facit. VI. 446. 447.

Hebetudo sensuum actionumque animæ ab intropresso Cranio. Exempl. II. 144.

apoplexiam frigidam antecedit, cur? II. 144.

Hæctica febris a vomica pulmonum, unde fiat quotidie? I. 225. cur vesperi intensior. VIII. 21. & post pastum. VIII. 122. 123. non est de hujus febris natura. III. 205.

phthysicorum subinde ingravescit, subinde mitior est, cur? III. 121. VIII. 122. 123.

comitatur a pulsu tenui, duro, obscuro & frequenti. VIII. 123.

Hellebori nigri tinctura est Emmenagoga. IX. 86.

Helleborus nostri ævi insignis est efficacix. VIII. 370.

datus est melancholicis, maniacis, rabiosis. VII. 305. 393.

Hemierania periodica Cortice Peruviano sanata. V. 201.

Hemiplegia quid? VI. 465. VII. 65.

exquisita quid? Exempl. VI. 466.

Hemi-

Hemiplegia five ante five post apoplexiam contingens, semper causam in capite habet. VII. 65.

apoplexiæ succedens indicat quasdam encephali partes liberari. VII. 66.

qualis curanda, qualis vero immedicabilis. I. 382.

immedicabilis a vapore ædium calce recens incrustatarum. VI. 447.

organum in nobis sensus & motus duplex esse probat. VI. 465. 466.

Hepar firmatur quidem a ligamentis suis sic, ut non facile ab uno latere in aliud dilabatur, neutiquam tamen ab his suspenditur, sed sustinetur a ventriculo & intestinis. II. 292.

vulneratum comitantur punctiones doloresque ad jugulum usque junctumque scapularum os. II. 289.

interdum vermes continet. VI. 141. 142.

in sua substantia adeo acutum doloris sensum non habet. VI. 149.

infarctum turbat Lienem, cur? VI. 160. VII. 271.

vomicas purulentas frequenter continet, non a metastasi, sed ab inflammatione propria factas. VI. 130. & a metastasi factas continere observatur. Exempl. VI. 136.

a pure si consumitur, quibus noscendum. VI. 175. seq. nullam medelam, vix palliationem capit. VI. 178.

instar Corii rigidum, exsuccum & mole minutum. VI. 189. 229.

canerosum qualia ante mortem creavit symptomata. VI. 90. anguillæ ficcum ab Helmontio ad partum accelerandum laudatur, sed iners est ad partum remedium. IX. 213.

Hepata piscium adeo putrefacienda, dum majori copia fuerint assumpta, intolerabilem creant anxietatem, donec vomitu ejecta fuerint. I. 513. VI. 233.

Hepatici ductus obstructio unde? I. 292.

Hepaticus fluxus quid? IV. 642.

Hepatis vulnera semper periculosissima. I. 422. seq.

obstructiones & a vita sedentaria. II. 294. 295.

scirrhus unde & quomodo oriatur. III. 365. 374. immaniter mole auctus. VI. 189. 228. seq. perpetui lèteri causa. VII. 188. frequens invenitur. VI. 189. post febres autumnales male curatas. VI. 190. quomodo tractandus. VI. 191. VII. 436. 437.

scirrhi parvi per se parum, sed febre oborta multum mali pariunt. VI. 192.

Heparis Abscessus quibus distinguitur a tumore præternaturali vesiculæ felleæ? VI. 172.

Hepatis Abscessus comitatur dolore acuto ad jugulum usque ad summum humerum pertingente VI. 176.

in cavum abdominis ruptus, Asciten, mentiendo Tympanitem, creat, unde post terribilem tabem, Mors. Malum insanabile. VI. 178.

per vasa biliosa in intestina evacuatus qualia symptomata habeat. VI. 178. pus bonum, si copia & subito per alvum exit, magnam hepatis consumptionem indicat. Exempl. VI. 180. pus ichorosum, foetidum &c. si per alvum exit, pessimum hepatis statum demonstrat. VI. 180.

in venæ cavæ exesos fines si pus effuderit, teterrima mala parit, brevi exititalia VI. 181. quomodo tractandi tales ægri. VI. 182. per sputa pus excretum fuisse. Exempl. unicum. VI. 175.

in Cute exterius adparens quomodo tractandus. VI. 183. seq. apertus sanguinolenta flocculos & amara fundens integre curatus. Exempl. VI. 186. apertus pus & dein aquam criticam ad libras iij. fundens cum remanentia fistulæ curatus. VI. 187.

cum plenaria hepatis consumptione, sola externa membrana, crassiori facta, remanente, absque hæmorrhagia. Exempl. VI. 180. 184.

Hepatis Apostema gelatinosam materiam ad plures libras continens. Exempl. VI. 140.

Morbi sæpe etiam afficiunt diaphragma. VI. 202. insignes & vicino cordi nocere possunt. VI. 202.

Steatomata. Exempl. VI. 140.

Tumor materiam albumini ovorum indurato similem continens. Exempl. VI. 141.

Tumor ultra libram pendens, & ultra 9000 vesicularum compressarum, colore & figura pelliculas uvarum vacuas referentium, continens. Exempl. VI. 141.

Tumor continens corpora ovalis figuræ, plena liquido viscoso, instar aquæ pellucido. Exempl. VI. 141.

Vasa sanguinea rupta subito mortem inferunt. VI. 195. 196. seq.

Hepatitis seu phlegmone hepatis revera satis frequenter contingit, ratio? VI. 129. 130.

si a ramis venæ portæ obstructis oritur, tunc in concava hepatis parte hæret, & nausea, Vomitu & siti ingenti se prodit. VI. 131. seq. signa inflammationis non adeo manifesta habet, cur? VI. 131. a venæ sectione non multum levatur, cur? VI. 225. non semper dolore acuto stipata est, sed potius anxietate magna. VI. 132.

Hepa-

Hepatitis si ab arteriis hepaticis obstructis oritur, tunc in convexa hepatis parte hæret, & noscitur per majorem respirandi difficultatem, dolorem dextri lateris ad jugulum usque protensum & tussim. VI. 131. 132. magnus ardoris sensus & dolor validus adsunt. VI. 132.

fervidis aridisque æstatibus epidemica reperitur. Exempl. VI. 132.

levior autumnalibus intermittentibus epidemicis subinde jungitur. V. 250. VI. 157.

quales habet causas. VI. 133. seq.

a potu gelido affatim hausto, aut a potu glacie frigidissimo reddito & ingurgitato, aut a natatione, præsertim ubi corpus a laboribus æstuans fuit. VI. 143.

quomodo Icterus efficiat. VI. 148.

quid efficiat in corpore. VI. 148.

qualem habet exitum. VI. 155.

non cum febre maligna confundenda, licet in ambabus adsit anxietas, & interdum magna debilitas. VI. 200.

subito perimens raro fit, nisi ubi tenax materia fusa & mobilis reddita subito in hepar irruit, & simul ac semel omnia ejus vasa opplet. VI. 194.

cûratur a natura per resolutionem. VI. 156. per Coctionem & excretionem. VI. 157. seq.

resolvenda quibus juvatur. VI. 156.

solvitur Coctione, quam excipit diarrhœa biliosa, interdum cruenta, VI. 158. 159. quæ a dysenteria distincta quibus. VI. 162.

solvitur Coctione, quam excipit urina multa, acris, crassa, rubra cum sedimento subalbo, diu continuata, ante diem quartum, quid faciendum. VI. 159. 163.

solvitur si ante signa suppurationis dolor lienis mitior supervenit. Cur, & quid faciendum. VI. 160. 164.

& ab hæmorrhagia narium larga e nare dextro. VI. 160. 161. quid faciendum?

etiam per sudores, quomodo promovendi? VI. 157. 162. perfecte sananda, caveatur ne aliquid remaneat, cur? VI. 165. seq.

perfecte sanata, quibus noscitur. VI. 167.

ubi natura neque resolutionem, neque coctionem & excretionem intendit, quomodo tractanda. VI. 165. seq. ab in suppurationem quando? & quibus noscitur futura?

VI. 168. 169. quibus noscitur jam facta. VI. 170.

suppurata &c. vide Hepatis Abscessus. hepar consumens quid efficiat. VI. 175. 176.

- Hepatitis* definit etiam subito in mortem, quando & quibus prævidetur. VI. 193. seq. Exempl. ibid.
 definit in gangrænam quando, & quibus noscitur. VI. 197.
- Herba* amaræ recentes. IV. 276. recentium succus proficius, ubi? VII. 30.
- Hernia* quotuplex. III. 197.
 rarissime a peritonæo rupto, sæpissime ab illo expanso. Exempl. II. 280.
 in omni abdominis ambitu nasci potest, modo deficiat æqualis pressio in loco quodam. Exempl. II. 280.
 umbilicalis unde, & cur fiat. VIII. 339.
 incarcerationa unde noscitur III. 198. quomodo tractanda. II. 301. seq. III. 199. IV. 400. suppurata quomodo tractanda. Exempla. II. 305. seq.
 vesicæ. vide Vesica urinaria.
- Herpes* ficosus quid? XI. 364.
 miliaris quid? XI. 364.
- Herrenschwand* remedium contra Solitarium constat ex quatuor pulveribus, quomodo adhiberi solent. IX. 566.
 remedium a Bonnet describitur quoad faciem externam & quoad operationem & usum. IX. 567.
 remedium non adeo lene est; sed sæpe maximas in corpore excitat turbas. IX. 569.
- Hippocratica* facies unde? VII. 562. VIII. 120. 121.
- Hirudinum* usus in gangræna. II. 256.
- Historias* morborum scribendi ordo. I. 26. seq.
- Homo* cur crescit, perstat & decrescit? & quomodo fiat? I. 117. seq.
 hujus in origine quæ partes maximam molem corpoream faciant? VII. 120.
- Horæorum fructuum* succi maturi tollunt fibræ rigiditatem. I. 73.
 usus in febris putridis. I. 202. 203.
 vide Fructus horæi.
- Hordei ptisana* cur in inflammatoriis acutis prodest. III. 109.
 cerevisia non lupulata mutari potest iisdem usibus. VIII. 173.
- Horripilatio* omnem febrim antecedit. IV. 31.
 quid sit? IV. 10.
 vulnera aut contusiones capitis comitans semper suspecta, cur? II. 176.
- Horror* a medicamentis purgantibus Vices purgantis optime implevit. VII. 140.
 qui dicatur? V. 125.
- Humectatio* corporis totius quomodo in ardentibus fiat. V. 142. seq.

Humectantia quæ sint. I. 112.

quibus cautelis adhibenda. I. 113.

Humores corporis nostri omnes, sive sit sanguis, sive ex eo excreta, Bile & urina exceptis, blandi sunt in sanitate, eorumque acrimonia in morbis fit. III. 200.

Hydatides quid sint? I. 264. 265. VIII. 272.

unde? VIII. 188. 272.

& in tunica cellulosa oriri possunt. VIII. 272.

in albo oculi, ad limbum corneæ, imo in ipsius corneæ superficie. VIII. 272.

ex degeneratione vasorum corporis. Placenta uteri in hydatides mutata. VIII. 272.

in corpore libere fluctuantes. VIII. 272.

ex degeneratione cavorum folliculorum membranosorum. VIII. 272. vasorum lymphaticorum. VIII. 273. quomodo. VIII. 273. Ortus probabilis. VIII. 274.

hydropis causa. VIII. 324.

racemosas fieri quomodo credit Morand. VIII. 273. 274.

Exempl. a Bianchi relatum. VIII. 274.

pelluciditate a reliquis aquosis tumoribus distinguuntur. VIII. 275.

in defuncta ab hydrope. Exempl. VIII. 275.

Hydragoga quid sint, & qualia. V. 378. VII. 90. 91.

qualem habet usum. V. 378. VII. 91.

Hydrocele quid? VIII. 291. 292.

vel hæret in scroto, & proprie est Anasarca. VIII. 292.

in sacco ex producto peritonæo in hernia vera orto.

VIII. 295. 296. in involucri vaginali testis. VIII. 297. seq.

primi generis & in cellulis scroti hæerere poterit ob Carunculas in urethra hærentes. Exempl. VIII. 294. Anasarca scroti particulare. Exempl. VIII. 294. & in funiculo spermatico dicto, observatum a Monroo. VIII. 295. 257. seq. Sed hæc ad tertium genus accedit.

secundi generis. Exempl. VIII. 295. seq. quibus noscuntur. V II. 296. seq.

tertii generis omnium frequentissime contingit. VIII. 297. seq. unde? Exempl. VIII. 299. distinguenda a tumoribus ab inflammatione aut a contusione ortis. VIII. 300. adesse quibus signis noscitur. VIII. 300. 301.

inter ipsam testium substantiam & membranam testium propriam non reperitur, cur? VIII. 301. 302.

primi generis curatur ut Anasarca. VIII. 455

secundi generis non curatur nisi ablato Ascite. VIII. 455.

Hydrocele tertii generis quomodo curatur. VIII. 456. in recens natis curatur suffimigiis aromaticis. VIII. 457. in magis inveterato malo paracentesis locum habet. Curatio palliativa. VIII. 457. in inveterato malo quomodo radicitus curatur. VIII. 460. seq.

Hydrocephalus quid? VIII. 190.

nato infante frequenter nascitur. VIII. 191.

est vel externus vel internus. VIII. 191.

externus vix reperitur. VIII. 192.

rarius reperitur absque eo quod internus simul junctus sit. VIII. 192. seq.

artificialis Hildani erat Emphysema arte factum. VIII. 192.

in difficiliore partu contingere potest, sed tunc nil nisi Contusio est in externa parte nata, quæ absque scalpello res solventibus discuti potest. VIII. 193.

quandoque instar tumoris in occipite invenitur mollis, & magnæ molis: sed pereunt omnes. Exempl. VIII. 194.

unica puella vixit sex annos. Exempl. VIII. 194.

internus frequentissime oritur in ventriculis cerebri, inter duram & piam matrem. VIII. 196.

externus & internus in uno Exemplo. VIII. 195. seq.

non curatur nisi in initio. VIII. 200.

incipiens quibus cognoscitur. VIII. 200.

minus facile detegitur in infantibus paucorum mensium. VIII. 200.

minime fert erectum corporis situm: mox enim ejulant infantes: simulac autem reclinatum leviter versus posteriora caput pulvinari sustentatur, quietus jacet infans, sed hebes. VIII. 201.

in junioribus perpetuum ejulatum junctum habet. VIII. 201.

curatur frictionibus capitis. Exempl. infaustum. VIII. 202. levissimo emplastro, cum vesicatorio mixto, capiti imposito. VIII. 202. sacculis aromaticis & levi compressione. VIII. 203. purgantibus frequentibus. VIII. 203.

puncturam minime fert. VIII. 203. 204.

internus, medicamentis non obediens, fato suo relinquendus, cur? VIII. 204. seq.

Hydrophobia quid? VII. 334. 335. vid. & Rabies canina.

est signum pathognomicum rabiei. VII. 363.

cur oriatur non constat, nec explicari potest. VII. 364. seq.

Hydro-

Hydrophobia nullum impedimentum in via, per quam potus transire debet, pro causa agnoscit, dum bolos solidos, qui drachmam ponderant, omni hora deglutire possunt absque difficultate. VIII. 363. 364.

non semper febrim comitem habet. Exempla. VII. 367. quandoque in acutis sponte nascitur. VII. 336. 337. hæc lenior & sanabilis magis. VII. 337.

oritur fere semper a morsu aliorum animalium prius rabioforum. VII. 335.

frequentissime circa 40 diem a veneno suscepto oritur. VII. 351.

laborantes raro penitus delirant, sed plerique mentis compotes manent ad mortem usque. VII. 369.

tam sub summis caloribus æstivis, quam intensissimo sub frigore oritur. VII. 340.

sub finem primi gradus rabiei accedit. VII. 363.

demortuorum cadavera quid docuerint. VII. 375. seq. inflammatio organorum deglutitionis est potius effectus morbi jam facti, quam causa VII. 376.

non communicatur per sectionem cadaverum rabie defunctorum, licet non negandum, quod aliquid maligni in talibus cadaveribus adsit. Ultimum Exemplis probatur. VII. 376.

sive impossibilis deglutitio liquidorum videtur referri debere ad convulsionem musculorum, qui deglutitioni serviunt: Forsan & œsophagus convellitur. VII. 385.

absque morsu aut contagio nata lenior & magis curabilis esse solet. VII. 337.

ubi a rabie, rarissime curatur. VII. 372.

in Sene per longam submersionem in aquam curata. Exempl. VII. 318. 373.

in pueris a rabido cane morsis, sponte curata. Exempl. VII. 374.

sedem mali circa stomachum & vicina habet. VII. 386.

post morsum proprii digiti in iratissimo homine. Exempl. VII. 335.

post febrem pestilentem & dysenteriam curatam, absque signis delirii octavo die lethalis. Exempl. VII. 337.

ventriculi inflammationi interdum accedit cum convulsionibus. VI. 236. VII. 336. 398. undecies venæ sectione intra quatrimum, pedibus existentibus frigidis, instituta, curabatur æger. VI. 237. VII. 398.

a morsu galli, acerbè dimicantis, lethalis. Exempl. VII. 339. gallinacei, prima a morsu die orta, lethalis. Exempl. VII. 339. 351.

Hydrophobia a morfu felis sub finem Decembris. Exempl. VII. 340.

laborans & a propria saliva deglutita pessime afficiebatur.

Exempl. NB. hic varia bibendi conamina fecit absque effectu semper. VII. 364. seq.

a morfu rabiosi animalis raro quartum diem superare solet. VII. 337.

abque morfu orta diutius protrahitur. VII. 337.

quomodo curatur prophylactice. VII. 386. seq. jam præsens. VII. 397.

tractanda ut morbus summe inflammatorius, quomodo? VII. 398.

curatur immersione aut larga profusione aquæ frigidæ, cur? & quomodo? VII. 399. 400. seq. Exempl.

Hydrops quid? VIII. 185.

ficcus est tympanites in cavo abdominis hærens. VIII. 444. 445.

aquæ sero sanguinis mixtæ sunt, majori vel minori quantitate. Exempl. VIII. 187.

a vitio lymphaticarum venarum, non vero arteriarum oritur. VIII. 187. 188.

quomodo generari possit, sive hydropsis idea. VIII. 189. 190.

Anasarca, vide Anasarca.

Ascites, vide Ascites.

Asperæ arteriæ.

Capitis, vide Hydrocephalus.

Glandularum.

Scroti, vide Hydrocele.

Ovarii, vide Ovarii hydrops.

thoracis, vide Thoracis hydrops.

pericardii, vide Pericardii hydrops.

pulmonum, vide Pulmonum hydrops.

uteri, vide Uteri Hydrops.

probabiliter ex hydatidibus vasorum lymphaticorum provenit. VIII. 274. seq.

saccatus quibus noscitur. VIII. 275. magna circumspeditione dignoscendus. Exempl. VIII. 275. 276. a ruptura sacci fit asciticus. VIII. 276.

unde fiat? I 94. 197. IV. 78. V. 181. VIII. 303. seq.

ab impedito fluxu lymphæ in vasa majora. Exempl. VIII. 303. seq.

proceræ staturæ hominibus magis accidere solet, cur? VIII. 304.

Hydrops a dilaceratione vasorum lymphaticorum. Vill. 306. seq. Ill. 201. a pluribus negatur. Vill. 306. fieri posse demonstratur. Vill. 306. 307.

ab aucta aquæ in sanguine quantitate oritur. Illustratur Exemplo. VII. 9. 493. Vill. 311.

a debilitate vasorum frequenter fit. VII. 493. Vill. 308. 438.

oritur ubi alius morbus curatur per serum lactis, lac ebullitum, aquas medicatas &c. & Vires ægrorum vitales adeo debiles sunt, ut non moveri possint hæc ingesta per vasa sanguinea. VII. 493.

quales habet causas procatarcticas. Vill. 312. seq.

a dispositione gentilitia. Vill. 312.

a potu nimio frigidæ frequenter & cito fit. VII. 8. Vill. 313. 314.

subitus unde. Vill. 313. 314.

a potu aquæ stagnantis & palustris, utut non ingurgitata fuerit affatim. Vill. 315.

post morbos acutos, unde? Vill. 316. 352. venæ sectionem interdum poscit. Vill. 352. 353.

a dysenteria lienosa. Vill. 317.

post febres intermittentes, cur? V. 181. seq.

quartanis se jungit, cur? I. 16.

a scirrhis viscerum frequentissime. Vill. 317.

scorbutum diuturnum sequi potest. VII. 462. 463.

saccatus, aquis per paracenthesin eductis, tactui durum interdum tumorem offert, a corrugatione sacci ortum, qui sacco, aqua recrecente, distento disparet. Durus hic tumor neutiquam pro scirrho habendus. Vill. 319.

a vitio hepatis ortus raro curatur. VI. 229.

ab Ictero diuturno: & est immedicabilis, cur? Vill. 31

solvitur a lienteria, si succedit hydropi. Vill. 320. a diarrhœa, imo a Cœliaca, si succedunt hydropi. Vill. 320.

non solvitur a diarrhœa, lienteria, aut dysenteria, sed pejor evadit, si prægressas sequatur. Vill. 321.

ab Empyemate aut phthisi funestus, cur? Vill. 321.

a dolore podagrico unde? Vill. 321.

ab hæmorrhagiis quibuscunque, cur? Vill. 322.

a defectu partis rubræ in sanguine, sive sensim fiat, sive subito, certo fiet. Vill. 322.

a sanguine nimis tenui, quomodo. VII. 523.

quomodo incipiat, & quomodo augeatur. Vill. 325.

sedem in renibus habere ab Helmontio gloriatur sese primum detexisse: sed veteres Græci jam urinæ parcitatem pro causa & signo hydropis habuerunt. Vill. 332. seq.

Hydrops qualem habet prognosin, secundum Hippocratem. VIII. 341. 342.

si gangræna jungitur, lethale erit. III. 241. 242.

absque febris, curatur si febris excitatur. IV. 79.

incipiens a febre alienus est morbus: hydropem vero diuturnum lenta febris comitatur frequenter, cur? IV. 72. VII. 459.

medetur amaris, lixiviosis & aromatibus acerrimis: ubi vero stagnans lymphæ jamjam putrescere incipit, pessime hæc nocebunt. IV. 193.

quomodo curandus, seu Indicationes curatoria. VIII. 342. seq. ab Hippocrate curatus fuit. VIII. 350.

a febre continua, a scarlatinæ cujusdam specie, ab exanthematibus miliaribus, a petechiis &c. multum metuere facit, præsertim cum hydrops nascens cum sine talis morbi coincidit. VIII. 351. venæ sectionem interdum poscit. VIII. 353.

Anasarca, febres acutas sequens, venæ sectionem secundum Veteres requirit. VIII. 352. a nimia vasorum plenitudine venæ sectionem requirit. Exempl. VIII. 353.

quando venæ sectionem requirit. VIII. 352. 353.

situm junctam habens, unde sitis? & quomodo tractanda sitis? IV. 344. VIII. 328. seq. 436. seq. 351. 355.

Curatur interdum frictione. VIII. 354. quando & quibus cautelis. VIII. 355. Exempl. VIII. 356.

oleo frictione inuncto in cutim, tam a Veteribus, quam a recentioribus. Exempl. VIII. 355.

a motu corporis, quomodo? VIII. 356. Exempl. VIII. 441.

navigatione in mari, cur? VIII. 357.

calore sicco exterius adhibito, cur? VIII. 358. 432. 435.

a melancholia superveniente. Exempl. VII. 235.

ab aquis mineralibus, quando? Exempl. ubi hydrops ab Ictero. VIII. 359. 418.

Hydrops Ascites curatus ab esu seminum sinapi, desuper potu decocto summatatum viridum genistæ. Exempl. VIII. 364.

Curatur a Cerevisia medicata ex Cineribus genistæ, semine sinapi & limatura ferri. Exempl. VIII. 366.

per salivationem. Exempl. VIII. 366. seq.

per præcipiolum Paracelsi quomodo. VIII. 367.

mercurii dulcis paucis granis. Exempl. VIII. 369.

per emetica cum opio conjuncta. Exempl. VIII. 369.

per Cuprum in spiritu volatili alcalino solutum. VIII. 369.

Hydrops

Hydrops Ascites per valida remedia curandus exposcit parcas ejus doses, ne corpus ullo modo turbetur. VIII. 369. 420.

curatur ab helleboro. Oxymel helleboratum Gesneri. VIII. 370.

quando paracenthesin ferat. VI I. 374. seq.

aquæ sint parum mucilaginosæ: si aquæ fluviatili similes, funestum erit signum. VIII. 362. 406. seq.

aquæ citissime putrescunt, si aer liber conceditur accessus.

Exempl. VIII. 393. vide Aquæ hydropicorum.

per medicamenta evacuandus quomodo. VIII. 372. quando? VIII. 372.

per medicamenta tractatus longa opus habet patientia. VIII. 372. seq.

a ruptura circa umbilicum sponte curatus. Exempla. VIII. 374. 394.

per paracenthesin simul & semel evacuatus funestus evadit. II. 271. III. 149. VIII. 388. seq. non funestus, cur? VIII. 390. seq.

per diuretica tractandus. VIII. 417. seq.

ascites qualia diuretica poscat. VIII. 418. Salia lixiviosa vino infusa (unciæ salis affundantur binæ vini libræ) baccas Juniperi (roob Juniperi uncias quatuor, aquæ destill. Juniper. libras duas spirit. Juniper. uncias duas, spirit. Nitri dulc. semunciam M.) semen fraxini. VIII. 419. seq.

ascites per purgantia valida, audaci etiam dosi tractatus, levatus est per urinam & non per alvum. VIII. 420. Exempl. tractatum per Polygalam Virginianam. VIII. 431.

ascites per purgantia valida tractatur. VIII. 427. per purgans lunare Boylei sæpe aquæeductæ sunt. VIII. 430. quando purgantia hæc proficua esse possunt. VIII. 429. Exempl. faustam. VIII. 429. quid de purgantium dosi in hydropse tenendum. VIII. 430. 369. seq. 420. porrigantur forma liquida, cur? VIII. 432.

ascites tutius tractatur per paracenthesin aut scarificationem cutis, quam per valida purgantia aut emetica. VIII. 426. 430.

ascites per vomitoria subinde curatur, quomodo? VIII. 423. seq.

per diaphoresin non curatur, nisi aqua stagnans resorberi incipiat. VIII. 435.

per exsiccationem tentatus. VIII. 432.

abstinentia plenaria a potu curatus. Exempl. VIII. 435. seq. qualia poscit roborantia. VIII. 437. seq.

Hyosciami radix comesa cerebri functiones omnes turbat. VI. 137.

Hypercatharsin excitat vitellum ovi putrefactum ad pauca grana datum. I. 196.

convulsio sequens unde? II. 54. VI. 312.

a purgantibus excitatam domat laudanum liquidum. VIII. 431.

excitant purgantia exterius illita, quomodo compescenda. IX. 539.

perpelli quomodo refocillandi. IV. 460. seq.

Hypercatharsis quid? VI. 312.

Hyperostoses venereæ quid? XI. 172.

Hypochondria quid sint? IV. 513. seq. V. 46. vide & Præcordia. in morbis semper explorentur, cur? V. 46. VI. 144.

& nares magnum habent commercium. V. 83.

tensa quando narium hæmorrhagiam criticam nunciant. V. 83.

tensa & inflata, simul dolentia, in synocho putri pessima, cur? V. 46. doloris expertia, digito pressæ cedentia, nil mali portendunt. V. 47. concursu plurimorum signorum lethalium, pessima. V. 47.

dextri dolor in prægnantibus malus. IX. 138.

leviter inflammata in peripneumonia quid indicent. V. 564. seq.

Hypochondriaci flatibus molestis obnoxii cur? IV. 411. seq.

& hysterice facile in scorbutum dilabuntur, cur? VII. 436.

sine materie, sanguinem e vena ductum instar aquæ. iu. bellæ disfluentem habent. IV. 325.

Corticem Peruvianum optime ferunt. V. 190.

Hypochondriacus morbus est vel sine, vel cum materie. IV. 411. 412.

sine materie a sola irritabilitate nimia quasi totius generis nervosi & inordinato spirituum motu oritur, & secundum Sydenhamum nullo signo certius detegitur, & ab aliis morbis distinguitur, quam copioso tenuis & limpidissimæ urinæ profluvio. IV. 326. VI. 146.

sine materie melancholiæ favet, cur? VII. 285. 286.

cum materie quid? VII. 247. seq. quomodo curandus. VII. 254. seq. qualem diætam exposcit. VII. 487. 262.

Hypochondriorum & cordis æstus in febribus malus, cur? IV. 518. seq.

Hypochondrium apud Hippocratem simpliciter scriptum, semper significat hypochondrium dextrum. VI. 159.

Hysterica passio quid? IV. 412. VII. 142. seq.

Hyste.

Hysterica passio sæpius in Epilepsiam mutatur. VII. 144. toties excipitur ab atrabile, cur? III. 25. a calculo renum distinguenda, quibus? X. 437. seq.

Colica quid? & quomodo se habeat. VI. 209. seq.

Hysterica in paroxysmo magnam urinæ limpidæ quantitatem excernunt absque detrimento sanitatis; an hæc aquam ex aere hauriunt? VIII. 406.

flatibus & ructibus molestis obnoxia, cur? IV. 412.

sanguinem habent instar aquæ rubellæ diffluentem. IV. 325. globum in œsophago molestum sentiunt, unde? & quid?

IV. 390. V. 350. 480. seq.

sæpius delirant, dum illos vapores, uterinos dictos, patiuntur, unde? VII. 325.

validissimis animi affectionibus obnoxia sunt, & quidem ob causas levissimas. VII. 284.

facillime melancholicæ evadunt, cur? VII. 283. 284. mania corripiuntur, cur? VII. 325.

rarius inflammationibus laborant, ob sanguinem nimis tenuem, & si natæ sunt, facile resolvuntur, modo spasmus cesserit. VI. 367.

Corticem Peruvianum optime ferunt. V. 190.

Hysterica symptomatibus sæpe notabilis quædam externarum partium refrigeratio viam quasi sternit, quæ non nisi paroxysmo soluto dispellitur. Refrigeratio hæc par comperitur isti, qua rigent cadavera. VI. 436.

I.

Fæstatio corporis morbis inflammatoriis accedens, mortem nunciat, quando & cur? IV. 330.

febri acuta decumbentium mala, cur? III. 44. V. 34.

ab anxietate in febribus quomodo ab Hippocrate tractata fuit. IV. 339 340.

Jalappæ radix qualis eligenda. IX. 564.

radix pulverisata cum dimidia parte sacchari diu terenda, ut frangatur tenacitas resinæ. IX. 564.

resina magis nocens est quam pulvis radicis. IX. 564. vide Resina jalappæ.

Ichor quid? I. 534. VIII. 344. hujus generatio. I. 534. quomodo tollitur? II. 16. 17.

Icterus quid? VI. 152.

quomodo fiat. IV. 318.

semper supponit vel impeditam secretionem bilis a sanguine venæ portarum, vel impedimentum tollens liberum

rum bilis secretæ exitum in intestinum duodenum. VI. 152. 204. 213.

Icterus intermittentibus autumnalibus epidemicis superveniens. V. 183. VI. 154. 157.

ab Hepatide levi. VI. 149. 152. quomodo tractandus. VI. 155. seq. graviore. VI. 166. quomodo tractandus. VI. 168. vide Hepatitis.

ab Hepate contuso. II. 325. 326. seq. consumto. VI. 175. seq. nullam medelam capit, vix palliationem, quomodo. VI. 178.

a vomica hepatis rupta & in cavum abdominis effusa. VI. 178. incurabilis. VI. 178.

a pure hepatis per venam cavam in cruorem delato. VI. 181. brevi exitialis ibid.

post morsum viperarum, felis domestici, canis &c. Exempl. VI. 137.

in infantibus recens natis frequenter observatur, unde? VI. 152. 205. curatur sapone & rhabbarbo. ib. & VI. 206. ubera ducentibus unde? VI. 206. curatur ut præcedens.

a pituitosa colluvie in primis viis hærente & in adultis oritur. VI. 206. quibus curatur. VI. 206.

in graviditate unde? IX. 109. VI. 152. ut plurimum facilis est. IX. 110.

a bile in vesica fellea diu hærente, inspissata & viscida reddita, ut in sedentariis. VI. 206. 213.

hæreditarius ab hepate scirrhus. Exempl. III. 383.

a natatione in aqua frigida, corpore existente æstuante. VI. 143.

pertinacissimus a ductu cystico tophis obturato. Exempl.

VI. 207. omnino concreto. Exempl. VI. 207. a degenerata hepatis fabrica. Exempl. VI. 207. biliosa sua Caco-chymia omnes partes internas & externas bile tingit, ne quidem ossibus & cartilaginibus exceptis; quin imo & fluidissima, quæ per oculum fluunt, ita tingit, ut omnia objecta flava adpareant ægro. Exempl. VI. 227.

diuturnus a calculosis concretionibus & ab atrabilario sanguine tenacissimo in hepar sensim aggesto, intra biennium curatus quomodo. VI. 208.

perpetuus semper a scirrhus provenit. VI. 188. seq. mitissime tractandus, sanatur vix unquam. VI. 191.

periodicus, levis, cum anxietate & Cardialgia invadens, per longa intervalla redeuns, a Sydenhamo sub nomine Colicæ hypochondriacæ aut hysteriæ descriptus quid sit? & quomodo se habeat. VI. 209.

Icterus periodicus in juniore ætate accedit, sed adultos in senium jam vergentes frequentius corripit, præcipue illos, qui diuturno mœrore afflictæ, vel & memores iras diu noctuque sub pectore versant, sedentarios maxime, ut & lautius viventes, post pastum sedentes. VI. 210.

periodicus vix memoratus qualia habeat symptomata ante invasionem & sub illa. VI. 210. seq. aliquando saltem per 24 horas durat, aliquando gravior cum febre intensa & inflammatione hepatis subito jugulante existit. Prior morbi decursus est frequentior. VI. 211. sæpius recurrens in Icterus perpetuum mutatur. VI. 212. a Calculis felleis. VI. 215. vide Calculus vesicæ felleæ.

perpetuus appetitum sæpe non tollit, procedit digestio, ut & alvi evacuatio, cur? his vero non obstantibus ægri emaciantur plus minusve. VI. 212.

in acutis ante septimum diem semper suspectus est, cur? VI. 222. Exempl. faustum. VI. 222. seq. Exempl. sinistrum.

VI. 223. Curatur dysenteria larga cito desinente. VI. 225.

in acutis post septimum diem inexpugnabilia mala sæpe fecit, vomitam, scirrhum &c. nisi cito dysenteria larga, cito desinente, exeat e corpore materia hæc. VI. 224. cum vomitu & secessu nigro morbus est fere endemius incolis Regni Castellani VII. 276.

Ictericæ lactantes habent lac album & dulce. VI. 227.

mortuæ sectio, singularem vesicæ felleæ tumorem exhibens. VI. 171. 172.

Idea quid? IV. 525.

Idea in hominibus excitari possunt ab interna sensorii communis mutatione, absque ulla ope causarum. IV. 539. seq.

Ideam fastidiosi purgantis remedii renovatam ipsius pharmaci vices supplere. Exempl. VII. 140.

Idiopathica quid? VI. 21.

Jejunium strictissimum quid efficiat in corpore. VIII. 544. omnium minime ferunt infantes, cur? IV. 177.

Ileum est vel nothum seu ab obstructionibus, vel verum seu ab acri irritante ortum. IV. 426. seq. VI. 255.

ab acrimonia quomodo oriatur? I. 196.

ab inflammatione intestinorum quid. VI. 263.

& volvulus tot infantes necant post diros abdominis dolores a lacte acido. VI. 257.

vide Volvulus.

in phrenitidem mutatum lethale, cur? V. 314.

etiam per totum crassi intestini tractum fieri potest. Exempl. VI. 273.

Ileum raro vel nunquam curatur, ubi stercus evomuerint ægri.
VI. 269.

sævisimum, ab acrimonia natum, per oleum lini ad libram
unam potatum, sublatum fuit toties. IV. 245.

Imaginatio quid? IV. 526 seq. VII. 138.

gravidarum nævos maternos efficit. Modus quo fiat, non
cognitus. Hanc vero ob causam veritas facti non ri-
denda; multa enim sunt in generationis opere, quæ
explicari & demonstrari nequeunt, licet vera sint. Ex-
empla. VII. 126. 127.

Imaginatrix vis ingens epilepsiam producere valet. VII. 138.
139.

Immersio in aquam hydrophobis profuit. VII. 373. 391. quo-
modo instituitur? VII. 392.

Immortalitas homini parari nequit, cur? I. 120.

Imperigo manuum retropressa quæ mala fecit. Exempla. IV. 667.

Impotentia Virilis & ab equitatione perpetua oritur. VII. 71.
post gonorrhœam curatam. Exempl. XI. 98. 99.

Imprægnatio qualia juncta habet symptomata. IX. 94.

in torpidis & fluore albo laborantibus quandoque fit. IX.
95.

quibus profuerit? III. 419.

Incrementum hominis cur fiat. I. 117.

Incrementum corporis unde fiat, non certo determinari potest.
Crescunt enim subinde in morbis, magis vero post mor-
bos. Exempla bina. IX. 14. 15.

junioris post febres acutas majus. IV. 126. 178.

in puellis augetur, ubi menstrua perpessæ fuerunt. IX. 14.

fœtus in utero materno cito fit, cur? I. 118.

non adeo regulariter procedit, ac quidem creditur. IX. 14.

non cessat, quia partes amplius cedere nequeunt, sed quia
virium distendentium efficacia deficit, vel plurimum mi-
nuitur. IX. 16.

Incubatus experimenta & observata. I. 219.

Incubus quid? & quid prælagiat. VI. 473.

Indicatio & *Indicata* quid sint. I. 45.

in morbis quæ prima? VI. 50.

Indusia ex lana parata præferenda lineis in rachitide, cur? XI.
412.

a transpiratione insensibili pondus non augment. XI. 463.

Inedia stricta quid efficiat in corpore. VIII. 544.

epilepsiæ causa. VI. 147. seq. plethoram tuto non tollit.

I. 111. triduana in morbis damnatur, cur? V. 8.

Infans recens natus cur siens in lucem prodeat. IX. 414.

In-

- Infans recens natus* non prius a placenta liberandus, nisi respiraverit, cur? IX. 415.
- facie tumida, livida, non respirans, ilico a chorda rescandus est, etiam absque ligatura, cur? IX. 415. & quando tali liganda est chorda. ibid.
- abstergendus cur & quomodo? IX. 416.
- absterius rubescit, sive sit Europæus, sive Æthiops. IX. 416.
- in balneo hærens quomodo tractandus. IX. 416.
- si a partu tumorem in occipite habet, raro diu supervivit, sed convulsus moritur. Si vero tumor, in aliis capitis locis, est, nullum metuendum periculum. IX. 416.
- si ossa habeat luxata aut fracta, reponenda. IX. 417.
- circa anum & urethram lustrandus, cur? IX. 417. vide Anus.
- & in Urethra vitia habere potest, IX. 421. vide Urethra.
- & superflua membra habere potest. IX. 421. ligatura tolluntur. IX. 421. quando? nondum constat. IX. 421. statim a nativitate. IX. 421.
- gluten in ore, stomacho, œsophago, intestinis &c. habet. IX. 422.
- a glutine in ventriculo & intestinis liberandus, cur? IX. 425. quomodo? IX. 427.
- & debilis a glutine etiam liberatur ab epithematibus abdomini impositis, qualibus? IX. 429.
- lac in mammis habere potest. IX. 423.
- semper dormit, si sanus. Si vero vigil maneat, vel ex somno territus subsilit, tunc dolores habet, secundum gradus acrimoniæ convulsionem creantes. IX. 433.
- dormiens & quasi subridens convulsus erit brevi. VI. 120.
- non pulcillus, sed lacte materno nutriri debet, cur? I. 122. IX. 428.
- oleis pressis ne nimis obruatur, cur? IX. 437.
- absorbentia fert? cur? I. 135. IX. 438. 440.
- opiata nonnisi cum damno fert? IX. 439. seq.
- a volatilibus assumtis læditur. IX. 439.
- lucem vividam & sonum validum, & calorem magnum tolerare nequit. IX. 441. a prioribus Epilepsiæ subiectus evadet. VII. 145.
- molliter tractandus nec fasciis arctius stringendus. IX. 442. 443.
- in capite ne valide prematur. IX. 444.
- cunis imponendus cur? IX. 444. vide Cunæ.
- non lacte alieno, sed lacte matris optime nutritur, cur? IX. 445. 466. vide Lac. Lactatio.

- Infans recens natus* a nutrice nutriendus. IX. 451. vide *Nutrices*.
 frænulum linguæ nimis protractum habere potest. IX. 458.
 seq. vide *Frænulum linguæ*.
 suffocatur simulac linguam propriam deglutit, quomodo
 hoc fieri possit. *Exempla*. IX. 462. seq.
 fugere nequit ob frænulum linguæ, ob ligamenta in latere
 linguæ, & ob linguam palato adhaerentem. IX. 458.
 464.
 a Meconio laborat. IX. 431. seq. vide *Meconium*.
 ad quemvis ejulatum non uberibus complacandus, cur?
 IX. 468.
 non valido motu Cunarum movendus. *Exempl.* in puero
 octenni. IX. 469.
 morbis generis nervosi, & illis ex humorum copia aut
 acrimonia oriundis obnoxius est. I. 121.
 acido laborat cur? I. 151. 152. laborans cito curandus,
 cur? IX. 470. quibus noscitur. IX. 470. seq. quomodo
 curandus. I. 124. seq. IX. 472. seq. convulsus erit, qui-
 bus noscitur. VI. 237. IX. 472.
 acido & coagulo lactis laborans præservandus quomodo.
 IX. 476. non fert ol. tartari per reliq. cur? IX. 473.
 optime tractatur absorbentibus, bile, vitello ovi & sa-
 pone, cur? IV. 334. IX. 472. seq. ileo & volvulo sæpe
 perit. VI. 256. epilepsia tentatur. VI. 236. IX. 477. ten-
 tatus, licet evaserit, qualibus malis postea adfligitur.
 VII. 40. IX. 477. tentatus quibus curatur. IX. 477. seq.
 primis a nativitate septimanis raro ab aphthis immunis est:
 quibus succurritur. VI. 322.
 paucum cibum requirit, cur? IX. 478. qui farinaceus esse
 potest. Quomodo farina comparata fuerit. IX. 479. ex
 Malta præparetur. IX. 479. aut ex pane similagineo. IX.
 479.
 ablaetatus etiam pulciculis ex pane biscocto paratis nutrir
 poterit. IX. 479.
 secundum alios a lacte abstinere debet, simulac aliis alimen-
 tis frui incipit; nec vitellus ovi lacti miscendus. Sed
 experientia contrarium suppeditat. IX. 479. 480.
 post sextum mensem panatellas cum jusculoumat, cur?
 IX. 480.
 quando ablaetandus? IX. 482.
 interdum maturius ablaetandus, quando nutrici deficit lac,
 quomodo tunc nutriendus. IX. 481.
 post ablaetationem quali cautela nutriendus. IX. 482. 483.
 semper nitidus servandus, cur? IX. 483.

Infans aqua egelida lavandus, ut facilius ferat frigidam lavationem, cur? IX. 483.

Inflammatio quid? III. I. seq.

quomodo fiat. I. 230. 231. seq. III. 35. IV. 241.

cur in vicinis partibus augeatur. I. 262.

a sanguine putri. I. 200.

vulnerum quæ bona, quæve mala, & quibus succurrendum. II. 62.

cutis ab adplicatis emplastris pinguibus aut oleis. III. 22.

interna & comesu pinguium. III. 22.

valida in suppurationem aut gangrænam abit, cur? I. 295. III. 113.

levis resolvi potest. III. 113.

cur non semper resolvi possit, licet optime diluentia & resolventia adhibita fuerint. I. 317.

levissima scorbuticorum & cacochymicorum resolvi nequit, cur? III. 49. 50.

interna, cui per duodecim horas validissima febris juncta, resolvi nequit, cur? III. 50.

valida quatuor dies durans gangrænosa fiet, cur? I. 295.

varios habet gradus ratione vasorum & loci, quales sint. I. 299. seq.

quales occupat locos. III. 9. seq.

nusquam frequentius & tenacius quam in adipe hæret, cur? III. 14.

unde oriatur, sive quales habeat causas. III. 15. 16. seq.

duritiem & renixum acquirit, unde? III. 39.

qualia habeat phænomena & effectus. III. 34. 35. seq.

quando retropelli possit. III. 109.

resolvitur quando? III. 48.

resolvenda requirit motum minutum, suppuranda vero auctum. III. 123. 124.

Inflammationis resolutio quomodo impetranda. III. 54. 78. seq. exitus in suppurationem quibus noscitur. III. 54. 59. 60. 504.

suppuratio quomodo fiat. III. 56. 57.

exitus in gangrænam quibus scitur. III. 77. in scirrhum quando? III. 72.

Prognosis generalis. III. 75.

Curatio generalis dari nequit, cur? III. 78. specialis quomodo instruenda. III. 79. seq.

perfecta sanatio est resolutio. III. 111.

resolutio est sanatio sine crisi. III. 111.

suppuratio est sanatio cum crisi, III. 112.

Inflammatis partibus frigida actu vel potentia adplicata aut motum integre suffocant, aut calorem augment. III. 67. seq.

Inflammatoria sanguinis visciditas quomodo resolvenda. IV. 338.

Inflammatorii febriles morbi quomodo a Sydenhamo curati. III. 83.

morbi acuti in fœminis & in junioribus facillime & sæpiissime curantur resolutione benigna; in adultis vero & duro labore fractis corporibus raro? Cur? III. 53. 63.

Inflammatoriis morbis si accedit inquietudo, jactatio, suspiria, anhelatio, pervigilium &c. mortem prænunciant, cur? IV. 330.

morbis omnibus venæ sectio confert, nisi extrema jam frigida, & pulsus debilis & inordinatus: curque tunc noceat IV. 338. Exceptionem ultimæ regulæ vide in Ventriculi inflammatione. VI. 237.

morbis qualis potus conducatur. III. 338.

Ingenium perspicax, altum, non modo hystericeis malis, sed epilepsiæ sæpius obnoxium. VII. 136.

Inguinum glandularum scirrhi. III. 372.

dolores apud gravidas unde? & quibus tolluntur? IX. 121. 122.

Insectorum generatio mirabilis est. IX. 487. seq. vide Vermes. quædam sunt Vivipara, quædam Ovipara. IX. 487. æstate sunt Vivipara, autumno vero Ovipara. IX. 489.

Insensibilitas in febre unde? IV. 36.

Institutio variolarum an suadenda? X. 219. seq.

Insolatio quomodo nocet? V. 283.

Insipiantia medicamina quæ? I. 46. 47. seq. 516.

Intestina debilitata quomodo roborari debeant. IV. 639.

incarcerata quomodo per operationem reponuntur. II. 303. flatibus turgida, acui pertundenda, ita ut flatu exeat. II. 302.

inflammata contrahuntur, & cavitas eorum clauditur, fistulaque loco inflammato altior, extenditur. Exempl. VI. 261.

faburram in febribus intermittentibus continere, quibus noscitur. V. 219.

tenuia facilius inflammantur crassis, cur? VI. 255.

tenuia viventibus angusta cavitate prædita sunt; in mortuis vero sunt inflata & patulam habent cavitatem. VI. 260.

crassa inflammata facilius curantur quam tenuia inflammata. VI. 275. seq.

vulnere læsa quomodo tractanda? II. 297.

Inte-

Intestina vulnere prolapsa optime foveantur, si vivum & sanum animal, abdomine discisso, imponitur. II. 301.

Intestini cæci inflammatio. VI. 273.

Coli inflammatio pro Colica habetur. VI. 273. 274. minus periculosa & facilius curabilis. VI. 276. non facile corpori magnas infert turbas. VI. 275.

Coli cum recto concreti inflammatio, sphacelus. &c. Exempl. VI. 274. scirrhus cavitatem claudens quibus noscitur. VI. 302.

recti inflammatio quibus noscitur. VI. 276. quomodo ab hæmorrhoidibus cæcis distinguatur. VI. 276.

recti scirrhus, relinquens cavitatem straminis latitudinem haud superantem. VI. 303.

Intestino, si pars ablata, quomodo medendum. Exempl. II. 304.

integre discisso, quomodo pars ejus superior, ventriculo contigua, discernenda. II. 307. anus artificialis quomodo comparatur. Exempl. II. 307. 308.

Intestinorum vulnera non omnia lethalia. I. 428.

tenuiorum, ubi pyloro satis vicina sunt, discissio plurimum lethalis. I. 446.

tenuium in loco a ventriculo remotiori vulnera periculosa sunt. I. 447.

crassorum vulnera; ut & illa quæ canalem non integre discindunt, periculosa semper sunt. I. 447.

coli discissio transversalis, lethalis. Exempl. I. 428.

vulnera levia naturæ relinquenda. Exempl. II. 298. magna, futura consuenda. II. 299. quomodo curanda. II. 310. seq.

prolapsus ex vulnere abdominis quomodo tractandus. II. 300.

Intestinorum inflammatio quibus noscitur. VI. 271. seq.

quoad dolorem fixum augetur per intervalla immaniter a cibo, potu, vel flatibus ad locum inflammatum appulsis. VI. 261.

unde? VI. 254. seq.

præsertim crassorum faciliorem sanationis spem promittit, cur? VI. 276.

curatur quomodo. VI. 278. seq.

nisi emollientibus calidis adhibitis cedat, sanatur etiam ab actu frigidis. Exempl. VI. 289. 290. seq.

in suppurationem vergens quibus noscitur. VI. 293. seq. quibus tractatur. VI. 296. versa per dysenteriam purulentam in sanitatem reducit. VI. 296.

in gangrænam abeuns, præter cessationem doloris absque causa, qualia habet signa. VI. 298. seq.

Intestinorum inflammatio in gangrænam versa vires vitales ilico prostratas habet. VI. 300.

in scirrhum mutatura quibus noscitur. VI. 301.

Intestinorum integræ membranæ frequenter per alvum excernuntur, levibus sæpe de causis, iterumque renascuntur, unde? VI. 294. 296.

Intestinorum scirrhi. III. 374. 375.

quamdiu benigni manent, non assidue dolent, sed per intervalla tantum. VI. 303.

medicamentis tolli nequeunt, victu solo feruntur diu. VI. 304.

caveantur, ne in cancrum mutantur, quibus? VI. 305. seq.

in cancrum abeuntes quibus cognoscuntur. VI. 305. mutati palliative tractandi, quomodo? VI. 306.

Ipecacuanhæ doses etiam minores vomitum excitant. XI. 422.

Ira compescitur metu sive terrore. I. 235.

suppressa mox Asthma, postea vero hydropem creare potest. Exempl. V. 502.

repletionem vasorum capitis auget, & respirationem turbat. VI. 436. pejus in debilibus. VI. 437.

scirrhis nocet quam maxime. III. 420.

memor, dum noctes & dies eandem ideam menti præsentem sistit, bilem atram efficere potest. VII. 223.

memor scirrhus & cancrum efficere potest. III. 420.

dum frequenter recurrit in hominibus iracundis, tandem stabilem furoris Characterem in sensorio communi relinquit, sicque Maniam producit. Exempl. puerperarum. VII. 324.

hæmorrhagiam uterinam cum abortu & convulsionibus lethalius fecit. Exempl. IX. 172.

subitanea paralylin poplitum sanavit. Exempl. VII. 89. 90.

Ira effectus in corpore. I. 237.

noxas, si emetico corrigi audent, mortem brevi conciliabunt. Exempl. VI. 239.

Ischiadicum malum a dysenteria intempestive suppressa. XI. 522.

malum etiam nervosum, & quidem duplex, anticum & posticum. Sedem habet in nervo ischiadico. Vesicatoria pedibus adplicata interdum juvant. XI. 528. seq.

Ischuria duplex est, una ubi nihil urinæ in vesicam venit, altera ubi vesica urinam continens nihil demittit. Prior quibus cognoscenda? VI. 400.

non semper a causa venerea, sed a multiplici alia. XI. 153. pro causa agnoscit vitium aut renum, aut ureterum, aut circa vesicam urinariam hærens, quibus noscuntur? X. 410.

Ischu-

Iſchuria gravidarum unde? IX. 139. 140.

hysterica peculiaris, in qua ægra per 40 dies urinam evo-
luit. VI. 366. seq.

ab inflammatione arteriæ emulgentis quomodo tractanda?
I. 308.

in Puerpera, lochlis rite fluentibus, a calculo reni uni
infixo, lethalis. Exempl. VI. 368.

pertinacissima ex renum vitio, balneis molissimis curata sæ-
pius. IV. 238.

ex mensibus, ob os uteri præter naturam clausum, sup-
pressis. Exempl. IX. 64.

a Calculo in Urethere. VI. 367. Exempla. X. 410. 414. seq.

a Calculo in Urethra hærente minuitur punctura perinæi,
quomodo? X. 568. seq.

a Caruncula urethræ. XI. 131. seq.

ex tumore prostaticæ, corporis cavernosi urethræ, a mucò
vesicæ deraſo. XI. 130. 132. seq.

interdum ex polypo vesicæ urinariæ oritur. V. 356.

quandoque herniam vesicæ fecit. IX. 140.

a sola strictura urethræ pendens. XI. 133. 134. frequenter
occurrit post gonorrhœas. XI. 135. quomodo tollatur? XI.
163.

ab equitatione nimia, non vero a Gonorrhœa ante 20 an-
nos sanata. Exempl. XI. 151. 156.

a cicatricibus urethræ post gonorrhœam curatam. XI. 157.
quibus urethra dilatatur. XI. 163. vide Urethra.

ab ulcere in prostaticis. XI. 161. quibus noscitur? XI. 161.
quibus medetur. XI. 161. Exempl. XI. 158.

perfecta citius lethalis esse solet, quam alvi suppressio.
VII. 43.

qui pereunt, fere omnes soporosi & convulsi moriuntur,
cur? I. 199. III. 246. VII. 43. 150.

Judicium quid? IV. 527. seq. unde pendeat & quotuplex. ib.

Juscula carniū quomodo & ex quibus optime parantur. I. 51.
VIII. 175.

bona esse quibus noseitur. I. 52.

quando conducunt & quando nocent. VII. 527.

maxime profunt in magna sanguinis jactura. II. 61.

ex animalibus volatilibus parata, ad spissitudinem sangui-
nis tollendam apta, cur? I. 170.

si contra indicationem portigenda, additur succus citri,
vel aurantiorum, aut cum hordeo, avena, oryza deco-
quantur, ut minuat facili horum in putredinem de-
generatio. VII. 527.

absque sale ultra quinque dies ferre nequit vivens. I. 185.

Fuscula carniū consummata dicta, qualia corpori humano inferant mala. I. 512. 212. seq.

Juvenū morbi. I. 121. seq.

K.

Kermes mineralis præparatio & virtus quæ? V. 632.

L.

Labiorū Cancer unde? III. 421.

gangræna cancrōsos fungos post se trahit. III. 237. seq.
quomodo cognoscenda. III. 237.

& genarū parte interna aliquando macula albicans adparet in scorbuticis, quæ nisi cito spiritu vitrioli tangatur, ilico nigrescit, fœtet & depascitur omnia vicina. VII. 450. 485.

vulvæ inflatio aut inflammatio. Vide Gravidarū labiorū & Pudendorū muliebrium &c.

Labium leporium quid? & quomodo curandum. I. 554. plerumque & palati fornicem fissum sibi jungit. IX. 465.

Labor corpus firmat. I. 41. ejus variatio incredibile solamen affert. VII. 223.

Lac quale optimum. I. 48. IX. 453. est humanum ex uberibus ductum. I. 48. VIII. 176.

differt a chylo. I. 48.

coagulatur a coagulo lactis, ab acidis, ab aere calido, ab alcali fixo. IX. 398. seq.

coagulari impeditur, si ante ejus usum deglutiantur saponis grana quinque aut pulvis absorbens. VIII. 180.

acescit, sed caseus putrescit. IX. 471. 472.

per artem imitari nequit, cur? I. 221.

purum nocet in acutis malignis, cur? aqua multa vero dilutum prodest, cur? I. 202.

optimum est nutriens. VIII. 600.

ictericarū semper album & dulce invenitur. VI. 227.

ab Helmontio damnatum, cur? IX. 446.

non delet latentem illam in podagricis causam proegumentam. VIII. 600.

quibus cum cautelis podagricis suaderi possit. VIII. 601.
humanum ex uberibus debilissimæ fœminæ suctum nunquam acidum inventum est. I. 136. 141.

humanum quo tempore citius acescere possit. I. 141. in uberibus jam putrescit. I. 186.

Lac & in mammis intactarum virginum imo viro-
rum repertum est. IX. 353. recens natorum reperitur. IX. 423.

cum damno de corpore exit in Diabete. IX. 354.

per diarrhœam copiose exivit. IX. 354.

in vasis uteri inventum. IX. 348.

videtur ad uterum derivari ultimis graviditatis mensibus,
cur? IX. 349.

in puerperis facile separatur. IX. 354. incepit enim sepa-
rari ultimo jam graviditatis tempore. ibid. ad mammas
fluit, cur? IX. 350.

in mammis non degeneratum, si sanguini rursus admisce-
tur, nullum creabit damnum. IX. 353. retropulsum per
varias vias de corpore exit, per lochia, urinam, alvum,
sudorem &c. IX. 353.

si impeditur in mammas derivari, vel collectum ibi non
educitur per papillas, per metastasin ad alia loca defer-
tur. IX. 354. vel in mammis ipsis mali quid metuendum
est. ibid.

Lac per metastasin caput aut pectus petit, funesto omine, nisi
mammæ turgent. IX. 354. 355. 357. 358.

& in pelvi colligitur quindecim diebus, postquam flac-
cescere inceperunt mammæ. IX. 355. quibus signis id
noscutur. IX. 355. seq.

& facit Oedema a reliquo diversum. Curatur facile quo-
modo. IX. 356. 358.

ad femora delatum curatu facile est. IX. 358.

& in aliis corporis locis colligitur non dissipandum. Ex-
empl. in abdomine. IX. 357. I. 176.

& varia occupat viscera. Exempl. epidemice in puerperis
Gallicis 1746. observatum. IX. 357.

stagnans extra vasa quid efficiat. IX. 398. seq. 466.

in mammis quid efficiat. IX. 399. vide Mammarum a
lacte tumor.

in mammis frequentius densatur a febre & calore, quam
ab acido coagulante. IX. 400.

abundans nimis & tenue, nutricem emacians, quomodo
moderatur. Exempl. IX. 411. seq.

deficiens quomodo tentatur resarciri. IX. 412. quandoque
ex causis non medicabilibus, quibus? IX. 412. seq.

humanum pro nutriendis infantibus damnatur a Vander-
monde & Brouzet, cur? IX. 448. 449. non habet in
mores imperium. Exemplo sint Gemelli Nutrices ebriosæ
&c. IX. 449. & stupidæ Nutricis præfertur lacti stupidæ
vaccæ, hebetis asinæ & salacis capræ. IX. 449.

humanarum Nutricum quale bonum? IX. 453.

Lac in infantum ventriculis naturaliter coagulatur, sed coagulum tunc est molle. IX. 466. si nimis cito & fortiter coagulatur, dicitur coagulum morbosum. IX. 457. causæ quales? IX. 468. cura. IX. 472. IV. 334.

Lactantes febri acuta laborantes multum potare oportet, cur? I. 186.

Lactatio proprii infantis puerperas a malis vindicat, quæ a lacte retropulso oriri solent, IX. 358. commendatur. IX. 445. seq. taxatur a Brouzet, cur? IX. 448. seq. defenditur a Swietenio contra Brouzet. Exempla. IX. 448. seq. per Nutricem. IX. 451. vide Nutrices.

Lactis caseosa materia putrescit, & chemice tractata similia fere exhibet ac partes animalium. I. 185. IX. 471. 472. mammarum tumores, inflammationes &c. facit. I. 176. IX. 400. tumorem in abdomine fecit libras septem cum dimidia pendentem. I. 176.

cum chylo differentia. I. 184.

cremor phthisicis optime confert, quibus cautelis? VIII. 179.

emulsi differentia, prout vario post pastum tempore emulgetur. I. 186.

Lactis Serum, in primis illud, quod a lacte abutyrato per filtrum separatur, in morbis malignis & acutis maxime proficuum, I. 202. IV. 513.

a gramine in vere comeso, viridescens, agit solvente graminis vi, & merito numeratur inter efficacia diuretica, VII. 488.

si adhibetur ad morbos curandos, requirit tale adhuc virium vitalium robur in ægris, ut moveri possit ingestum cum sanguine per vasa. VII. 493.

vide Serum lactis.

Lacrymæ involuntarie emissæ in morbis pessimum signum. V. 43. futuræ criseos per hæmorrhagiam narium dant signum, cæteris paribus & quando? V. 43. 44. 81.

Languor post sudorem quid denotet? V. 178.

Laqueo suffocari apoplexia perire videntur. VI. 439.

suffocata per dimidium horæ, & ad vitam postea redeuntis fœminæ historia. VI. 440. quibus medicamentis tractata fuit, ut ad vitam rediret. VI. 461.

Lardum comesum in quibusdam febrim excitat. III. 22.

majori quantitate a debili pransum, vespertino tempore in pingue & acre oleum conversum est. I. 513.

Laryngis abscissio, cum subductione fistulæ scissæ, lethalis. I. 433. seq.

Larynx quid? V. 403.

Lassitudo post somnum, a perspiratione minuta. IV. 65. VII.

439.

in febris quid? & unde? IV. 104. V. 64. seq.

spontanea morbos acutos præcedens unde? IV. 246. VII.

440.

spontanea in febrium initiis immeabilitatem sanguinis denotat. V. 34. 64. seq. VII. 440. videatur debilitas. Totius corporis, & torpor insolitus scorbutum incipientem comitari solet. VII. 439.

summa quid? V. 64. si in initio ardentium quid notet. V. 65.

Laudanum liquidum, absque aromatibus, æque tuto adhiberi potest, quam syrupus e meconio. X. 179.

Læti noxæ in calore febrili nimio. IV. 517. in sudore nimio. IV. 600.

abstinentia nephriticis bona. VI. 378. aliquot horarum per diem in morbis bona. IV. 258.

Lenientia quæ? I. 113. III. 108. seq.

Lentor humorum quid? IV. 246. est duplex, IV. 456.

a vitio vasorum. IV. 204.

in humoribus ipsis contractus. IV. 246.

a fibris spasmo contractis. IV. 243. seq.

a valido febris impetu contrahitur dissipando fluida. IV. 247.

Lentor febrilis quomodo tollitur. IV. 274. seq.

Lentore præsentente totum est, ut temperetur febris, ne torpeat nimis, neque nimis valida sit. IV. 247.

Lepra nunc integre deleta, cur? X. 30. rheumatismum sanavit. XI. 455.

Lethalia vulnera quæ? I. 402. seq.

Lethargus quid? II. 175. IV. 306. VI. 520. 526.

ex cacochymia pituitosa oritur. VI. 522. 526.

ex historia apoplexiæ cognoscendus & curandus. VI. 526.

phrenitidem sæpe sequitur. IV. 306. seq.

an morbus acutus? VI. 526.

Leucophlegmaria quid? & unde? VII. 509. VIII. 255. 309.

primum se manifestat in laxissimis illis sub oculis partibus,

ὕπαρνα seu ὑποφθαλμία dictis. VII. 512.

quomodo differt ab hydrope & Anasarca. I. 165. VIII. 255. 256.

post febres intermittentes unde? V. 182.

Liberkubnii Elogium. VIII. 107. 108.

Lien in scorbuticis interdum observatur mole auctus. Exempl. VIII. 423.

petrefactus. Exempl. III. 392.

Lien enormiter longus, absque detrimento sanitatis. Exempl. XI. 374.

Lienis dolor aut palpitatio interdum hæmorrhagiæ narium futuræ signum. V. 83.

dolor levis quandoque observatur vel ubi hepatitis solvi incipit ante signa suppurationis, vel ubi hepar in scirrhum indurescit. VI. 160. in priori casu quid faciendum? VI. 164.

inflatio sæpius est collectio fœcum induratarum in colo. VI. 245. 246.

Lienis inflammatio contingit quidem, sed minus frequenter quam aliorum viscerum. VI. 246.

quibus nescitur? VI. 246. seq.

quandoque sub nomine pleuritidis habetur. Exempl. memorabile. VI. 247.

in suppurationem abit. VI. 248.

Lienis morbi a veteribus descripti non semper Lieni, sed partibus affectis vicinis adscribendi. VI. 245.

Lienis scirrbus. III. 374.

cito sublatus nonnisi fœces vel flatulentia in colo fuerunt. VI. 246.

frequenter occurrit. VI. 249.

duritie sua & tumore vicinas partes miro modo lædere potest & distrahere, & vehementissimos dolores facere. VI. 249.

mole augetur & in pelvim descendit. Exempl. VI. 249.

& raro casu sursum ascendit. Exempl. VI. 250. mole si minuitur, credibile est, hoc malum facilius tolerari. Exempl. VI. 250.

in cancrum si degenerat, qualla mala efficiat. Exempl. VI. 250.

Lienis vulnera, ob vasa quæ habet majora, absolute lethalia. I. 424.

Lienteria quid? IV. 605. 613. 616.

& a vermibus oriri potest. Exempl. IX. 526.

ab aphthosa ventriculi crusta creatur, cur? VI. 351.

sæpe dysenteriam sequitur, ubi nempe intestina ulcerata sunt. IX. 526.

a paralyti ventriculi in helluonibus, ut & a paralyti intestinorum in illis, qui potibus tepidis abutuntur, orta fuit VII. 62. seq.

Interdum hydropem solvit, si nempe hydropi succedit. VIII. 320.

Lienteris ructus acidus superveniens, qui ante non erat, bonus, cur? I. 208.

Liga-

- Ligatura* vasorum levis quomodo debilibus profit. I. 57.
 artuum in hæmorrhagiis omnibus quid efficiat? IV. 504.
 seq. VI. 478.
 venarum quomodo calorem febrilem mitigat, & quomodo
 instituenda. IV. 504. seq.
 artuum menstrua provocavit. IX. 75. seq.
- Lingua* interiorem corporis conditionem designat. I. 193. V. 60.
 a medico semper inspiciatur, cur? I. 193.
 arida & aspera ab Hippocrate inter signa phrenitidis nu-
 merata. IV. 252. 540. V. 291.
 humida fieri incipiens in febribus ardentibus sanationis
 spem præbet. V. 61.
 nigra quid designet. V. 60. 61. 291.
 tumens, præsertim circa radicem, anginam efficit. Exempl.
 V. 351.
 extra os pendula, deglutitione, loquela, gustu integerri-
 mis. Exempl. I. 118.
 ab infantibus recens natis sugendo invertitur, ita ut suffo-
 cationem efficiat. Exempla. IX. 462. seq.
- Linguae* paralysis apoplexiam lethalem præcedere solet. VII. 64.
 cancer. III. 421. curatus. Exempl. III. 447.
 flavedo, nigredo, exustio, asperitas in febribus unde? V.
 59. seq.
 siccitas in febribus unde? V. 58.
 sordes quid indicent? I. 193. VI. 319.
- Linimentum* Haverlianum quid? III. 540.
- Liporhymia* puerperarum unde? IX. 308.
 vide Animi deliquia.
- Literati* podagrici quomodo diætam instruere debent. VIII. 608.
- Lithontripicum*, præsertim illud Stephens, quale? X. 512. seq.
 diu adhibitum scorbutum creasse dicitur. Exempl. X. 517.
 in homine robusto & sano nil mali creare posse videtur.
 X. 517. utut nauseosum, sanguini nullam labem inducit.
 X. 517. molliores solvit calculos, duriores intactos re-
 linquit. X. 518. prius tentandum, antequam ad sectio-
 nem calculi progrediatur. X. 519. non conducit, ubi
 ulcus in vesica. Exempl. X. 519. levamen adfert, utut
 calculum non solvat. Exempl. X. 519. 520. lamellas cal-
 culosas quidem per urinam educit, sed nonne hæ sunt
 producta calcariæ materie remedii? X. 521.
 reputatur etiam aqua calcis ex ostreis facta. X. 525. 537.
 in vesicam injectum, non semper securum, cur? X. 533.
 seq.
- ex aqua calcis, in vesicam injiciendum; coquatur prius
 aqua cum amylo, ad libram dimidiam aquæ, drachma

unica amyli; aut admisceatur aquæ libræ semis vitelli ovi pauxillum. X. 535.

Lithontripticum per catheterem, aut per instrumentum Butteri absque cathetere, in vesicam injiciatur. X. 535.

creditur esse succus betulæ. X. 540. lixivium saponariorum, sed acerrimum est. X. 543.

ex lixivio saponariorum, si per os porrigitur, sit drachma ejus unica cum centupla dosi lactis, aut juris carnis vitulini, ascendendo in dosi lixivii ad drachmas duodecim. X. 545.

Lithotomia alti adparatus, qualis? X. 583.

lateralis qualis? X. 578. dicitur & Raviana.

magni adparatus, qualis? X. 575.

parvi adparatus, qualis? X. 572. ab ægro ipso suscepta.

Exempl. X 573.

vere & autumnno ut plurimum institui cœpit, cur? X. 583.

semper ancipitis est eventus. X. 584.

sanitatem non restituit, ubi vesica carnosæ, callosa. X. 584.

585. calculi accreti, aut in cystide inclusi. X. 585. seq.

calculus vesicam integram magnitudine sua implet. Et quid tunc faciendum? X. 587.

peracta quid faciendum? Ill. 312. X. 589. seq. si singultus accedit, æger occumbit. X. 589. vulnus vesicæ prius glutinetur, quam illud externum, cur? Exempl. X. 588. in fœminis rarissime necessaria. X. 593.

Lixivium saponariorum calculum extra corpus dissolvit, sed non est lithontripticum, cur? X. 543.

Lochia quoad quantitatem difficulter determinari queunt. IX. 321.

variant in variis puerperis quoad quantitatem; variant & in eadem fœmina in diversis puerperiis. IX. 322.

largiora quando exspectanda. IX. 322.

quibus parciora & quibus largiora. IX. 322.

protracta sive longius fluentia minus periculosa, quam nimia, cur? IX. 325.

quamdiu durare debent determinari nequit. IX. 326.

post febrem lacteam in quibusdam redeunt sincera, cur? IX. 327 352.

naturaliter fluentia quomodo se habeant. IX. 343. qualem eliminant sanguinem. IV. 233.

non semper sunt rubra, cur? IX. 343. 344.

alba quid? sunt quasi purulenta. IX. 344. forsan & a lacte ad uterum delato. IX. 348. seq. vide Lac per metastasin &c.

purulenta non timenda, cur? IX. 347. 352.

Lochia purulenta retenta pessimos morbos facere possunt. IX. 347.

fœtencia unde? I. 243. IX. 346. 347.

Lochia nimia quibus fluere suescunt. IX. 323. 324.

quæ mala pariunt. IX. 325.

unde? IX. 323. seq. & ab uteri flacciditate. IX. 324. 339. 340.

peculiari encheiresi minuuntur, quali? leni manuum compressione uterus ad contrahendum se disponendus. IX.

340.

sunt mox a partu, successu temporis. IX. 323.

frequentissime a retentis in utero oriuntur. IX. 324.

interdum & veniunt a crassioribus fœcibus in intestino recto. Exempl. IX. 341.

a Mauriceau sopita quomodo? IX. 341.

lenia adstringentia ferunt. IX. 341. seq.

cardiaca ferunt, qualia & quomodo? IX. 342.

Opiata poscunt. IX. 185. 324. 342.

mox post puerperium finitum opiata poscunt. IX. 323. 324.

Lochia retenta plenarie pessima. IX. 344.

Lochia suppressa sæpe ut causa subsequantium malorum accusantur, quæ verius a metastasi lactis, in mammis degenerati, orta fuerunt. IX. 354. 355. seq.

excepit Oedema pedum, quod forsan a lacte degenerato per metastasin ad pelvim pulso, ortum erat. Curabatur facile. Oedema hoc quomodo a reliquo Oedemate differat. IX. 356.

sequuntur inflammationem uteri, quæ orta est a læsione uteri in partu. IX. 359.

ob putredinem resorptam pessimas febres efficiunt. IX. 359. seq. 367.

qualem corruptionem fecerunt descripsit Hippocrates. Exempl. IX. 359. 368. 369.

quomodo tractavit Sydenhamus. IX. 361.

frequenter ab utero inflammato. IX. 361. pessima IX. 362. 363. 366.

a concrezione pudendorum. IX. 362.

ab obliquo uteri situ. IX. 362. seq.

sive retenta in utero mora acriora reddita & resorpta periculosissimos morbos faciunt. IV. 233. VII. 150. Exempl.

IX. 367. ad alia viscera delata qualia mala pariunt. IX.

368. ad alia viscera delata, illis multum læsis, licet redeant, sanitatem non integram producant. IX. 376. 377.

ad alia viscera delata, si debite redeant, quando sanitas sperari possit. IX. 377.

Lochia suppressa requirunt mentis & corporis absolutam quietem. IX. 378.

quibus revocantur. IX. 378. 387. Aristolochicis duplicis generis.

In hysteriis & revocantur Opio & clysmatibus. Si vero semel his adhibitis lochia non sequantur, statim ab binis abstinendum. IX. 388. & naturæ relinquendum. Exempl. ultimi IX. 389.

ab utero inflammato requirunt venæ sectionem brachii. IX. 389.

a venæ sectione pedis non semper revocantur. Exempl. IX. 390.

& sponte prodierunt sudore profuso manante. Exempl. IX. 390.

non reputanda, si minuuntur, & leves circa uterum dolores febris lacteæ tempore simul adsunt. IX. 392.

ab utero, rudiori vi inflammato, non semper revocantur venæ sectione; sed potius mors acceleratur. Exempl. IX. 393.

& ob unicam venæ sectionem in pede, hysterica mortem creaverunt. Exempl. IX. 393. 394.

vide Uteri inflammatio.

Longevitas extraordinaria medicamentis non obtinetur, cur? I. 311.

Loquela toties impedita manet post apoplexiam sanatam, quare? VII. 70.

Lus venerea laborantium ossa fracta vix curantur, cur? II. 374. seq.

Lus venerea novus est morbus, & ab anno circiter 1493. cognitus. XI. 1. seq.

ex America in Hispaniam translata. XI. 7. seq.

non est morbus epidemicus in Europa natus. XI. 10.

propagatur per contagium. XI. 12.

& obstetrices, parturientes adjuvantes, inficere potest. XI. 14. 32.

fœtum sanum inficere potest, quando longiori tempore in vagina infecta illum hæreere oportet. XI. 14.

per lactationem communicatur. Exempl. X. 16.

per salivam propagatur. XI. 16.

per vestes alios inficit. Exempl. XI. 18.

per aciem phlebotomi, ut & per cucurbitulas aliis inferitur. Exempl. XI. 18. seq.

per pocula communia aliis communicatur. Exempl. XI. 20.

Lues venerea in toto corpore volitare potest, absque eo, quod pars, per quam virus admissum fuit, primum adfecta sit. XI. 24. seq. 36. seq.

plerumque in illa parte sese manifestat, qua virus contractum fuit: sed id non fit semper. XI. 21. seq.

primum, ea laborantem, non infecit contagio. XI. 28. Probabilis hæc est sententia de prima infectione. XI. 30. seq.

minime in Elephantiasin degenerat. Exempl. quod contrarium probare videtur. XI. 29. 30.

in Europa non nascitur *sponse*, sed per contagium propagatur, *semper*. XI. 31.

quibus in initio sese manifestat? XI. 32. seq.

exasperatur a vino, aromatibus, spirituosus &c. ut & fervore venereo. XI. 34. seq.

difficilius extricatur in obesis & pinguibus, cur? XI. 35. successu temporis se manifestat, quibus? XI. 38. seq.

sedem habet secundum Boërhaave in membrana cellulosa & in pinguedine. XI. 40. seq. 42. seq. Astruc in humoribus, in simul priorem sententiam, sed frustra, enervare studet XI. 42. seq.

loquelam turbat, cur? XI. 53.

surditatem fecit. XI. 48.

Asthma immedicabile produxit in asperam arteriam propens. XI. 53.

& costas veras occupavit. XI. 53.

ossa ipsa destruit. XI. 58.

phthisin relinquit. XI. 54.

cerebrum turbare, & præter dolores capitis, cæcitatem producere potest. Exempl. XI. 55.

per pudenda contracta inficit glandulas inguinalis. XI. 114. vide Bubo venereus.

ab infante Nutrici communicata, in glandulis colli primariam sedem fixit. XI. 114.

artus occupans qualia mala facit? XI. 166.

peffimos ossium morbos facit, præcipue inflammationes periostei interni. III. 519.

dolores osteocopos creat, qui tanto atrociores, si malum in medulla ossium hæret. XI. 169.

dolores nocturnos producit, unde? & quibus leniuntur?

II. 39. 40. quibus ab illis scorbuticorum distinguendi? VII. 456.

tophos ossium facit. XI. 171. seq.

declarata signa habet, qualia? XI. 231.

a primis morbi temporibus tractata fuit, quomodo? XI. 233.

Lues

Lues venerea curatur per suffimigium Cinnabaris, corpore in cysta incluso. XI. 237. vide Cinnabaris.

per suffimigium Cinnabaris, ore & naribus haustum. Exemplum mirum. XI. 238. aromaticum. XI. 242. Curatio insufficiens, derelicta. XI. 243.

per mercurium exterius aut interius adhibitum, cur? XI. 244.

per salivationem. XI. 244. seq. vide Salivatio mercurialis. absque salivatione, quomodo? XI. 289. Mercurium sueto illiniendo & mox, post signa salivationis imminetis purgans adhibendo. Vel parum mercurii, & dum salivatio imminet, abstinendo. Hæc ultima methodus infantibus proficua. Exempl. XI. 290. 291.

per mercurium sub imatum, absque salivatione: quomodo & quibus cautelis? XI. 298. seq. Experimenta in Nosocomio Viennensi centies capta. XI. 301. seq.

Lues venerea per mercurium sublimatum curanda non poscit, ut ægri in conclavibus inclusi maneant: laboribus suis vacare possunt, hyemali saltem tempore contra frigus probe muniti. XI. 304. non poscit præparationem per purgantia: rarissime venæ sectiones adhibitæ fuerunt. XI. 305.

& per validos labores, ut & per diætam simplicissimam curari potest. Exempl. XI. 314. 315.

curatur etiam per decoctum Guajaci. XI. 315. seq. quomodo parandum? III. 493. XI. 317. seq. quomodo adhibendum? XI. 317. quali diætâ utendum? XI. 317. 321. Usus ejus excipiat sudor, quando & quomodo? XI. 319. seq. quibus hæc curatio nocet? XI. 322. seq.

per decoctum radicis Sarsaparillæ curari tentata. XI. 327. vide Sarsaparilla. Chinæ curari tentata. XI. 334. vide China.

& a decocto radicis Lobeliæ curari adfirmatur: decoctum fiat leniter & lente. Largior Dosis vomitum, parcius alvum, minutior sudores provocat. XI. 342.

curatur & per decoctum Guajaci *dilutius*. Operatur per urinam. XI. 324. seq.

inveterata, seu antiqua, non semper opus habet salivatione. XI. 291. 292.

ab usu mercurii sublimati non emendatur, ubi ossa majora jam cariosa. XI. 303.

post salivationem repetitam redire poterit. XI. 310.

inveterata & rebellis Cicutæ cessit. XI. 337. seq. per extractum Aconiti sanata. Exempl. XI. 339.

Lumborum, ubi mesenterium affligitur, dolor, ut & dolores validi diversorum abdominis locorum observantur, dum male affectum hepar. VI. 228.

dolorem pertinacem, præsertim circa ultimam eorum vertebram, secuta est paralytis femorum & crurum insanabilis. Exempl. VII. 41.

dolorem rheumaticum quandoque sequitur levior paralytis artuum inferiorum frictionibus sensim superabilis. Exempl. VII. 42.

Lumbrici lati. vide Vermes, Tænia, Solitarius.

intestinatorum. vide Vermes.

teretes. vide Vermes.

terrestres quibus differunt a lumbricis intestinatorum. IX. 501. 502.

Luxatio quid? II. 416.

est vel completa vel incompleta. II. 417.

pestima, quæ epiphyli a corpore ossis soluta accidit. II. 418.

fit a causa externa. II. 421. interna. II. 421. & ab inflammatione, suppuratione & accumulatione puris circa articulos. II. 424. immedicabilis. II. 424.

fit a contusione, quomodo? II. 424.

fit a contusione & difficilis est cognitu. II. 424. & est incurabilis. II. 424.

quid eliciat. II. 425. seq.

quibus dignoscitur. II. 426. 439. Exempl. II. 441.

quali prognosi prospicienda. II. 442. seq.

quomodo curatur. II. 453.

a nimia laxitate ligamentorum quomodo curanda. II. 460.

a ligamenti destructis curata. Exempl. II. 452. 453.

Luxationes subsequitur torpor subjacentium, paralytis &c. cur? II. 430.

dolor sequitur, unde? II. 431. seq.

œdema & anchylosis sequuntur, cur? II. 433. 434.

convulsio sæpe comitatur, unde? II. 435.

marcor partis subjacentis sequitur, cur? II. 435. Exempl. II. 437. seq.

mors partis vel totius sequitur, unde? Exempl. II. 438.

Lycanthropia est species mania. VII. 311.

Lympha, a capitis contusione extravasata cerebrum premere, imo mortem inferre potest. Exempla bina. II. 168.

Lymphæ, in abdomine collectæ resorptio pendet & ab Omento. VIII. 318. 319.

fluxus nimius eodem modo sistitur ac hæmorrhagia. Exempl. II. 16. 17.

Lymphatica vasa optime in conspectum veniunt, si cadaver humanum, incepta jam putredine tumens, aperiatur. VIII. 188.

discissa magnam lymphæ quantitatem plorant. Exempl. VIII. 308.

venosa causam hydropis progignunt. VIII. 187. 188.

M.

Macilenti, licet comedant duplo plusquam obesi, non pinuescunt, cur? I. 105.

magis calent, & externum frigus melius ferunt, quam obesi, cur? IV. 491.

Maculæ albicantes in labiorum & genarum parte interna aliquando in scorbuticis adparent; quæ, nisi statim spiritu vitrioli tangantur, cito nigrescunt, sætent & omnia vicina depascuntur. VII. 350.

coeruleæ ad tactum levissimum, v. gr. pulsus &c. sequentes in scorbuticis. VII. 444. 445. poscunt adstringentia austerà. VII. 494.

nigræ in scorbuticis certa sunt necrosis, adeoque & mortis indicia. VII. 466.

rubræ cutis, sive a causa interna, sive ab externa. III. 179.

IV. 129. 648. seq. per pectus dispersæ in valida peripneumonia quid denotant? V. 587.

scorbuticæ unde? I. 197. 468. magnam affinitatem habent cum mutatione coloris in cute, quæ contusionem prægressam sequitur. VII. 444.

Magisteria inutilia sunt medicamenta. I. 151.

Malacia gravidarum. Exempla. IX. 117. seq.

Maligni morbi per obstructionem errore loci oriri possunt. I. 339.

Malignitas in morbis apud imperitos quæ censeatur? IV. 470.

Mamma una scirrhusa alteram etiam afficit. III. 415.

Mammæ fabrica facta est, ut extendi possit. IX. 398.

a Ruyschio non habentur pro glandulis. III. 371. seq.

ductus lactei congesti substantiam glandulosam constituunt. III. 372. IX. 397.

Mammarum cum utero magnus consensus. III. 380. IX. 351. 396.

dolor in gravidis unde? IX. 123.

tumor a lacte unde? I. 142. IX. 351. 396. seq. secundo, tertio aut quarto die accedit. IX. 396. interdum subito intra paucas a puerperio horas fit. IX. 396. seq. stagnante comitatur febre inflammatoria. IX. 400. quibus noscitur & curatur, IX. 400. 401.

Mam,

Mammarum tumor in gravida, qui partu absoluto sponte evanescebat. Exempl. mirum. IX. 405.

tumor a lacte stagnante inflammatus quibus noscitur. IX. 400. quomodo curatur. IX. 400. seq. recens resolvitur Polica adplicata, cavendo, in inflammatione vehementiori, ne magna sumatur aceti quantitas. IX. 402. a Mauriceau Catapl. ex brassica capitata rubra. IX. 402. a Levreto quibus. IX. 403. a Swietenio sapone in lacte & aqua cocto. IX. 403.

tumor a lacte stagnante hæret vel in tunica cellulosa, vel in parte glandulari, vel omnium frequentissime in utrisque partibus IX. 404. in tunica cellulosa si hæret, quibus noscitur. IX. 404. suppuratio satis promte succedit. IX. 404. Lac non minuitur. IX. 405. 406. in parte glandulari sola quibus noscitur. IX. 404. suppuratio lente præcedit: quæ tunc profunt. IX. 405. Lac minuitur. IX. 406. in utrisque partibus hærens simul, quibus noscitur. IX. 406. quæ tunc profunt. IX. 406. in Pus conversus, & nisi sponte aperiatur, arte aperiendus est, quando? IX. 406. & scalpello apertus non statim pus effluere sinitur. Exempl. III. 146. & apertus quomodo tractandus. IX. 406. seq. nec apertus interiora thoracis gravare potest. Exempl. IX. 408.

durities post suppurationem remanens quibus tractanda. IX. 407.

Mammarum scirrhi post inflammationem quomodo fiant. III. 72. seq. 136. cur fiant. III. 72. 73. 372.

unde fiant. III. 372.

post terrorem. I. 306.

& Cancri ut plurimum a contusione. Exempl. II. 332.

menstruo tempore augentur, cur? III. 380.

a menstruis cessantibus aut retentis etiam oriuntur. III. 380.

& glandulas subaxillares indurefcere faciunt. Exempl. III. 401.

peffime tractati in Cancrum abeunt. Exempl. III. 401. seq. in corporibus euchymis sæpe per plures annos manent innoxii, nec mole augentur. A febre vero irritati augentur subito, & in cancrum degenerant. VI. 193.

sequuntur scirrhus uteri ob consensum. III. 380. 415.

Mammarum amputationes sequuntur interdum vomica hepatis, unde? VI. 136.

Mammarum papillæ unde in juvenculis deprimuntur, & quomodo educendæ. IX. 408.

ex quibus constant. IX. 409.

inflammatio unde? IX. 409.

Mammarum papillæ fissuræ unde? IX. 409.

inflammatio aut fissura quomodo a Swietenio curantur. IX. 410.

Mania est furor sine febre. VII. 309.

gradu a melancholia differt. VII. 310.

laboravit dæmoniacus in Sacra Scriptura. Marci cap. 5.

Lucæ cap. 8. VII. 313.

demortuorum cadavera dissecta quale habuerunt cerebrum.

VII. 313. 314.

qualia habet symptomata. Exempl. VII. 311. 312 seq.

melancholiam diurnam sequens. VII. 309. quomodo cu-

randa. VII. 315. seq. fert drastica, moschum, campho-

ram, larga dosi. VII. 316. submersionem in aquam fri-

gidam, diurnam optime fert. Exempl. VII. 317. seq.

sponte a natura sanatur per Varices. Exempl. per hæmor-

rhoides. VII. 319. per diuturniorem dysenteriam. VII.

320. per hydropem supervenientem, quomodo? VII. 320.

321. per hæmorrhagiam narium magnam. VII. 321. seq.

per febres tertianas, quartanasve supervenientes. VII.

322.

aliquando sanatur salivatione mercuriali, per turbith mi-

nerale &c. Exempl. VII. 321.

absque melancholia prægressa, & ab aliis causis ex tur-

bato sensorio communi oriri potest. VII. 323.

post phrenitidem quomodo fiat. V. 302. VII. 323. curatur

per analeptica. VII. 328. sæpe est incurabilis. V. 303.

post transfusionem sanguinis, seculo elapso fuetam. VII.

323.

ab ira frequenter recurrente, difficillime sæpe curatu. Ex-

empla. VII. 323. 324. curatur analepticis, roborantibus

diu continuatis. VII. 328.

ab hysterica passione. VII. 325. quibus curatur. VII. 326.

327.

innumera deliriorum varietate ludit, prout hæc illave sen-

forii communis pars afficitur, cur? VII. 326. Exempl.

Carmina in paroxysmo recitantis. ibid.

etiam a levioribus causis oritur. VII. 326.

qui semel laboravit, facillime recidivam patitur. VII. 324.

326.

frequens post febres intermittentes, diurnas nempe &

maxime quartanas. VII. 327. Curatio. VII. 328. ana-

lepticis & theriaca.

a plethora orta facile distinguitur a reliquis speciebus per

signa plethoræ. VII. 329. Curatio. VII. 330. seq.

post hæmorrhoides suppressas. VII. 329. Curatio. ibid.

Ma-

Mania post menstrua suppressa. VII. 329. Curatio. ibid. seq.
post lochia suppressa. V. 304. seq. VII. 529. Curatio. VII.
330.

fervidissima æstate, & post usum nimium vini generosi orta,
quomodo curatur. VII. 332. Exempl. VII. 332.

quando venæ sectionem ut & arteriotomen ferat. VII. 330.
seq.

venæ sectionibus repetitis sic tractata, ut fatuitas imme-
dicabilis successerit. IV. 449. VII. 327. 328.

quando frigidissima capiti adplicata, ut & balnea frigida
ferat. Exempl. VII. 317. seq. 331. 332.

quando Opium ferat? & qua dosi porrigi queat? VII. 332.

Manus lotricura albæ & quasi emortuæ, fiunt a maceratione
in saponis lixivio. III. 142.

Marasmus senilis quid? I. 71. 310. 311. unde? VIII. 309. non
de senili, sed de omni marasmo hic loquitur.

seu marcor membri cujusdam, unde? II. 435.

Marasmus. VII. 518.

Martialia frigidam & lentam pituitam Cachecticorum permu-
tant in bonum sanguinem, sed adsit adhuc integritas
viscerum. VII. 535.

in forma solida porrecta, ut & forma liquida quando no-
cent. VII. 536

quando soluta & quando in substantia adhibenda. VII. 538.

in acidis vegetabilibus soluta optimum præbent roborans.

I. 59. 314. efficax & mite præbent anthelminticum. IX.
556.

si adhibentur, cavendum a salibus alcalinis & saponibus
ex sale alcalino & oleo unitis, cur? VII. 536.

requirunt victum ex sua natura in acidum vergentem. VII.
536. ut motus corporis cum illis societur. VII. 536. seq.

Martis limatura ad drachmam pro dosi porrecta anthelmintica
esse potest, cur? IX. 545.

limatura infundi potest cum hydromelite & Cortice Cina-
momi, & hæc solutio porrigatur rachiticis. XI. 425.

vitriolum securum est anthelminticum, qua dosi, & quo-
modo porrigendum. IX. 555. seq.

Marum est emmenagogum. IX. 84.

Materiei motæ signa sunt pulsus inæqualis, debilisque, nau-
sea, tenesmusve, anxietas, febricula &c. VII. 257. seq.

Maturatio quomodo fiat. III. 115. promovenda. III. 120.

Meconium quid? IX. 430.

unde? IX. 430.

ab aeris accessu & mora in intestinis acre fit, cur? IX.

431. seq.

Meconium retentum qualia parit mala. IX. 432.

tormina facit, cur? IX. 433. oriuntur & a bile post expulsum meconium IX. 432.

retentum mortem infantibus inducit, cur? IX. 433.

quibus noscitur arte indigere ut expellatur, & quibus tunc utendum. IX. 434 seq. quibus noscitur expulsum esse de corpore infantis. IX. 435.

si induratum factum, eluitur fero lactis cum melle, tam per os porrecto, quam per clyisma adplicato. IX. 436. acre redditum usum olei poscit. IX. 437.

Mediastini inflammati signa cum pleuritide fere conveniunt, si dolorem lateris exceperis. VI. 124. seq. præcipua quæ? VI. 126.

inflammatio frequentius accidit, quam creditur. VI. 125.

magis habet periculum, quam pleuritis. VI. 126. curatur ut pleuritis. VI. 49. seq. 126.

suppuratio si facta, quomodo puri exitus conciliandus. VI. 127. VII. 570.

a puris acrimonia, facta corrosio, paracanthasin, Empyemati alias utilem, minime fert, cur? VII. 577.

Medicamenta flatulenta quæ? IV. 410.

Medicina optima fundamenta quæ sint. I. 10.

Medicus verus quis? I. 22. seq. 304.

æque magnus, qui incurabilem morbum distinguere potest, quam qui sanabilem tollere valet. I. 304. IV. 647.

amicus cur extraneo utilior? IV. 184.

Meditatio summa gravat caput, & molestam in capite tensionem producit. VI. 429.

summa in unum objectum catalepticis facit similes eruditos. Exempla. VI. 510. 511. profunda, diuque protracta, catalepsin veram efficere potest. Exempl. VI. 511.

profunda ad podagram disponit. VIII. 474. fecit epilepsiam VII. 137.

Medulla ossium adeo blanda, dum corrumpitur, acerrima fit. I. 209.

boum comesa in ventriculis debilibus in rancidam corruptelam abit. I. 184. 209.

est oleum, magnum habens usum, qualem? III. 471.

quomodo ossa intrat. III. 479.

ad ossium cohesionem confert. III. 479. 480.

habet arterias, venas, vasa lymphatica & nervos. II. 320. seq. 481. seq.

corrupta pessimos morbos creat. III. 484. 485. seq.

a contusione, integro manente osse, eadem experitur mala ac cerebrum. II. 320.

Medulla ossium a contusione valida, ut & a fractura læditur. III.

488. putrescens facit mala vix sanabilia, quæ? II. 321.
corrupta per operationem ex ossibus eliminatur, quomodo?

Exempl. III. 498.

Medullæ spinalis vulnere prognos. I. 408. 409.

Mel levi stimulo alvum solvit, simulque primas vias lubricat.
V. 599.

saponacea virtute omnem lentorem dividit. V. 648.

inter anthelmintica numeratur, cur? IX. 540. 541. improprie est factum. IX. 542. 543.

combustum, in carbone suo ferrum habet. VII. 83.

Melancholia quid? VII. 211.

a causa physica & morali oritur. VII. 214. 281. vide Bilis atra.

frequenter autumnno contingit post æstates fervidissimas.
VII. 227.

Melancholia primi gradus est, ubi universalis humor per vasa circumductus depravatur cacochymia atrabilaria. VII. 231.

ex quibus noscitur. VII. 232.

unde veniat. VII. 239. 240.

qualem habet prognosin. VII. 241.

quomodo curatur VII. 241. seq.

pulsus lentus habet, & frigus majus, quam in reliquis gradibus. VII. 459.

itinera maxima proficua. VII. 242. 299.

verno tempore felicius curatur, cur? VII. 244.

a largo usu Cucumerum levatur. VII. 246

Melancholia secundi gradus est, ubi illud crassamentum atrabilarium sanguinis ad viscera abdominalia jam depositum hæret. VII. 231. 247.

quibus cognoscitur, & quomodo fiant symptomata. VII. 250. seq.

qualem habet prognosin. VII. 254.

quibus curatur. VII. 257.

quibus cautelis curatur. VII. 254. seq.

purgantia fortiora non fert, cur? VII. 255 297.

cura fausta futura erit, si fæces nigricantes excernantur, symptomata leventur, vires consent vel augeantur. VII. 259.

Melancholia tertii gradus est, ubi materies atrabilaria, quæ diu visceribus impacta hæserat, a quacumque demum causa solvi incipit, & circulantibus humoribus denuo permisceri. VII. 231. 259. seq.

Melancholia tertii gradus si nondum humoribus admixta, attamen acris facta, quomodo eliminanda. VII. 262. seq. si humoribus a quacunque causa admixta deprehenditur materies atrabilaria, quid efficiat. VII. 267. seq.

& cum sit aut acerrime acida, aut summe alcalina, quomodo tractanda. VII. 269. 7. I. 144 201. seq.

functiones abdominalium viscerum integre delet; alvus est strictissima. Exempl. VII. 261.

efficit febres immanes, brevi omnia putrefacientes. VII. 459.

Melancholia id cum scorbuto commune habet, quod vasa erodat, sicque ecchymoses faciat, imo & sæpe validas hæmorrhagias. VII. 234.

inveterata laborantes solum adhuc circuitum humorum per vasa majora habent. cum pulsu tardo, frigore totius fere corporis: vix comedunt, vix bibunt, sed stupidi jacent; nullis amplius turbantur curis, cum antea mœsti & anxii sinistra quævis metuebant. Exempl. VI. 425.

quandoque alios morbos præexistentes tollit vel minuit. Exempl. hydropis a melancholia superveniente curati. VII. 235.

Melancholiæ causæ evidentes quales. VII. 282. 283. seq.

diu durantis effectus maxime mirabiles quales. VII. 288.

profuit scabies fœda superveniens, aliquando elephantiasin æmulans, cur? VII. 292.

venæ sectio non semper conducit, cur? VII. 296.

purgantia, vomitoria, exæstuantia &c. non conducunt. VII. 255. seq. 297.

in genere curantur, si bilis atra curatur. VII. 308.

Melancholiæ curandæ.

prima indicatio est liquida cerebri & nervorum zugere, excitare, & in ordinem redigere, quod fit:

1) avertendo mentem ab objecto consueto ad alia priori contraria, per itinera. VII. 242. 298.

2) inducendo caute alium animi adfectum, priori oppositum. Exempl. VII. 300.

3) inserviando falsæ imaginationi. Exempla. VI. 300. seq.

4) aut sæpe magna vi ei repugnando. VII. 302.

secunda indicatio est, obstructions, vel causam vel effectum falsæ imaginationis referando, emolliendo, incindendo &c. VII. 303.

tertia indicatio est, symptomata leniendo, furores per venæ sectionem; molestos flatus per carminantia aquosa; anxietates & pervigilium per Emulsa papaverina aut per Opium. VII. 305.

Melancholia curandæ quarta indicatio est, exhibendo exhilarantia & roborantia. VII. 307.

Meliceris unde? I. 179. III. 367. Exempl. III. 367.

Membranas corporis humani tensas læsas quæ sequuntur mala. I. 390. seq.

Memoria deperdita a magno aeris calore. I. 15.

vacillans in literatis, ingruente senio, certum fere semper apoplexiæ secuturæ præfagium. VI. 471. Exempl. VII. 471.

læsa post lapsum in apoplectico curata fuit setaceo. Exempl. VI. 478.

Mens quid? I. 7.

Menstrua quando primitus apparere solent. IX. 3. cessare solent. IX. 3.

deficientia steriles fœminas facere solent IX. 3. 28.

bis in mense, aut tertia septimana contingentia fœcunditatem non minuunt, modo constans maneat hæc periodus. IX. 2.

æstate solum comparentia. IX. 3. } semper pedes habent
semel in anno comparentia. IX. 3. } œdematosos.

octiduo post nativitatem fluentia. Exempl. IX. 4. Virgo hæc nupta fuit decimo nono ætatis anno, & varias proles in lucem edidit.

in India Orientali ante nonum ætatis annum contingere fuescunt: Nono enim anno jam ibi pariunt mulieres. IX. 4.

octogesimo, ut & centesimo sexto anno fluentia. Exempl. IX. 4.

deficientia. Exempla. IX. 9. seq.

ex cavo uteri, & præcipue ex fundo ejus naturaliter fluunt. Exempla. IX. 5. seq.

quandoque ex vagina uteri fluunt, ut in gravidis. IX. 6.

Vena tunc secanda, cur? IX. 167.

in Lapponibus parce fluunt. IX. 3. 10.

fluere creduntur ob plethorum universalem. IX. 8. seq.

periodice redeuntia quomodo explicata fuerunt. IX. 13.

non a plethora universali fluunt secundum Simson. Insigniter enim subinde crescunt puellæ menstrua habentes: A venæ sectione fluxus deberet retardari. IX. 14. seq.

Menstrua secundum Simson & fluunt ideo, quia uterus incrementi sui apicem attingit & crescere desinit. IX. 17.

secundum Simson a plethora uteri particulari oriuntur. IX. 18. sed ex hoc præsupposito non elucescit periodica menstrui fluxus causa. IX. 18.

Menstrua secundum Astruc a plethora uteri particulari, & quidem ex uteri venis, per quasdam appendices venosas, quas cœcales vocavit, fluunt. IX. 19. Sed Anatomia repugnant hæc appendices.

Swietenium nondum a priori explicari possunt, quia multa adhuc nos latent, quæ circa generationem fiunt. Ex effectu ideo dijudicanda. IX. 20. seq. Exemplis ex animalibus illustratur hæc opinio. IX. 21.

Menstrua non a plethora universali, nec a plethora particulari explicari possunt. IX. 29.

non ab Oestro venereo excitantur, & periodice fluunt. IX. 21. seq. Dubia vide IX. 22. seq.

sunt fecunditatis signum, quomodo? IX. 22.

inserviunt faciliori conceptioni. IX. 22. 29.

an quantitate determinari possint. IX. 25. Veterum opinio.

IX. 26. Recentiorum sententia. IX. 27. secundum de Haen ad tres aut decem uncias taxatur, quibus administrulis. IX. 27.

nonnisi fœminis fluunt, & certæ simiarum speciei. IX. 29.

non habentes fere semper steriles fuerunt. IX. 30. interdum fecundæ fuerunt. Cur & unde? IX. 29. 30. ut lactantes quomodo fecundæ fieri possunt. IX. 30.

Menstrua proditura quibus signis noscitur. II. 27. IX. 31. 47. comitatur uteri oris & uteri ipsius major contractio. IX. 46.

antecedunt capitis concussiones & aurium sonitus. VI. 459. capitis dolor, tensiones in nucha, vertigines &c. statim cessantes dum menses rite fluunt. VI. 510.

ex pulsu dignosci possunt, qualis sit. IX. 44. Exempl. IX. 45.

præcedebat, biduo ante, tumor in occipite, ovi gallinaei magnitudine, evanescens simulac fluerent. Exempl. VI. 510. IX. 46.

comitatur ardor juxta spinam dorsi, quid sibi velit. VI. 459. horrores, lassitudines, gravitates capitis. VI. 459.

Menstrua intra tres quatuorve dies absolvuntur. IX. 31.

interrupta eadem habent symptomata ac proditura. IX. 31. sanguinem sanum fundunt in sanis. Superstitiosæ nugæ oblivioni tradantur. IX. 32.

retenta quæ sequantur mala, & cur? IX. 33. seq. ab orificio uteri præter naturam occluso. Exempl. IX. 35. a terrore. Exempl. mirum. IX. 41. seq.

per oculos prodeuntia. Exempl. IX. 47. seq.

per oculos & aures exeuntia. Exempl. IX. 48.

per nares exeuntia frequenter occurrunt. IX. 48.

Men-

Menstrua per gingivas. Exempl. IX. 48.

per pulmones periculosius. IX. 48. 49.

per œsophagum exeuntia. Exempl. IX. 49. seq.

ex vasis mesentericis per alvum IX. 50.

ex vasis hæmorrhoidalibus. IX. 50. seq.

per vesicam. IX. 51. NB. Sanguis excernitur profunde fuscus (instar Coffee).

ex mamminis prodeuntia. IX. 51. seq.

ex digito & pollice pedis prodeuntia. Exempl. IX. 52.

ex ulcere pedis manantia. Exempl. IX. 53.

e variis corporis locis. Exempl. IX. 54.

ex omnibus corporis partibus profluentia. Exempl. IX. 54. seq.

prima vice erumpenda promoventur melius a natura, quam a Medico. IX. 60. 72. Exempl. IX. 72. seq. juncta esse possunt cum alio morbo. Exempl. ubi latentes variolæ paria symptomata fecerunt. IX. 60. quibus signis dignoscuntur. IX. 61.

ab electricitate copiosiora fluunt. IX. 86.

post puerperium copiosiora unde? IX. 87.

Menstrua suppressa secuta fuit mira catalepsis. VI. 503. 509. seq. interdum epilepsia sequi solet. VII. 149.

imo & parcius fluentia, si vertigo jungitur, sequi potest paralytis. VII. 43.

accusata, & facies est bene colorata, semper suspicionem movent. IX. 176.

capitis vasa turgere faciunt. VI. 459.

recenter, quomodo curentur. VI. 517.

secundum causas revocanda, quæ variæ esse possunt. IX. 61.

a mucosa lenta sanguinis cacoehymia, quibus noscuntur & curantur. VII. 193.

a nimia rigiditate orificiorum vasculorum uteri extremorum, qualia juncta habeant symptomata, & cur per balnea, vapores &c. præcipue vero per conjugium curanda. III. 418. VII. 193. IX. 85. 88. seq.

a plethora sola curantur venæ sectione. VII. 194.

ab orificio uteri clauso. Exempl. IX. 62. seq. quid faciendum. IX. 64. 65. seq.

ab oris uteri perverso situ. IX. 66.

a concretionem pudendorum. IX. 67. seq.

a membrana vaginæ cavum in duas partes dividente. Exempl. IX. 69.

ab hymene in densam membranam degenerato. IX. 68. Exempl. IX. 69. seq.

Menstrua suppressa a membrana in loco altiori vaginæ reperta.

Exempl. IX. 68.

a vagina præter naturam coarctata. Exempl. Chirurghi ope curatum. IX. 70. 71. Exemplum per graviditatem sponte curatum. IX. 71. 72.

morbose non statim Emmenagogis revocanda, cur? IX. 72. seq. Exempl. IX. 72. seq.

Emmenagoga supponunt sanguinem copiosiore. In Chlorosi vero deficit sanguis, hinc in Chlorosi non de Emmenagogis cogitandum. IX. 73.

in sanguine stagnante in vasis uteri, aut a vasorum resistentia, aut a binis causis simul, quomodo tractanda. VI. 517. IX. 73. seq.

fotu & frictione reserantur, cur? IX. 74.

balneo & frictione pedum revocantur, cur? IX. 74.

fotu vaginæ & ligatura arteriæ cruralis renovata. Exempl. IX. 75.

levantur hirudinibus ano admotis. IX. 51.

quando venæ sectionem requirant. IX. 77. Cur & quomodo hæc profit. VII. 194. IX. 80. in pede instituenda, cur? IX. 78. seq.

si ob angustiam venarum, per venæ sectionem revocari nequeunt: scarificationibus revocanda. IX. 78.

per purgantia revocantur, quando & per qualia? IX. 80. seq.

per Emmenagoga revocantur, quando & per qualia? (colocynthidem) IX. 82. seq. quali cautela? IX. 84.

revocantur per matrimonium ubi? III. 419. VII. 193. IX.

87. emolliendo vasa uterina nimis stricta. VII. 193. IX.

88. seq. per roborantia, chalybeata, qua cum cautela, IX. 90. seq.

quando martialia ferunt, & quando nocent? IX. 90. 91.

in morbis acutis quibus revocanda? IV. 548.

Menstrua cessantia ad scirrhus aut augendos aut producendos occasionem præbent. III. 381.

Mercurialia in scorbuto quando profunt nocentve. VII. 491.

corporibus obesis optime profunt. VIII. 613.

ad curandam luem veneream adhibita, in corporibus scorbuticis, levissima dosi porrecta, ingentes turbas excitare solent. VII. 492.

Mercurii vivi historia. I. 332. seq.

Mercurii usus a Græcis proscriptus fuit. I. 331. seq. XI. 252.

ab Arabibus primum inductus est. I. 332. XI. 252. 234.

pededentim ad luem veneream curandam invaluit. I. 332. XI. 252.

Mercurii usus ob Agyrtarum imprudentiam iterum derelictus.

XI. 235. seq.

externus in lue a Nicolao Massa restitutus. XI. 236.

internus a Mathiolo tentatus, cum mercurio præcipitato rubro. XI. 252.

per vapores, aut per suffimigia tentatus, per Cinnabarin igni injectam. XI. 236. seq. vide Cinnabaris. Ore & naribus exceptus qualia mala paravit? VII. 10.

repetitus salivationem minime procreavit, luem vero curavit. XI. 246.

Mercurii actio mirabilis adscribitur summæ ejus divisibilitati, ejusque ponderi. XI. 247. quod in dubium vocatur, quibus? XI. 248. seq.

modus operandi in corpus humanum. I. 332. seq. VIII. 612. XI. 244.

vis consistit in eo, quod omnes corporis humores solvat, eosque specie aquæ putridæ per salivationis vias ejiciat. III. 26.

Mercurii vis ab aqua pura nullo modo solvitur. IX. 552.

in aqua pura decocta vermes necat, nec corpori nocet. IX. 553.

in aqua decocta varia mala fecit. Exempl. IX. 552. NB. Aqua non erat pura, sed alienis imbuta partibus.

in ulcera ante salivationem. XI. 274.

Mercurii præparata Chemica ob Agyrtas, qui eis abutebantur, odiosa facta. XI. 254. 255.

ab Astruc proscribuntur, ob spicula, quæ possident, salia. XI. 255. in Turbith minerali nulla reperiuntur spicula salina. XI. 255. 256. quod naribus attractum omnes argenti vivi effectus edidit, sed cæcitatem curavit, visumque acutiorem reddidit, quam fuerat ante. Exempl. I. 336.

ab Astruc repudiantur, tanquam parum efficacia, quod refutatur. XI. 256.

tutius salivationem efficiunt, & securius agunt, quam inunctio. XI. 258. 262.

Mercurii sublimati, exterius adplicati, vis noxia. Exempl. XI. 212.

minima admodum diluta copia pulcherrima præstat in morbis curandis. VII. 84.

in aqua soluti usus in ulcere annoso primum a Swietenio suusus, quali dosi? & quo cum effectu? Exempl. XI. 296. seq.

in aqua soluti usus etiam primario a Swietenio suusus in lue venerea. XI. 296. porrigebat granum dimidium intra nyct hæmeron.

Mercurii sublimati in spiritu frumenti soluti usus, referente Dn. Sanches, extendebatur ad dosin grani unius, intra nyct-hæmeron. XI. 298.

in spiritu frumenti soluti usus in lue inveterata a Swietenio tantum suadebatur, ut intra nyct-hæmeron mercurii granum unum consumeretur, in lue vero recenti granum dimidium quotidie porrectum curationem ut plurimum absolvit. XI. 304.

granum unum solvatur in spiritus frumenti unciiis duabus, hujus uncia dimidia quotidie bis porrecta Swietenius sustulit luem absque salivatione. XI. 307.

grana sedecim in unciiis quatuordecim spiritus frumenti soluta, & ad unciam dimidiam bis de die porrecta, salivationem excitarunt. XI. 307.

usum internum quales ferre nequeunt? XI. 309. secundare oportet regimen, quale? XI. 301.

Mercurii vivi usus per inunctionem prævaluit præ suffimigiis mercurialibus &c. XI. 237.

internus ad volvulum susceptus, quomodo secure fit? Exempl. VI. 288. seq.

internus ante aliquot annos in Anglia & Scotia, panaceæ adinstar quotidie per tres septimanas continuas moris erat, sed mercurius nocuit sensim. VI. 288.

internus per pilulas Barbarossæ, quales? XI. 253. conveniunt cum his pilulæ Belloste. XI. 254.

Mercurii vivi inunctione, dosis mercurii, corpus revera ingressi, determinari ideo nequit, quia & aer, ægros ambiens, particulis mercurialibus repletus esse potest, quæ solæ, absque inunctione, salivationem producere possunt. Exempl. XI. 259. 261.

inunctio, per ministros facta, anceps est, cur? XI. 260. seq.

inunctione tractandi ne plures in uno eodemque conclavi jaceant, cur? XI. 259. seq. nec alios ægros in eodem conclavi adesse oportet, cur? Exempl. XI. 261.

inuncta magna quantitas semper nocuit. XI. 263. 264. ab humoribus corporis iterum separatur, ad alia corporis loca deponitur, & novas facit molestias. Exempl. VII. 131. XI. 264.

inunctio a Swietenio nunquam adhibita. XI. 266. vide Salivatio mercurialis.

Mesenterii nervi, vulnere discissi, gravissima symptomata, imo mortem producunt. II. 284.

scirrhi. Exempl. III. 373.

Mesenterii vulnera intra tres dies lethalia (ob nervos læsos).
l. 426. ll. 289.

Metastasis in peripneumonia quando bona. V. 559. 567. futura.
V. 562. versus crura. V. 564. versus aures. V. 565.
versus hepar. V. 566.

Metus effectus. l. 306. ll. 70. IV. 244. VI. 436. pejor in debilibus. VI. 437.

epilepsiæ causa frequens. VII. 139. seq.

subitaneus morbos hepatis efficere potest, cur? VI. 144. seq.

per iram discutitur. l. 237.

Mezeræi baccharum noxia facultas unde? ll. 23.

Miasma febrile epidemicum bifariam distinguendum, quatenus
liquida corporum vel increstat vel dissolvit. V. 16.

Mictio noctu copiosa alvum parcam indicat. IV. 58.

Mictus cœnventus a ventione nimia aut rudiori. l. 232. 344. VI.
363.

ab equitatione diuturna, cum vitæ periculo. Exempl. VI.
364.

a contusione lumborum. ll. 327.

resuscitatur a vestibis arctius constrictis. l. 270.

inter alia pessima symptomata, cum ardore intolerabili ab
inspirato halitu arsenici ortus. Exempl. VI. 365.

in febribus ardentibus lethalis, cur? V. 117. seq.

excernit sanguinem profunde fuscum (instar Caffee). IX.
51.

in variolis periculosissimus, cur? IV. 122. V. 16. 117.

X. 148. tentandus per lac ebutyratum, aut oleum vi-
trioli magna quantitate datum. Exempl. X. 208.

calculum renulem præsentem indicat, quali cum condi-
tione? X. 441. grumofus sit sanguis.

ex sola plethora quibus nascitur? X. 441.

periodice recurrens minus salutaris. X. 441.

a rudi vel ventione vel equitatione ortus, sanguinem neuti-
quam grumofum subsidentem ostendit, unde? X. 443.
Curatio ibidem.

a ruptura vasorum in renibus cum dolore junctus. Exempl.
X. 443. 444. quomodo tractandus? X. 444.

instar fili majoris ductilis, longitudine 825 ulnarum, ex
urethra exprimebatur, unde? Exempl. X. 444. seq.

Miliaris febris. vide Purpura.

Mæror phrenitidem facere potest. V. 284. 285.

atram bilem, imo & scirrhus producere valet. ll. 382. V.
285.

Mola quid sit, fabulæ. IX. 328. seq.

Mola

Mola quid sit revera. IX. 328. 329. 332. Exemplum Denys. IX. 332. seq.

unde oriatur secundum Veteres. IX. 329. seq.

quibus noscitur secundum Hippocratem. IX. 329.

varios in utero ipso aut ejus substantia natos tumores promolis habuerunt. IX. 329.

adesse & dicitur, ubi abortus factus, cur? IX. 330.

non nascitur ex corrupto semine. IX. 331.

distinguitur a falso seu spurio conceptu, secundum Mauriceau, quomodo? IX. 331.

quid sit secundum Noortwyk. IX. 332. est conceptus naturalis compressus.

cur non semper in illa inveniatur Embryo. IX. 333.

cum suis signis diagnosticis cum vera imprægnatione coincidit. IX. 334.

& est Sarcoma uteri. IX. 335. sed minus proprie. IX. 338. 339.

& ex relicta placenta post abortum oriri potest. IX. 336.

ex sanguinis grumo, in utero retento, comprimi potest. IX. 332. 336.

minime est monstrum &c. IX. 328. 337.

qualis ex concubitu, qualis absque eo nasci poterit. IX. 337. 338.

& Virgines, & Viduæ & maritatæ molas gerere possunt. IX. 337.

& a Vetula excerni potest. IX. 338.

generatur & ubi menstrua cessare incipiunt. IX. 338.

minus proprie vocatur, dum uteri aut vicinarum partium mira degeneratio tumores magnos produxerat. Exempl.

IX. 338. 339. dum Sarcoma inventum fuit. Exempl. IX. 339. dum uterus scirrhusus. IX. 339.

Momma Brunsvicensis acido temperando omnibus palmam præripit. I. 146. VII. 530. glutinosum solvit, & viscera roborat. I. 170. datur in paralyfi. VII. 86. in rachitide. XI. 410.

Morbi ætatum. I. 120.

externi cum internis maximam similitudinem habent. Probatum Exemplo. III. 547.

historias scribendi ordo qualis. I. 26. seq.

motuum nimiorum. I. 214. ad 241.

fibræ solidæ simplicis. I. 31. debilis & laxæ. I. 35. seq. rigidæ & elasticæ. I. 68. seq.

vasorum minimorum & majorum. I. 79.

viscerum debillium & laxorum. I. 84. fortium & rigidorum. I. 102.

Morbi spontanei ex acido humore. I. 129. a glutinoso. I. 153.
ex alcalino. I. 181.

ex defectu circulationis & plethora. I. 242.

compositi simplicissimi. I. 255.

Mrbilli quid? III. 178. IV. 661.

quando & quomodo erumpunt. IV. 131. 661.

quando evanescunt, & quid illo tempore contingat. IV. 662.

qualem exitum habent. IV. 131.

ad erysipelas proxime accedunt. III. 178.

livescentes, imo nigrescentes quibus ilico tractandi. IV. 656.

Morbilorum contagium frequenter epilepsiam efficit. VII. 146.

Morbillosa febris ante eruptionem distinguitur a variolosa, quod adsit tussicula, capitis major gravedo, somnolentia, atque oculi lacrymentur. IV. 661. seq. 131.

Mors naturalis cur & quomodo accadat. I. 120. 310. IV. 327. seq.

futura quibus noscitur. IV. 91.

vera a syncope distinguenda quomodo? IX. 257. seq. interdum dubia. In Regno Siculo statutum est, cadavera ne sepeliantur, antequam horæ 48 post mortem elapsæ fuerunt. IX. 258.

a plethora quomodo contingere possit. I. 151.

subita, sine ullis signis prægressis, neque post mortem in cadavere inventis, a paralyti cordis orta fuit, præsertim cum animi adfectus validissimi præcesserint. Exempl. VII. 59. seq. 68.

Mortem in febribus acutis die sexto, septimo aut undecimo eveniri quibus noscitur. V. 106.

Mortis causa frequentissima in acutis est obstructio errore loci. I. 286.

Moschi audax & repetita dosis ad scrupulum dimidium in puella octenni epilepsiam idiopathicam sustulit. VII. 177.

usus in morbis malignis. VII. 408. in hydrophobia. VII. 408.

dosis ad gr. xvi. vel scrupulum unum profuit quandoque in Mania Exempl. VII. 316.

Moschia non est antiquus Moschion, sed junior hoc ultimo. Collectionem gynæciorum scripsit, quam primus edidit Caspar Wolffius, dein Caspar Bauhinus, & ultimo auctiorem Israel Spacchius. 1597. IX. 9.

Motus corporis per equitationem, vectionem in navi, curru, ambulationem, cursum, exercitia corporis quomodo & quando prosint debilibus. I. 55. seq.

Morue

- Motus corporis* quid efficiat in corpore humano. VIII. 604.
 quibus cautelis in cachecticis instituendus. VII. 536. VIII.
 356.
 nimius acutas & lethales febres excitare potest. IV. 66.
 194. podagræ paroxysmum accelerat. VIII. 496. in aeris
 summo æstu factus, febres omnium pessimas facit. IV.
 67. quibus hæc febres curentur. IV. 195. 202.
 validus gravidis nocet. IX. 173. seq.
Motus morborum deficientes. I. 242. seq. nimii. I. 214. seq.
 peristalticus quid? & quomodo fiat. II. 377.
Moxa quid? & quomodo operetur. II. 43. VIII. 622. VII. 198.
 XI. 503. seq.
 in rheumatismo non sufficit. XI. 503.
Mucus quid? IV. 607. hujus sedes & usus. IV. 363. 607.
 narium ex limpidissimo humore stagnando nascitur. I. 283.
Mumma Brunsvicensis ter de die ad unciam unam porrigi po-
 terit infantibus rachiticis. XI. 410.
Musculi non moventur ab influxu sanguinis arteriosi, sed tan-
 tum per illum sic disponuntur, ut accedente liquidi ner-
 vei influxu per nervos moveri possint. IV. 441. proba-
 tur. VII. 36.
 omnes, qui in nobis diu quieverunt, si subito moventur,
 convelluntur: probatur exemplo per terrorem experge-
 factorum dormientium. VII. 73.
Musculari motui nocere possunt adstringentia, licet cohæsi-
 onem partium augeant. Exempl. VII. 51.
Mutatio in morbis subita periculosa. I. 95.
Myrrha potentissime resistit putredini. VIII. 150.
Mytulorum venenatorum comesus præter anxietatem etiam ex-
 anthemata cutis efficit, quibusque omnia hæc mala tol-
 luntur. IV. 650.

N.

- Navi* materni. Exempl. VII. 126. seq.
Narcotica quid? I. 526. alvum adstringunt. IV. 641. X. 181.
 in inflammationibus exhibita quomodo gangrænam faciunt.
 III. 71.
 quando convenient in diarrhœa & dysenteria. IV. 641.
 ante amputationem adhibita magni sunt usus. III. 322.
 in quali epilepsiæ causa primario indicentur. VII. 190.
Nares inter & hypochondria magnum est commercium. V. 83.
Narium in febribus siccitas notat sanguinem liquidis orbatum
 esse. IV. 252. V. 58.

Narium

Narium pruritus, in ardentibus hæmorrhagiam criticam nuntiatur, quando? Exempl. V. 82. a vermibus quomodo? IX. 423. non semper a vermibus, licet multa vermium signa iuncta fuerint. Exempl. IX. 536.

pinnae compressæ incipientem paralytin illorum musculorum faciei indicant, a quibus narium pinnae diducuntur. Exempl. VI. 472. seq.

Cancer minimus oleo vitrioli simul & semel erosus & curatus. Exempl. III. 431. 432.

Nasus mordicus ablatus & iterum curatus. Exempl. I. 497.

Natatio est verum balneum, quibus conveniat? VII. 95.

Natatione, dum quis a laboribus sudans, in aqua frigida utitur, & corpus immergit, Hepatitidem & icterum peracutissimam exin acquirere potest. VI. 143.

Natura quid? I. 5. Helmontio quomodo vocata? IV. 42.

Nausea quid? IV. 359.

unde? IV. 361. VII. 146. IX. 520.

Nausea matutina crapulae deditorum unde? I. 159. 160.

gravidarum quid? non semper a plethora. IX. 115. seq. cum sapore amaricante putrido, unde? I. 194.

quid efficiat. IV. 368.

quibus sistitur. IV. 369.

quæ incurabilis. IV. 378.

interdum illico sequitur famem acerrimam, a vermibus motis. IX. 528.

febri ardenti ab initio jungitur, cur? V. 63.

Nephritis calculosa omnia fere symptomata paria habet cum inflammatoria. VI. 369. seq.

vomitum, morbi symptomata, optime fert, imo aquæ tepidæ mellitæ repetita ingestione promovetur. VI. 379.

sæpius comitatur stupore cruris vicini quam inflammatoria. VI. 358.

hisdem curatur remediis ac inflammatoria. VI. 380. seq. 398. seq.

diuretica acriora non fert, cur? VI. 381.

Nephritis inflammatoria incipiens nascitur ex dolore ardente inflammatorio loci, ubi renes siti sunt, & urinæ difficultate. VI. 360.

aucta quibus nascitur. VI. 360. 368. seq.

unde? VI. 360.

infinitas causas habere potest, vermes, pilos &c. Exempl. omnium tamen est ferme eadem curatio. VI. 397. seq.

summa quæ pariat mala. VI. 368.

distinguenda ab aliis malis magna cautela opus habet, cur? VI. 370. seq.

Nephritis inflammatoria sanatur bonitate naturæ & morbi, quomodo? VI. 372. resolutione. VI. 373. 50. seq. urinæ crassæ, fuscæ, potum Cassiæ dilutiorem referentis excretionem, licet non subsidat &c. VI. 374. hæmorrhoidibus initio morbi large fluentibus. VI. 375.

gravior quomodo sanatur VI. 376 summopere caveatur a suppuratione, cur? VI. 376. frequenter contingit in rene sinistro, cur? VI. 377. clysmata proficua. ibid. lecti calorem minime fert, cur? VI. 378. si dolores aut convulsionem urgent, præmissa venæ sectione, optime & tuto oplatis medetur. VI. 379.

vomitum, morbi symptoma, non fert absque damno. VI. 379. seq.

in suppurationem abeuns quibus noscitur. VI. 381. seq. vide *Renes*.

in scirrhum abit, efficiens paralyin vel claudicationem cruris suppositi. Malum immedicabile &c. VI. 392.

in calculum renum terminatur, si materies inflammatoria non resolvitur. Exempl. VI. 394.

Nephrotomia minime tentanda, nisi abcessus natus monstraverit viam. X. 497.

Nervi quid? I. 379 482. seq.

non videntur conici, adinstar arteriarum, sed æquabilis ubique sunt crassitie. VI. 48. seq.

ramificationes suas edunt, quomodo? I. 380. VII. 538.

& in sua origine ex medulla cerebri sunt exilissimi. VII. 48.

contractilitatem unde hauriant. I. 485.

pervii sunt. Hoc quidem ad sensus demonstrari nequit, ab effectu vero concludi licet. I. 484. VII. 538.

in dextra parte cerebri orti, eidem lateri prospiciunt. II. 188.

varium habent usum, qualem? I. 381. seq.

majores, cum tantum sint minorum fasciculi, obstrui non possunt, cur? VII. 48.

fluidum omnem fere imaginationem tenuitate sua superat: hinc vix videtur aptum esse, ut in nervos jam delatos crassescere posset ita, ut illorum cavum obstrueret. VII. 49.

eorumque origo undique copiosis vasis sanguiferis cinguntur, cur? V. I. 52.

singuli & tunica cinguntur, vasis sanguiferis copiosis referta: hæc ultima obstrui possunt & inflammari. VII. 49.

in origine fibrillæ medullosæ ex cortice, per errorem loci, a crassiori liquido quidem obstrui possunt, sed tunc causa

causa paralyseos hæret circa nervorum primam originem in capite, nervis perviis & integris &c. VII. 49.

Nervi in origine sua distinctissimi sunt. IV. 531. VII. 34. unde id sciamus? V. 312.

minores ex majoribus non exeunt, ut rami ex truncis. IV. 576.

moveantes silere possunt in sua actione, sentientibus illibatis, & vicissim. VII. 34.

optici substantiam medullarem vas sanguineum perreptat. VI. 420.

optici non se decussant. II. 188. seq.

maiores exhibent tunicam cellulosam interpositam singulis fibris, majorem nervum constituentibus: hæc non solum inflammari, sed & extravasata lympa turgere potest. VII. 49.

tunica, quæ illum cingit, ut & cellulosa interposita, sedes plurimorum morborum videtur esse; qualium? & an curabiles? VII. 49. seq.

ab adstringentibus proxime adplicatis in actione turbantur. Probatur exemplis in lingua, oculis &c. VII. 51.

contusionem quæ sequantur. Exempla. II. 324.

dissectionem quæ sequantur symptomata. I. 379.

majoris dissectionem gangræna partis infra sitæ sequitur, cur? I. 382.

puncturas quæ succedunt phænomena. I. 482.

puncturæ quomodo optime curantur. I. 390.

puncturas vel dimidiato dissectiones quæ excipiunt symptomata. I. 384. 485. seq. cur sequatur dolor vehemens. I. 485. vicinorum nervorum irritatio. I. 488.

Nitri usus in quo consistat. IV. 276.

in malignis & acutis quibus cautelis fieri debeat. I. 204. 205.

Nitrum Veterum differt ab hodierno, & in quo? I. 326. VIII. 616. fuit Sal ammoniacus vel Soda Ægyptiorum. I. 327.

hodiernum quid sit. I. 327. purum levissime in aqua solvitur. I. 327. inflammatoriam densitatem optime resolvit. I. 327. V. 144. quali dosi in decoctis propinandum? V. 143. seq. (ad libram unam sumatur a drachma dimidia)

antimoniatum & sal polychrestus sunt salia subalcalica. III. 455.

Nixus validus qualia in corpore humano producere possit mala. V. 499. VI. 361. 362.

in parturiente calculum asperum substantiæ renum valide impexit, unde spasmus, inflammatio, ischuria, mors &c.

& toto hoc tempore lochia debite fluebant, & nulla aderat febris. Exempl. VI. 368.

Nixis validus ultimus in parturientibus, & ille in hominibus, qui onera vires exsuperantia tollere, vel & obstacula remove conantur, apoplexiam inducere potest, cur? VI 434. VIII. 37.

nephritidem, hæmoptysin, narium hæmorrhagiam &c. creare poterit, cur? V. 499. VI. 362. VIII 36 37.

in ultimis puerperii actionibus convulsiones lethales fecit, Exempl. VII 104. 105.

Nodus quid? III. 522.

Nutrices quales optimæ. IX. 429. 451.

quomodo comparatæ esse debent. IX. 451. 452.

non sint in iram pronæ, nec epilepticæ. IX. 453.

quale lac habere debent. IX. 453.

in victu a quibus abstinere debent. IX. 454.

apud Generosiores insuetis alcalescentibus non nutriendæ, cur? I. 187.

quali diætâ uti debent, dum lactantes acido laborant. I. 144. seq. 151.

a potu cerevisiæ meracioris, non spirituosæ, copiosum lac accipiunt. IX. 456.

menstruatæ, si lac cæteroquin bonum, nec sanitas turbata est, non mutantur. IX. 456.

a moderato usu veneris licitæ nullam noxam habent. IX. 457.

a concubitu licito imprægnatæ, lacti nullum damnum inferunt. Exempl. IX. 457 458.

Nutrimetorum facultas determinari nequit. I. 97.

Nutritio non pendet ab alimentis solis, sed a corpore, in quod ingeruntur. I. 98.

in sanis sit ope velocitatis circulationis. I. 40.

post evacuationes quascunque nimias plerumque difficilis. I. 37 38.

in morbis, in quibus vitalis humorum circuitus languet, cur non fiat. I. 40.

in debilibus quibus suffulcienda. I. 46. seq.

Nutrire quid dicatur? VII 498.

Nutritionis conditiones. VII. 517.

Nutritio quomodo fiat. I. 37. seq.

O.

Obesa animalia minus sanguinis habent. IV. 511.

Obesi frigus externum minus ferunt, quam macilenti. IV. 491.

Obesi

Obesi cur hebetes, obliviosi, somnolenti, & tandem apoplectici? VI. 412.

lecto diu affixi nephritidi calculosæ facile obnoxii, cur? VI. 361.

Obesitas nimia unde? VI. 410. seq.

inter causas sterilitatis fœminarum ab Hippocrate numeratur. VI. 412.

per sanguinis missiones repetitas efficitur. VII. 17.

ad apoplexiam prædisponit, cur? VI. 14. 412. 433.

febres acutas peiores reddit, quomodo? IV. 511.

in febribus soluta quibus emendatur. IV. 512.

successive tollitur, quibus? IV. 79. VII. 16. VIII. 587.

quando venæ sectionem requirit. VII. 17.

Observationes medicæ quomodo instituendæ. I. 18.

Obstructio quid? I. 255.

ex quibus causis oriatur. I. 258. seq.

triplicem habet causam proximam. I. 258. 272 seq.

non secundum regulas generales referenda, sed secundum causas. I. 303.

a visciditate quomodo referatur. Illustratur exemplo per microscopium factò. I. 316.

sit etiam errore loci. I. 286.

qualibus in vasis locum habeat. I. 291.

quid efficiat. I. 293.

a compressione vasorum non nisi ablatione causæ prementis curanda. I. 303.

ab aucta fibrarum contractione quibus noscenda & curanda. I. 304 seq. IV. 237.

a callo curatur raro, si unquam. I. 308.

a mutata figura molecularum sanguinis quomodo tractanda. I. 312.

a mole sanguinis concreta quomodo in genere tollatur. I. 315. IV. 237.

errore loci quibus factam scitur. I. 340. est causa multorum morborum malignorum. I. 339. quomodo curatur. I. 342.

Oculi a Medicis examinandi, cur? V. 41. seq. VII. 232.

si crebro moventur, ægros insanire metus est, cur? VII. 326.

in acutis si pervertuntur, vel alter alteri sit minor, pessimum est signum, cur? VII. 64. Topicum interdum est malum, non affecto cerebro & sanatur. VII. 65.

humores in sebaceam materiam conversi. Exempl. I. 177.

Oculis adstruentia applicata immedicabilem quandoque cœcitatatem fecerunt. VI. 51.

- Oculorum** canthis insidens materia vocatur Concretum lemosum.
 Copiosum istud concretum signum præbet sanguinis glutinosi. I. 477.
 colores varii quid designant in morbis. V. 41. 42. seq.
 color præsentem & abeuntem icterum designat cito, cur? VI. 226.
 nitor & splendor deperditus in morbis quid indicet. V. 42.
 in morbis constitutio præternaturalis qualis pessima. V. 43.
 pulverulentorum origo. V. 42. 311.
 rubor, post capitis contusiones, quid indicet. II. 178.
 scirrhi unde? Exempla. III. 370.
 siccitas in febribus notat sanguinem esse liquido orbatum. IV 252. V. 286.
- Oculus** ictericius, caliginosus in pleuritide quid designet. VI. 96.
- Odontalgia** a carie dentium, cur? I. 488.
- Oedema calidum** quid? III. 32. 33.
 quomodo ab Erysipelate differat. III. 33.
 vocatur & Erysipelatosum. III. 33.
 prognosis qualis? III. 34.
 tractatur ut inflammatio. III. 34.
- Oedema frigidum** quid? I. 263. II. 433.
 qualem habet sedem. I. 263. II. 433.
 a fibra debili & laxa oritur. I. 42.
 quomodo fiat. I. 88. seq. VIII. 255.
- Oedema pulmonum.** Exempl. VIII. 234. Pulmonum hydrops.
- Oedema pedum** quomodo fiat. VII. 443. 513. VIII. 126. 255.
 oritur & in diu quiescentibus. VII. 443. 517.
 in lecto recedit, & extra lectum redit, cur? VII. 443. VIII. 255.
 unius lateris, an partem ejusdem lateris læsam certo indicet. VIII. 127. negatur.
 non semper hydro is incipientis signum. VIII. 325.
 in gravidis unde? IX. 144. 145.
 scorbuticorum quibus differt ab illo hydropicorum. VIII. 325. 327.
 in febribus intermittentibus unde? V. 181. a catharticis exasperatur. V. 182. quomodo tractandum. V. 182. VIII. 319. 320. 325.
 a febre aut a frictione subito evanescens suffocationem facit. VIII. 356.
 post morbos diuturnos quomodo curatur. VIII. 326.
 fere semper comitari solet thoracis hydropem. VIII. 213.
 non semper est signum hydropis ascitis. VIII. 325.

Oedema pedum & manus unius lateris, an vitium lateris tumentis certo indicat? negitur. VII. 127.

Oedema pedum & femorum post febres rheumaticas autumnales. VIII. 466.

subito ortum miro modo levavit somnolentos, hebetes, obliviosos, ut & asthmaticos. VII. 72. VIII. 213.

in puerperis subinde a lacte oritur, quomodo ab œdemate gravidarum, & reliquis œdematibus distinguendum, & curandum? IX. 356 358.

Oedema pedum fasciis tractatur, quibus cautelis. VIII. 465.

Oedema pedum & crurum in phthisicis cur funestum. VIII. 126. 321.

Oedema cruris unius pro signo pathognomico hydropis ovarii habetur. VIII. 242.

Oesophagi abruptio per vomitum lethalis. Exempl. I 444.

abscissio lethalis, cur? I. 443.

inflammatio quibus noscitur. V. 411.

paralysis. Exempl. V. 474. 475.

scirrhus quibus noscitur. V. 384. unde veniat. V. 386.

incurabilis. Exempl. V. 388. seq.

tumor in hystericis male pro uteri adscensu habetur. VII. 142. seq.

Olea majori quantitate sanguini mixta quæ pariant mæia? quibusque hæc mala citissime emendanda? IV. 511 seq.

medullosa quomodo ossa intrant. III. 479. cujus sint usus. III. 471. 477. seq.

destillata cornu cervi, ligni guajaci &c. cuti applicata, subinde inflammationes, imo gangrænam ipsam producerunt. III. 23. 195.

Olea pressa blandissima, si corrumpuntur, acerrima fiunt. I. 209. amygdalarum dulcium rancida facta, fauces inflammant. III. 23.

rigiditatem fibrarum tollunt. I. 75.

ad obstructions tollendas præfunt, quando? I. 307.

cuti applicata toties erysipelas fecerunt, cur? III. 22.

dolores acerbissimos leniunt. II. 34.

Oleum animale Dippelii est obrundens & involvens omnem acrimoniam, & simul anodynum. VII. 191.

ceræ, repetitis destillationibus limpidum & fragrans factum, optimum prædicatur remedium ad mammarum papillas fissas. IX. 410.

Cœlilaban quid? quæ in ejus locum substitui possunt. VIII. 625.

vitrioli imprudenter copia deglutitum horrenda mala fecit,

& in plurimis cutis locis cinereas crustas excitavit, foedaque ulcera. Exempl. VII. 293.

Olfactus cancro laborantibus perit, cur? III. 438.

Omenti nimia pinguedo inter causas sterilitatis foeminarum ab Hippocrate numeratur, cur? III. 386. VI. 412. a quacunque causa liquefacta pessima mala inducit. VI. 134. seq. mortem subitam facit, e. gr. in armentis pinguibus, VI. 195.

morbi in diagnosi difficultatem habent. VI. 252. IX. 111.

offescentia tumorem abdominis fecit. Exempl. VI. 253.

scirrhus, si parvus, minus nocet: si magnus, premendo vicinas partes, plurima mala producit. VI. 253. quandoque mulieres post puerperium feliciter peractum affligit, tumore duro & oblongo in abdomine sese manifestans. Exempl. VI. 253. seq. IX. 111. seq.

suppuratio post inflammationes pus in cavum abdominis effundit, & pessima mala producit. VI. 112. 253.

Omentum per vulnus abdominis propendens quomodo tractandum. II. 309. si corruptum, quomodo tollendum. II. 309.

ad resorptionem lymphæ aptissimum. VIII. 318. 319.

Ophthalmia. I. 101.

sæpe epidemica, cur? I. 289.

qualis per resolutionem curari potest, qualis non? III. 52.

ab applicato in nucham liene recens mastati vituli curatur, cur? I. 200.

difficillima, vix ullis remediis cedens, solis cucurbitulia nuchæ appositis sanatur sæpius. III. 86.

sæpius subito curatur dato forti purgante. III. 91.

Ophthalmia venerea quid? XI. 99. 100.

diagnosis. XI. 102.

prognosis. XI. 102.

quomodo tractanda? XI. 102.

per vas quoddam arteriosum viscidos humores in corneam mittit; ibidemque maculam, & successu temporis cæcitatem parit: an hoc vas semper conspicuum discindi debeat, negatur. XI. 103. seq.

excrecentias in cornea facit, quæ cito resecandæ, cur? XI. 99.

Opisthoroncus quid? I. 50. V. 1. 210. subinde sub paroxysmo epileptico contingit. VII. 158.

Opium quales possidet virtutes. I. 239. 526. seq. II. 44.

quomodo tuto porrigitur. I. 5. 8. IX. 318.

in phthisi necessarium, cur? VIII. 170.

alvum adstringit. I. 528. VII. 306. IX. 438. seq.

Opium

Opium flatus tollit, quando? IV.400.

retardat motum sanguinis circulatorium Exempla in ranis facta. IX. 185. seq.

ad frigus febrile præcavendum quali dosi porrigendum. V. 229.

virtutes suas exerit applicatum superficiei ventriculi; nervis enim in ventriculo dispersis mutationem quandam inducit, quæ cerebri vim sentientem obtundere valet. II. 45. fit vero hoc opio non soluto, sed integro & solo tactu.

adhibeatur simplex & purum, non vero compositis immixtum. IX. 318.

prudenter adhibitum innoxium. II. 45. & in febribus acutis usurpari potest. Exempl. IV. 265.

imprudenter adhibitum quales noxas inferat. Exempl. I. 239. III. 46.

in dosi augeri debet; solita enim dosis assuetos non afficit amplius. VII. 306.

in morbis inflammatoriis quando & cur noceat. II. 47.

in inflammationibus intestinorum, præmissa venæ sectione, clysmatibus &c. fomentis &c. ubi vires robustæ & dolor urgens & magnus adest, tuto adhibetur, imo majori dosi. VI. 281.

in Mania a plethora orta prodest, quando? VII. 330. 332.

Opici nervi substantiam medullarem perreptat vas sanguineum. VI. 420.

Orbitæ inferioris vulnera ob adynamiam artis lethalia. I. 407. VI. 456. Exempl. I. 407.

Oris amarities, unde? IV. 363. quibus tollitur. IV. 369. seq. fætor scorbuticis contingit. VII. 445. intolerabilis scorbuto incrementum sociatur VII. 449.

inflammatio & gangræna quibus nocitur. III. 235. seq. quibus tollitur. III. 237.

interni inspectio in morbis necessaria, cur? IV. 252. VII. 232.

interni siccitas in febribus notat sanguinem liquidis orbatum. IV. 252. V. 58.

interni siccitas in acutis deliria & phrenitidem prænunciat, cur? VII. 45.

maculæ albicantes in scorbuticis, cum pessimo fæore & corioso salivæ tenuis effluxu, quomodo tractandæ. VII. 449. 486.

scirrhi. III. 371.

fordes quid indicent. I. 193.

Or *hupnæa* unde? II. 259. V. 572.

Os internum copiosis venis resorbentibus obsessum est. Probat-
tur ab experientia. VI. 321. seq.

de corde cervi quid? I. 277.

in cordis humani parte musculosa inventum. Exempl. I. 277.

in dura matre, ut & in cerebello inventum. Exempl. VI.
432. VII. 128. 129.

in omento tumorem abdominis fecit. Exempl. VII. 253.

ileum in comparanda longitudine pedis fracti, cum altero,
ob flexibilitatem lumborum facile descendit, sicque Chi-
rurgus decipitur Exempl. II. 396.

Os uteri clausum graviditatem indicat, si simul est molle. IX. 102.
aliquo modo apertum reperitur in gravidis, quæ jam pe-
pererunt. IX. 102.

clausum, tumorem, inflammationem aut scirrhum indicare
potest. IX. 102.

quomodo se habeat toto graviditatis tempore. IX. 217.

apertum fallax est signum instantis partus, cur? IX. 205.
206

& aperitur, quando infans sese subvertit, & tunc non-
dum a sunt partus veri dolores. Exempl. IX. 205.

obseditur poris glutine plenis & globulis pellucidis. IX.
218. hi morbosæ facti impediunt partum. Exempl. IX.

218. imo plane abolentur, unde partus laboriosus. IX. 218.
durum quibus & quomodo emollitur. IX. 219.

quandoque præter spem subito dilatatur, cum ante nimis
angustum esset. Exempl. IX. 220. seq.

quandoque ad extremum usque clausum manet in primipa-
ris, robustis & ætate provectis. IX. 229.

a spuris ad partum doloribus contrahitur & siccum est.
IX. 229.

a veris ad partum doloribus dilatatur & madescit. IX. 230.
concreescere potest. IX. 63. seq. 229. Exempl. IX. 230. seq.
quando? IX. 230.

concretum non prius dividendum, quam ubi dolores ad
partum adsunt. Si divisio extra hoc tempus tentatur, me-
tus est abortus. IX. 231.

oblique positum, unde? IX. 292. partum facit difficilem.
IX. 292. menstrua difficilia, imo suppressa facere potest.

IX. 66. seq. a Veteribus cognitum fuit, utur illud inter
causas partus difficilis non numerarent. IX. 292. præci-
pue oritur a loco, ubi placenta adhæret. IX. 293. in
gravida detegitur visu & tactu abdominis. IX. 292.

æque facile dilatari potest aliquot horis post partum, quam
antea. IX. 302.

in puerperis sæpe satis valide stringitur, opio referendum.
IX. 317.

- Ossa* combusta ferrum continent. VII. 83.
 in mollem carniū substantiam mutata. Exempl. III. 466.
 521. seq.
 præter naturam in corpore vivente emolliri possunt. III. 466.
 VIII. 534.
 flexibilia fiunt maceratione in acido facta. VIII. 528.
 quomodo formantur. VIII. 527. 528.
 ex terra cartilaginibus inserta oriuntur. VIII. 528.
 a rubia tinctorum colore stipantur rubro, cur? VIII. 529.
 seq.
 a bile in Ictero tinguntur. Exempl. VI. 227.
 quibus differunt a cartilaginibus. VIII. 529.
 quamvis emollita fuerint, cartilagine naturalem suam re-
 tinuerunt duritiem. VIII. 534. 535. quomodo id fiat.
 VIII. 529.
 non semper omnia simul, sed subinde quædam saltem emol-
 liuntur. Exempl. VIII. 535.
 dum emolliebantur, præcesserunt dolores circa illa, & se-
 cuta est urina lactea. Exempl. VIII. 535.
 in vita emollita, in sceletō iterum firmiora seu duriora
 facta sunt. VIII. 536.
 in corpore vivo perpetuo deteruntur, & detritum restitui-
 tur. Exempl. a rubia tinctorum cum cibo alternatim sum-
 ta factum. XI. 378.
Ossa pelvis, quæ? IX. 233. vide Pelvis.
 partium mollium morbos patiuntur. III. 464. 468. præser-
 tim versus juncturas, cur? III. 469.
 per morbos sic mutari possunt, ut levissima de causa fran-
 gantur. Exempl. II. 366. 367.
 licet comminuta sint, & partes circumjacentes plurimum
 dilaceratæ, curantur interdum, quomodo id fiat. Exempl.
 rarissimum. II. 392.
 discissa facilius curantur, quam fracta, cur? II. 372. 373.
 fracta in gravidis difficulter sanantur. Exempl. II. 375. Ex-
 empl. contrarium. II. 376.
 cranii reperiuntur, in quorum diploe globuli argenti vivi
 manifeste apparent, ab imprudenti inunctione mercurii
 in cura luis veneræ. VII. 131.
 fracta quo tempore iterum inter se concrecant. II. 407.
 fracta male reposita vel non reposita quomodo tractari de-
 beant, etiamsi callus jam factus fuerit. Rursus frangen-
 da. Exempl. II. 411.
 fracta interdum sine arte tractata novam inter sese fecerunt
 juncturam. Exempl. II. 412.

Ossa fracta non interpositione glutinis cujusdam, sed vera unionis substantiæ coalescunt. Exempl. II. 360.

fracta quando mortem creant. II. 363.

fracta nonnisi sublata inflammatione aut tumescencia repouenda, cur? II. 389.

fracta utut optime curata sæpe summæ molestiæ & dolores sequuntur. Exempl. II. 415. seq.

Ossium abscessus quid? III. 526.

callus, si dicitur, quibus impetrandus. II. 414. an debitam imitationem habeat, examinandus quomodo? II. 410. bis terve fractus. Exempl. II. 411. seq.

callum exfurerantem quæ tollunt. II. 413.

caries quid? III. 527. vide Caries ossium.

cohesio & unctuositas ab oleo medullari. III. 479.

corruptorum separatio spontanea externa rara. Exempl. III. 497. interna rara. Exempl. III. 513.

dolor in lecto auctus quid indicet. III. 490.

epiphysis fracta. II. 420. soluta frequentius reperitur. II. 420. ad luxationes refertur. II. 420. in femoris luxationibus observatur. II. 420. solvitur facilius in junioribus, quando & cur? II. 420.

fissura quomodo noscitur. II. 368.

fractura quid? II. 347. quoduplex? simplex, completa seu composita, complicata &c. II. 348. 349.

fractura quid efficiat. II. 351. seq. quomodo noscitur. II. 365. seq. qualem habet prognosin. II. 369. seq. curatur, quomodo? II. 376. symptomatibus stipata quomodo tractanda. II. 405. seq. simplex & completa quomodo curatur? II. 376. extendenda, quomodo? II. 383. restituenda, quomodo? II. 393. retinenda, quibus? II. 396. a fragmentis purganda, quibus cautelis? II. 390. complicata quomodo tractanda? II. 405. seq. vide Ossa fracta.

Ossium femoris fractura, si prope coxam fuerit, absque claudicatione curari nequit, cur? II. 356. 374.

femoris caput, ex cavo suo versus posteriora elapsum, quomodo noscitur. II. 429. 430.

femoris epiphysis frangitur aut solvitur frequenter. II. 420.

Ossium humeri luxatio interdum cognitu difficilis, cur? II. 440. 441. facilius redit, quando & cur? II. 28.

Ossium luxatio. II. 416. vide Luxatio.

Ossium mala venerea, quomodo curanda? I. 324. III. 518. 519. seq.

Ossium morbi, quales? III. 464. seq.

Ossium

Ossium morbi in latiori parte, circa juncturas, ob systema vasorum. III. 469. ob vesiculas medullosas. III. 471. 484. seq.

a periosteo externo. III. 472. 501. interno. III. 474. 500. in densiori parte a vesiculis medullosis III. 477. 484. seq.

ex medulloso oleo interno. Vide Spinaventota. III. 484. seq.

ab inflammatione internarum arteriarum, venarum & lymphaticorum valorum circa juncturas, horum diagnosi, prognosis, curatio. I. 500.

ab inflammatione periostei externi, quibus noscuntur, prævidentur & curantur. III. 501. seq. vide *Periostei externi caries*. abeunt in gangrænam, unde scitur? III. 508. quid præfagiendum? III. 510. caries oritur, quomodo tractatur? III. 510. seq.

ab inflammatione periostei interni paria exsurgunt mala. III. 512. seq.

Ossium tibiæ tumores. Exempl. III. 487.

Ossium tumores ob varios emollitionis gradus varia fortiuntur nomina. III. 522.

Osteocollæ lae is nihil ad callum ossium generandum tribuit. II. 378. 379.

Ostracodermæa rachitidem curant. XI. 430.

Ova in putredinem quam maxime sunt prona. I. 514.

albumen crudum ad nutriendos debiles aptissimum, quomodo præparandum. I. 50.

vitellus est optimum nutrimentum, requirit autem viscera firmiora. I. 50 seq. optime prodest infantibus acido laborantibus, cur? IX. 474.

Ovarii hydrops frequenter contingit. VIII. 238. & sæcundas & in ipso ætatis flore existentes occupat. VIII. 239. Exempl. in puerpera. VII. 239.

Ovariorum sedes. VIII. 238.

Ovarii hydrops quinquaginta & octo annos toleratus. Exempl. VIII. 240.

serum frequenter fuscum continet. VIII. 240.

gelatinosum liquorem continet. Exempl. VIII. 243.

magnus non adeo facile ab Ascite potest distingui. III. 241.

incipiens facile cognoscitur; ex quibus? VIII. 241.

pathognomicon signum habere creditur, si crus ejusdem lateris tumeat, & per cutis poros aquæ sæpius exeant. VIII. 241.

non facile ab illo hydrope, Tubam Fallopiam occupante, distinguitur. Exempl. VIII. 241. 242.

fluctuationem difficiliorem habet quam Alcites. VIII. 242.

Ova-

- Ovarii hydrops* raro in Ascitem mutatur. VIII. 242.
 difficulter curari posse prævidetur. cur? VIII. 242.
 aliquando scirrhos junctos habet. Exempl. VIII. 242. 243.
 per sectionem curatur. Exempl. VIII. 243.
 per extirpationem curari posse fertur. VIII. 243. seq.
 per paracenthesin tuto levatur. Exempl. VIII. 244.
Ovum humanum in utero pari modo fovetur, ac ovum gallinæ
 sub incubatu. IX. 107. seq.
 per totum suum ambitum utero adnexum est. Exempl. ana-
 tomicum. IX. 161. seq.
Oxymel calide potum tussim movet. V. 610. seq.
 scilliticum in visciditate humorum scopo solvendi porrigi-
 tur. VII. 532. instar diuretici adhibetur. VII. 533. 534.

P.

- Pædanthrobace* quid? III. 488.
 neminem adfligit, qui vigesimum quintum annum supera-
 vit. III. 489.
Palati excreſcentiæ quomodo tractandæ? Exempl. V. 383.
 inflammatio erodens quæ? & quomodo tractanda V. 445.
Pallor faciei est præſagium acidi in corpore futuri. I. 140.
 gingivarum, linguæ, oris interni, in angulis oculorum
 &c. unde? I. 163.
 cum colore livido in febribus unde? IV. 35.
Palpebra cum cornea & adnata concreta. Exempl. I. 542.
Palpebrarum Anasarca. VIII. 258.
Palpitatio cordis. vide Cordis palpitatio.
Paludosa loca incolentes ad scorbutum proni. VII. 287. 430 ad
 melancholiam. VII. 287.
Panaritium. vide Paronychia.
Pancreas scirrhosum adeo intumuit, ut extrinsecus tumor per-
 cipi potuerit. Exempl. III. 373. VI. 251.
 scirrhosum, licet mole & pondere hepar æquabat, foris
 non in conspectum prodibat. Exempl. VI. 251.
 scirrhosum, ulceratum, canerosum, calculosum &c. vi-
 de Graaf de succo præncreatico cap. 7. pag. 108. &c.
Pancreatis ductu ligato, vel destructo, insigni etiam parte pan-
 creatis abscisso, supervixerunt canes, absque notabili
 sanitatis detrimento. VI. 251.
Pancreatis situs. VI. 250.
 morbi non facile detegendi. VI. 250.
 vulnera, si vasa sanguifera læsa fuerunt, absolute lethalia
 I. 425.

Panis biscoctus quis? XI. 406. seq. confert in morbis a viscido. l. 169. est optimus rachiticorum cibus. XI 407. decocta debilibus prolicua. l. 52. 53.

Papaveris semen. vide Semen papaveris.
succus effectus. l. 239.

Paracenthesis quando in Ascite locum habet. VIII. 373. seq. 380. seq.

a multis damnatur. VIII. 375. cur? VIII. 378. 393.

necessaria, cur? VIII. 376. 407.

secure instituitur. VIII. 376 seq.

contra objectiones tuetur. VIII. 378.

quando tutissime instituitur. VIII. 377. 378.

instituenda, quando multa ex bonis signis adfuerint, licet non omnia. VIII. 380.

integre hydropem sustulit. Exempl. VIII. 381.

non semper absque recidiva instituitur, cur? VIII 381.

mortem accelerat, quando? VIII. 407. rarissime. VIII. 407.

prodest, licet non tollat morbi causam sæpe immedicabilem. VIII. 382.

sæpius repeti potest, & in causa immedicabili. Exempl. VIII. 383.

quoties instituenda, definiri nequit. Exempl. quinquagesies septies illam perpeffum. VII 385.

in omni casu præferenda validis emeticis purgantibusque. VIII 385.

quater instituta, ubi aquæ jam fœtebant. Exempl. VIII. 385.

ter instituta in gravida. Exempl. VIII. 385.

quando instituenda. VIII. 385.

quibus cautelis instituenda. VIII. 386. seq.

quo loco? VIII. 386 seq. 391.

quo situ? VIII. 388.

prima vice instituta educit serum limpidum; repetita vice instituta serum cruentum, unde? VIII. 390.

quo cum instrumento fit? VIII. 396.

ope omne serum simul & semel evacuetur, quali cum cautela? VIII. 392. 394. Exempl. ibid. Partitis vicibus si educitur, putrescunt aquæ relictæ. Exempl. VIII 337. 393.

Impedimenta. Gelatina effluere recusat. VIII. 396. seq. quid faciendum? VIII. 399. seq. Omentum, intestina &c. cannulam obturant, quid faciendum? VIII. 401. seq. Membranæ cannulam obturant. Exempl. VIII. 401.

qualem habet prognosin. VIII. 406.

in scroto quomodo fieri debeat. VIII. 457. subinde & ab hæmorrhagia excipitur. Exempl. VIII. 459.

Paracentesis thoracis an institui debeat? Dubia contra. II. 363.

Exempl. II. 264

quando & quomodo instituenda. II. 267. VII. 569. VIII. 219. seq.

quo loco instituenda. II. 267 268.

ex ignorantia anatomix male instituta. II. 249. seq.

non instituenda in empyemate, nisi 4 aut 5 diebus elapsis, postquam constiterit vomitum ruptum pus in cavum thoracis effudisse. VII. 568. seq.

in empyemate veteri morrem accelerat, cur? VII. 577.

& locum habet in hydrope thoracis. vide Thoracis hydrops.

Paracentesis etiam utilis in uteri hydrope. vide Uteri hydrops.

& adhibetur in hydrope ovarii. vide Ovarii hydrops.

& suadet in hydrope pericardii, quomodo? VIII. 225. 226.

Paralysis quid? VII. 33.

frequenter sensum partis, licet hebetiorem, relinquit, cum molesta quadam perceptione, & levi punctorio dolore, aut formicationis sensu. VII. 34.

sine sensu, motu vero superstito. Exempla. VII. 35

aliquando, licet rarius, una cum motu omnem sensum abolitum habet. Exemplum paralyticos partium inferiorum, sensu omni abolito. I. 382. VII. 35. 66.

rara hominis, cujus unum brachium omnino paralyticum superstito sensu acutissimo; alterum vero brachium omni carebat sensu, sed motu naturali gaudebat. VII. 35.

causa proxima qualis. VII. 35. seq.

ab atonia musculorum. VII. 39.

faciei musculorum in alterutro latere præcedit sæpe apoplexiam VII. 37.

sequitur apoplexiam graviolem. VII. 38.

causæ remotæ quales? VII. 37.

particularis sæpe fit a causa in capite hærente. Exempla rara. VII. 37. 38.

particularis a glandula subaxillari scirrhusa. Exempl. III. 385. VII. 38. suppurante. Exempl. VII. 45.

particularis a luxatione quomodo fiat. II. 430.

particularis musculi post contusionem unde? II. 322.

particularis qualis curari poterit, qualis vero non? I. 382.

Paralysis ab Apoplexia, Epilepsia, Convulsione &c. VII. 40.

a dolore ingenti & diuturno. Exempla. VII. 40.

a solitis excretionibus retentis: inducuntur enim capitis morbi &c. VII. 42.

Para-

Paralysis a metastasi cujuscunque materiæ morbosæ in acuti vel chronicis. VII. 45.

pedum a casu ab alto. I. 383. seq.

post convulsionem validas incurabilis. II. 55.

a Colica Pictonum. In curatione medicamenta abdominis non vero parti paralyticæ applicanda. VII. 48. 100. vide Colica Pictonum.

ex capitis vulnere quid denotet? II. 150.

a nervorum læsionibus, quocunque modo fiant. VII. 48. seq.

ab adstringentibus, nervis applicatis. VII. 50.

a frigore summo. VII. 51.

a calore maximo, præsertim ab insolatione. VII. 53.

a potuum calidorum usu nimio, assiduo. VII. 54.

a vapore artenici, antimonii &c. VII. 55.

cum folium belladonnæ recens imponeretur cancro labiorum. Exempl. VII. 56.

dextrilateris a vitio hæmisphærii cerebri sinistri venit, & vice versa. II. 185. 188. Exempla pauca in contrariam sententiam. II. 186.

prognosis. I. 382. VII. 57.

quo altiori in loco corporis hæret, eo est periculosior, cur? VII. 64.

capitis vulnera insequens semper mali ominis est, cur? II. 150.

a Colica Pictonum frequentissime atrophicam partis paralyticæ consumptionem junctam habet. VII. 66. 67.

cordis subitam mortem facit. Exempl. VII. 59. 60. 68.

sanatur a natura per febrim. VII. 72. quomodo? IV. 109.

per plures annos jam existens rarissime curatur, cur? VII. 75.

sanatur per artem, si producantur illa, quibus natura hunc morbum sæpe sanavit, quomodo id fiat? VII. 74. seq.

curatur herbis cephalicis, uterinis, nervinis omni forma præparatis. VII. 77. salibus fixis & volatilibus. VII. 79. seq. oleis expressione, coctione, infusione, destillatione productis. VII. 80. saponaceis ex præcedentibus productis. VII. 81.

curatur virosis animalium partibus &c. Castoreo, moscho, millepedis, Cochinella, granis Kermes &c. VII. 81.

curatur salibus metallicis, crystallis metallicis, & illis, quæ ex his maxime composita sunt. VII. 82.

curatur etiam, dum per aliquot dies scopo purgandi adhibentur pilulæ ex aloe sagapeno, myrrha, galbano &c.

& postea omni mane datur talis cornu cervi drachma

una, in aqua lavendulæ aut melissæ unciis duabus soluta, superbibendo infusum ligni sassafras, rutæ, rosmarini, unaque eodem tempore perfricatur pars affecta. NB. repetendus sæpius hujus remedii usus, cur? VII. 84.

Paralysis curatio juvatur ab æstate servida, vel peregrinatione ad regiones siccæ, calidæ, & montanæ. VII. 84.

optime fert carnes assatæ, imprimis serinas & avium montanarum; Condimenta acria ex sinapi, allio, origano, satireja, cepis &c. vinum molle, sed generosum, cerevisiam meracam non acrem, uti momma Brunsvicensis &c. cur? VII. 84. 85.

curatur validis stimulantibus &c. ut sternutatoriis & vomitoriis, cur? & quando hæc applicanda. VII. 85. seq.

curatur per vim electricam. Exempl. boni successus. VII. 87. seq.

fulmine curata. Exempl. VII. 89.

per iram sanata. Exempl. VII. 89.

terrore sanata. Exempl. VII. 89.

curatur purgantibus fortibus repetitis, ubi vires adhuc sat constant, & nulla labes tabefactorum viscerum adsit. VII. 90.

curatur per balnea vaporis, quomodo? VII. 91. ubi profunt aut nocent. VII. 94. seq.

curatur per frictiones ad ruborem usque, quando & quibus locis applicandæ? VII. 92.

Paralysis curandæ medicamenta topica applicentur illi loco, ubi nervi, ad partem affectam spectantes, ex medulla spinali egrediuntur: Ubi vero vitium in cerebro hæret, tunc topicis non est locus. VII. 98. seq.

Paralytica pars, si frigida, quid notet? II. 41. 382.

si infantilis simul sit, unde veniat. VII. 66.

si atrophica sit, quid notet. VII. 67. nulla superest spes curationis. VII. 67. quid faciendum? VII. 91. 96. urticationes, fustigationes, sinapismos, ut & alumen plumosum parti læsæ affricatum optime fert, cur? VII. 96. 97.

Paralytica pars sensus punitionis bonus, cur? VII. 73, tremor convulsivus bonus, ut causa, & ut signum, cur? VII. 73.

Paraphymosis quid? XI. 119. 201.

oritur & sine contagio venereo. ibid. & XI. 120. seq.

a cancri venereis qualem habet prognosia? XI. 121. seq. circumcisos non facile adfligit. XI. 202.

Para-

Paraphrenitis quid? VI. 14. 114.

respirationem habet longe difficiliorem quam pleuritis, VI. 118.

quibus cognoscitur. VI. 116. seq.

quomodo curatur. VI. 121.

eundem habet exitum ac pleuritis, sed omnia fiunt velociora, funestiora, & post suppurationem Ascites purulenta oritur. VI. 120.

delirium perpetuum junctum habet, cur? VI. 118.

Paraplegia quid? VI. 465. VII. 65. Veteribus quid? VI. 465.

quando contingat? VII. 65. unde? VII. 65.

ab aere tepido & humido diu durante epidemica observata est. VII. 55.

Parapoplexia quid? VI. 451. 521.

est causa apoplexiæ. VI. 455.

Paresis quid? VII. 33.

Paronychia seu panaritium quomodo fiat, & unde? I. 10. 885.

III. 500.

acutissima sæpe cito lethalis, cur? I. 10. 385. III. 500. sectionem citissimam requirit, cur? I. 387. III. 504.

sæpissime tendines dilacerat. II. 35. in gangrænam abicit.

II. 33. III. 500.

Parotides in benignam suppurationem abeuntes, arteriarum,

sanguinem ad glandulam adferentium, obstructionem pro causa habent. III. 368.

Parotis quid? III. 174. V. 565. cum hypochondriorum dolore

maligna, cur? V. 566.

in febre ardente non suppurans exitialis, cur? V. 120.

suppurans non semper valetudinem promittit, V. 123.

indurata quomodo resolvenda. I. 321.

scirrhusa exsecta. III. 402.

Parturientes facile apoplexia moriuntur, cur? VI. 434. seq.

Partus tempore aqua sanguinolenta profluens unde? IX. 164.

citra dolorem periculosus, cur? IX. 197.

acceleratur, quomodo? IX. 191.

in primiparis judicatur difficilis. IX. 197.

præceps sæpius est matri infestus, quandoque funestus,

cur? IX. 198. 308.

secundum Mauriceau dividitur in naturalem, contra naturam, & laboriosum. IX. 198.

undecimestres. Exempl. IX. 199. seq.

trigesimo quinto mense factus. Exempl. IX. 200.

a quibusdam semper fit septimo mense. Exempl. IX. 200.

fit, secundum Mauriceau, quando uterus majorem extensionem non patitur. IX. 201.

Partus septimestris a Mauriceau parum vitalis habetur. IX. 202.
vivere & senescere potest. Exempl. IX. 196. 202.

quinquemestris abortivus vitam retinuit. Exempl. IX. 201.
præmaturi vivunt vitam fœtus toto illo tempore, quod
deest justæ maturitati. IX. 202.

octimestris secundum Hippocratem debilior septimestri,
quibus cautelis id accipiendum? IX. 202.

brevi futurus quibus noscitur. IX. 203. non a versione fœ-
tus dijudicandus, cur? IX. 203.

dolores quomodo comparati esse debeant, si veri, & si
spurii. IX. 203. unde oriantur. VI. 371.

dolores veri non ex sola oris uterini apertura dijudicandi,
quia signum fallax. IX. 205. seq. si adsunt, quærendus
est fœtus & uteri situs. IX. 206. quomodo excitantur
aut augentur. IX. 191. 192. seq. silentes resuscitantur
acriori clysmate injecto. IX. 277.

dolores spurii opiatii tolli debent. IX. 203.

Partus feliciter peragendi signa. IX. 206. cum limitatione ac-
cipienda, cur? IX. 206.

fœtus auxilio minime acceleratur. Argumenta pro & con-
tra. IX. 207. seq.

fœtus proprio nisu minime fit, licet in mortuis gravidis par-
tus exitum quærat. Exempl. XI. 209.

causa est nixus maternus, & vis uteri contractilis. IX. 209.
seq.

difficilis prævidetur quibus? IX. 207.

difficilis ex virium defectu in matre, rarius contingit. IX.
211. quibus juvandus. IX. 211. cardiaca ratio fert,

cur? & si propinanda, dentur mitiora. IX. 213. inter-

du antihysterica requirit, quæ. IX. 214. acceleratur

sternutatione. Exempl. IX. 214. 215. quandoque sternu-

tationem venæ sectio larga præcedere debet, & quando?

IX. 215.

difficilis ex virium subita imminutione plerumque lethali-
lis? cur? IX. 214.

difficilis a siccate oris uteri, quibus medetur. Exempl.
IX. 219.

difficilis ab arctatione nimia vaginæ subito factus est faci-
lis. Vagina enim sponte dilatabatur. Exempl. IX. 220.

difficilis sit a repletionem nimia intestini recti & vesicæ:
quid faciendum? IX. 221. seq.

difficilis ob orificium uteri non respondens vaginæ, uterus
in tumorem elevatur. Exempl. IX. 223.

difficilis a prolapsu vaginæ. IX. 223.

difficilis a tumentibus partibus vicinis. IX. 221. seq.

Partus

Partus difficilis a tumore in uteri orificio, vel circa illud, vel & in vagina. III. 387. seq. IX. 225.

a concreto ore uteri, vel & a concretionem vaginæ aut labiorum. IX. 228. seq. Exempl. I. 429.

a mala conformatione ossium pelvis. IX. 233. 236. seq. semper in puerperis metuendus, quæ rachitide laborarunt, cur? XI. 394. IX. 237. seq.

a nimia pelvis angustia toties fœtus occidit, cur? IX. 240. quibus medetur. IX. 248. seq. vide Pelvis. instrumentis promovendus, quando & quibus? IX. 250. seq.

uteri rupturam toties causavit. Exempl. IX. 243.

in abdominis cavum expellere potest humores in utero contentos, imo sanguinem ex uteri substantia in cavum abdominis transfundere. Exempl. IX. 243.

& ipsum abdomen dirupit magno cum fragore. Exempl. IX. 244.

ab arctiori pelvi promovendus vel versione vel instrumentis. IX. 248. seq. si caput fœtus jam inclavatum, quomodo promovendus. IX. 249 277 562. seq. unci reformidantur, cum de vita fœtus non semper certo constet. Exempl. uncis lacerati & vivi extracti. IX. 250. seq.

ab arctiori pelvi instrumentis promovendus, quando & quibus. IX. 250. 251.

ab exostosi, vel pessima conformatione ossium pelvis non aliter promovendus, quam per sectionem cæsaream. IX. 254. seq.

a capite fœtus nimis crasso, ut in hydrocephalo, requirit sectionem cæsaream. IX. 255. 264.

ex vicio infantis. IX. 265.

ex malo situ fœtus. IX. 265.

ex fœtu mortuo. IX. 277. & doloribus cessantibus quomodo promovetur. IX. 277. cui caput abruptum est, quomodo juvandus. IX. 278.

a membranis, aquas continentibus, nimis crassis & tenacibus. IX. 285.

ab ore uteri oblique posito. IX. 294.

a situ fœtus præternaturali. Faciendus naturalis per versionem. IX. 294. seq.

gangrænâ genitalem efficere potest. Exempl. curatum. III. 240.

Pectoris partis alicujus dolor, accedente simul respiratione difficili, post sanatam aliquam febrim, suspectus habendus, statimque medela adhibenda, cur? VII. 546. 547.

Pedra del porco efficaciam suam bili debet. I. 174.

Pedum plantæ dolor quomodo tractari debeat. I. 310.
 refrigerium quid efficiat in abdomine. IX. 74.
 tumor subortus quandoque hydropem pectoris levat. VII.
 321. & contra.

Pelvis quid? IX. 233.
 nimis lata in partu nocere potest, cur? IX. 234. seq.
 introitus quid? IX. 234.
 exitus quid? IX. 234.
 introitus amplior plerumque exitum habet angustiore, &
 contra. IX. 235.
 in toto suo tractu nimis ampla esse potest. IX. 235.
 nimis angusta partum quandoque impossibilem facit. IX.
 236. quibus noscitur. IX. 236. tentanda emollientibus.
 IX. 238.

ossa omnes morbos pati possunt, quibus reliqua ossa ob-
 noxia sunt. IX. 236. exostoses contrahere possunt, quæ
 pelvim angustant. IX. 236. a rachitide mutantur; hinc
 metuendus partus difficilis. IX. 236. seq. an partus tem-
 pore a se mutuo decedant, negat Mauriceau: affirmant
 plurimi. IX. 239. seq.

Penis, ex quibus constet? XI. 73.
 contagio venereo omnium maxime expositus est, cur? XI.
 82.

inflammatio unde? Exempl. rarum. XI. 117. seq. brevi in
 gangrænam abit. XI. 119. Exempl. XI. 122. quomodo
 tractanda. XI. 200.

anasarca. Exempl. VIII. 259.

cancer. Exempl. III. 421.

Pericardium in vita hominis sani absque liquore. VIII. 214.
 vaporem semper exhalat, qui reforbetur. VIII. 215.
 nonnisi post mortem in sanorum frige factis cadaveribus re-
 peritur. VIII. 215. Vesalii tentamina hac in re. VIII.
 215.

inflammatum, præter signa inflammati mediastini, animi
 deliquia juncta habet. VI. 126. frequenter observatur,
 quam creditur. VI. 125. maximum periculum habet,
 ob cordis viciniam. VI. 126. omnes inflammationis exi-
 tus habet. VI. 126. per curationem pleuritidi adapta-
 tam subito resolvendum, alias mors subita. VI. 126.

hydropes laborans unde? VIII. 216. non facile dignosci-
 tur. VIII. 217. ex quibus vero similiter judicatur ad-
 esse. VIII. 217. & per paracenthesin tentetur quomodo.
 VIII. 225.

undique, ut & pro parte cordi accretum, Exempl. VI.
 127. seq.

Pericardium scirrhum, & cordi accretum. Exempl. VI. 127
suppuratum, pro parte scirrhum. Exempl. VI. 127.

Pericranii vasa externam cranii tabulam penetrantia communi-
cantur in diploe, & uniuntur similibus vasis a dura ma-
tre emissis. II. 107.

Pericranium quid? & ex quibus constet. II. 99.
læsum quæ sequuntur mala? II. 100. seq. quomodo juva-
tur, ut renascatur? Exempl. II. 105. seq. si os deturpa-
tum, quomodo tractandum? II. 104.

Perinæ punctura quomodo instituenda. X. 568.

Periosteum quid? II. 357. seq.

externum quid? III. 472. seq.

internum quid? III. 474. seq.

Periosteï externi inflammatio quomodo noscitur. III. 501.
distinguitur ab inflammatione interni. III. 502. vesicula-
rum medullofarum. III. 502.

qualem habet prognosin. III. 502.

quomodo resolutione curatur. III. 503. seq.

in suppurationem vergens quibus noscitur. III. 504.

in suppurationem jam versa quibus noscitur. III. 505. quo-
modo tractanda. III. 507.

in gangrænam vergens quibus dignoscitur. III. 508.

in gangrænam jam versa quibus dignoscitur. III. 509. quo-
modo tractanda. III. 510.

Periosteï externi ab inflammatione aut gangræna defectus resar-
citur terebratione ossis. Exempl. II. 110.

Periosteï interni inflammatio III. 512.

quibus cognoscitur? III. 514.

resolutione curatur. III. 516.

unde? III. 519.

in suppurationem aut gangrænam abeuns quibus detegitur,
& quomodo tractatur. III. 517.

Peripneumonia notha quid? V. 633.

quibus familiaris? V. 639. seq.

a lenta & inerti pituita oritur. V. 644.

fallaci lenitatis specie decipit minus peritos. V. 643.

quibus dignoscitur. V. 643.

non fert venæ sectionem largam, nec repetitam, cur? V.
637.

non fert attenuantia, neque calida, cur? V. 638.

quomodo decurrit, & qualem habet eventum. V. 643.

quibus parcit? quibus facile aut minus curabilis? V. 650.

in mortis articulo ut plurimum omnibus morbis sociatur.
V. 651. seq.

Peripneumonia vera quid? V. 487.

duplex est: una ad fines arteriæ pulmonalis, altera in bronchialibus hæret. V. 491.

quæ periculiosior. V. 491.

unde oriatur. V. 492.

causas habet multiplices, quales? V. 492.

quid efficiat in pulmonibus & toto corpore. V. 503. 504. seq.

defunctorum pulmones quomodo comparati. Exempl. V. 507.

ex effectu cognoscenda. V. 508. seq. prognosis formanda.

V. 513. seq. 578. seq.

ex febre ardente periculosa, cur? V. 58. 59. 125.

laborantium sanguis e vena missus, si dilutus est, & non concrevit, malum, cur? I. 264.

binos lobos pulmonum afficiens lethalis, cur? V. 513.

parvum in uno pulmone locum infestans probabiliter curari potest. V. 516.

curatur secundum eventus inflammationis, quomodo? V. 521.

sanatur resolutione. III. 79. V. 522. quomodo? IV. 341. V. 595. seq.

ad summum incrementum si pervenerit, quomodo tractanda? III. 117.

abit in abscessum. V. 538. quibus noscitur. V. 542. 545. 546. qualem exitum habet. V. 551. seq. quomodo tractanda. V. 607. seq. VIII. 136.

per metastasin puris abit in alium morbum. V. 559. ex quibus noscitur. V. 562. quomodo tractari debeat. V. 621.

per metastasin abit in abscessus cruris, quibus noscitur. V. 564. quibus tractatur. V. 623. circa aures, quibus noscitur. V. 565. 623.

per metastasin abit in abscessus in hepate. quibus noscitur. V. 566. quomodo tractatur. V. 624.

per metastasin abit in abscessus salutariter factos, quibus noscitur. V. 567.

abit in tumorem callosum, scirrhum, V. 571. raro melam capit, quid interim faciendum. V. 625.

abit in gangrænam, quibus noscitur. V. 575. lethalis. V. 626.

per sputa purgari incepta, si sputa supprimuntur, quid faciendum. V. 627.

Persica arbor inter anthelmintica numeratur, cur? IX. 549.

flores & tenera folia infusa blandam vim purgantem habent. IX. 549.

Perspi-

- Perspiratio* aucta debilitat. IV. 61. seq.
libera hilaritatis causa. VII. 214.
per gradus minuta sanitatem confirmat. IV. 61. 62.
minor. robustos quidem facit: si vero a morbis validis
ejusmodi hominesprehendantur, ægrius convalescunt.
IV. 62. 63.
imminuta effectus tristes facit. IV. 62. VII. 214.
a refrigerio imminuta noxia, cur? I. 290.
minuitur carne suilla, boletis, melonibus, uvis & ficu-
bus recentibus. IV. 63. aere nebuloso pingui. IV. 64.
& augatur per animi affectus. IV. 63.
cohibita quales noxas creat. IV. 59. seq. illico gravita-
tem corporis, torporem &c. sibi jungit. IV. 233.
- Pervigilium* quid? IV. 563.
unde? IV. 563. 564.
quid efficiat? IV. 230. seq. 564.
quibus curatur. IV. 230. 565.
- Pestis* subito jugulat, cur? I. 199. & quandoque absque fe-
bre. IV. 294.
raro pluribus animalium speciebus simul accidit. I. 226.
mox in solos homines, mox in bruta sæviens, an expli-
cari possit? IV. 206.
sæpe sub larva aliorum morborum latet. Exempl. X. 245.
246.
- Pestis* tempore omnes reliqui morbi consueti silent. X. 252.
aves silent. X. 262, aves atmosphæram inquinatam fu-
giunt X. 258.
contagium in ventriculo radices quasi figit, nisi per sudo-
res diffletur de corpore, antequam hic inflammationem
produxerit. Exempl. VI. 235.
venenum, in aere dilutum, minus nocet, quam conser-
tum & copiosum. X. 255. adinstar nebulæ cœruleæ in-
fectos ambit. X. 257. seq. nisi ventis diffletur, & loco
cuidam incumbit diutius, periculosissimum est. X. 261.
optime diluitur & dissilatur per ventos. X. 261. non ita
per ignes. X. 264. seq. & in lectis ægrorum hæret, qui
non comburantur, sed sepeliantur, cur? X. 269. par-
tem quandam corporis prehensens, illam subito destruit.
III. 206. sæpius corpora ad subitam putredinem dispo-
nit: sæpius hyeme sæviit, & in æstate siluit. X. 274.
integre deleta est a turre incensa, quæ servando pulvere
pyrio destinata erat, unde? X. 271. ob explosionem
aeris violentam.
evitatur per fugam, aut omni commercio cum aliis sublato,
X. 253. seq.

- Pestis* a terræ motu oritur, & a terræ motu fugatur. X. 278.
 a musto fermentante fugata. X. 279.
 loca promptuariis aromaticis vicina intacta reliquit. X. 280.
 aerem vapore picis repletum non ingreditur. X. 280.
 a saponis nigri fœtore intensior. X. 281.
 antidotum laudatur fumus herbæ nicotianæ. X. 281.
 tempore ædes infectæ non claudantur. X. 292.
 venenum ob tenuitatem cum fragrantia moschi certo modo
 comparari potest. X. 293. 294.
 ante adparitionem tumorum quorumcunque veræ sectionem
 largam fert. Exempl. X. 315. seq.
 sanguinem ostendit mox concretum, mox dissolutum. X.
 317.
 præmissa venæ sectione moderata curatur etiam per sudores
 viginti quatuor horas durantes. X. 318.
- Petechiæ*, quales & unde? IV. 655. seq.
 vocantur & purpura, præsertim in Gallia. IV. 660.
 rubræ plerumque boni moris sunt. IV. 655.
 purpureæ, lividæ & nigræ pejoris sunt ominis. Exempl.
 IV. 655.
 nigræ, a gangræna ortæ & separatæ, rarius forte apparent.
 Exempl. IV. 660. seq.
 febrem peculiaris indolis, & epidemicam comitari solent.
 IV. 655. seq.
 & aliis morbis periculosis quandoque junguntur. Exempla.
 IV. 656.
 febri petechiali epidemicæ critice junguntur, quarto, septimo,
 imo in remissiori febre decimo quarto die. IV. 657.
 erumpentes quando salutem nunciant. IV. 659. quando
 mortem nunciant. IV. 658.
 erupturæ sæpe epilepsia stipantur. VII. 146.
 disparentes subito pessimis excipiebantur symptomatibus.
 Exempl. IV. 658.
 unde oriantur. IV. 658.
 diversum habent malignitatis gradum. IV. 659.
 forte sunt ecchymoses minores. IV. 660. Exempl. IV. 660.
 a necrosi cutis orta quid notent. IV. 660. Exempl. IV. 660.
- Petechialis febris* quid? Exempl. IV. 657.
 historia. IV. 657. seq.
 vermibus juncta. IV. 661.
- Pharynx* quid? V. 408.
- Phlegma* apud Veteres duplex. I. 154.
 phlegmonodes quid? I. 154. in morbis inflammatoriis
 sanguini innatat. I. 154.

- Phlegmone* quid? I. 263. III. 3. 8. 15. 30. 45. IV. 132.
 quomodo differt ab erysipelate? III. 32.
 quibus noscitur? III. 45.
 hæret in adipe. III. 14. 31.
 vide Inflammatio.
- Phlegmonis* tumor unde? III. 36 seq.
 incrementum quomodo fiat. III. 37.
- Phrenitis* vera quid? V. 275. 319. I. 238.
 symptomatica quid? V. 276. 319.
 vera quibus signis antecedentibus dignoscitur. V. 279.
 symptomatica quibus signis antecedentibus noscitur. V. 287.
 symptomatica a metastasi materiæ inflammatoriæ. Exempl.
 V. 288.
 utraque præsens qualia habet symptomata. V. 295.
 vera tertio, quarto, septimoque die necat: raro hunc
 transgreditur. V. 300.
 symptomatica ut plurimum diutius protrahitur. V. 301.
 vera, si sæva, sæpe in maniam abit. V. 302.
 vera & sæva quandoque abit in stultitiam immedicabilem.
 V. 303.
 sensim ascendens immanis fit. V. 305.
 sæpe desinit in Lethargum, Coma, Catalepsin. V. 306.
 in mortem si tendit, quibus signis noscitur. V. 308.
 symptomatica a peripneumonia lethalis, cur? V. 313.
 symptomatica ante eruptionem variolarum spem curationis
 habet. V. 314. Curatio. Exempl. V. 335. seq. post erup-
 tionem variolarum periculosa, cur? V. 314. in vario-
 lis confluentibus lethalis, cur? V. 314.
 symptomatica ab ileo lethalis, V. 314.
 post levem anginam, absque bonis signis evanescentem, le-
 thalis, cur? V. 314.
 ubi ægri necessaria respuunt, cur pessima. V. 315.
 post mortem in cadaveribus exhibuit meninges & corticem
 cerebri inflammata. Exempl. V. 316. exhibuit suppura-
 tionem, gangrænam, sphacelum. V. 316. membranas
 cerebri crassas, quasi subscirrhasas. Exempl. V. 317.
 utraque qualem habet causam proximam. V. 317. seq. qui-
 bus signis noscitur. V. 320.
 post dolorem cruris in febre continua subito evanescentem
 lethalis. III. 235.
 ubi omnes illæ partes tument & rubent, quibus Carotis
 externa sanguinem adfert, impactum in vasis cerebri ha-
 bet sanguinem inflammatorium. VI. 418. seq. II. 178.
 in dies pejor evadit, cur? I. 294. in curatione attentionem
 requirit, ad quæ? V. 320. citissime resolvenda, cur? V. 327.

Phrenitis vera quomodo curanda. V. 328. seq. I. 323.

levatur, si pili abradantur, cur? IV. 239. V. 332. a foribus exteriori capiti applicatis, cur? II. 195. seq. III. 86. IV. 466.

minuitur per attrahentia pedibus applicata, cur? III. 88. in acuta continua orta, post duodecimum diem ab opio felicissime cessat, Citius vero exhibitum profuit nunquam. IV. 265

Symptomatica quomodo curanda. V. 335.

Phthisis quid? I. 93. VI. I. 3.

in Anglia frequens, quare? VIII. 16. 18.

signa prænuncia. VII. 20.

ab acri sanguinis indole quibus levatam fuisse observata testantur. VIII. 30. levatur a fonticulis, setaceis, ulceribus a te factis. Exempl. VIII. 31.

a piritu, Catarrho. VIII. 91. seq.

ab aphrnis. VIII. 93.

a calculis pulmonum. VIII. 96.

a strumis. Exempla. VIII. 97. seq.

tubercularis. Exempla. VIII. 98. seq.

pulmones non semper consumit. Exempl. VIII. 108.

subinde longo tempore superstites ægros patitur, unde? Exempl. VIII. 112. seq.

vide Pus phthisicorum. vide Sputum.

contagio afficit ob fœtorem sputi. Exempla. VIII. 117.

tussis opiatis leniri debet, cur? VIII. 142.

hæreditaria etiam est. III. 383. quibus noscitur. VIII. 14. seq. qualem habet prognosin. VIII. 129. deleta. Exempla. VIII. 120. 121.

incipiens sæpe curatur a sudoribus prudenter prolectis. VIII. 146. seq. interdum curatur medicamentis leniter purgantibus. Cautelas vide VIII. 148. seq. curatur subinde ab usu Corticis Peruviani. Exempla. VIII. 151. seq.

usu salium volatilium & saccharo. Exempla. VIII. 153.

usu fragorum. Exempl. VIII. 153. ab esu ostrearum crudarum curata. Exempl. VIII. 154. per urinas expurgata

mediante lacte asinino cocto. Exempl. VIII. 156. in melius vertitur equitatione, quomodo? VIII. 161. rusti-

catione VIII. 162. per balneum terræ, quid sit. VIII. 164.

subinde curatur per decoctum ligni guajaci. Exempl. VIII.

147. 165. a multis tractatur ut ulcus externum. VIII.

165. seq. a Meadio suadetur venæ sectionibus repetitis

tractari. VIII. 166. 167. assentit Pringle. VIII. 168. a

Pringlio setaceis, loco affecto impositis, curatur. VIII. 168.

a Swietenio pondum venæ sectione tractata. VIII. 168.

Phthisis

Phthisis opium optime fert, cur & quando? VIII. 170. seq.

qualem requirit diætam. VIII. 171. seq.

melius fert lac, quam decocta panis fermentati, cur? I. 52.

juscula consummata minime fert, cur. I. 213.

Phthisicis conducit ptisana, aut cerevisia alba. VIII. 172. seq.

juscula illorum carniū, qui vegetabilibus vescuntur.

VIII. 175. juscula ex carnibus testudinum & ranarum.

VIII. 176. lac humanum ex uberibus ductum. Exempl.

VIII. 176. lac asininum, caprillum &c. & quibus cautelis porrigendum. VIII. 177.

valida febre laborantibus lac non confert, cur? III. 94.

VIII. 177. 178.

conducit etiam serum lactis. VIII. 179. cremor lactis, qui

omnibus indicationibus satisfacit, quomodo? VIII. 179.

omnibus Swietenius lac præscripsit. VIII. 180.

post cibum assumptum calor febrilis augetur, cur? IV. 491.

febricula hæctica subinde ingravescit, subinde mitior fit, cur? III. 121.

si sputa minuuntur, mors proxime est, cur? III. 120.

aphthæ in fine contingunt, cur? VI. 327.

gangræna mortis nuncia. III. 242.

Phyma quid? III. 177.

Phymosis quid? XI. 119. 201.

oritur & absque contagio venereo. XI. 119. 201. Exempl.

XI. 201.

puerorum unde? XI. 120. 204. quomodo curanda? XI. 143.

a malo venereo sive a canceris periculosa. XI. 121. 202. qua-

lem habet prognosin? XI. 122. quomodo tractanda?

XI. 121. 202. seq. facile in gangrænam abit. Exempl. XI.

122. circumcisos non adfligit. XI. 202.

nequaquam scalpello tractanda, cur? XI. 204.

Pia matris anasarca. Exempl. VIII. 258.

Pica gravidarum unde? Exempl. IX. 117.

Pili per urinam excreti quolibet decimo quarto die, cum insigni urinæ difficultate, & perturbati corporis inquietudine summa.

Exempl. VI. 398.

Pilula balsamicæ Hofmanni laudantur, cur? IX. 384. 385.

Pingue iners quomodo tollitur. IV. 511. VII. 14. 15.

Pinguedo quomodo in corpore animali paretur. V. 410. seq.

IV. 487. VI. 411.

corporis humani sanguini rursus admisceri potest. I. 392.

an collecta hæreat in ampullulis, aut an propriis vasis vehatur. I. 392.

corporis nimia, si per calorem subitum, motum corporis validum, aut febrim natam soluta, attenuata venas in-

gredi-

greditur, ac sanguini miscetur, acrimoniam pinguis inertis efficit. IV. 488. 511. seq. VI. 15. seq. & brevi lethalis sequetur apoplexia. IV. 488. VI. 412. Quibus soluta pinguedo emendatur. IV. 512. VI. 15.

Pingua alimenta debilitant. I. 63. seq. cur tantam sitim faciant. IV. 345.

difficilis sunt digestionis, in ventriculo diu retinentur, tuncque rancida fiunt. VII. 501.

nisi in duodeno bili copiosæ & acriori occurrant, rancida fiunt. VII. 501.

inflammatis partibus illita noxia, cur? III. 70.

Piper acerrimum aroma, magna copia assumptum, calidissimam & periculosam admodum febrem excitare potest. IV. 51. majori dosi assumptum febres tertianas mites mutare potest in arduas febres. I. 225.

etiam coctione longissima acrimoniam suam servat. IV. 219.

acrimoniam suam non habet in oleo ex illo destillato. IV. 219.

Pisces sibi relictī, sine debitis condimentis, ob naturam alcalinam diu ferri nequeunt. I. 185.

præsertim marini citissime putrescunt. I. 512.

marini pauci sunt, qui humanis usibus serviunt; & vasta balænarum cadavera, exsecto adipe & flexilibus bronchiorum cartilaginibus, in mari relinquuntur. VII. 430. sale & fumo indurati, vel in aere siccati, difficilius in chylum bonum rediguntur. I. 513.

pingues, ut anguilla, salmo &c. citissime rancescunt. I. 513.

valide saliti magnam acrimoniam habent. IV. 50.

Piscium hepata comesta citissime rancescunt. I. 513. VI. 233.

Pituita non semper est morbofa. I. 154. 179. seq. ejus usus. I. 158.

vitrea unde? I. 161. differt a pituita naturali accumulata

I. 161. per anum excreta acerbos abdominis dolores committes habet. I. 161.

vide Glutinosum.

Placenta uteri in margine separata hæmorrhagiam uteri facit. IX.

159. & in sua medietate ab utero separari poterit, marginis circumferentia cum utero juncta manente. Exempl.

IX. 165.

pro parte separata non iterum accrescit, secundum Puzos.

IX. 193. firmiter iterum accrescit secundum Noortwyk.

Exempl. IX. 193.

omni cavo uteri accrescere potest, ut plurimum vero fundo.

IX. 293.

post partum statim ab utero extrahenda, secundum Mauriceau & alios, cur? IX. 295.

Placenta uteri non festinanter educenda, cur? & ex quibus signis colligitur festinatio aut retardatio? IX. 296. 297. 308.

quando statim extrahenda? IX. 298. 303. 304.

propellitur ab ipsa contractione uteri. IX. 298.

difficilius separatur, nisi in fundo, sed alii loco accreta est. IX. 298. cur? IX. 305. seq.

educenda nunquam vi tentetur. IX. 299. 304.

sponte non secedens tentatur injecto decocto emolliente, & clysmate acri applicato secundum Mauriceau. IX. 301.

nunquam violenter educenda; a Ruyschio enim per septimanas, imo menses in utero relicta est absque noxa. IX. 301.

relicta, & puerperæ mala creans, non a placenta relicta oriuntur hæc mala, sed a rudiori obstetricum tentamine placentam extrahendi. IX. 302.

plerumque sponte procedit 10, 15, 20 minutis post partum. IX. 302.

post partum relicta non sternutatoriis ad exitum tentetur, cur? IX. 302. seq.

post abortum difficiliter educitur, præcipue si abortus paucorum mensium fuerit. IX. 303.

frustulatim relicta prudenti elotione uteri facile eluitur. IX. 305. 315.

fundo non accreta, sed alii uteri loco, implevit interdum peculiare uteri cavum, quod efficit, quo minus educi possit. Cavum hoc plerumque in dextro uteri latere inventum est. IX. 305. Exempl. a Dionis. IX. 305.

retenta quomodo nocere potest. IX. 314. 315. eluitur aqua calida, siphonis adminiculo, injecta. IX. 315.

ab abortu retenta degenerat in molam aut in hydatides. IX. 335. 336.

in hydatides mutata. VIII. 247. 272. est causa hydropis uteri.

tartaro obducta. I. 178.

Placentarum omnia genera comesa dyspnœam faciunt, cur? I. 159. seq.

Plethora quid? I. 243.

ad vasa & ad vires quid? I. 244.

unde? I. 245.

quid efficiat in corpore. I. 249.

quomodo effectus suos edat. IV. 240. seq.

quibus cognoscitur. I. 252. IV. 488.

per inediam minime tollitur, cur? I. 111. 253.

Ple-

Plethora oleosa quomodo & a quibus oriatur. I. 206. IV. 511. hujus effectus. IV. 511. Cura. I. 206. IV. 513.

si summa, ob nimiam molem movendorum, suffocato fere omni motu, & color & aucta pulsus velocitas vix observatur. IV. 489.

capitis vasorum particularis, unde? VI. 433. causæ triplices sunt. VI. 433.

Plethorici debilitatibus præ ceteris obnoxii, cur? IX. 443. 444. in morbos epidemicos putridos proni, cur? I. 190.

post venæ sectionem febrim auctiorem habent, cur? Exempl. IV. 242.

si somnolenti fiunt, torpidi, vertiginosi, nisi venæ sectio instituitur, periculum apoplexiæ incurrunt, cur? VI. 413.

medias inter epulas, vel & ira excandescentes, vel intemperanter viventes, sæpius apoplectici ceciderunt, cur? VI. 414. 427. 428.

caveant sibi a spiritibus apoplecticis, a pulveribus auratis, a balsamis acribus & calidis. VI. 428.

febricitantes a vena secta habent pulsum auctiorem, cur? IV. 242.

Pleuritis quid? VI. 1.

humida & sicca quid? VI. 7. distinctio hæc multum ad prognosin facit. ibid.

quales occupat partes? VI. 8. 10.

pleuram, contiguam ipsi pinguedinosam tunicam, & musculos incumbentesprehendit. Pulmones ob impeditam respirationem affici quidem & inflammari possunt, interrim tamen pulmonis inflammatio a Pleuritide omnino distincta est. VI. 10. 13.

distinguenda ab inflammatione lienis. Exempl. memorabile. VI. 246. 247.

non latera solum occupat, sed & omnem thoracis ambitum. VI. 14. 15.

vera & spuria quid? quibusque distinguendæ? VI. 15. seq.

spuria non semper febrim pulsu explorandam comitem habet. III. 6. VI. 16.

idiopathica quos infestat, & quando? VI. 17.

symptomata quid? VI. 21.

qualia habet phænomena, causas antecedentes & signa. VI. 27. seq.

idiopathica quales habet causas antecedentes. VI. 22. 23.

seq. frequenter fit, dum sudantes a laboribus agricolæ se frigori incautius exponunt. III. 21. VI. 25. 20. 21. epidemica observatur, unde? VI. 20.

Pleuritis dolorem acerbum junctum habet, unde oriatur, quibusque minuatur. II. 36. quid efficiat. VI. 30. seq. qualem habet prognosin. VI. 31. seq. exit in sanationem, alios morbos, vel in mortem. VI. 33. ubi per tres vel quatuor dies jam duravit, antequam artis auxilia applicata fuerunt, raro vel nunquam benigna resolutione curatur. VI. 34. ubi per 12 horas validissima febris juncta fuit, resolvi nequit, cur? III. 50. resolvitur benigne, quando? VI. 35. quibus noscitur. VI. 35. seq. coctione & excretionem sanatur, quando? VI. 36. quibus juvandum. VI. 49. seq. sanatur hæmorrhagia narium copiosa, intra primum & quintum diem orta: si serius contingit, sanatur quidem, sed non cum perfecta solutione. VI. 37. 38. sanatur & urina subrubra, copiosa, cum albo & levi sedimento &c. si in initio excernatur. VI. 38. 39. si vero serius fiat, rarissime per solas urinas sanatur. Exempl. IV. 92 seq. V. 34. VI. 39. in initio quandoque comitatur fluxu alvi symptomatico, noxio & sæpe periculoso, pleuritidis symptomata minime levante. VI. 39. in progressu sæpe salutaris. si metastasis ad aures, crura &c. ante sextum diem fit, sanatur ut Peripneumonia. VI. 40. interdum fausto eventu mutat locum: interdum vero metastasis hæc absque bono eventu fit, imo mors accidit. Exempla binarum harum metastasium VI. 40. 41. ubi humerum, scapulas, dorsum dolor occupet, cum levamine doloris pleuritici manifesto, curatur fere semper. VI. 41. seq. lethalis erit, si cum his remaneat anxietas summa. VI. 103. per sputa solvitur, quomodo? VI. 43. & qualia debeant esse VI. 47. quomodo materies pleuritica in pulmones venire, & per spura externi possit. VI. 44. 83. graviditatis tempore nata semper est periculosa, non vero, uti voluit Hippocrates, absolute lethalis. Exemplum quarto die curatæ. VI. 47. 113. secundum Galenum mitissima est, in qua sanguinolentum spuitur. VI. 48. sputa biliosa quid? venæ sectionem non ferunt. VI. 48. levissima anodyna, ex papaveris erratici floribus facta, optime fert, quando? VI. 51. arte sananda, quomodo? III. 79. VI. 53.

Pleuritis venæ sectionem tutissime fert in tenella ætate, senio constitutis, ut & gravidis: quantitas vero secundum ætatem & vires moderanda. VI. 56.

in menstruatis, si respiratio multum impedita est, venæ sectione opus habet. VI. 56.

puerperarum venæ sectionem in brachio exposcit, licet lochia, & quidem larga, prodeant. VI. 56. ut plurimum moriuntur, cur? VI. 113. Exempl.

etiam adultior, si in initio neglecta fuerit, a venæ sectione levamen habet. VI. 56.

durante venæ sectione tussis opus habet, cur? I. 347. VI. 58 59. tussis quibus excitanda. VI. 59.

neccesse habet, ut venæ sectio tamdiu continuetur, donec liberius inspirare possint, dolore multum imminuto. Imo, in pessima pleuritide venæ sectio ad prima animi deliquii signa protrahenda: neutiquam vero ad animi deliquium usque, cur? VI. 59.

venæ sectionem toties fert, quoties urgens dolor & respiratio impedita subitum & efficax levamen poscunt. Exempl. VI. 60.

licet magnam debilitatem junctam habeat, si omnia ejus symptomata atrociter recruderint, repetitam venæ sectionem postulat. Exempl. VI. 61.

epidemica non semper cessat ad solitam methodum medendi: neque venæ sectiones repetitas fert, sed copia decoctorum emollientium, & largis oleosis cessat. X. 305.

in sanguine pelliculam inflammatoriam habet, unde? III. 45. seq. an hæc proseguendæ venæ sectionis signum præbeat. VI. 61.

ab Helmontio absque venæ sectione curabatur, quali eventu? VI. 62. 80.

symptomata, præsertim febribus epidemicis sociata, non semper fert venæ sectionem. VI. 62. si vero necessaria judicetur, neutiquam in brachio, sed in pede instituitur. VI. 67.

an venæ sectionem in brachio lateris affecti, an vero in opposito melius ferat, disputatum fuit, & pro venæ sectione in brachio lateris affecti decusum stabilitum est, quod per exempla ulterius probatur. VI. 64. 65. seq.

primam venæ sectionem brachii largissimam exposcit. VI. 66.

nimiis venæ sectionibus ne tractetur, cur? & quales noxas creent. IV. 255. VI. 76.

non curatur, si lecto jugiter incumbunt ægri, cur? IV. 258. VI. 73.

- Pleuritis** post venæ sectionem quibus tractanda. VI. 68. 69.
 carnes & iuscula tenuissima minime tolerat, sola hordeacea, avenacea, panatella &c. conducunt. VI. 71. 72.
 ab omni exæstuatione pejor fit. Exempla funesta probantia. VI. 72. seq.
 quando vesicatoria fert, & quando non? VI. 73. 74.
 ubi jam cessavit, cavendum, ne nimis cito impleantur convalescentes ægri, cur? VI. 77.
 in sine, & ubi vires restauratæ, leve catharticum optime fert, cur? VI. 77.
 abit in alios morbos, quales? & quibus noscitur. VI. 78. seq. in suppurationem quibus noscitur. VI. 78. seq.
 in suppurationem jam versa quibus discernitur. VI. 80. seq.
 in suppurationem jam versa optime noscitur, si post dolorem acutum inertis ponderis sensus in loco affecto percipiat. III. 133.
 suppurata, dum abscessus pure plenus turget, & sensim distrahuntur membranæ pus coercentes, denuo fieri molestissimum dolorem, & quidem eo acriorem, quo rupturæ propior sit vomica talis purulenta. VI. 86. 87. III. 131.
 suppurata evacuat pus suum vel per sputa, urinam, alvum, vel in cava pectoris delabitur. Exempl. exitus ultimi funestum. VI. 85. seq.
 suppurefcens & abscessus ejus rumpens per signa diagnostica præcedentia & comitantia, ab Hippocrate descripta, noscitur VI. 87.
 suppurans magnam puris quantitatem suppeditat. Exempl. VI. 86. quomodo & quibus tractanda. VI. 88. seq. quibus invitanda, ut ad exteriores partes vergat. III. 117. VI. 88. per setaceum suppuranti loco applicatum, brevi integre sanata. Exempl. VI. 90. in thoracem pus evacuans, in locis intercostalibus sibi ipsi viam fecit satis miram versus exteriora. Exempl. faustum. VI. 91. empyema si fecerit, quomodo tractanda. VI. 92.
 abit in tumorem callosum, scirrhosum, pulmone pleuræ adnato. VI. 93. raro medelam capit: quid interim faciendum? VI. 93. V. 625.
 abit in gangrænâ: illam futuram esse, & jam inchoari, quibus detegitur. VI. 94. seq. jam versa quibus noscitur. VI. 108.
 sicca qualis? & cur non facile sananda, sed utplurimum in gangrænâ abeat? VI. 103. 6. 7. 50. ab exæstuatione interna per spirituosâ. Exempl. VI. 104. 105. unde? quibus noscitur? & quid efficiat? VI. 104.

Pleuritis sicca summis remediis statim uno impetu tractanda, cur? & quæ sint. VI. 106.

humida qualis? VI. 6. seq.

dorsalis quid? VI. 14. 15.

citissime etiam abit in peripneumoniam funestam, & mortem, quando? VI. 110.

senibus plerumque lethalis, cur? VI. 111.

puerperis superveniens ut plurimum lethalis, cur? VI. 113.

gravidis non semper funesta. Exempla. VI. 47. 113.

symptomata epidemicis morbis se jungens. X. 310.

Pleuriticus dolor minuitur, dum thorax fascia constringitur, cur? VI. 114.

Pleuriticus, morbum omnino negligens, octavo die ingentem puris quantitatem cum tulli mediocri expuebat, felici eventu. Exempl. VI. 84.

Pleuritidis facie interdum scorbutus sævit, quibus dignoscendus. VI. 63. VII. 418.

Plumbum in vesica urinaria hærens solvitur cum uncia una mercurii vivi, quæ ope drachmæ dimidiæ Bismuthi in amalgama redacta, & in vesicam injecta est. XI. 164.

Pluviam in terram siccam delapsam sequitur odor fragrans, reficiens, unde? VIII. 162. seq. 327.

Pleuroperipneumonia quid? V. 519. an detur? VI. 10. seq.

Podagra & arthritis distincti sunt morbi, quibus distinguuntur. VIII. 468.

unde? VIII. 470.

pueris non familiaris ante veneris usum. VIII. 471.

fœminæ laborant etiam, utut rarius. VIII. 472. frequentius ex hæreditate. VIII. 472.

& eunuchi laborant. Hippocrates defenditur. VIII. 473. 474.

Podagra causæ remotæ. VIII. 474. seq.

a lucubrationibus nocturnis, & studiorum intemperantia. VIII. 475. Exempl. VII. 495.

a victu opiparo. VIII. 475. Exempl. veterani podagrici vi a podagra liberati. VIII. 476.

ab abusu vinorum acidulorum alborum. VIII. 476.

non semper ab acido provenit. VIII. 474. 594.

ab acido orta mirum exemplum. VIII. 477. seq. 495.

ab abusu potuum generosorum, maxime noctu. VIII. 479.

non a mucilaginosa humorum degeneratione sola, uti vult Liger. VIII. 479. seq.

non adficit cerevisiæ potatores, præ illis vina bibentibus.

Refellitur Exemplo Batavorum. VIII. 480.

a venere præmatura. VIII. 481.

obsidet obesos & macilentos utrumque, utut ultimos rarius.

VIII. 482.

Podagra

Podagra abusu nimio acidorum. Exempl. ab acido minerali nimio. VIII. 482.

adficit & inferioris sortis homines & pauperes, cur? VIII. 483.

ex refrigerio pedum sudantium. VIII. 483.

ex hæreditate. III. 383. VIII. 483. Dn. Coste suo exemplo probavit & hanc curari posse. VIII. 484.

ex contagio. VIII. 484. 517.

quæ præcedere soleant. VIII. 488.

diu latere potest. VIII. 488. seq. 521. 536. 547. probatur

Exemplis ex seminibus vegetabilium, & ex corpore humano ipso desumptis. VIII. 548. seq. donec causa accesserit, quæ illam germinare facit. VIII. 488. 515. 516. 521. 536. 547. Exemplum, per quod accessus futurus ex annulo digitis gesto præsentitus fuit. VIII. 521.

quibus acceleratur accessus. VIII. 494.

raro junctam habet famem caninam. Exempl. VIII. 495.

ab esu asparagorum, lardi &c. VIII. 495.

a purgantibus renovatur: sed lenientia, seu lenitiva fert. VIII. 498. 562. seq.

ab aere humido & frigido ellicitur. Aer tepidus est acceptus. Exemplum *podagræ* ab usu aeris tepidi solo sublata. VIII. 500.

cum catarrhis quandam habet vicissitudinem. VIII. 500. 512. seq. 520.

qualem locum primo & regulariter adgrediatur. VIII. 501. 543. cur? VIII. 502.

distorsionem pedis insequens. Exempl. VIII. 503.

in ligamenti hære ex Sydenhamo & Coste contra Hallerum evincitur. VIII. 503. seq.

crescens, aut perversa medela tractatum & alios occupat locos. VIII. 505.

qualia symptomata habeat invadens, crescens & evanescens. VIII. 507. seq.

sævissima habetur, quæ intra nyctæmeron non mutat colorem cutis &c. hinc Veterum orta est distinctio in calidam & frigidam. VIII. 509. 510. 539.

calida quid? VIII. 510.

frigida quid? VIII. 510.

& coryza sive catarrhus, sedem si exceperis, eandem originem & similitudinem habere videntur. VIII. 500. 513. 520.

in vegetibus, & illa rarius laborantibus, intra quatuordecim dies finitur. VIII. 518.

in senioribus, & quos sæpius adflixit, intra duos menses, imo & non nisi adultiore ætate finitur. VIII. 518.

Podagra inveterata totum fere annum adfigit. VIII. 518.

in senibus debilibus non adeo dolens est, sed accedunt dolores ventris, lassitudo spontanea, & propensio in diarrhœam. VIII. 519.

quomodo solvitur. VIII. 519.

sudorem in manibus & pedibus exprimit olidum, imo argentum purum colore fusco & nigricante inficientem. VIII. 520.

virus habet æque septicum ac illud luis venereæ. VIII. 521. plane impeditur, si morbosum illud præexistens dissilari poterit de corpore. VIII. 521. 522.

a febre sæpius sanatur, quomodo? IV. 109.

inveterata, si ægitudines solum fecerit, non vero validos dolores, requirit corporis motum, ne topi generentur. VIII. 523. nondum finito paroxysmo, dum corpus moveretur, pedes ab omni topi & ab omni anchylosi immunes reddebat. Exempl. VIII. 523.

causa proxima hæret in cerebro & nervis. Exempl. VIII. 536. seq.

antequam erupit, vertiginem caducam, imo epilepsiam præcursores habuit. Exempl. VIII. 537.

a validis & subitis animi adfectibus, terrore nempe & gaudio, perfecte sanatur. Exempl. VIII. 498. 537.

partim ab humorum acrimonia, ad mentem Sydenhami. VIII. 539. cum visciditate conjuncta, ad mentem Coste. VIII. 539. lac enim lenit. VIII. 552.

cum paroxysmo suo citius transit, si urinæ flavæ vel rubræ, hypostasi multa ditatæ, præcesserint. Secus fiet, si urinæ pallidæ subturbidæ præcesserint. VIII. 540. illustratur Exemplo. VIII. 541. seq.

partim ab humorum visciditate. VIII. 542,

partim a partium solidarum rigiditate. VIII. 542,

causa occasionalis est labefactata digestio. VIII. 544. seq. divites enim & sedentarios adfigit.

a diætâ lactea lenitur quidem, sed non curatur. VIII. 552. 634.

hæreditaria deleri potest, utut difficillime. VIII. 556. Exempl. Coste. VIII. 557. Exempl. Cornaro. VIII. 55. sed in pluribus ægris nullum est obsequium. VIII. 633.

curatu difficillima secundum Aurelianum, cur? VIII. 554. 555. Empirici quidem se jactant curationem præstare posse, sed Lucianus illos jamjam refellit. VIII. 555. seq. secundum Sydenhamum cur? VIII. 585. 633.

tophacea curatu omnium difficillima. VIII. 557. seq. insignis levamen habuit semper a methodo descripta. VIII. 583. ad 614.

Podag.

Podagra non curatur venæ sectione, utut quandoque conducat. VIII. 579. seq. Sydenhami regula practica venæ sectionem concernens. VIII. 579.

quando venæ sectionem ferat. VIII. 579. seq. non ferat. VIII. 579.

vehementer dolens rubensque a Veteribus venæ sectione in loco affecto mitigabatur. VIII. 560. 561.

prophylactice a scarificatione pedis præcavetur. VIII. 561.

venæ sectione mitior redditur. VIII. 561.

non curatur validis emeticis aut purgantibus. VIII. 562. cur? VIII. 564. seq.

nullum vomitum fert nisi spontaneum. VIII. 564.

leniora evacuantia per alvum optime fert, paroxysmus enim fit mitior. VIII. 499. 563.

secundum Sydenhamum purgantia non fert neque in neque extra paroxysmum. VIII. 565. leniora evacuantia attamen fert, quia diarrhoeam morbum solvere observavit.

Circa vesperam vero exhibet opiatum. VIII. 499. 565.

a sudoribus, diluentibus prolestinis, levatur. Nocent vero calida sudorifera. VIII. 566. 567. 610

quo magis doluerit, eo tardius iterum invadet paroxysmus. VIII. 570.

intus retenta aut retropulsa quid efficiat. VIII. 571. seq.

retropulsa apoplexiam efficere potest. VI. 445. Exempl.

VIII. 571. quibus prævidetur. VI. 445. apoplexiam faciens quibus curari tentatur. VI. 496. seq. asthma suf.

focativum minitans, tractatur ut Peripneumonia. VIII.

572. peripneumoniam, pleuritidem effecit. Exempl.

VIII. 573. 578. ad viscera abdominalia magna creavit mala. Exempl. VIII. 573. ventriculi inflammationes facit. VI. 235.

in intestinis sæpe horrendos spasmos excitat. VI. 258 seq.

retrogressi quibus signis stipatur. VIII. 574

retenta quibus excipitur, & quid tunc faciendum? VIII.

574. 628. seq. & ad artus demum revocata sævos paroxysmos facit. VIII. 575.

antequam primum efficit paroxysmum, latet jam in corpore, & varias turbat functiones ejus. Exempl. VIII. 575.

narcotica topica adplicata non fert; retroprimit enim materiem podagricam. VIII. 575. seq.

a frigida aqua, aut a perfrictione cum nive interdum levatur, cur? VIII. 577. retroprimitur potest materies podagrica, pessima producens symptomata. Exempl. VIII. 578.

ab applicato emplastro sub initium paroxysmi Pleuritidem fecit. Exempl. VIII. 578.

Podagra quomodo se habeat in vigore ætatis, in senio, & ubi fractæ vires. VIII. 579.

in debilibus non vegete procedit, vires ergo suffulcian-
diætæ, quali? VIII. 580.

retrograda petit evacuantia quævis generis, quæ *podagræ*
rite constitutæ nocerent. VIII. 580.

a cataplasmatibus aut aliis emollientibus non emendatur.
VIII. 580.

ob senium retardatur, aliaque loca quærit, cur? VIII. 506,
581.

quibus mortem infert, & cur? VIII. 581.

tandem in mortem terminatur, qualibus symptomatibus?
VIII. 582.

renum calculos sibi jungit, cur? VI. 361.

instans pruritus in venerem majorem facit. VIII. 495.

quomodo curanda? VIII. 583. seq. 609.

ab usu pulveris Ducis Portlandiæ funesta. Exempl. VIII.
590. seq.

curatur per amara & aromatica. VIII. 587. per pulverem
Ducis Portlandiæ. VIII. 588. non omnibus conveniunt
hæc. Exempl. funestum. VIII. 590. 591. adhibenda, dum
paroxysmus deferbuit. VIII. 593. senibus tutius adhi-
bentur quam junioribus. VIII. 593. seq.

curatur per salia lixiviosa. VIII. 594. per diætam, qualem?
VIII. 596. 597. Sydenhamo præscribente, quomodo?
VIII. 599. per curam lacteam, quibus cautelis? VIII.
600. seq. per thermas Carolinas, quali cum cautela?
VIII. 613. per exercitia corporis, qualia & quomodo?
VIII. 605. seq.

per victum vegetabilem solum tractata recruduit. VIII. 597,
requirit, ut maxima pars nutrimenti ex vegetabilibus pe-
tatur. VIII. 598.

qualem requirat potum. VIII. 602.

extra paroxysmum minuitur regimine diaphoretico, quo-
modo? VIII. 610. 611. purgantibus hydragogis mercurio
dulci nuptis. VIII. 611. seq. purgantia optime fert,
si corpus obesum: macilenti pejus exin habent. VIII. 613.
quali cautela adhibenda. VIII. 499. 564. 613. minuitur
ab usu fontium salubrium, nisi æger annum quinquage-
simum transgressus sit, cur? VIII. 614.

in paroxysmo a mercuriali medicamento porrecto per su-
dorem pedum copiosissimum brevi curabatur. Exempl.
VIII. 612. 613. vehementissime dolens, quibus lenitur?
VIII. 618. seq. opiata interna fert, sed maxima pruden-
tia porrigantur. VIII. 620. 621.

Podagra in paroxysmo a mœxa interdum lenitur. VIII. 622. Exempl. VIII. 622. & ab acribus illitis lenitur. VIII. 624. a balsamo sulphuris therebinthinato. ibid. ab alio remedio oleo Culilaban mixto. VIII. 625. qualem cautelam requirant. VIII. 626. externa lenientia magna prudentia adplicentur, cur? VIII. 627.

quibus optime præcavetur? VIII. 609. 617. vitando. VIII. 470. seq. 494. seq.

trophacea sive nodosa per in- & externa remedia multum emendatur, quæ sint. VIII. 614. sunt acida, frequentius vero alcalina externa. VIII. 615. seq. per saponacea quidem mitigatur, sed præstat remedium ex tartaro & calce viva paratum descriptum. VIII. 617.

[retenta] quibus tractanda. Exempl. VIII. 573. 574. seq. [retrogressa] 628. seq.

retenta quibus resuscitatur. VIII. 629. in veteranis podagricis vino rhenano resuscitatur. Exempl. VIII. 630. vino Hispanico cum oleo macis vel Cinamomi foras protruditur. VIII. 631.

retrogressa mortem minitans laudano liquido compesci tentatur, quibus cautelis? VIII. 631. Exempl. VIII. 573.

Podagrici, si diu a paroxysmo fuerunt liberi, in omnibus suis levissimis morbis metuant, ne quid sinistri lateat. VIII. 628.

quando anomalis symptomatibus vexantur, semper de podagra solliciti sint. VIII. 629.

Podagricorum Creta seu Calx quid sit secundum Sydenhamum & Hofmannum. VIII. 525. 526. examinatur ab Hales & a Whytt. VIII. 526. 527. non ad classem calculorum pertinet. VIII. 527. affinitatem cum calculis habet. VIII. 526. 527. quibus solvitur. VIII. 552. & §. 1277. VIII. 614. friabilis est, & per longum tempus friabilis manet. VIII. 527. quid vere sit? est materia ossa constituens. VIII. 530. seq. una cum liquidis ad ossa deferitur per vasa. Exempl. VIII. 531. ex auricula, palpebris, pulmonibus, cum sputo, sudore interdum secernitur. VIII. 532. seq. per urinam copiose excreta. VIII. 533. sub forma liquida etiam colligitur circa articulos. Exempl. VIII. 533. 534.

anchylosis unde? VIII. 531.

rigiditas & deformatio articulorum unde? VIII. 531.

Polenta Galeni quid? VIII. 173.

Pollutionum noxa. IV. 77.

Polypus quomodo in sanguine oriatur. I. 107.

unde? VII. 19.

Polypus post hæmorrhagias nimias, abortum, syncopen, circa majora vasa concrefcit. I. 108. VI. 416. quomodo in syncopen? VII. 20.

cordis dignoscitur ex palpitacione cordis perpetua, & pulsu omni modo inæquali, & sæpius intermittente, præcipue si omnia hæc symptomata increfcunt motu aucto. VI. 417. apoplexiam efficere potest, si claudat omnes capitis arterias. Exempl. VI. 416. raro efficit, cur? VI. 416 417. potest partum difficilem imo impossibilem reddere. IX. 225 226. seq. subinde hydropem lethalem efficit, cur? VIII. 305. cordi quandoque accrescit, & ramosus fit. VI. 416. ex anxietate febrili quomodo nascatur. IV. 321.

singularis concretus in arteria magna & vena cava. Exempl. VI. 416.

narium quid? V. 355. unde & ubi hæret? V. 355. seq. quando & quomodo tollendus? V. 357. mole auctus respirationem & deglutitionem impedire & mortem creare potest. Exempl. V. 357.

vesicæ urinariæ interdum est causa pertinacis ischuriæ. V. 356.

uteri. vide Sarcoma.

infectum quid? IX. 488. quomodo multiplicetur. IX. 488. seq. 516.

Posca est acetum aqua mixtum. I. 134. IX. 402. IV. 202. usus. IV. 202. VIII. 82.

Potatores strenui aromatibus delectantur, cur? IV. 218.

Potus aquæ non omnibus convenit, quibus conveniat. VIII. 602. antiphlogisticus qualis? III. 95.

in ipso actu fermentationis suppressus, & assumptus, choleras pessimas aliaque dira facit mala. IV. 225.

fermentati effectus & noxæ. IV. 226. VI. 256.

spirituosi effectus & noxæ. IV. 226. seq. noxæ quomodo tollendæ. IV. 229.

flatulentus qualis? IV. 409.

quicunque, sive aquosi sive spirituoosi, nimia quantitate hausti, tremores faciunt, cur? IV. 308. seq.

in febribus qualis melior, an frigidus an calidus? IV. 354. seq. calidus nunquam nocebit. IV. 356. parca dosi sumi debet, cur? IV. 356. 357. qualis in calore exhibendus? IV. 506.

calidus aquosus toties chlorosin, summum languorem, fluorem album, uteri hæmorrhagias in mulieribus fecit. VII. 9. nimium assumptus tremores facit, cur? IV. 308. seq.

Potus

Potus calidus aquosus quotidie sumtus facit fibras debiles. I. 64. frequentior Cachexiæ causa existit. VII. 522. apoplexiæ & paralyseos causa existit. VI. 54. 55.

frigidus calente corpore sumtus inflammationes, imo mortem subitam facere potest. I. 290. hydropem thoracis efficere valet. VIII. 210.

frigidus in febribus quomodo nocet? & quibus cautellis concedendus? IV. 354. seq. V. 17. 135. seq.

gelidus assatim haustus, ut & potus glacie frigidissimus factus, æstuanti corpori ingurgitatus, hepatitidem & icterum pertinacem, ut & hydropem thoracis inducere possunt. VI. 142. 143. VIII. 210.

gelidus inflammationem ventriculi creare potest. VI. 233.

Præcordia quid sint. IV. 533. vide Hypochondria.

Præcordiis inhærentes sordes cerebri actiones omnes turbare possunt, & hinc deliria, furores, & alia pessima mala produciunt. IV. 534.

Præcordicrum angustix post mortem in obesis, unde? I. 90. post pastum subito siens & a vermibus oriuntur. IX. 521. ardor in febribus ardentibus unde? I. 212. 234.

contentio sine doloris sensu, ceteris paribus, hæmorrhagiam narium in ardentibus denotat. V. 80.

ponderis gravantis perceptio quid denotet. VII. 251.

Praxis medica quid? I. 8. hujus exercendæ causa quæ scitu necessaria. I. 13. 14.

Priapismus quid? & unde nomen habeat? VII. 367.

Primiparæ lentiori partu opus habent, cur? IX. 249.

Prognosis quid? I. 44. IV. 158. hæc in morbis putridis unde pendeat. V. 31. seq.

Pruritus cutis ab infixis pilis minimis ex erucarum exuviiis relictis, quibus tollendus. Exempl. IV. 649.

Ptisana quomodo a Veteribus conficiebatur? VIII. 172. tota quid? VIII. 172.

cremor quid? VIII. 172.

Ptisana succus quid? VIII. 172.

usus in morbis. VII. 264. in phthisi. VIII. 171. seq.

Ptyalismus omnis nimius, corpus exhaurit. IV. 453.

spontaneus ab aphthis deciduis. VI. 336.

& tumor manuum pedumque in variolis salutaria sunt naturæ conamina X. 156.

moderatus in variolis confluentibus bonus. IV. 146.

suppressus, subitam sæpe mortem efficit in variis. IV. 146.

Pubertatis tempore plura in corpore mutantur, sed cur mutantur, ignoramus. VIII. 22. seq. IX. 21. vide Epilepsia,

Pubertas difficillimos quandoque curat morbos. IV. 75. 76.

Pudens

Pudendorum muliebrum ulcuscula, aphthis simillima, absque suspitione contagii. VI. 314. 315. quomodo curavit Hippocrates? VI. 314. labia concreta post ulcus. Exempl. I. 442. in puerperio quomodo fovenda? IX. 320.

Puerpera ex ischuria a calculo uni reni infixio moriebatur. Exempl. VI. 368.

Puerpera primiparæ lentiore opus habent partu, cur? IX. 249. pleuriticæ factæ ut plurimum moriuntur, cur? Exempl. VI. 113.

languentes reficiendæ, quibus? IX. 318. 342.

a convulsionibus affliguntur interdum, cur? & quomodo medendum? II. 53. 60. seq.

post partum somno optime reficiuntur. IX. 319. seq.

a quibusdam a somno impediuntur tribus post partum horis, cur? IX. 320. Metus ille quibus auferendus? ibid.

lipothymia instans quomodo arcetur? IX. 320.

labia pudendorum quibus fovere conveniat. IX. 320.

sanæ, & in puerperio futuræ sanæ signum desumitur ex sanguine cito concrecente. IX. 324.

ab affectibus animi, & a curis domesticis sint liberi, cur? IX. 340. 378.

si primis puerperii diebus valide ira excandescunt, aut maxime memores foveant iras, maniacæ evadunt, & partim sanantur, partim incurabiles manent VII. 324.

si lochiis parce fluentibus mammæ non turgent, funesta metuenda habent, cur? IX. 354. 355.

pulsus celeritas sedari debet prima post partum hora: nisi id fiat, morbus metuendus acutus. IX. 365.

lactantes minus periclitantur, quam illæ, quæ natis ubera negant, cur? IX. 354. 358.

diarrhœa non semper timenda. Ubi timenda? IX. 360. 384. urinæ incontinentia post partum unde? VII. 71.

sint quietes mente & corpore. IX. 340. 378.

ne nimis cito e lecto surgant, IX. 379.

abdomen molliter fascia fulciendum. Exempl. periculosum fasciæ nimis strictæ. IX. 379. 313.

urinam ne nimis diu retineant, cur? IX. 380.

lintea citius mutant, cur? IX. 380. seq.

aere puro utantur. IX. 380. seq. Noxæ aeris putridi in Nosocomio Parisiensi. IX. 380. seq.

nisi lintea mutant, foetore pessime inquinabuntur. Exempl. IX. 380.

regimen quale sit. IX. 382.

diæta qualis? IX. 382. IV. 169. seq.

medicamenta sint antacida, cur? IX. 382.

Puerpera ne alvum strictam habeant, cur? & quibus ducenda?

IX. 383.

potus sit semper subtepidus, frigidus nunquam. IX. 382.
diarrhœa. vide Diarrhœa puerperarum.

pilulis balsamicis optime utuntur, cur? IX. 384.

Levretus, simulac febris lactaria finita erat, porrigebat arcanum duplicatum quotidie & parca dosi, cur? IX. 385.

sudor ne sit violenter expressus, cur? IX. 386. lenis omni tempore laudatur, imo a Sydenhamo. IX. 387.

ex refrigerio diarrhœam cum periculosis symptomatibus contrahere possunt. IX. 385. seq.

non facile venæ sectionem ferunt, nisi urgens necessitas hanc indicet, quæ non nisi morbus inflammatorius esse potest. IX. 391. seq. Exempla. IX. 393. 379.

inflammatorio morbo vexatæ non semper lochiorum suppressionem patiuntur. IX. 394.

plures, secundum Levret, perierunt, quibus multum sanguinis ex venis eductum erat; imo ne unica evasit, dum venæ sectio tentata fuit ad avertendam vel curandam uteri suppurationem, vel metastasin lacteam. IX. 394.

symptomata varia, morbos acutos sæpe referentia. non semper indigent cura inflammatoria, cur? Exempla. IX. 395.

a magna sanguinis jactura hydropicæ eveniunt, cur? VIII. 322.

hydropse ovarii laborare possunt. Exempl. VIII. 239.

Puerperium bonum aut pravum prædici potest, ex quibus? IX. 369. seq.

Pulmo pleuræ accrescit, quando & cur? II. 242. V. 573. accretus frequentissime invenitur in illis, qui validam pleuritidem passi sunt. VI. 83. quando asthmata producere valeat. V. 574. ad medietatem undique accretus. Exempl. II. 272.

ad chyli mutationem undique conducit. VII. 523. 524.

vulnere læsus & pleuræ accretus quomodo dignosci possit. II. 243.

Pulmonis unius integre corrofi, imo deficientis Exemplum. VIII. 106.

phlegmone cur tam subito ad vicina loca pergat. V. 505.

Pulmonum abscessus per 9 annos toleratus. Exempl. V. 554. seq.

hydrops. VIII. 227. ab Hippocrate descriptus. VIII. 229.

quibus noscitur? VIII. 231. sedem habet in tunica pulmonum cellulosa. VIII. 228. Exempl. VIII. 232. seq.

hydrops seu Oedema. Exempl. VIII. 234.

hydrops seu Emphysema. Exempl. VIII. 234.

Pulmo-

Pulmonum hydrops, acervus vesicularum pellucidarum ab aere expansarum a Ruyschio inventus. Exempl. VII.61. VIII. 230.

hydrops, sive œdema sive hydatidis triplicem exitum habere potest, qualem? VIII.234.

hydrops, si per tussim evacuari poterit, & serum nondum magnam acrimoniam acquisiverit, major curationis spes est. VIII.234. Exempl. infausum. ibid. Exempl. faustum. VIII.235.

inflammationi maxime conducit vapor aquæ calidæ inspissando in pulmonem attractus. IV.340.

scirrhus quibus noscitur? III.390.

vomica quibus signis differat a scirrho. III.391. vide Peripneumonia, vide Vomica pulmonum.

vulnera ut plurimum absolute lethalia. I.421.

frustum abscissum & vulnus curatum. Exempl. I.452.

Puls hordacea quid? VIII.172.

Pulsus in homine sano spatio binorum minorum secundorum tres facit ictus. IV.11.

est vel naturalis, vel non naturalis, vel præter naturam, quales? V.26.

exploratio curiosa crises futuras indicat, quomodo & quando? IV.99.

in utraque manu explorari debet, cur? V.27.

celer quid? IV.484.

celer post pastum unde? III.94.

celerior & inæqualis, tam in robore quam velocitate, est signum synochæ putridæ, cur? V.20.

celer & durus unde? I.233.

celer & magnus demonstrat auctam sanguinis velocitatem.

IV.485. ubi venæ inflatæ & quasi turgentes, præcipuum dant signum molis movenodorum. IV.488.

debilis quid indicet in morbis. V.27.

debilis & languidus cachecticorum est, cur? VII.514.

durus quid? IV.483. quibus in morbis observatur? IV.

483. VI.5. robustorum & exercitatorum naturaliter est.

IV.483. in morbis inflammatoriis indicat sanguinem densum. IV.483. V.298.

fortis in febribus quid? V.26.

fortis, æqualis, neque nimium celer, est signum synochæ simplicis. V.20.

frequens, inæqualis, debilis, intermittens in febribus quid indicet. V.28. VII.381.

interruptus unde? I.106.

lentus in melancholicis unde? VII.234.

Pul-

Pulsus magnus quid? IV. 484.

mollis debilius est. IV. 483.

parvus, celer, inæqualis in febribus unde veniat. IV. 253.

parvus, debilis & inæqualis, pro signo scorbuti diagnostico ab Eugaleno habetur. VII. 479.

plenus esse potest, licet non sit magnus. IV. 484.

resiliens sive dicrotus qualis? V. 28. hæmorrhagiam narium indicat, quomodo? V. 84.

tardus & æqualis naturalis est. V. 28.

uterinus qualis? IX. 44. seq.

undofus qualis? V. 544.

undofus & mollis in febribus quid indicet? quid talis & durus? IV. 144.

Pulsuum mutationes sunt naturales, non naturales, & præternaturales, quid hæc nomina velint. V. 26.

exploratio non semper inflammationes intestinorum, ventriculi aut pleuritidem spuriam detegit. III. 6. 7.

Pulvis Carthusianorum ex quibus paratur, & quibus morbis medetur? V. 632.

Ducis Portlandiæ ad podagram ab Aureliano & Aetio jam descriptus qualis? VIII. 588.

Punctorius dolor in inflammationibus unde? III. 39.

post venæ sectionem largam levatur, cur? III. 39.

Purgantis non tantum evacuant illa, quæ præexistunt talia in corpore, qualia excernuntur, sed & solvunt humores sanos, & solutos per alvum ducunt. I. 520. II. 337. seq. V. 226. Exempl. VIII. 611.

dum humores corporis sani solvunt, vasa deplent, & ad resorptionem extravasati humoris adaptant. II. 338.

antiphlogistica sunt, quæ absque augmento motus humorum satis valide alvum movent, & simul densitatem sanguinis inflammatoriam solvunt, quæ sint? VI. 493.

acriora, ut scammonium, jalappa &c., solvunt humores sanos sine magnis turbis, & solutos in putridum liquamen vertunt, & per alvum educunt. Exempl. II. 337.

acriora status & tormina excitant, cur? IV. 410.

negligenter servata vim purgantem amittunt. V. 224.

clymatibus quali dosi admisceri debeant. IV. 637.

ad revellendas inflammationes adhibentur. III. 83. 91.

in febribus acutis adhibenda antecedere debet venæ sectio, cur? IV. 52.

in febribus intermittentibus quo tempore propinanda? V. 220.

ad febres intermittentes data, vesperi semper anodynis comitari debent, cur? V. 222.

Purgan-

Purgantia febres intermittentes non tollunt, sed sæpius oblata febres pertinaciores reddunt. V. 205. seq. 226. seq.

non semper scopo purgandi, sed ad febriles paroxysmos turbandos porriguntur, & quando tali modo propinanda? V. 225. VIII. 611. seq.

post curationem febrium autumnalium necessaria, imo repetenda, cur? & quibus signis noscitur? V. 241. seq. crebrius sumta chronicos morbos & cachexiam inducere possunt. IV. 548. VII. 505.

podagram renovant secundum Sydenhamum, sed lenia alvum ducentia paroxysmum leviores faciant secundum Hofmannum. VIII. 498. seq. 565.

hydragoga vel serosa quomodo operantur? VIII. 611. uterina quæ sint. IX. 81.

Veterum fuerunt drasticæ. Exempl. IX. 562. requirunt prægressam corporis præparationem. IX. 562.

externa qualia? IX. 538. umbilico illita dubiæ sint operationis. Hypercatharsin produxerunt. IX. 539. quid in ultima faciendum? IX. 539.

Purgantium actuositas aut vis operans in quo consistat. V. 224.

Purpura, præsertim alba, ante eruptionem spargit odorem fracidum subacidulum instar vappidi aceti. VI. 321.

eruptura sæpe præceditur epilepsia. VII. 146.

tubra in phthisicis unde? VIII. 125.

præsertim in Gallia, petechias significat. IV. 660.

Purpura & aphtharum magna intercedit similitudo. VI. 321.

forfan etiam Cortex Peruvianus conducet, cum aliquoties feliciter cesserit hæc tentatio. VI. 343. seq.

Purulenta materia nasci potest in sanguinis sero degenerante, licet nulla inflammatio prægressa fuit. VIII. 396.

Pus non fit in vasis, sed extra vasa. I. 370.

in vulneribus optimum quale? I. 370. deficiens quid indicat? I. 371. nimium, corpus marcescere facit I. 454. seq.

coctum quale? III. 118. loco clauso diutius retentum nocet, cur? III. 118. 119. in mammis collectum, nec foras emissum, interiora thoracis gravare potest. IX. 408. per venulas resorberi potest. Exempl. III. 118. 137. seq. resorptum purulentam efficit cacochymiam. III. 118. resorptum, licet bonum, si subito sanguini misceatur, hærebit in pulmonibus, & subitam suffocationem producet. VI. 181. si sanguini sensim misceatur, e sanguine iterum eluendum analepticis, putredini resistentibus, humidis, largiter usurpatis. VI. 182.

Pus

Pus coctum quomodo in thoracis cavo resorbetur, ac per sputa ejicitur? II. 242. id fieri posse a pulmone integro dubitatur. VII. 567. per pulmones copiose excretum non semper pulmones consumit, cur? VIII. 112. VI. 43. 83. in pleuritide interdum tumorem sub scapula, & post longum tempus tumorem in sterno fecit. Exempla bina curata. VI. 90. 91. per loca intercostalia sibi viam paraverat. VI. 92. vide Pleuritis. vide Sputa.

ex magno abscessu simul & semel evacuatum animi deliquia imo mortem post se trahit, cur? III. 149. ideoque in paracenthesi thoracis pus sensim emittatur. VII. 569.

phthilicorum in aqua subsidet, interdum natat, unde? VIII. 114. seq. optime exploratur per somnum. VIII. 115. sapore dulce, unde? VIII. 116. pessimum, est ponderosius reliquis. VIII. 118. foetidum non semper mortem instare monstrat. VIII. 117. 135. 136. carbonibus ignitis injectum & combustum monstrat esse pus. VIII. 118. a bono sanguine, ad tabem usque, augetur, salvis pulmonibus. VIII. 112. 120. augeatur a chylo. VIII. 120.

Pustulae infantum & adulterorum in capite, facie & reliquo corpore efflorescentes, & in crustas satis densas exsiccantes, retropressae epilepsiam faciunt, aliaque capitis mala. VII. 150. seq.

quid? IV. 647. unde oriuntur? IV. 129.

Puteorum vappidus & corruptus aer emendatur injecto pyrobolo (Hand. Granate) accenso. X. 255.

Putredini velociori aer libere accedens animam praebet. I. 212. externae omni adversatur fomentum descriptum. Exempl. II. 345. 346.

internae obsunt, & simul blanda adstringendi vi nimiam humorum tenuitatem emendant serum lactis cum radice & foliis acetosae coctum, juscula carniū cum succo citri, aurantiorum &c.; vinum rhenanum decocto panis, oryzae, avenae &c. dilutum; acetum aqua temperatum; si iritus salis cum triplo spiritus vini intime junctus &c. IV. 335. 380. VI. 183. VII. 22. 487.

internae resistentia quae sint. Myrrha, sales volatiles alcalini, sales alcalini fixi, saccharum, cortex peruvianus, alumen. VIII. 150-155.

Putredo quid? I. 187. seq. causae. I. 189. seq. effectus. I. 190. seq. signa. I. 200. cura. I. 201. seq.

est caloris effectus, non vero causa. I. 189. 192.

oleosa pessima. I. 209. II. 320. III. 484.

incipiens noscitur ex urina aliquid obscuri & subfusci in colore habente. VI. 101. 102.

Putrefactio & acidosis sales in alcalinos mutare potest. Exemplo sit Acetosa. I. 188.

Putris morbus qualis? I. 209.

Putridum in ventriculo adpetitum tollit. IV. 362, quibus caveatur aut emendetur? IV. 369. seq.

Q.

Quartana securissima est, & ab aliis magnis morbis vindicat IV. 5.

dum epidemice grassatur, sanissimos etiam homines infestat. VII. 3.

epilepsiæ idiopathicæ superveniens illam sanat. Exempl. VII. 176.

Quies musculorum sanguinis motum nimium compescit, cur? I. 239. plethoram gignere potest. I. 247.

Quiescens corpus levissimo potest sustineri alimento. II. 341. 342.

R.

Rabies canina quid? VII. 334. videatur Hydrophobia. inter morbos chronicos numeratur, cur? VII. 333.

a canibus, felibus, lupis, vulpibus, equis, asinis, mulis, bobus, suibus, simiis, gallis gallinaceis, hominibus prius rabiosis, in alios propagatur, VII. 338.

incipiens quibus se signis prodatur in canibus. VII. 342. seq. in hominibus. VII. 357. seq.

multiplici modo communicatur. VII. 344.

ut plurimum cruento vulnere communicatur, sed & absque vulnere per cutim integram transivisse illud venenum observatur. VII. 345.

per osculum communicata. Exempl. VII. 347. rabido cani datum communicatur. Exempl. VII. 348.

per salivam spumescens, calidam, corpori adpersam communicatur. VII. 347.

per salivam, dudum jam exsiccata, in vestibus hærentem, lambendo communicata. Exempla bina. VII. 347. 348.

ab tactu faucium canis rabiosi communicata. Exempl. VII. 355. seq.

a tactu gladii, quo dudum animal rabiosum occisum fuit. Exempl. VII. 348.

ab esu carnis animalis rabiosi. Exempl. VII. 349.

communicabatur cani, qui lambebat sanguinem hominis hydrophobi. VII. 349.

Rabies canina juveni communicabatur, cui felis rabidus pollicem leviter scalpendo læserat. Exempl. VII. 349.

per coitum communicatur. Exempla. VII. 350.

venenum diu latere potest in corpore humano. VII. 351. frequentissime circa quadragesimum diem a veneno suscepto extricatur. VII. 351. per plures menses, imo per annum siluit. Exempl. VII. 351. seq. per septem annos latuit. Exempl. VII. 352. difficulter tollitur de corpore in initio neglectum. VII. 354. neque a variolis feliciter decurrentibus extricabatur, nisi illis sanatis. Exempl. VII. 354. sæpius in illis, hyemali aut autumnali tempore demorsis, per totam hyemem filet, verno vero tempore extricatur. Exempl. VII. 354. actu diversum a vario gradu in animali mordente. VII. 355. a temperie hominis demorsi. Exempl. VII. 355. seq. in biliosis, robustis, in viris pejorem exserit effectum, quam in pituitosis, debilibus & sæminis. VII. 356. actuosum redditum primum se manifestat in vulnere aut cicatrice. Exempla. VII. 359. in principio ob viscositatem solidis partibus adhæret, donec mora aliisque causis accidentibus in actum deducatur, attenuetur, fluidis misceatur, & omnia inficiat. VII. 360. probatur exemplo variolarum insitarum. VII. 360. seq. miras habet proprietates, explicatu difficillimas. VII. 361. seq. ab homine rabioso communicatum alteri homini, minus virulentum est, quam illud, quod per morsum canis aut lupi communicatur. VII. 372. e corpore expulsum esse, nullis signis certis constat. VII. 371. 382. forte quandoque minorem efficaciam habet: tunc enim aliqualem aquæ metum producit, sed non omnino incurabilem. Exempl. rarum VII. 374. sanguinem viscidum inflammatorium facit. VII. 380. sanguinem attenuatum, fluidum ac purridum efficit. Exempl. VII. 380. 381. in primo morbi stadio nondum hydrophobiam creat. VII. 358. 363. in secundo morbi stadio quomodo se habeat. VII. 363. seq. in tertio morbi stadio miserrimam ægrorum conditionem facit. VII. 368.

a fine primi stadii raro vel nunquam quartum diem excedit. VII. 370.

ubi hydrophobia jam juncta, rarissime curatur. Exemplum quoddam contrarium. VII. 372. seq.

cadavera dissecta exhibuerunt partim anginam, partim non; gluten biliosum in ventriculo, pericardium siccum, pulmones sanguine infarctos &c. Exempl. VII. 376. 377. seq.

Rabies canina qualem habet prognosin? VII. 342. 354. 371.

curatio omnis, paucissima si exceperis, hætenus incerta, cur? VII. 382.

per specifica curari nequit, nullum enim est notum. VII. 383. 410 seq.

ab initio apparet in systemate nervoso. VII. 384.

circa stomachum & vicina sedem habet. VII. 386.

quomodo prophylactice curatur? VII. 386. seq. Exempl. VII. 388. seq.

per immersionem in aquam curanda quales requirat cautelas. VII. 391. cur? & quando profuerit. VII. 392. Exempl. VII. 400.

præsens quomodo tractanda? VII. 397. seq. tractatur sudore fero certissimo, aceto & sale. VII. 394. venæ sectiones animosas poscit; clysmata omni bihorio applicanda; ægri in aquam demittendi &c. VII. 397. seq. vomitorio utendum. VII. 398. seq. per mercurium tentanda foret, cum vitium in saliva rabidi animalis hæreat. Exempl. ubi inunctio profuit. VII. 406. seq. quomodo apud Sinenses tractatur? VII. 407 408. ubi primum gradum nondum excessit, mercurio cedit, sive salivam moveat sive non. VII. 409. licet per mercurium tractetur, poscit adhuc, ut vulnus debite pertractetur, alias mercurius nil juvabit. Exempl. VII. 410. in juvene per turbith minerale sanata. Exempl. tres saltem doses sumsit, singulam ad gr. iv. VII. 409. exorta salivatione spontanea curata. Exempl. VII. 410.

in canibus per turbith minerale curata fuit. Prima die porrigebantur gr. xij. secunda die gr. xxiv. tertia die gr. xlvij. quarta die salivatio sequebatur, & curatus fuit canis. VII. 408

non per specifica sanatur. VII. 383. 410. seq. ut sunt pili rabiosi animalis; jecur hujus canis comestum. Exempl. frustraneum. VII. 420. seq. Cineres cancrorum. VII. 413. Palmarii pulvis jactatus. VII. 416. remedium Majerne. VII. 417. Radix rosæ sylvestris. Lichencinereum terrestre. Pulvis antilyssus Londinensis. VII. 419. (quomodo hic ultimus adhibendus) Exempl. contrarium. VII. 419. Pimpinella. VII. 420

Rabiosi canis morsus quomodo a non rabiosi morsu distinguitur. VII. 343.

Rachiridem perpestæ fœminæ partum metuendum habent difficilem, cur? IX. 236. seq.

Rachitis ante medium seculum decimum septimum non cognita, contra Zeviani. XI. 347. contra Navier. XI. 352.

Rachi-

Rachitis est vel perfecta vel imperfecta. XI. 344.

noscitur adesse, quibus? XI. 366.

habet causas occasionales, quales? XI. 356. seq.

infantum a matre scrophulosa natorum. Exempl. XI. 367.

forſan per contagium ex uno in alterum transire poteſt. XI. 367.

demortui cadaveris ſectio. XI. 368.

caput tumidum facit: id quod diſtinguitur ab hydrocephalo per præmaturum ingenii acumen. XI. 370. 383.

hepar utq; lurimum juſto majus habere ſolet. XI. 372.

abdomen tumere facit: diſfert hic tumor ab aliis ejusmodi tumefactionibus. Cadaverum ſectio. XI. 371. ſeq.

offa ſolvit, & ſolutam terram ad alias corporis partes deponit. Exempl. XI. 378. ſeq.

quibus modis offa pelvis mutare ſoleat. XI. 237.

offa molleſcit, ob acidum in primis viis hærens. XI. 388.

cauſa proxima, quæ? XI. 402. non eſt miasma venereum. XI. 402. ſeq.

quibus curatur? XI. 405. a Dno Haen oſtracodermatibus ter per diem ad ſcrupulum unum porrectis. XI. 430. extracto cicutæ. Exempl. XI. 431. a Levreto cum rubia tinctorum. XI. 431.

ſi remediis ſuperata eſt, & muſculorum robur iterum redit, tunc offa directionem ſuam naturalem ſponte adſumunt. XI. 432.

non facile curatur per immerſionem in aquam frigidam. XI. 433. ſeq.

Raninarum venarum annuli varicoſi, unde? VII. 450.

Ranula quid? V. 352.

Raucedo phthiſicorum unde? VIII. 94. 127. aut tabe laborantium ab aphthis. VIII. 94. 127. quibus tractanda? VIII. 142.

Recidiva quibus in febribus exſpectanda? IV. 152. 153.

morborum, poſt criſes factas, quibus prævidentur, Venteribus jam notum fuit IV. 91. Exempl. IV. 92.

Refocillantia poſt hæmorrhagias, a vulnerata arteria ortas, quæ optima, & quæ noxia? quomodoque hæc ultima noceant. I. 356.

Refrigerantia medicamenta interna quomodo operantur, & quæ ſint. III. 95. interna quando inflammationibus proſint. III. 97. ſeq. noceant. III. 101.

Refrigeratio ſubita quæ mala pariat. Exempl. IV. 198.

conſtringit vaſa capillaria extrema, quomodo referenda? IV. 244.

Regionum mutatio quandoque epilepſiam ſanat. VII. 175.

Relaxantia in calore febrili quæ sint. IV. 508.

Rene uno inutili reddito vita superesse potest. VI. 397.

Renēs habent folliculos minimos, urinæ secretioni inservientes, VI. 394.

vulneratos comitatur dolor ad inguina & testiculos descendens. II. 289.

Renum substantia. X. 398.

abscessus fiens quibus noscitur? VI. 382. in pus mutandus quibus? VI. 384. pus maturum continens, quibus noscitur? VI. 384. quomodo rumpendus? VI. 385. interdum duplicem focum habet, unum in renum substantia, alterum in pinguedine ambiente. X. 498. ruptus ex pure cum urina prodeunte judicandus. VI. 385. mutandus & postea consolidandus, quibus? VI. 386. quandoque versus exteriora protuberat. VI. 387. X. 494. 495. in pinguedine renes ambiente orti. Exempl. X. 498. 499. partim per urinam pus emisit, partim tumorem in dorso fecit. Exempla bina. VI. 388. intestino colo præternaturaliter uniri potest, pure tunc per alvum excreto. VI. 389.

calculus. vide *Calculus renum*. iisdem remediis abigitur ac Nephritis inflammatoria. VI. 380.

alterutrorum dolor atrocissimus quandoque in hysteriis observatur, per signa hysterici morbi distinguendus & curandus. VI. 399.

inflammatio. vide *Nephritis inflammatoria*. VI. 356. seq. scirrhus paralyfin vel claudicationem cruris suppositi efficit. VI. 392.

substantia integra, absque hæmorrhagia, exedi potest, remanente sacco nulli usui serviente. VI. 390.

aut vesicæ morbos quandoque sequitur ileus, & quidem lethalis. VI. 370.

ulcera non quidem sunt lethalia, sed insanabilia, cur? Exempl. X. 498.

vulnera, si vasa sanguifera læsa, absolute lethalia. I. 424.

Renunciatio vulnerum quomodo fieri debeat. I. 461.

Repellentia inflammatis partibus applicata cur noxia? III. 70.

Repletionis sensus cur in hypochondriacis? VII. 250. seq.

Res non naturales unde nomen sortitæ? I. 456. IV. 194.

Resina jalappæ dolores abdominis molestos & hypercatharses periculosas fecit, nisi prius diu non saccharo trita, vel vitello ovi subacta suam tenacitatem deposuerit. I. 13. VI. 257. solvit humores sanos, & solutos in putridum liquamen per alvum educit. VII. 476.

Resolventia quæ? I. 114. 324. II. 339. III. 106.

in morbis inflammatoriis interna quæ? II. 339. III. 106.

IV. 508. externa quæ? III. 107.

potentia & sanguinis impetum non subito & vehementer
augentia quæ? VI. 424.

Resorptio lymphæ, in abdomine collectæ, pendet etiam ab
Omento. VIII. 318. 319.

Respiratio quæ optima? V. 29.

densa, anhelosa, cita, in febribus unde? V. 58.

difficilis quid indicet. V. 31. ad motum minimum, unde?

VII. 21. I. 90. ab ascensu scalarum sive acclivium quo-
modo contingat, VII. 442.

laboriosa in omnibus morbis acutis mala, cur? III. 44.

scorbuticorum distinguitur ab alio malo, ab aliis causis na-
to, quibus? VII. 442.

dolens quid notet. V. 32.

erecta quid indicet. V. 509.

fervida quid notet. V. 33. 511.

frigida quid designet. V. 33.

inordinata quid? & quid velit. V. 32.

laboriosa & difficilis in omnibus acutis mala, cur? III. 44.

laboriosa & velox unde? I. 234.

sublimis Hippocratis quid? V. 400.

Revellentia quomodo juvant? III. 86. quæ dicantur. IV. 588.

Revulsio possibilis est. III. 86.

quomodo fiat. III. 85.

quibus facienda. III. 86. seq.

in hæmorrhagiis raro juvat, & quando? II. 14.

Rhabarbarum coctum diu & fragrantiam & vires amittit. I. 12.

Rheumaticam lumbaginem quandoque sequitur paralysis artuum
inferiorum, frictionibus sensim superabilis. VII. 42.

Rheumatismus quid? XI. 438. 442.

a Veteribus cognitus, & sub nomine Arthritidis descrip-
tus. XI. 443. 447.

& arthritis vaga pro synonymis habentur. XI. 444.

etiam est scorbuticus, qualis? Exempl. XI. 451. seq. 478.

a longo & repetito usu Corticis Peruviani. XI. 452.

causas remotas sive antecedentes habet, quales? XI. 452.

a varia sanguinis acrimonia oritur. XI. 453. seq.

a viscido, cui acrimonia intertexta. XI. 455. Exempl. XI.
456.

a frigore calenti corpori subito admissio. Exempl. XI. 458.

a perspiratione cohibita. XI. 463.

a diathesi sanguinis inflammatoria. XI. 465.

quomodo incipiat. XI. 468.

Rheumatismus quandoque subito oritur absque febre. Exempl. XI. 468.
 mira mobilitate stipatus est. Exempl. rheumatismi universalis. XI. 470.
 non tantum articulos obsidet, sed & expansiones aponeuroticas. XI. 470.
 quandoque jungitur febri intermittenti. Exempl. XI. 472.
 semper mitior est, quando partes affectæ tument. I. 301.
 non semper tumore & rubore loci stipatus est. Exempl. XI. 474.
 diu durans anchylosin insanabilem efficit. XI. 476. 477.
 causas proximas habet, quales? XI. 479.
 ab inflammatione arteriarum lymphaticarum in membranis. I. 487. III. 11. 30. XI. 480.
 longus & dolentissimus accidit illis, qui temperiem sanguineam, labe acri infectam, habent. VII. 14.
 raro in suppurationem abit. Exempl. XI. 481.
 curatur quibus? XI. 484. venæ sectione larga, imo quater repetita. XI. 485. tamdiu, donec febris mitigata sit. XI. 490.
 levior, absque febre forti, curatur diluentibus copiose haustis. XI. 490. optime curatur, si sero lactis unice vivitur, absque alio cibo vel potu. II. 342.
 poscit purgantia antiphlogistica. XI. 491.
 vespera fert anodyna, minime vero narcotica. XI. 494.
 levatur a fotu tepido, ex saponis uncia dimidia & hydrogalæ libris duabus. XI. 495 seq. a vapore thymi ad partem affectam directo. XI. 499.
 interdum balnea frigida fert, quando? & quibus cautelis? XI. 496. seq.
 vesicatoria & sinapismos poscit. Exempl. ultimi. XI. 499. seq.
 levatur ab impostis foliis ranunculi prætensis contusis: sed ulcus ab his factum difficilius sanatur, quam id a vesicatoriis orrum. XI. 501.
 inveteratus audaci usu Extracti Cicutæ sanatur. Exempl. XI. 505. etiam a pulvere Aconiti, & ab Extracto ejusdem mitigatur. XI. 508. seq. curatur potu copioso infusi ligni sassafras (ad ligni unciam mediam, aquæ libras duas) aut infuso radice levistici & glycyrrhizæ. XI. 513. mitigatur & ab infuso vitri antimonii in vino albo facto. XI. 517.
 si status adest inflammatorius, curatur post venæ sectionem etiam copioso potu decocti avenæ, in cujus libra una soluta est Nitri drachma una. XI. 511.
 scorbuticus poscit antiscorbutica. XI. 515.

Rigiditas fibrarum quomodo per interna emolliatur. I. 72. seq.
articuli cubiti per vaporem aquæ calidæ sublata. Exempl.
I. 306.

Rigor febrilis unde? IV. 35. 292. V. 125.
febri ardenti superveniens eam solvit, cur? V. 126. qua-
lis bonus? V. 127. solvit quidem febrim, sed raro vel
nunquam eam solus sanat. V. 128.

Rifus inextinguibilis ab Aretæo inter causas apoplexiæ merito
numeratur. VI. 435.

Sardonius a diaphragmatis læsione; ab acri quodam in
ventriculo hærente; ab acerrimis venenis; a ranunculo
palustri apii folio &c. oritur. VI. 119. est paraphreni-
tidis peculiare symptoma. VI. 119.

Roborans senum optimum est vinum novum, petulcum. I. 123.
egregium est viscus quernus. VII. 197. infusio vinosa fri-
gida herbarum fragrantium. VII. 307.
gratum est vinum austerum, cydonia mala, granatorum
succus, cortex peruvianus, cinamomum &c. VII. 307.
IX. 136.

Robur ventriculo quibus blande conciliatur. VII. 529. 532.

Robusti durum habent pulsum. IV. 483.

Roonhuysenia Væctis optimum est instrumentum ad fœtus incla-
vatos educendos. IX. 253. seq.

Rubedo inflammationum splendens unde? III. 40.

Rubia tinctorum in rachitide utilis inventa. XI. 431.

Ructus quid? IV. 383. 389.

a spasms intestinorum producuntur. IV. 388. IX. 529.

ab aere elastico veniunt. IV. 384.

si ab acri irritante comitantur, strictura partium anxietates
intolerabiles creant. IX. 433.

acidi. I. 137. 208.

amari ut plurimum ab oleosis nimium ingestis oriuntur. IV.
346.

nidorosi unde? I. 193.

nidorosos acidi sequentes boni, cur? I. 208.

Ruta sylvestris, quæ longe odoratior est & acrior ruta hor-
tensi, contusa, tanquam antihystericum remedium epi-
lepsiâ interdum fugavit. VII. 190.

S.

Saccharum habet vim antisepticam validam. VIII. 151.

solvit. I. 115.

saninati non adversum, nisi ob nimiam copiam ingestum
qua vim solventem nimiam exserit. Exempl. XI. 357. •

Sabina quales virtutes habeat. IX. 84.

Sabulum nephriticum in linteis sanorum infantum jam inventum est satis durum. X. 327.

in omni urina præsens nominari potest calculus natus, qui natura sua non excrescit in molem notabilem. X. 327. superficiei vesicæ internæ accrescere potest. Exempl. X. 328.

venarum emulgentium superficiei internæ accretum. Exempl. X. 329.

in placenta uterina repertum. Exempl. X. 329.

solum, absque alia concurrente causa, calculum efficere nequit. X. 329.

concurrente corpore peregrino basin calculi præbet. Exempl. X. 330 seq.

calculo minori ex renibus in vesicam pulso, & non excreto, adhæret, & magnum efficit calculum. X. 336.

Sal alcalinus, & saponis ex alcali & oleo confecti, magnam efficaciam habent in solvendis tenacibus & viscidis humoribus; chalybe vero utentibus obstant, cur? VII. 536. vide Alcalia salia.

alcalinus fixus putredinem arcet. VIII. 151.

alcalinus volatilis putredinem potentius impedit, quam sal marinus. VIII. 151.

alcalinus fixus vino infusus fit sapo. VIII. 365.

lixiviosus putredinem non sic auget, ac quidem creditur.

Pringle. VIII. 596. ut cineres genistæ vino rhenano infusæ tutissime porriguntur, cur? VIII. 596.

Tackenia methodo quomodo parandus, & quibus differat ab illo vivo igne combusto. VIII. 595.

subalcalicus qualis? III. 455.

ammoniacus ad obstrukciones internas referandas prodest in chronicis morbis. I. 326. quomodo operatur? I. 326.

ex spiritu salis ammoniaci volatili alcalino & aceto destillato perfecta saturatione emergens, est mitissimus, & in morbis acutis & chronicis tuto adhibetur, ut potentissimum resolvens. VIII. 365.

gemmae & marinus non mutantur in corpore, sed majorem motum excitant. I. 204. 326. quomodo operantur? I. 326. copiose sumtus nocet, cur? I. 326. parce sumtus putredinem accelerat. VIII. 154. solutus in aqua & gangrænæ applicatus exterius, omnem arcet putredinem. I. 204.

Nitri. vide Nitrum.

Cornu Cervi, Eboris &c. sunt salia volatilia alcalina VII. 80.

Salia metallorum patiuntur sese in aqua dilui, hinc efficacissimum remedium. VII.82. in pauca aqua soluta vomitum & alvum cient. VII. 83. in multa aqua soluta obstructions pertinacissimas referant. VII.83.

Saliva ex quibus constet. III.25. proprietates. ibid. in statu sano, non parca quantitate secernitur. Exempl. VII. 44.

secerni solita, si supprimitur, locum meretur inter causas paralyseos, cur? VII.44.

in iſtero recenti neutiquam cum bile miscetur: in iſtero vero inveterato hoc quandoque contingit. VI.227.

Salivatio mercurialis non excernit salivam proprie dictam, sed omnes corporis humores per vim mercurii soluti putridæ aquæ specie, & in sanissimo corpore, exspuuntur. III.26. XI.246.

quomodo a Swietenio excitata fuit? XI.267.

ab usu mercurii interno melius moderari potest, quam ab externo. XI.258.

quibus conducit? quibus non? XI.267.

præparationem requirit, qualem? XI.267.

in mulieribus finito fluore menstruo tentanda. XI.269.

per mercurium præcipitatum album, vel per mercurium dulcem, minime vero per Calomelam, semper excitata est, quomodo? XI.269.270. Formulas vide ibidem.

quibus comitatur symptomatibus? XI.271.

quomodo comparata esse debeat. XI.271.272. (Libræ tres vel quatuor exspuantur intra nyctæmeron.)

ad longævitatē laudata fuit. XI.373.

moderanda vel augenda quibus & quomodo. XI.274.

nimia moderatur purgantibus mitioribus. XI.275. aqua benedicta Rulandi, ab Astruc una cum usu tartari emetici laudatis, ne moderetur, ob fauces jam pessime læsas. XI.275. post exhibitum purgans compescitur etiam a Diascordii Fracastorii drachma una, aut a Diascordii Sylvii granis viginti quatuor. XI.277.

interdum non impetranda, sed tota mercurii vis ruit ad alvum, quid tum faciendum? Exempl. XI.278. seq.

per inunctionem producta, ob partes oris inflammatas, subinde suffocationis metum efficit, quid faciendum? XI.280. Eventus talis subinde etiam agris ipsis adscribendus. Exempl. XI.282.

quam diu protrahi debeat. XI.283. seq.

debite finita nondum permittit diætā liberā, sed requirit subinde adhuc parvas mercurii doses per alios 36 dies, cur & quando? XI.285. Exempl. XI.286.

Salivæ.

Salivatio mercurialis periculum vitæ raro inducit, quibus sub conditionibus? XI. 287.

molestissimum curandi genus est. XI. 288. 289.

instans noscitur ex fundo ulcerum venereorum, qui fit humidus, sordes vacillant &c. XI. 293.

Salivatio spontanea. vide Ptyalismus.

Salsa cur tantam sitim excitent. IV. 345. 346.

Sanatio quid? I. 10.

Sanguis quid sit. I. 214.

ex quibus constat? I. 215. 216.

fere totus in serum abit. I. 216.

in sanis quomodo comparatus esse debeat. I. 86. 197.

unde rubedinem, serum unde flavedinem & concretionem facillimam acquirat. I. 218.

fit ex materia non sanguinea in corpore non habente adhuc sanguinem. I. 220.

in glaciem a frigore densatus, simulac e vena fluxit, non sinit separari serum. I. 283.

serum majus requirit frigus, ut concreasca in glaciem, quam aqua. I. 283.

sua sponte concretus sola trituratione in mortario vitreo fluidus redditur. I. 316. II. 336.

a calore febrili concretus vix resolvi potest. I. 217.

ab admixtione acidorum fortissimorum coagulatur illico, neque iterum ab alcalicis postea affusis fluidus reddi poterit. I. 317. 318.

ab admixtione spirituosorum fermentatorum coagulatus itidem resolvi nequit. I. 318.

naturaliter aerem elasticum non continet, & dum adest, subitæ mortis instat periculum. IV. 386.

acer unde? I. 91. VII. 524. quid efficiat in corpore. I. 93.

199.

spissus quibus differat ab inflammatoria sanguinis diathesi. I. 163. a pressione vasorum oritur. I. 99. a nimia coactione fluidorum fit. I. 260.

nimis fluidus quales noxas afferat sanitati. I. 86. VII. 473.

522. a debilitate vasorum oritur. I. 101. ad nutriendum ineptus, cur? I. 198. VII. 508. ab abusu diluentium,

maxime tepidorum. Curatio. VII. 526. fit, si pulmones, ob debilitatem, chylum non condensant, tuncque

simul acer fit sanguis. VII. 523. 524. putredinis signum præbet, ob admixtum solvens in acutis & chronicis mor-

bis, in febribus malignis, variolis confluentibus, in ictero diuturno, vomica purulento, scorbuto putrido &c.

I. 197. VII. 523. 524 seq.

Sanguis nimis fluidus putridus periculosior & citius lethalior, quam inflammatorius. VII. 381.

e vena missus instar aquæ rubellæ diffluens hypochondriacis & hystericeis solemnibus. IV. 325. a levissimo animi adfectu turbatur. IV. 325.

solutus, vix cohærens, fit per febres intermittentes. V. 179. interdum existit tenuissimus, fluxilis, in febribus malignis & petechialibus. V. 16. quæ tunc profint, vide V. 17.

in peste lividus, foetidus, non concreescens. I. 197 198. V. 16. per os, nares & aures effluens, quid indicet. II. 177.

in corporis cava delapsus ocyus educendus, cur & quomodo? II. 64.

extravasatus quomodo iterum resorbeatur. I. 191. 334.

in cranio extravasatus quibus noscitur? II. 173. seq. quomodo tractatur. II. 178. seq.

statim a vulnere thoracis exscreatus pulmonem læsum notat. II. 258.

spumofus e vulnere thoracis exeuns certo pulmonem læsum indicat. II. 253.

in thoracis cavo effusus quibus noscitur? II. 258. seq.

in abdominis cavo effusus, modo aer secludatur, resorberi potest sic, ut nihil inde mali postea sequatur. Exemplo probatur. II. 296.

sub cute extravasatus primo nigrescit, & si resolutio obtinet, color dilutior fit ita, ut viridescat, flavescat, & ultimo integre dispereat, cur? II. 329.

rutilus ordinario e pulmonibus exspuitur. VIII. 42.

nigricans & grumofus etiam ex pulmonibus exspuitur, cur? VIII. 46 seq.

valis aut substantia carnosa refertus per hæmoptvlin ejectus quid notet. VIII. 48. seq. quomodo id contingat. Exempl. VIII. 51.

spumofus, vomitu rejectus, secundum Hippocratem unde veniat. VIII. 43.

Sanguinis globulorum figura sphærica unde & cur? I. 280.

motus sive circulus quomodo fiat. I. 228. seq. non omnis ex hydraulicis explicari potest, cur? IX. 19. ex mathematicis explicatur, cur? IX. 19. auctus quid efficiat in corpore. I. 227. seq. quibus cognoscitur? I. 233. quomodo sopiatur. I. 235. deficiens quid efficiat, & quomodo emendetur. I. 242. per venam portæ quomodo fiat. II. 294.

serum albumini ovorum simillimum. I. 217. difficilius congelascit quam aqua, cur? I. 283.

spissitudo. vide Glutinosum,

Sanguinis spissitudo pendet a nimia cohæſione fluidorum. I. 260. duplex est, mucosa una, inflammatoria altera. I. 154. mucosa frigida amaris & aromaticis tollitur. VII. 492. mucosa atrabilaria solvitur mellitis, saponaceis &c. VII. 492. mucosa oleosa in corporibus obesis tollitur succis horæis, syrupis & sapis ex his confectis &c. VII. 492. spissitudo inflammatoria quid? I. 154. 178. III. 46. 47. unde? I. 230 284. enervatur succis horæis, syrupis & sapis ex his confectis. VII. 492. interdum in morbis sine inflammatione, ut & in sanissimis verno tempore, adest: e contrario vero in validissimis morbis inflammatoriis deest. III. 47.

Sanguinis guttæ tres pluresve e naribus febre acuta decumbentium tertio morbi die exstillantes perniciosæ, cur? III. 44. V. 75.

Sanguinis fluxum sistentia remedia externa quæ? II. 2. seq.

Sapo Venerus ad glutinosum & ad pingue solvendum, ut & ad acidum domandum magnum habet utum. I. 174. VII. 12. IX. 475.

in scirrho ventriculi. VI. 244. in melancholia. III. 258. non adhibeatur, ubi limatura martis assumitur, cur? VII. 536.

Sapones artificiales alcalinæ sunt indolis, quales sint. I. 330. VII. 81. quibus cautelis conficiendi. I. 330. IX. 475. in morbis acutis putridisque non adhibendi, cur? I. 331. VII. 258.

fuliginosi quales? I. 330. ubi profunt? I. 330.

nativi qui sint. I. 206. 207. 329. IV. 276 non adhibendi, ubi acidum, sed ubi putridum aut oleosum. I. 331. VII. 258.

Sapo Searckeanus quid? VII. 81.

Sapor amaricans putridus unde? I. 194. IV. 347. falsus in acutissimis & malignis, dum convalescunt, unde? I. 208.

Sarcoma uteri frequentius occurrit, quam olim credebatur. IX. 335. 338.

non est mola. IX. 338. vide Polypus.

interdum sponte separatur. Exempl. IX. 335.

Sarsaparilla radix quid? XI. 327. seq. est Smilax aspera. Hispanis vocatur Sparsa-patilla, i. e. humilis morus

decoctum saturatum, quomodo parandum? XI. 332. quomodo adhibendum? XI. 332 quibus potissimum conducit? XI. 332. & a Stærckio laudatur in lue venerea. XI. 333

Scabies fœda, aliquando Elephantiasin æmulans, si melancholiæ supervenit, cur bonum sit signum. VII. 292.

Sca-

Scabies rheumatismum sanavit. XI. 455.

a fructibus immaturis copiosius ingestis. VII. II. quibus tollitur? VII. 12.

ab oleo vitrioli copiosius deglutito post alia mala horrenda. VII. 293.

per decoctum arsenici curatur quidem, sed pessima mala facit. Exempl. XI. 212.

Scalarum adscensio sæpius palpitationem cordis & respirationem molestant facit, unde? VII. 442.

Scammoneum humores corporis humani in putridam aquam dissolvit. I. 12.

per sulphur iners redditur. I. 12.

per additam duplam partem antimonii diaphoretici in virtute augetur. VIII. 611.

Scarificatio quando usum habeat. I. 253.

ad podagram fugandam non erat in usu, nec adhucdum conducit. VIII. 561. 562.

in gangræna usum quidem habet, sed non est simpliciter necessaria. III. 272. quomodo instituenda? III. 274.

Scarlatina exanthemata quæ? IV. 655.

febris quid? IV. 655.

Scelotyrbe quid? VII. 424.

Schnürbrüste morbos chronicos, ut & paralytin muscutorum dorsi efficiunt, præsertim si diu noctuque thoraces isti rigidi corpori applicati fuerunt: tunc enim mulieres ipsis amplius carere nequeunt. VII. 3. Exempl. VII. 41. vide Thoraces.

Scillæ laudes. VIII. 421.

bulbi recentes, succulenti a Swietenio adhibentur præ aridis. VIII. 422. seq.

Scirrhi quid & unde? I. 179. III. 72. 362. seq.

locus & sedes. III. 363. seq.

causæ præcipuæ. III. 375. 390. 417.

et in locis non glandulosis oriuntur ex inflammationibus, quando? Exempl. III. 374.

a contusione quomodo oriuntur? II. 319.

effectus quales? I. 262. III. 383. seq. 390.

diagnos. III. 390.

recentes quales? III. 395.

benigni qui? III. 395.

prognosis. III. 392.

ex propria natura innocentes, aucta vero circulationis velocitate maligni fieri poterunt. III. 392. 393. præsertim ab ira. III. 420.

in glandulis magis compositis hærentes curatu difficiliores, cur? III. 366. 367.

Scirrhi

Scirrhi metuendi quomodo tractandi? III. 121.

benigni quomodo curandi? III. 395. 396. seq. recentes mercurium quidem ferunt, duriores vero minime, cur? III. 399. seq. exterius tractentur vapore aceti; interius vero adhibeatur acetum cum sale alcalino puro saturatum, aut vini rhenani libra una, salis Card. bened. uncia dimidia. Exempl. III. 397. seq.

inguinales, maxime duri, resolvuntur stillicidio aut thermarum Baregianarum, aut lixivii cinerum ligni novi, aut thermis artificialibus, ex limatura ferri & sulphure simul tritis, & aqua adfusa confectis. XI. 213. 214.

extirpatio quando locum habeat. III. 400.

licet collum angustius habeant, ligatura minime tollendi, cur? III. 403. Exempl. III. 422

ferro ocyus tollendi, quomodo? III. 404.

in cancrum transitus quomodo præcaveri possit. III. 420.

pruritus, canceri incipientis signum, unde? III. 424

in cancrum abeuntis signa. III. 406. seq. 424. tractatio. III. 408. 409.

pulmonum, licet in initio duri fuerint, & gypsea quasi materia repleti, successu tamen temporis suppurari possunt. VIII. 99.

Scirrhydoides quid? III. 363.

Scorbutus Hippocrati non omnino incognitus, licet ab illo non ita accurate descriptus fuerit. VII. 422. seq.

vere & primario oritur ab abstinencia diuturniore cujuscunque generis recentium vegetabilium. Exempl. a nautis, ab obsessis, a militibus hybernantibus deprompta. VII. 428.

adgreditur & eos, qui in aere putridis effluviis inquinato vivere coguntur, qui stagna & loca paludosa accolunt. VII. 287. 429.

et quidem sedentarios primario infestat. VII. 431.

quos & adhuc affligat, præter jam dictos. VII. 427. seq.

incedit phænomenis, quibus? VII. 438. est primus gradus.

augetur phænomenis, quibus? VII. 441. est secundus gradus.

augetur phænomenis, quibus? VII. 448. est tertius gradus.

maturatur phænomenis, quibus? VII. 458. est summus gradus.

in binis ægris raro vel nunquam eadem symptomata habet; & si fuerint simillima, mutato tamen ordine in diversis ægris decurrunt frequenter. VII. 439.

circa gingivas & dentes se satis cito manifestat. VII. 445.

tertii gradus intolerabilem ex ore foetorem junctum habet.

Exempl. VII. 449.

Scor-

Scorbutus præter varia exanthemata quandoque junctam habet elephantiasin levem. Exempla. VII. 453. seq.

ob dolores osteocopos nocturnos a lue venerea distinguitur, quomodo? VII. 456.

ossibus maxime infestus est: hinc ossa fracta in scorbuticis non consolidantur; consolidata ante longum tempus denovo solvuntur; caries ossibus inducitur. II. 374. III. 520. VII. 456. 457.

vulnera levia in sanatione impedit; imo firma cicatrice ante 50 annos obducta recrudescere facit. VII. 457. inflammationes resolvi nequeunt. III. 49 50. gangræna accedens certam mortem facit. III. 242.

acrimonia sua rarius afficit cerebrum. VI. 444. VII. 457. appetentiam ad finem usque vitæ plerumque retinet. VII. 458.

incipiens raro a febris comitatur: succedit tantum febris morbo jam inveterato. VII. 459.

urinam habet rubram cum sedimento gravi, copioso, lateri rubro contrito, aut bolo rubræ simili &c. VII. 460, tertii gradus sæpe per hæmorrhagiam internam subitam mortem infert. VII. 451.

quartii gradus sæpe per lipothymias, anxietates &c. subito lethales, finem attingit. VII. 461. 462.

diurnus ab hydropse frequenter exciuitur. VII. 462.

non est contagiosus, licet nemini suadendum sit, ut eodem uteretur poculo cum illis, quibus putrido tabo disfluunt gingivæ. VII. 467.

a Poupartio contagiosus habetur. VII. 467.

in ultimo gradu constitutus caute tractandus: licet enim contagium non metuendum adeo foret, nocere tamen poterit putridissimis exhalationibus. VII. 468.

qualem habet causam antecedentem? VII. 427. seq. proximam? VII. 468. spissitudo in una, & acrimonia in altera sanguinis parte. VII. 455. 469.

acrimonia est vel muriatica, quæ diutius toleratur, licet molestissimos dolores faciat: in nautis frequens. Superatur victu insulso potuque copioso. VII. 470. vel alcalica putrida, a carnibus non bene conditis, & aqua putri. Pessimus est scorbutus, & corpora brevi destruit. VII. 470. vel acidæ. Rarius contingit, & non nisi in vilioris fortis hominibus, ob diætam viscidam, acidam & vitam sedentariam. Diu tolerari & facile sanari potest. VII. 470.

ex causa jam dicta proxima omnia sua phænomena, utut mira, deducit, quomodo? VII. 470.

Scorbutus in genere curatur, si crassum redditur tenue, stagnans mobile, coherens fluidum. VII. 473. si nimis tenue cogitur, acre lenitur, in genere & specie. VII. 473. si in correctione unius semper respicitur ad naturam alterius. VII. 475.

ab evacuantibus acerbis exasperatur, & sæpe incurabilis fit. VII. 475.

validas purgationes & largam sanguinis missionem ægre fert. VII. 476.

primi gradus quomodo curatur? VII. 477. ubi crassities humorum iners, mucosa, frigida, quid faciendum? VII. 492. 478. Exempl. VII. 478. ubi crassities humorum inflammatoria, quid faciendum? VII. 492. ubi oleosa, eadem faciendæ, quæ mox dicta sunt. VII. 492. ubi atrabilia, quid faciendum? VII. 492. quando mercurialia ferre possit. VII. 491.

secundi gradus quomodo curatur? VII. 480. 483 seq. venæ sectiones largas aut repetitas ægre fert, quæ non admittendæ, nisi ubi plena sunt vasa sanguifera. VII. 483. ubi nondum constet, an ab acido aut ab alcali ortus fuerit, quomodo tractandus? VII. 485. seq. 495.

tertiæ gradus quomodo curatur? VII. 487. magna cautela opus habet. VII. 487. quando fontes totios lacte nuptos, ut & thermas Carolinas ferre possit. VII. 489.

quarti gradus quibus tractandus? VII. 489. rara medela. VII. 490.

sero lactis, copia adhibita, curatur, quando? VII. 493.

per adstringentia austera curatur, quando? VII. 494.

per acerrima antiscorbutica tractatur non nisi admixto sero lactis, cur? VII. 494.

non curatur specificis sic dictis antiscorbuticis, sed secundum causas. VII. 495. seq.

Scorbuticorum vitia oris quomodo tractanda? VII. 485. vide *Gingivæ scorbuticæ*.

Scotomia quid? VI. 469. 470.

Scrobiculi cordis contusio cur mortem inferat. Exempl. II. 326

Scrophulæ phth. sin. creare possunt. Exempl. VIII. 97.

vertiginem & denique apoplexiam efficere possunt, cur? VI. 429.

vide *Struma*.

Secrera & excreta a sanguine semper sanguine tenuiora sunt. VII. 235.

Secundina. vide *Placenta uterina*.

Sedentarii frequenter renum morbos patiuntur, cur? VII. 361. primario a scorbutico infestantur. VII. 431.

- Sella* perforatæ apud infantes nimius usus corpus illorum turbat, & rachitidi ansam præbet, quomodo? XI. 365.
- Semen* papaveris albi magna quantitate tuto adhiberi potest; nulla enim virtute narcotica præditum est IV. 568. X. 177.
- Senes* apoplexia correpti rarius emergunt, cur? VI. 453.
podagræ paroxysmis ordinatis impares sunt, cur? VIII. 580. seq.
- Senibus* febribus acutis laborantibus, si aphthæ superveniunt, ut plurimum funestum est, cur? VI. 348.
rarius contingit pleuritis: verum si illa corripiantur, fere semper succumbunt huic morbo, cur? VI. 112.
qualis diætâ? I. 123.
vires augentur, dum adolescens vegetus cum illis in uno lecto decumbit, IV. 271 I. 49.
optimum roborans quale? I. 124.
- Senium* præmaturum unde? I. 69. 82. a laboribus multis. I. 311.
decrepitum quid? VIII. 581.
- Sensibilitas* magna, stupenda, sublata. Exempl. I. 58.
- Sensus* perfectissime sopiri possunt, motu corporis & loquela manentibus. Exempl. VII. 208. 209. & in vigilantibus & sanis sic sopiri possunt, ut vix videant vel audiant. Exemplo sit animi attentio in eruditis. VII. 208.
- Sensuum* & motuum origines in sensorio communi sic dispositæ sunt, ut una possit cessare ab omni actione, dum altera pergit agere. VII. 207. e. gr. in Apoplexia, Catalepsi, Somnambulis, Epilepticis &c. VII. 209. 210.
- Sensuum* actionumque animæ hebetudo a cranio intropresso. Exempl. II. 144 174.
- Serum* lactis ebutyrati magna copia potatum in febribus a pinguedine soluta auctis maximos habet usus. IV. 513. tollit rigiditatem fibrarum. I. 73. eluit acrimoniam scorbuticam? quando? VII. 493. nutrit quidem, sed nutritio est pauca. VIII. 179. Anglorum sit ex lactis libris quatuor, quibus bullientibus additur vini libra semis, quo facto colentur. X. 205. vide Lactis serum.
hydropicorum. vide Aquæ hydropicorum.
parturientium. vide Aquæ parturientium.
sanguinis albumini ovorum simillimum. I. 217. difficilius congelascit quam aqua, cur? I. 283.
- Setaceum* quid? & quomodo operatur? III. 90. in capitis morbis curandis pulchrum habet effectum. Exempla. VI. 477. 478. in phthisi laudatur a Pringle. VI. 90. VIII. 31. 32. 168. Exempl. VI. 90. seq.
- Siccitas* humorum quid? IV. 343. 522. unde? IV. 499. quibus cognoscitur? IV. 522. quomodo emendatur? IV. 523.

Siccitas humorum tollitur & per externa, si in lac calidum, dupla aquæ copia dilutum, nunc pedes, nunc manus immergunt ægri; ut & si crebro per clysmata injiciatur. VI. 341.

Siccitate pereunt illi, qui ex febre ardente intereunt. V. 58.

Sinapi seminum contritorum & spiritu juniperi dilutorum magnam copiam sumsit tribus horis ante paroxysmum quartanæ, in vere mirescentis, æger robustissimus; exin nata est febris ardentissima lethalis. IV. 52.

Sinapismi quomodo operentur. I. 323. III. 88.

Singultus quid? IV. 437. unde? ibid.

hystericarum unde? IV. 437.

in hepatitis acuta pessimum signum, unde & cur? VI. 133. 197. IV. 437.

in recens natis a glutine circa œsophari orificium hærente oritur. IX. 434.

et ab effuso copioso sanguine oriri potest. VI. 197.

et cardialgia a quovis cibo vel potu deglutito, post aphthas de iduas, orificium ventriculi superius excoriatum denotat. VI. 337.

aphthas in ore apparituras sæpe præcedit, unde? VI. 328.

in aphtharum vel initio vel fine contingit, prior peioris est ominis, cur? VI. 349.

solvitur a sternutatione superveniente. IV. 438. IX. 215.

senum post diarrhœas aut vomitiones poscit anodyna & analeptica. IV. 438.

curatur Diafcordio a Sydenhamo. IV. 438.

a nimia repletionem poscit evacuantia. IV. 438.

lithotomiam excipiens, lethalis. X. 589.

Sinus quid? III. 153. Exempla bina. III. 155. seq.

clausus & apertus quomodo dignoscantur. III. 159. 160.

curatur quomodo? III. 161.

frontales penetrans ulcus vix unquam ad cicatricem perducitur potest. II. 202.

Sitis unde? I. 192. IV. 342.

causæ. IV. 342 seq. VIII. 124. 328. seq. 351. seq.

hydropicorum a putredine humorum extravasatorum. IV.

344. VI. 1351. a sanguine minus meabili. VIII. 329 464.

ab excrementis aut bile putridis orta quibus cognoscatur.

IV. 346. seq.

a venenis. IV. 348.

causæ si adsunt, neque tamen bibunt ægri, pessimum, cur?

IV. 349. V. 294.

quid indicet. IV. 349.

semper mitiganda, cur? IV. 350. in hydropem vide contrarium. Exempl. VIII. 437.

Sitis

Sitis mitigatur quibus? IV. 353.

in frigore febrili quando, quibus sedanda? IV. 296.

aliquando secundum ægrorum desideria, non vero secundum artis regulas mitiganda, cur? IV. 356.

magna cum debilitate conjuncta requirit vinosa, cur? IV. 358.

hydropicorum fallitur collutorio ex aqua frigida spiritu vitrioli acidula facta; manducatione limonum; rad. glyzirrh. pane biscocto cum pauco salis. VII. 436.

per annum toleratus & hydrops exin curabatur. Exempl. VII. 437.

Situs articularum naturalis est flexus, minime tensus: probatur somno. I. 543.

corporis continuo mutatus ab ægris febre acuta laborantibus perniciosum præbet signum, cur? III. 44. frequenter erectus in morbis quantæ sit utilitatis. V. 134.

in lecto erectus sanguinis majorem impetum versus caput avertit; hinc phreniticis commendandus. V. 333. & apoplecticis. VI. 494. empyemate laborantibus conducit. VII. 555.

corporis antrorsum incurvus qualia mala pariat. V. 1249. fœtus qualis naturalis? IX. 265. 266. præternaturalis quibus cito noscitur? IX. 285. quomodo in naturalem mutandus? IX. 286. seq. obliquus raro in latere sinistro reperitur. IX. 290.

Solida corporis partes per ipsas vitæ actiones detrimentum patiuntur, quod per nutritionem reparari debet. VII. 507.

Solis calor maximus paralyfin efficere potest, præsertim si nudo capiti applicatus fuerit. VII. 53.

Solitarius & lumbrici lati sunt synonyma. IX. 505.

qualis ab Hippocrate credebatur? IX. 494 505.

non semper unicus, quandoque adsunt plures. IX. 507. Exempl. IX. 507 567.

et alias vermium species comites quandoque habet. Exempl. IX. 508.

duarum specierum ab Andry describitur. IX. 509.

et tertiæ speciei repertus est a Dionis. IX. 509. qui facile pro verme terete habetur; sacculo enim inclusus est. Dissecuit Winslow IX. 509. 510.

in ultimo sui apice extremum angustum habet, globulo munitum, quod credunt esse caput & collum. Exempl. IX. 511. 561. cum extremo suo angusto intestinis firmiter infigitur, cui usus? IX. 512. 513.

non per caput nutritur, sed per papillas in singulis articulis reperiundas. IX. 513. Exempl. IX. 515.

Solitarius capite stipatus depingitur a Bonneto, qui omnia Solitarium concernentia collegit, & exacto ratiocinio ponderata habet. IX. 513.

an extra corpus humanum inveniatur? asseritur. Exempla. IX. 513.

reperitur in agnis, in bœbus, frequentissime in piscibus. IX. 514.

in piscibus coctis deprehensus est vivus. Exempl. IX. 514. ex cucurbitinis compositus esse videtur, qui necti aut concreti creduntur. IX. 510. seq. 516.

cum polypo insecto convenit fere in eo, quod partes ultimi abscissæ novum priori simile animal oculis offerant. IX. 511.

difficuler expellitur, & raro sponte sua prodit integer. IX. 540.

a melle & oleo. utut copiose ingestis, non adficitur. IX. 542. quibus noscitur præsens? IX. 568.

autumno ut plurimum molestus esse solet. IX. 534.

ab Hippocrate per purgantia expulsus fuit. IX. 561.

integer expulsus in glomerem collectus adparet. IX. 561.

si frustum tantum excernitur, vermis denuo refarcitur. IX. 561.

a Swietenio turbith minerali, scammonæo & resina jalappæ aliquoties expulsus fuit. Porrigebat medicamentum bis in mense. IX. 562. 563.

et ab hydragogo argenteo Boylei vel Angeli Sala expulsus est; sed maxima circumspèctio adhibenda in porrigendo hoc remedio. Roob juniperi vitia ex illo producta sanat. IX. 563.

et a drachma semis pulveris jalappæ expulsus. Exempl. IX. 564. 565.

interdum ab asa foetida per aliquot dies assumpta necatur, & a purgante acri postea porrecto expellitur. IX. 565.

ab Herrenschand quomodo expellitur? IX. 566. seq.

Sollicitudo quando ad melancholiam disponat. VII. 223.

Solvenzia medicamenta quæ? I. 324. seq.

Somnambuli sunt homines, in quibus sensus dormiunt, non autem silet motus. VII. 207. oculos apertos habent, pupillam admodum dilatatam, nec admota propius candela contrahitur pupilla, nec nictitant palpebræ: at ubi excitantur, mox claudunt oculos, & molestiam a lumine nimis propinquo percipiunt VII. 208.

Somnolentia ab intropresso cranio cur? II. 145.

post febres inflammatorias unde? IV. 467.

Somnus quid? IV. 553. VI. 420. quibus cum phœnomenis obrepit. IV. 565. 566. cur tumefaciat omnia animalia. I. 74.

Somnus

Somnus multus plethoram facit, cur? I. 246. seq.

assimilationem perficit, cur? VII. 607.

naturalis ideam præbet, quomodo in apoplecticis, sensibus & motibus voluntariis silentibus, pulsus & respiratio augeri possunt. VI. 452.

ante mediam noctem plus emolumenti præbet, quam post mediam noctem. VIII. 608.

in febribus quibus conciliatur? IV. 565.

et conciliatur, secundum Sydenhamum, si linteum aqua rotarum madidum & frigidum sincipiti & temporibus applicatur. IV. 571.

difficilis vel male cedens in febre synocha putri pessimum signum, cur? V. 45.

profundus ab apoplexia distinguendus, quibus? VI. 404.

Exempla somni profundi. ibid. per plures septimanas, imo & mentes quandoque durans, ad lethargum referri posse videtur. Exempla bina memorabilia. VI. 427.

a terrore post iracundiam per binos menses duravit. Exempl. VI. 527.

Sopor ab intropresso cranio, cur? II. 145.

an ubique malus? VI. 523.

Soporosi affectus quid sint, & quomodo a se invicem distinguantur. VI. 520. vide Carus. Coma. Lethargus &c.

Spasmus quid? II. 49.

venæ sectionibus non tollendus, cur? IV. 401.

vide Convulsio.

intestinatorum a venæ sectione larga exasperatur, nisi inflammatio jam præsens sit. IV. 401.

singularis tractandus uti Epilepsia. VII. 210.

summa vi productus diutius hæret, quam creditur. Exempl. IX. 317.

Specificæ antapoplectica quanta cum prudentia vel adhibenda vel omittenda. VI. 488. 494.

antepileptica nulla. VII. 201. seq.

antipleuritica, ut sanguis hirci, rasura priapi cervini, dentes apri, mandibula lucii piscis, flores papaveris rhœados, infusum stercoreis equini &c. concedi quidem possunt, modo non neglegantur efficaciora auxilia. VI. 77.

antiscorbutica fallacia. Causa morbi potius indaganda, & remedia causæ morbi contraria eligenda. VII. 495.

contra rabiem caninam hæc nus nulla certa reperiuntur, & pro talibus iacta a ideo obsunt, quia his consili ægri negligunt alia efficaciora remedia. VII. 382. seq.

Sphacelus quid? III. 71. 185. 188.

absque gangræna prægressa etiam oritur, quando? III. 187.

Sphacelus ex quibus noscitur? II. 344. III. 217. seq.

sæpe motum partis affectæ non tollit. Exempl. III. 218.

a contusione Exempl. II. 344.

a causa interna natus citissime proserpens. Exempl. III. 222.

in decrepita senectute sæpe satis diu toleratur. Exempl. III. 220.

artuum a natura sponte separatus; cecidit pes sponte. Exempl. III. 220. 229.

qualem habet prognosin? III. 223. seq.

extremorum, tendinorum, lethalis in senio, cur? III. 241.

extrema corporis occupans, si cerebrum turbat, pessimus, cur? III. 242. 243.

separandus a vivo, quomodo? III. 269. seq. 292. 295. 301. Exempl. III. 295.

quoties deligandus in die?

quam ocysime auferendus, quando? III. 292.

si non progreditur amplius, tunc sine periculo licet expectare per aliquot dies salutaria naturæ vincentis molimina, modo interim antisepticis remediis partes condiantur, & ab omni putredine præserventur. III. 292.

non ad fundum penetrans, & qui extirpari nequit, quomodo tractandus? III. 293.

butyro antimonii optime circumscribitur, cur? III. 297.

quando extirpandus? III. 302.

digitorum, metacarpi, vel metatarsi quomodo extirpandus? III. 302.

quomodo in reliquis artubus extirpandus? vide Amputatio.

Spina bifida quid? hydropis est species. VIII. 205. in dorso aut lumbis apparere solet, rarius in nucha, rarissime in infima ossis sacri parte. VIII. 206. quibus tumor sponte aperitur, vel arte pertunditur, pereunt omnes. VIII. 206. curatio saltem est palliativa. VIII. 206. forte a lympha cerebri, ventriculi quarti, oritur. Exempl. ubi hydrocephalus secutus erat. VIII. 206. 207. per adstringentia & roborantia externa tractanda. VIII. 206.

ventosa quid & unde? III. 488. 527. post vigesimum quintum ætatis annum non adlligit. III. 489. quibus noscitur? III. 490. qualem habet prognosin? III. 491. Exempl. ibid. quomodo curatur? I. 323. 324. III. 492. non facile per extirpationem curanda, cur? III. 537.

Spiritus nostri qua arte e natura reparentur. I. 523.

fermentati ardentes quomodo operantur? I. 59. 60. serum sanguinis coagulant admixti. I. 313. exterius applicati sanguinis fluxum sistunt, quomodo? II. 5. majorem noxam corporibus inferunt, quam liquida fementata. IV. 227

copi.

copiose assumti ventriculum destruunt. l. 159. aromatisati nocentiores sunt simplicibus, cur? IV. 227. eundem in corpore humano effectum habent, uti austerum, & quid in noxis a binis his productis suadendum, quibusque damna inducta tollenda. IV. 226. seq. VII. 12.

Spiritus frumenti vermibus nocet. IX. 558.

nitri dulcis non semper status discutit, cur? IV. 397. 398. volatiles alcalini, cum calce viva parati, cum acidis non effervescent, cur? X. 510. aere fixo saturati effervescent. X. 510. 511.

salis marini, nitri, vitrioli efficacissime resistunt omni putredini. l. 204.

Sporadicus morbus quid? X. 6. 301.

Sputa crassa in febribus ardentibus sola crisin raro efficiunt, cur? V. 114.

gangrænosa quali colore prædita esse soleant. III. 233 V. 577. aliquando observata sunt ægro superstite. III. 233.

peripneumonicorum qua ratione inflammationem solvunt?

V. 524. quomodo comparata esse debeant. V. 526 589.

seq. flava quid indicent. V. 569. periculum involventia

qualia? V. 581. sanguinea unde? V. 527. quomodo sup-

primantur. V. 627. suppressa quomodo revocanda? V. 630. seq.

pleuriticorum quomodo per pulmones excreari possunt?

Exempl. VI. 44. 82. II. 242. bona quomodo comparata

esse debeant. VI. 47. mala quomodo comparata esse so-

leant. VI. 95. seq. suppressa, manente dyspnœa, mala, cur?

VI. 100. & peripneumonia laborantium cruditatem &

coctionem simili ratione designant, ut urinarum sedimen-

ta. V. 54. VI. 97. sanguinolenta interdum in mitissimo

morbo adsunt, & venæ sectionem non exposcunt. VI. 48.

phthisicorum suppressa diarrhœam futuram indicant. VIII.

129. quibus cautelis revocantur? VIII. 129. gangrænosa

qualia? III. 233.

sanguinea in ardentibus lethalia, cur? V. 117.

Stannum rasum contra vermes laudatur, a drachma dimidia ad

unciam unam. IX. 544. non alcoholisandum, quare? IX.

544. quomodo offertur? IX. 544. quomodo agere vi-

detur? IX. 544. 545.

Steatomata quid? l. 179 sunt scirrhi. III. 367. unde oriantur. l.

179. 264. III. 366 367. VII. 20. pugni magnitudine inter

cerebrum & cerebellum. Exempl. l. 179. sex librarum in

cavo pectoris. Exempl. l. 179. in hepate. Exempl. VI.

139. 140.

- Steriles* circa tempus mensium emanentium uteri diathesi can-
crofa afficiuntur. III. 387.
- Sterilitas* secundum Hippocratem ab omento obesiori oritur. III.
386. VI. 41. Exemplum probans. III. 386 Exemplum
contrarium. III. 387.
in utroque sexu adesse potest. III. 386.
quomodo ab Hippocrate explorata fuit? IX. 38.
in sexu scemmino frequentior, cur? III. 386.
frequentissime a scirrho venit. Exempl. III. 386. 419.
absoluta non semper a scirrho vaginæ aut uteri. III. 387.
- Sterni* vulnerationes quæ mala pariant. Exempl. II. 244.
terebratio entonda, si signa docuerint, sub hoc osse latere
empyema. VI. 127. Exempl. VII. 571.
- Sternutatio* quomodo in corpore humano contingat. II. 162. 163.
reperita quæ mala facit? II. 163.
singultui superveniens ultimum solvit. IV. 438. IX. 215.
- Sternutatoria* paralyticis profunt, cur & quando? VII. 85. seq.
validissima quibus enervantur? VII. 86.
quando in partu laudentur IX. 215.
- Stertor* post capitis contusiones quid denotat? II. 174.
cum sopore post capitis contusiones pessimus, cur? II. 174.
in pleuriticis quid indicet. VI. 97.
moribundorum unde? IV. 328. V. 484.
- Stillicidium* sanguinis parcum in febre ardente, tertio vel quarto
die perniciosum, cur? V. 75.
narium in senibus unde? VI. 421.
sanguinis in febribus ardentibus parcum non suppletur per
venæ sectionem, sed per arteriotomen aut scarificatio-
nem, utut incomplete, cur? V. 78.
- Stimulantia* qualia, & quid operentur in corpore. I. 171. 321.
quod operantur, videmus; modum vero, quo agant, non
facile intelligimus. I. 172.
quibus evacuationibus profint aut obsint. IV. 461. 462.
- Stomachica* medicamenta quæ? IV. 370. non semper acida esse
oportet. I. 137.
- Sterangulati* qua ratione apoplectici pereant. VI. 439.
- Steranguria* quid? & unde? I. 180. VII. 460. XI. 129. seq.
non semper a causa venerea, sed a multiplici alia. XI. 153.
ab æstu aeris oritur, quomodo? VI. 365.
ab equitatione nimia, non vero a gonorrhœa ante viginti
annos sanata. Exempl. XI. 151. 156.
quæ boni ominis? VII. 460.
vehemens abortum creare potest. IX. 177.
ilei interdum causa. VI. 370.
curatur decocto radicis & foliorum altheæ cum aqua &
lacte. VII. 491.

Stranguria a calculo vesicæ. Exempl. X. 427. seq.
a prostaticis tumulentibus. Exempl. XI. 131.

a cicatricibus urethræ post gonorrhœam curatam. XI. 157.
quomodo tollitur? XI. 163.

Stricti & laxi doctrina necessaria, licet omnes morbi exinde deduci nequeant. I. 126. signa in corpore humano. ibid.

Struma in glandula thyroidea sedem habent. V. 361. vide Scrophulæ.

minores copiosæ latentes sub majoribus. Exempl. III. 448.
interdum resolvuntur, quomodo? I. 321.

tabem & phthisin efficere possunt. Exempl. VIII. 97.

puerperarum unde, & quibus tractari debent? VIII. 236 237.

Studia cujuscunque rei acriora quæ pariunt damna? IV. 75.

Stultitia perpetua ab imprudenti compressione capitis recens natum, vel & juniorum. VII. 3.

post convulsiones incurabilis. II. 55.

post febres acutas unde? I. 320.

Stupiditas ab impresso cranio. Exempl. II. 144. 145.

Stupor quid designat? VI. 470.

in parte contusa quid denotet. II. 329.

post febres inflammatorias unde? IV. 467.

apoplexiam sæpe præcedit. VI. 470.

post apoplexiam setaceo curatus. Exempl. III. 477. 478.

Submersi in aqua post plures horas demum revixerunt. VII. 318.
dum putrescere incipiunt, sursum emergunt, cur? VIII. 188.

289.

Suctionis ex parte fœtus impedimenta, horumque cura. IX. 458. seq.

Sudor flavedinem a pinguedine habet. IV. 498.

acidus quid indicat in acutis & chronicis morbis? I. 208.

æquabilis per totum corpus, calidus, & vaporis forma de cute surgens, designat vires vitales robustas, materiem solutam mobilem, & vasa pervia. VI. 454.

amarus ut & croceus observatur in ictero. VI. 162.

Anglicus quid? & quomodo tractandus? IV. 599. vocatur & Ephemera pestilentialis. V. 2.

cæruleus in dextro hypochondrio melancholici. Exempl. VII. 266.

criticus quando contingat. IV. 142. seq. V. 112. quibus prævidetur? IV. 143. quomodo tractandus? IV. 145.

croceus observatur in ictero. VI. 162.

febrilis quid? IV. 592. unde? IV. 593. in acutarum initii malus, I. 283. III. 25. 53. in pestis & febris pestilentialis initio bonus, cur? IV. 335. 433 598. frigidus pessimus. IV. 143. cur? VI. 454. II. 293. circa caput tantum, & faciem & cervicem quid indicet. IV. 143.

Sudor

Sudor febrilis remittente paroxysmo intermittentis utilis ubique: per artem vero non semper augendus, cur? V. 236. seq. febrilis intermittentium nimius obstructions viscerum abdominalium causatur. IV. 102. qualem habet prognosin? IV. 595. seq. quomodo moderatur? IV. 600.

in puerperis violenter expressus nocet. IX. 386.

frigidus certum indicium resolutarum virium. II. 293. IV. 143. cur? VI. 454.

nocturnus fere semper pulmonis abscessum comitatur. V. 549 circa frontem & jugulum præcipue exoritur.

nocturnus post febres longas, vel etiam in fine diuturnarum febrium quomodo tollitur? IV. 603. phthysicorum unde? I. 198. III. 25. V. 549. 550 VIII. 184. in illis,

qui ad phthisin dispositi sunt, unde? V. 549. VIII. 21. parcus, in guttulas collectus hærens in cute, fere semper

frigidus & subviscidus, designat instante jam morte resolvi cutaneorum vasculorum extrema, vires jam fractas &c. I. 341. VI. 454.

podagricorum argentum purum tingit, ut solet sulphur. VIII. 521.

in variolarum initiis malus, cur? I. 283. III. 35.

viscidus moribundorum unde? I. 341. VI. 454.

vapore spiritus vini accensi quomodo tuto prolicitur? III. 494. 495.

Sudore diffuentes difficillime a febribus intermittentibus liberantur. V. 178.

Sudore Sydenhamus febres autumnales omnino sustulit. V. 225. 226. 231.

Sudorifera quotuplicia sint. V. 377. IV. 335.

diarrhœam curant, cur? IV. 642 seq.

in pestis & febris pestilentis initio quæ optima? IV. 335.

quæ & qualia ad frigus febrile debellandum necessaria, quomodoque propinanda? V. 229.

in febrium acutarum initis nocent, cur? IV. 596.

in febribus intermittentibus nocent, quando? V. 231.

febres intermittentes quandoque tollunt, quomodo? V. 229. seq.

Sudoriferum certissimum & efficacissimum in rabie demorsis est acetum cum sale, cur? VII. 394.

Suffocati laqueo videntur perire apoplexia. VI. 439.

Sugillatio quid? II. 319. quibus ab ecchymosi diff. rat. II. 319. quomodo colorem mutet. III. 29. in externis corporis partibus facta, quomodo tollenda? I. 326.

Sulphur ad vermes pellendos commendatur. IX. 548.

peissima venena domat. IV. 210.

in primis viis solum facit scæces olidissimas. IX. 548.

Sulphuris spiritus per campanam quid sit, & quando indicatur?
IV. 398.

Suppositoria gradu differentia quæ? & quomodo operantur?
IX. 435.

Suppurans medicamentum universale nullum, cur? III. 124.
juvenilibus calidis corporibus proficuum, quale? III. 124.
senibus, melancholicis aut frigidis proficuum, quale? III. 124.

Suppuratio quid & unde? I. 344. III. 55 seq
medium quasi obtinet inter benignam resolutionem & gangrænam. III. 59.
in inflammationibus quibus fieri noscitur? III. 60. quomodo promovetur? III. 113. seq.
gangræna affectarum partium quibus acceleranda? III. 273. seq.
in vulneribus adesse quibus noscitur? I. 539.

Suppuratorii morbis, si accedunt iniquies, jactatio, suspiria, anhelatio, pervigilium, mors ante fores est; cur? IV. 330.

Surditas a compressis per inflammationem tubis Eustachianis. V. 418. post febres acutas unde? I. 296. interdum insana-bilis, cur? VII. 45. a lue venerea quomodo fiat. V. 419.

Suspiria morbis inflammatoriis accedentia mortem nunciant, quando & cur? IV. 320.

Sutura cruenta quid? I. 548. ubi conducit, & ubi nocet? I. 550 seq. quomodo fit, & quales cautelæ observandæ? I. 548 seq. labio leporino accommodata quomodo faci-enda? I. 554.

fic-a quid? I. 545.

Suturarum cranii usus II. 79. harum vulnera sunt periculosa. ib.

Symptomata febris acutæ quæ sint. IV. 279. an & quando tol-lenda? IV. 281. critica a morbosis distinguuntur, quo-modo? IV. 281. qualia tollenda? IV. 283. si leniuntur, tunc causæ febris ratio habenda. IV. 295.

Syncope quid? I. 224. 282.

mortem sæpe mentitur. IX. 256. seq.

quid efficiat. I. 343.

puerperarum unde? IX. 307.

etiam oritur, dum externa codris superficies ab insolitis rebus tangitur, ubi vulnere vel ulcere pericardium pe-netrante, nudum cor patebat. VII. 60. vermis in peri-cardi hærens. IX. 522.

a subita & copiosa evacuatione per alvum. Exempl. IX. 257.

a polypis per frigus febrile natis. IV. 291.

parturientium, ubi foetus mortuus, unde? IX. 276.

quomodo tractanda, ut reviviscant ægri? VII. 59.

lethalis verminosorum unde? IX. 522.

Synovia unde? I. 392. III. 203.

fere semper in gangrænam abit. III. 203.

T.

Tabaci fumo abutentes atrabilarii vomitione & diarrhœa sanguinea, interdum lethali, corripiuntur. Exempl. lethale. VI. 203.

fumus a contagio præservat, qua ratione? X. 67.

olei venenatus effectus. I. 360.

Tabes dorsalis, quos corripiat. IV. 76. qualia habet symptomata? IV. 76.

Tania. IX. 491. & *Solitarius* sunt synonyma, quem vide. ab Hippocrate creditur homini coæva. IX. 505. seq.

Talpæ quid? I. 264.

Tegumenta qualia requiruntur in febribus ardentibus? V. 133.

Temperiei biliosæ signa. VII. 17. melancholicæ signa. VII. 287. seq. phlegmaticæ signa. V. 640. siccæ signa. IV. 491.

Tempestas austrina, calida, humida, sine ventis, quid efficiat. I. 289. ex calida in frigidam subito mutata, quæ mala producat. IV. 198.

Temporum ossium vulnera lethalia, cur? I. 407.

Temulencia curatio. IV. 227.

Tendo involucro suo testus non adeo sensibilis, involucro vero suo nudatus sensibilissimus. I. 388. Exempl. ultimi. ibid.

Tendinum vulnera quæ sequantur mala. I. 387.

disruptionem nulla fere sæviora sequuntur symptomata. Exempl. I. 388.

puncturæ quomodo optime curantur? I. 390.

Tentigo venerea unde? XI. 117. a cancro in pene, quibus levatur? XI. 117. in tuberculo glanduloso urethræ fœminarum, quibus levatur? XI. 230.

Terebinthina urinam alias odore violaceo imbuens, in annoso podagrico hoc non fecit, utut drachmas duas per longum tempus quotidie assumisset, econtra salivam odore violaceo imprægnavit. VIII. 540.

Terra foliata tartari & tartarus regeneratus unum idemque est. VIII. 365.

Terræ medicatæ qua vi agent. IV. 634.

Terror quid efficiat in corpore. I. 237. 306. III. 70. VI. 436. seq. VIII. 441. 442.

subitus in homine omnes motus voluntarios & sensus sustulit per bimestre spatium. Exempl. VI. 436.

post iracundiam excipiebatur somno per binos menses durante. Exempl. VI. 527.

Terror

Terror paralyfin partium corporis infra umbilicum sitarum, & quidem sine sensu effecit. Exempl. VII. 89.

paralyfin curavit. Exempl. VII. 89.

mortem subitam ob cordis paralyfin fecit. Exempl. VII. 59.

in sensibilibus epilepsiam insanabilem creavit. VII. 119.

summus subitusque Catalepsin efficere potest. Exempl. VI. 510. vide Catalepsis.

summus sensorio communi novam ideam sæpius tam fortiter imprimit, ut nullo modo postea deleri possit. Exempl. VII. 283. seq.

Terror ejusque effectus mitigantur potu aquæ calidæ copiosæ. IV. 244.

Testes tumidi fiunt a quacunque causa vas deferens premente. Exempl. XI. 125.

venerei quid? XI. 122. ut plurimum vesiculae seminales adfectas esse testantur. XI. 124. duplicem habent causam, qua em? XI. 125. aut a gonorrhœa cohibita. Exempl. XI. 125. aut a veneno venereo ad testes delato; prius frequentius.

venerei a gonorrhœa cohibita per adstringentia. Exempl. XI. 125. quando malum circa prostatas hæret. XI. 128. illa resoluta resolvuntur cito. XI. 216.

venerei semper resolvendi. XI. 215. inflammati quibus nocentur, & quomodo tractandi? XI. 215. ne scirrhescant, fricandi unguento Neapolitano, ad lenem usque salivationem, aut emplastro de ranis cum mercurio tegendi. XI. 216. scirrhescentes extracto cicutæ tractentur. Exempl. XI. 216.

Testis revulsus, dolens, inguinis dolor & stupor cruris frequentius nephritidem calculosam comitatur quam inflammationem. VII. 358. seq.

Testium scirrhus unde & quomodo contingat. III. 365 seq. post inflammationem quomodo fiat. III. 73. a contusione etiam oritur. II. 328. rarissime resolvuntur. III. 369. indurationes unde, & quomodo tollantur. I. 121. III. 389. XI. 215. seq.

Tetanus quid? II. 49 VII. 210. Exempl. IV. 583. universalis distinguitur a Catalepsi, quomodo? VI. 503. distinguitur ab Epilepsia. VII. 211. tractandus uti Epilepsia. VII. 210. 211. IV. 586. seq.

Thea potus abusus sanitati nocet. XI. 358.

Thoracici ductus via & situs. I. 449. ejus vulnera, horumque effectus. I. 447.

Thoracum sive loricarum noxæ. VII. 3. VIII. 16. abusus paralyfin musculorum dorsi facere potest. Exempl. VII. 41. hæmoptysin creare potest. VIII. 16.

Tho-

Thoracis partes internæ continuo exhalant vaporem humidum, qui iterum resorbetur. VIII. 208. & aquam in illis collectam iterum resorbent. Exempl. VIII. 209. quomodo injectas aquas per sputa, urinam aut alvum excernere possint. II. 242.

hydrops ab omni causa, quæ impedire valet promptam resorptionem exhalantis per venas liquidi. VIII. 210. frequenter a potu gelido æstuanti corpori subito ingesto, vel si quiescente corpore in aere frigido quis maneat diu, quomodo? VIII. 210. & ab asthma spasmodico diu tolerato, quomodo? VIII. 210. 213. quintuplici loco in thorace hæere potest. VIII. 112. in tribus saltem reperitur verissime, quibus? VIII. 219. non adeo facilis cognitu. VIII. 212. quoad signa multum cum empyemate convenit. VIII. 212. serum purum, aqueum, utut copiosius, respirationem non adeo difficilem facit. VIII. 213. ex causarum antecedentium observatione ab empyemate dignoscitur. VIII. 213. ex œdemate partium internarum, cum difficili respiratione iuste suspicatur. VIII. 213. curatur educatione feri per alvum, vesicam, sudores &c. VIII. 219. unde veniat, secundum Hippocratem. VIII. 221. curatur paracenthesi secundum Hippocratem quomodo? VIII. 221. secundum recentiores optime, licet morbus parum spei præ se ferat. Exempl. du Verney, Serac, Morand &c. VIII. 223. curatur paracenthesi, & quidem omnis aqua simul ac semel emittenda ac emissa, cur? II. 271. VIII. 224. a variis & degeneribus humoribus oritur. Exempl. VIII. 226.

vulnus quid? II. 238. turundas, emplastra tenacia, non fert absque damno, cur? II. 245. seq. 273. quando requirat. II. 273. cavum non penetrans quibus dignoscitur? II. 239. seq. oblique descendens qualia mala creare potest? II. 244. quomodo tractandum? II. 247. cavum penetrans quibus noscitur? II. 249. & per abdomen inscriptum non nisi post mortem detegi ut plurimum potest. II. 250. l. 442. quid efficiat. II. 254. Exempl. II. 255. 256. sanguinem effusum continere quibus noscitur? II. 258. sanguis effusus illico educendus, quomodo? II. 263. Exempl. II. 264. ab aere ingresso liberetur, quomodo? II. 274. grave spatio quinque dierum curatum. Exempl. II. 276.

Timor subitaneus quid efficiat. l. 273.

scorbuticis nocet. VII. 435.

Tinctura hellebori est emmenagoga. IX. 86.

veneris Helvetii est vitriolum Cyprinum in spiritu vini solutum. XI. 423.

Tinctura

- Tinctura** vitrioli martis aurea paratur ex vitriolo calcinato cum spiritu salis marini dulci per mensem digesto. Dosis guttæ paucæ ex vino Hispanico pro infantibus rachiticis. XI. 429.
- Tinea** quid? XI. 364. suppressa rachitidem fecit. XI. 364. capitis retropulsa epilepsiam facit. Exempl. VII. 150. revocatur, quomodo? VII. 172. 194. purgantia fert. VII. 195.
- Tinnitus** aurium unde? II. 146. ubi encephalo affecto produci-
tur, habetur pro signo compressionis encephali &c. II. 146. VI. 472. inter signa, quæ aquæ in cerebro collectionem fieri docent, ab Hippocrate numeratur. VI. 472.
- Titillatio** convulsiones, imo mortem efficere potest. I. 482. in pedibus facta epilepsiam fecit. VII. 119,
- Tonfillarum** usus. V. 353.
sedes. V. 412.
inflammatio. V. 353. 412. seq. qualem habet prognosin? V. 415. qualia symptomata? V. 416. curatur, quomodo? V. 443. erodens, qualis? & quomodo curanda? V. 445. scirrh. Exempl. III. 371.
induratio quomodo tractanda? V. 384.
- Tophus** quid? I. 266. III. 522.
et nodus non nisi firmitate a Gummi differunt. III. 522. venereus, quid? XI. 172.
tibiæ. Exempl. XI. 172.
ossium temporum. Exempl. XI. 173.
curatur, quibus? XI. 307. per lotionem cum soluto mercurio sublimato in quadruplo aquæ facta. XI. 342.
- Tormina** infantum ab acido, quomodo? I. 138. a bile post evacuationem meconium. IX. 432. 435. a meconio. IX. 433.
- Torpor** hydropicorum unde? VIII. 329.
gravidarum unde? IX. 123.
- Tortura** damna quæ & unde? I. 269.
- Torturam** passi per aliquot dies paralytici sunt, cur? I. 41.
- Transpiratio** insensibilis pondus induriorum minime auget XI. 453
- Tremor** ob nimium pondera majora elevandi. IV. 300.
non a febre ortus, unde? IV. 301.
a terrore totam vitam excrucians. Exempl. IV. 302.
a metu ortus & levissima de causa resuscitatus. IV. 303.
in animi affectibus majoribus, cur? IV. 306.
circa mortem, cur? IV. 307.
ab evacuatione omni nimis magna. IV. 307.
a nimio potu quocunque. IV. 308.
febrilis quid? IV. 298. unde? IV. 36. 456. V. 164. duplex est, qualis & unde? IV. 299. qualem habet causam? IV. 300. quid efficiat. IV. 303. secundum causas
Q
quo-

quomodo dignoscitur? IV. 304. qualem habet prognosin? IV. 305. cum frigore conjunctus, cur? IV. 305. ingens cur adeo malus? IV. 305. in phrenitide cur pessimus? V. 310. quomodo curatur? IV. 309. in initio febris acutæ. IV. 310. in febre tertiana ad quartanam versa cortice peruviano sublatus est, salva febre. V. 164.

Tremor post mortem quibus tollitur? IV. 311.

Trepanum quibus in locis applicari nequeat I 406. seq. II. 199. seq. sæpius applicatum non nocet. Exempl. II. 208.

applicandum præcedat sectio cutis legitima, quomodo facienda? II. 209.

quibus cautelis applicatur? II. 212.

quale optimum? II. 213. 214.

applicandum ultra duodecim horas a contusione facta non differri debet. II. 197.

Trepani applicandi locus. II. 199. qualis optimus? II. 205. si determinari nequeat, symptomata vero urgerent, os bregmatis perterebrandum, cur? II. 206.

operationem finitam quæ sequantur facienda. II. 218. qualia interdum sequantur symptomata. II. 228.

Tristitia bilem tram, imo & scirrhus producere potest. III. 382. VII. 224.

phrenitidem facere potest. V. 284 seq.

diuturna icterum periodicum creare potest. VI. 210.

gravis & perpetua morbum hypochondriacum & melancholicum efficit. VII. 224. 281.

summa in corpore humano qualia facit symptomata? VII. 224. morbos hepatis efficere potest, cur? VI. 144.

summa, solitudinis studium & metus non solum in illis observantur, qui sciunt se a rabido demorsos esse, sed & in illis, qui ignorant se hoc veneno infectos esse. VII. 362.

summa & subita subitam mortem procreavit, cur? Exempl. VII. 278.

Triticum tenacem possidet materiam, quæ per Chemiam tractata largitur spiritum urinosum, oleum & salis volatilis alcalini eandem quantitatem, ac ex pari pondere cornu cervi elici solet. VIII. 175.

messis tempore crudum comestum abdomen tumidum fecit pueris, & bini perierunt hydropici. VIII. 175. IV. 54. seq.

Tuba Eustachiana quid? V. 418. compressa aut erosa interdum causa surditatis. Exempl. V. 418. 419. quibus auxiliis visui exponenda. V. 418. instrumentis idoneis injectionem patitur, quibus? V. 518.

Tuba Fallopiana hydrops. Exempl. VIII. 241.

Tumor aqua repletus & peculiari membrana inclusus. unde? Exempl. V. 366.

materia lactea & caseosa repletus in abdomine, pendens septem libras cum dimidia. Exempl. I. 176.

ruber inflammatorius unde? III. 35.

et rubor augens in inflammatione unde? III. 37.

subitaneus vulnus recens infictum excipiens unde? I. 398.

corporis habitus unde? & quomodo fiat. I. 89.

Turbiditas minerale quomodo fiat. XI. 155. in gonorrhœa difficili-
liori adhibetur, qua dosi? XI. 187. naribus attractum
omnes mercurii effectus edidit, sed cœcitatem curavit,
visumque acutiorem reddidit, quam fuerat ante. Exempl.
I. 336.

Turundarum noxæ in abscessibus. III. 149. præcipue in vulneri-
bus pectoris. II. 245 in vulneribus abdominis. II. 288.
in cavum thoracis prolapsarum & per os excretarum Ex-
empl. II. 274.

Tussis a frigore levatur. Exempl. VIII. 67.

catarrhalis quandoque a vomica pulmonum excipitur. VII.
546. in podagricis subito in periculofam peripneumo-
niam mutata a materia podagrica. VIII. 628.

convulsiva sanguinis transitum per pulmones impedit. II. 164.
moveretur etiam invitis ægris per cochleare j aut ij aceti
aut vini calidi. VI 59.

valida frequenter abortum aut hæmorrhagiam uteri causa-
vit. Quid in hac tussi faciendum? XI. 175.

et ab irritatione intestini crassi oriri potest. Exempl. IX. 434.

mol. sta aliquando a vermibus excitatur. IX. 525. sive in
pulmonibus sive in intestinis hæreant vermes. IX 525.

in pueris est symptoma frequentissimum præsentium in in-
testinis vermium. IX. 525.

eorum, quibus vomica rupta, quomodo tractanda? VIII.
141. V. 618. seq.

stomachalis unde? IV 363.

in hydropo malum signum, cur? VIII. 328.

Tympanites quid? VIII. 277.

a Veteribus credebatur in asciten mutari ob condensatio-
nem vaporum. VIII 278.

pro symptomate Anasarcæ & Ascitis habita. VIII. 278.

minime pro Ascite habenda, sed sæpius est morbus parti-
cularis. VIII. 278. Exemplum. VIII. 279.

quibus dignoscitur? VIII. 279.

præcipue binis signis detegitur, quibus? VIII. 280.

non confundenda cum illa uteri, quæ rarius contingit. VIII.

Tympanites frequentius a ventriculo & intestino inflatis oritur.

VIII. 280. seq. Exemplum frustra institutæ paracentheseos.

VIII. 280. 290.

inflammatoriis morbis sæpe succedit. VIII. 282.

quomodo oriri possit, demonstratur a Littre VIII. 283.

post morbos longos, & post ileum aliquoties tolerata. VIII. 285.

in initio dolore acuto aut molestis torminibus stiratur: successu vero temporis evanescunt omnes dolores VIII. 285.

adultæ nullos flatus excernit, nullosque habet borborygmos VIII. 286. si borborygmus habere incipit, bonum est signum, cur? VIII. 286. 447.

mirabilis. Exempl. VIII. 286.

quandoque post mortem subsidet, flatibus per alvum exeatibus. Exempl. VIII. 287.

quandoque inventa fuit hæsisse in cavo abdominis. Exempl. VIII. 288. unde? VIII. 289. 444.

in pessimis morbis exurgens denotat mortem brevi secutus, cur? VIII. 289.

et in cadaveribus submerforum oritur, hinc post aliquot dies aquæ innatant cadavera. VIII. 289.

intestinalis longe frequentior observatur quam abdominalis. VIII. 289. quibus discernitur ab abdominali? VIII. 289.

cum Ascite junctis quibus cognosci possit. VIII. 290. perniciofa, cur? Exempl. VIII. 290.

abdominalis unde & cur pessima? VIII. 288 seq. 444. ab ascite purulento unde? VII. 275. a vitio hepatis insanaibilis, cur? VI. 177. seq. 230. synocha putri accedens pessima cur? V. 46. VIII. 289. a bile atra turgente pessima cur? Exempl. VII. 279. VIII. 289. a vulnere vesicæ felleæ subita, lethalis. Exempl. III. 291. VIII. 447.

intestinalis curatu difficilis. VIII. 444. quomodo curatur? VIII. 442. seq. a validis emeticis & catharticis in hydropica nata, curabatur a Sydenhamo per diacodium. Exempl. VIII. 446. in ascite evacuato subito orta, & intra paucas horas evanescens. Exempl. VIII. 446. si borborygmis stiratur, bonum omen, cur? VIII. 286. 447. a defectu bilis etiam oriri potest. III. 291. VIII. 447. seq. vel ab atonia vel a spasmo particulari intestinorum oritur. VIII. 448.

a spiritu sulphuris per campanam minuitur. Exempl. VIII. 451. et ab emphysemate intestinorum oritur. VIII. 452. quomodo tractanda? VIII. 453.

an per puncturam curanda inquiritur, sed punctura non nisi in rebus angustis facienda. VIII. 454.

V.

Vagina uteri recenter prolapsa quomodo adpareat. IX. 224.
rite tractata curatur. IX. 224.

a longo tempore prolapsa aliquando pro uteri prolapsu habita est. IX. 224. medelam respuit. IX. 224.

præter naturam contracta. Exempl. curatum. IX. 70 seq. partus tempore subito ampliatur. Exempl. IX. 219. seq.

clausa ab hymene. IX. 67. seq. Exempla. IX. 69. seq. a membrana altiori in loco sita. Exempl. IX. 68.

concreta. I. 429. IX. 67. 231. ante partum separari debet, cur? IX. 232. partus tempore separata quæ mala secuta sunt. Exempl. IX. 232.

polypo obsideri potest Exempla. IX. 226. obsita, pro uteri prolapsu habita, sectione curabatur. Exempl. IX. 226.

scirrhusa. III. 386.

Valeriana sylvestris laudatur in epilepsia. VII. 136.

Vapor acidus magna copia haustus, humores corporis acidos facit. I. 152.

aquæ calidæ ad obstructions referandas efficacissimus. I. 327. quomodo operetur. I. 322.

liquidi fermentantis, ædium calce recens incrustatarum, ut & carbonum nidor capiti potius, quam pulmonibus nocent, hinc apoplexiam subito lethalem efficiunt. VI. 446. seq. a carbonum nidore suffocans quomodo emendatur? Exemplo probatur. VI. 500.

Varices quid? I. 266. V. 321. unde? VIII. 491. phreniticis profunt, cur? V. 321. seq.

crurum melancholicos levant, sed sæpe ex his varicibus pertinacissima crurum ulcera oriuntur. VII. 294. seq.

Varicosi annuli ad raninas venas scorbuticorum, unde? VII. 450.

Variolæ quid? III. 178. X. 1.

ante Rhazem non cognitæ. X. 3.

etiam octoagenariosprehendunt. X. 12.

et fœtum adligunt post matrem. X. 13. matre manente libera. Exempla. X. 13. 21.

fœtum non occupant, dum mater illis laboravit, X. 13.

spuriæ triplices: die *Steinpocken*, die *Wasserpocken*, die *Windpocken*. X. 16. etiam illos infestant, qui veris laboraverunt. X. 17.

veræ non bis neque ter in uno ægro observantur. X. 15.

bis adligentes, a Foresto recensitæ, refutantur. X. 17.

veræ bis adligentes in memorabilibus naturæ curiosorum limitantur. X. 19. a Diemerbrœckio ellææ examinantur.

X. 19. seq. a Swietenio in praxi sua triginta annorum non observatæ. X. 22.

Variolæ optime se habent a quarto ætatis anno ad pubertatem usque. X. 24.

a senibus, si vires sufficiunt, feliciter superantur, cur? X. 25.
in corpore humano nasci possunt absque ullo contagio præexistente. X. 29.

in renibus succenturiatis non delitescunt, contra Violante. X. 35. seq.

non sunt species evolutionis corporis humani, contra Hahnium. X. 37.

per quasnam vias ab homine ægroto in corpus sanum alterius hominis deriventur. X. 42.

contagium in aere volitat. X. 42.

virus etiam cuti adhærere potest sic, ut morbum producat. Exemplum pustulæ unicæ in facie, sædam cicatricem relinquentis, quæ prodromus morbi variolosi mox secuturi erat. X. 43.

a brevi mora fili infecti in vulnuscule oriuntur. Exempl. X. 44.

a majori copia puris corpori sano adplicati non sunt difficiliores. X. 45.

ateria contagiosa adeo subtilis, ut sensus fugiat. X. 45. ad morbum producendum diu apta manet. Exempl. X. 46. 47.

major vel minor malignitas non a majori vel minori virulentia contagii pendet, sed a varia dispositione corporis, cui adplicatur. X. 48. 56.

robustos ut plurimum necant, debiles vero frequentius non, cur? IV. 108.

et morbilli sibi sæpe succedunt, sed non ab uno eodemque contagio oriuntur. Exempl. X. 50.

non a veneno venereo producuntur. Exempl. X. 51.

ut per contagium susceptæ, & corpus jam turbantes, auferuntur plenarie per validas evacuationes. Exempl. X. 53.

leviores fiunt, si primis morbi diebus sudor spontaneus erumpit. X. 53.

integre abolentur ab hæmorrhagia narium copiosa Exempl. X. 53. 54.

contagium in quibusdam eodem die, quo suscipiebatur, morbum produxit. X. 57. sed id semper in corporibus fiebat, qui morbum abhorrebant.

a peculiari corporis contagium recipientis idiosyncrasia vel accelerantur vel retardantur. X. 59.

per vulnus insitæ, qualem effectum mox edant. X. 59. seq.

per contagium ex aere haustæ, qualem effectum mox edant.

X. 62. Angina levis. Exempl. in membrana narium interna pessima facit ulcera. X. 63.

contagium ex aere haustum frequentissime cum saliva deglutitur. X. 66. seq.

Variola si cum vehementi lumbagine incipiunt, ut plurimum sunt confluentes & lethales. X. 69.

in initio morbi convulsionibus stipatæ, sæpe pessimæ: si vero convulsionem paulo ante eruptionem accedunt, morbus erit levis. VII. 146. X. 72. 73.

contagium in variolis discretis producit sanguinem vitium, inflammationem & suppurationem: in confluentibus vero, ab eodem contagio natis, putridissima humorum dissolutio brevi sequitur, cito sæpe lethalis. VII. 380.

sanguinem potius fundunt, quam inspissant. Exempl. X. 74. seq. virus vires vitales sæpe plus deicit, quam inflammationem causatur. X. 75.

dispersuntur in simplices & malignas. X. 77.

dies criticos accurate servant. V. 93.

quarto die, imo & serius erumpere solent. X. 79.

erumpunt quando? & cur? IV. 132.

ob epidemiam quandoque tertio, imo secundo die erumpunt. X. 79. Exempl. X. 80.

confluentes citius erumpere solent, & sævioribus symptomatibus stipatæ sunt. X. 79. ob gravia symptomata interdum tardius erumpunt. X. 83.

regimen calidum non ferunt, sed frigidiusculum. X. 82. 125.

optime curantur affluente aere libero. Exempl. V. 134.

ut morbi inflammatorii decurrere solent. X. 84. seq.

non semper certo prædici possunt, utut febris continua præsens sit. Exempl. X. 88.

in primo stadio quomodo tractandæ? X. 90. seq.

a capite tuto avertuntur, quomodo? III. 88.

per specifica curantur, sed adhucdum sunt ignota. X. 92. seq.

Mercurius dulcis sæpe profuit, imo eruptionem impedit. Exempl. X. 98. Æthiops mineralis & Cinnabaris item profuerunt, sed non semper. Exempl. X. 100. seq.

per methodum antiphlogisticam universalem tractentur. X. 102. quando? X. 110.

in primo stadio an venæ sectionem ferant. X. 106. seq. ubi febris fortis, plenitudo, diæta vinosa &c. imo tentanda & est, ubi papulæ jam erumpunt. X. 107.

malignæ methodum antiphlogisticam non ferunt. X. 110.

sed tinctura Croci opus habent. Exempl. X. 112.

a Boerhaavio diversè tractatæ. Exempl. X. 113. seq.

cutis per fatus, vapores, laxa fiat, exin papulæ interdum absque suppuratione dissipantur. X. 117. seq. omni quadrihorio lintea madida mutanda. Profunt & balnea. X. 119. 173. seq.

Variola alvum semper habeant liberam, vel sua sponte, vel per clysmata. Contraria opinio refellitur. X. 120. seq. Alvi constipatio noxia semper. X. 181.

aerem calidum & regimen calidum non ferunt, frigus vero facilius. X. 81. seq. 125. seq. Exempl. V. 134.

in secundo stadio quomodo se habeant. X. 130.

discretæ non simul & semel prodeunt, uti confluentes. X. 133.

suspectæ habentur, si post earum eruptionem anxietas, vomitus, ardor circa præcordia &c. remanent: metus enim est, ne & pustulæ variolosæ ipsum ventriculum obsideant, & periculosam inflammationem ibi faciant. VI. 235.

in hoc stadio delirium sæpe junctum habent, vel ab impetu febris, vel a papulis meninges obsidentibus. X. 138.

faciem copiosius occupantes in adultis creant ptyalismum, cur? X. 140. 191. in infantibus diarrhœam creant, cur? X. 140. 191.

in parte capitis capillata sæpe copiosæ sunt, & ad illarum exsiccationem usque capitis dolorem efficiunt. Exempl. X. 142.

interdum diarrhœa comitantur, quæ nisi a refrigerio, nil mali portendit. NB. *in secundo stadio*. X. 142.

interdum hæmorrhagia narium comitantur, *in secundo stadio* semper salutari. X. 143.

a menstruorum fluxu, si moderatus est, & justo tempore contingit, minime turbantur. X. 144.

in gravidis ut plurimum abortum causantur. Exempl. faustum. X. 146.

malignæ, ubi sanguis dissolutus, ab hæmorrhagiis copiosis supervenientibus, lethales. X. 147. 149.

quibus mictus cruentus sociatur, poscunt acida mineralia, corticem peruvianum, alumen &c. & si deliria adsunt, vesicatoria. X. 149.

confluentes sub initium a morbillis distinguuntur difficulter. X. 152.

quibus ptyalismus & tumor manuum pedumque sociatur, semper bonæ. X. 156.

prognosin habent, qualem? X. 157. seq.

paucæ discretæ, si malis stipantur symptomatibus, valde periculosæ. X. 159.

minores, planæ & sessiles semper pejoris sunt ominis. X. 162.

in facie copiosæ, periculum majus involvunt. X. 162. seq.

nigræ ominosæ sunt. X. 164.

a boni puris indole recedentes, semper periculosæ. X. 165. quarum interstitia in discretis octavo, in confluentibus undecimo die pallefcunt, funestæ. X. 167.

Variolæ maculis purpureis interspersæ, lethales. X. 168. Exempl. IV. 656.

confluentes pessimæ comitantur bullis vel tumoribus gangrænosus. III. 247.

quibus miliaria interspersa, minus funesta. X. 168. Oriuntur ex alvi obstipatione.

in secundo stadio tractandæ quomodo? X 170. seq. opiata ferunt, si quinta hora pomeridiana porriguntur, imo & repetuntur. X. 177. seq.

in tertio stadio quomodo se habeant. X. 181. seq.

febris secundaria quid & unde? IV. 71. X 184. pessima quævis efficit, cur? IV. 71. Exempl. X. 184. 185.

pus bonum resorptum febrim secundariam & dirissima mala creat. X. 184. 185. ichorosum in confluentibus resorptum deteriora adhuc mala efficit Exempl. X. 186. seq.

suppurantes, quibus phrenitis subito accedit, malæ eveniunt, cur & unde? III. 139. IV. 71. V. 314.

febri secundariæ quomodo obviam itur? X. 189.

facies, manus, imo pedes foveantur perpetuo. X. 190. crustæ emolliuntur cremore lactis & decocto emolliente: in peiori statu crustæ scarificentur. Exempl. X. 190. 191. noctu tegatur facies cum emplastro meliloti. X. 191.

malignæ, internis debite adhibitis, in universo corpore tegantur emplastro meliloti. Exempla. X. 182.

pure plenæ aperiantur, & molli emplastro tegantur. Sententia contraria refellitur: & Swietenius, ex experientia aliorum, pertusionem suadet. X. 183. seq.

confluentes pytalismum junctum habent, in initio tenuem, post viscidum, circa undecimum morbi diem cessantem; cui mors sæpe insequitur. Ad hanc avertendam nono aut decimo morbi die imponatur nuchæ vesicatorium magnum & acre. VII. 45. X. 188. seq. adultis creant pytalismum, infantibus diarrhœam. X. 191. in adultis, finito pytalismo, excipiuntur subinde diarrhœa. X. 191.

& confluentes & discretæ in hoc ipso stadio poscunt lenia purgantia, imo crebro repetita. X. 192.

post pytalismum, aut eo cessante, judicantur interdum urinæ profluvio, quod per serum lactis promovendum. X. 195.

linæa mutantur cum cautione, quali? X. 197.

aer renovetur sedulo. X. 196.

præsertim confluentes, poscunt remedia putredini resistentia, qualia? I. 209. X. 198. seq. spiritum vitrioli dilutum, corticem peruvianum. X. 200. hic ultimus nocet, quibus? X. 201.

Variolæ confluentes, ubi febris intensa, venæ sectionem poscunt, præsertim ubi pulsus durus, plenus; ubi vero debilis & inæqualis, ibi nocet. X. 202. 204.

confluentes, si febris intensa, clysmata poscunt. X. 205.

ubi vires languent, usum vini meraci postulant. X. 205.

ante eruptionem quibus convulsiones accedunt, quomodo tractandæ? X. 206.

post eruptionem quibus intensus capitis dolor, vigilæ, vel & deliria, urunt levia, remanent, semper suspectæ, cur?

Exempl. X. 217. quibus phrenitis accedit, periculosæ,

cur? V. 314. quibus vox rauca, respiratio difficilior, &

anxietas remanent, metum injiciunt, pulmones variolis

obsessæ esse. X. 218. quibus anxietas, vomitus, ardor

circa præcordia remanent, metum faciunt, ventriculum

variolis obsessum esse. VI. 235.

quibus circa suppurationem dolores pedum & manuum cum convulsionibus accedunt, Laudano tractandæ. IV. 337.

X. 206.

quibus tempore suppurationis tumor glandularum inguinalium subito accedit, non aliam, quam tumoribus istis adpropriatam curationem poscunt. X. 207.

interdum sociantur cum aliis morbis. X. 209. 210.

& discretæ & confluentes minorem & majorem faciei deformitatem efficiunt, quomodo hæc avertenda? X. 211.

Crustæ emolliantur, separentur, & ulcerosa cutis tegatur emplastro meliloti. X. 190 seq. 212. seq.

et interiores corporis partes obsident. X. 216.

curantur, dum æger fimo tegitur. Exempl. VIII. 435.

naturales & post insitionem accesserunt. Exempl. X. 229.

Variolarum fætor per ignem in camino accensum aufertur. X. 267.

insitio. X. 219. seq. Chinensium methodo fit per crustas variolosas in pulverem redactas, & per nares attractas, VII. 361. absolute determinari nequit, variolas insitias carere febris secundaria, aliisque malis sequelis. X. 225. Exempl. X. 225 226. graves a Swietenio recensentur rationes, quare insitionem nemini hætenus suadere potuit. X. 221. seq.

Variolosa febris absque variolis. VII. 293. Exempl. X. 88. 156.

Varix quid? I. 266. frequentior est aneurismate. I. 266. unde? IX. 143.

Vas deferens quid? XI. 124. seq.

Vasorum origo. I. 79. seq.

compressio debilibus robur creat, cur & quomodo? I. 57. angustia unde noscitur? IV. 490.

Vestio quomodo proficit. I. 99.

motui muscolari sæpius anteposenda, cur? I. 99.

Vegeto mineralis aqua quid? XI. 210.

Vena portæ cum arteria hepatica anastomosibus jungitur. VI. 130.

habet sanguinem dilutum & solutum, quamvis venosus sit,

cur? VI. 201. qualem habet usum? VI. 317.

Vena sectio quid efficiat in corpore. I. 110. 319.

frequens corpus debilitat & plethoræ generandæ favet. Exempl. I. 248.

frequens & pauca vita superstita fieri potest, imo ad phthisin curandam suadet. Exempl. VIII. 166. 169.

optime instituitur crescente verno calore. I. 253.

in acutis sit larga, cur? I. 345. si parva nocet, cur? I. 345.

etiam post quartum diem cum fructu instituitur, quando? IV. 262. seq.

in ardenti quando necessaria, & quomodo noceat. V. 138 seq. omnibus morbis inflammatoriis prodest, nisi extrema frigida & pulsus debilis, curque tunc noceat. IV. 338.

ad curandas inflammationes triplicem ob causam adhiberi solet, quales sint. VI. 224.

in phrenitidis curatione primum omnium & maximum est remedium. V. 330.

larga quid efficiat. IV. 273.

larga imo repetita ad resorbendum sanguinem sub cranio extravasatum multum confert. Exempl. II. 191. 193.

ad animi deliquium usque instituenda, quomodo dignoscendum tempus, quo vena deligari debeat. I. 346. V. 427. 428.

in febribus intermittentibus nocet per se semper, cur? V. 232. quando prodest? V. 232.

in pede instituta quomodo operatur in fœminis? IX. 390.

in apoplexia pituitosa, ni juvet, occidit: quomodo hæc dictio interpretanda? VI. 488.

jugularium vasa encephali immediate deplet; in apoplexia vero sanguinea vena in brachio aut pede prius secanda.

VI. 492.

Vena vulnus minus periculosum vulnere arteriæ. I. 433.

majoris vulnere stiptica ne admoveantur, cur? I. 393.

Venena licet mortem non inferunt, pessimas tamen febres creant. IV. 52.

quomodo operantur, ignoramus. III. 211. IV. 53.

flatulenta quæ? IV. 409.

plerima & subito fundunt humores, & fusos movent satis fortiter. Mercurius sublimatus, corrosivus, crystalli argenti &c. morsus viperarum, felis domestici, canis &c. Exemplum, quod tria ultima secutus sit icterus. VI. 137.

Vene.

Venena quædam certas tantum corporis partes afficiunt. Hyos-
ciamini radix, Cantharides &c. VI. 137.

variolosum, aut alia operatione incognitum, quibus op-
pugnandum? I. 240. seq.

morborum chronicorum causa. VII. 10.

Venenatis telis interfecta animalia ab Indis impune manducan-
tur. VII. 345. saccharo enervatur hoc venenum. VII. 405.

Venenatus olei tabaci effectus. I. 360.

Veneræ ossium mala quomodo curanda? I. 324. III. 518 seq.

Venus nimium culta quales noxas creat? IV. 75. VII. 135. 227.
immodica bilem atram efficere potest. VII. 228.

Ventriculus ipse non adeo sensibilis est, ac orificium ejus superius.
Probatur ex acido quiete in ventriculo hærente IX. 469.

Ventriculi contusionem qualia mala sequantur. II. 327.

dolor molestissimus, quandoque statim a pastu, quandoque
post unam alteramve horam ab ingestis eveniens, semper
suspicionem præbet de scirrhis tumoribus ventriculum
aut vicina loca obsidentibus. VI. 242.

erosio ab aphthis quomodo tractanda? VI. 345.

inflammati signum pathognomicum est exacerbatio doloris
in ipso momento, quo aliquid in ventriculum ingeritur.
VI. 231. sequitur enim illico vomitus dolentissimus. VI.
231. seq. IV. 421.

inflammatio quibus noscitur? VI. 231. non semper febrem
pulsu explorandam comitem habet. III. 6. a potu gelido
æstuanti corpori affatim infuso frequentius contingit, ac
creditur. VI. 233. per acria (qualia in cibis assumimus,
ut & per venena) nullis demulcentibus obvoluta, oritur.
VI. 234. ab acri materia, vel in corpore genita, vel aliis
viis, quam per deglutitionem, corpus ingressa, sæpius fit.
VI. 235. brevi lethalis erit, nisi subito curetur. VI. 236.
omnes inflammationis exitus patitur. VI. 237. hoc habet
pecu iare, quod convulsionibus sævissimis obortis sæpe
subitam mortem faciat. VI. 237. hydrophobiam effecit,
non nisi venæ sectione undecies repetita sublatam. Ex-
empl. VI. 237. præsens quomodo curatur? VI. 237. seq.
venæ sectionem audacter repetitam fert VI. 238. juscu-
lum pulli dilutum, in cujus libra una nitri gr. x. vel gr. xij.
soluta, optime fert, si pauca simul copia porrigitur. VI.
238. non fert stomachica, multo minus emetica. VI. 239.
ab ira, emetico tractata, lethalis intra 10 horas. Exempl.
VI. 239. si in suppurationem abit multis malis, mirabi-
libus sæpe, excipitur, maxime nausea, vomitu puris, san-
guinis, dolore. Exempl. VI. 240. si in suppurationem
abire noscitur, quibus tractanda? VI. 241.

Ventriculi inflammatio suppurans interdum ulcus extrorsum facit, dum peritonæo accrescit ventriculus. Hoc relinquit fistulam, per quam toto vitæ tempore pars ingestorum exit. Exempl. memorabile. VI. 240. 241.

inflatio subita, fructus horæos copiose ingestos subsequens, cur? IV. 387.

nervi magnam vim habent in sensorium commune. II. 44. 147. 148. Exemplo illustratur. II. 44.

paralysis a causa interna pessima, cur? VII. 62. a causa externa, in helluonibus, ab abusu potuum calidorum. VII. 62. 63.

repletio nimia quomodo tollenda? IV 222. seq.

repletionis sensus unde? I. 160.

faburra quibus signis noscitur? V. 218. seq.

scirrhus. II. 373. Exempla bina. VI. 242 in cancerum mutari potest Exempl. VI. 243. quomodo tractari debeat.

VI. 244. si recens adhuc est, per saponem tractandus, quomodo & quibus cautelis? VI 241.

ulcus vomitum faciens. Exempl. IV. 421. vide etiam VI. 240. 241.

vulnera non omnia lethalia. I. 428. magna non semper lethalia. I. 444. seq.

Ver morbis inflammatoriis favet. IV. 436. melancholiæ ut & omnibus fere morbis chronicis favet. VII. 244.

Verbrechen des Körpers quomodo fiat, & quæ mala sequantur. VI. 361. seq.

Vermes & in recens natis inventi. Exempl. IX 484.

et in fœtibus inventi. Exempl. IX. 485.

a comesto caseo albo. IX 485. Exempl. IX. 485. 517.

non ex putredine nascuntur. IX 486.

ex ovib. insectorum nascuntur. IX. 485 486 vide Insecta.

non solum in intestinis, sed & in aliis corporis locis inveniuntur. VI 141. IX. 490.

in ductu cystico & hepatico inventi forsan ex intestinis irrepererunt. Exempl. VI. 142. IX. 490

per urinam excreti in nephritide & post febrem tertianam. Exempl. VI. 398. IX. 490.

in sinu cerebri longitudinali. Exempl. IX. 491.

in cavitate pericardii. Exempl IX. 491. 492

inter tunicas ventriculi. Exempl. IX 518. intestinorum. Exempl IX. 518.

quomodo in corpore humano generentur, difficillimum est judicatu. IX. 493.

a quibusdam vocantur vix morbofi. IX. 493.

secundum Buffon a moleculis organicis. IX. 494.

Ver-

Vermes nidum habent in muco intestinorum. IX. 496.

et in adultorum corporibus reperiuntur. IX. 497.

in morbis acutis critice prorumpunt, non semper bono eventu. Exempla. IX. 497. 539. seq.

sive infecta a lumbricis & ascaridibus diversa, in ventriculo aut intestinis etiam reperiuntur. Exempla. IX. 500. seq.

corpori humano non sunt absolute inquilini aut congeniti, sed aliunde in corpus veniunt. IX. 486. 513.

et eorum ova intensum ignis calorem absque destructione ferre possunt. Exempl. IX. 514.

necantur subito a glacie. IX. 559.

rotundi non sunt analogi lumbricis terrestribus, cur? IX.

501. seq. non tantum in ventriculo & intestinis, sed &

in aliis corporis locis, exsuccis humanis vivere possunt.

IX. 502. Exempl. ibid. 526. non a muscis, ova in ulcera

deponentibus, cur? IX. 503. non sunt larvæ seu nym-

phæ tæniarum. IX. 504. unde hæc opinio? IX. 510. in

ovis adhuc inclusi etiam extra corpus humanum subsi-

stere possunt. IX. 504. & vivipari & ovipari esse possunt.

IX. 504. ad tertiam circiter totius longitudinis a capite

distantiam rimam habent, per quam, calcato verme, to-

tum vasorum spermaticorum systema elabi potest. IX. 504.

crassitie calamus scriptorium æquant: longitudine pedis

mensuram rarius superant. IX. 505.

lati dicuntur & Tæniæ & Solitarii. IX. 505.

lati cucurbitini creberrime & copiose excernuntur, ubi So-

litaris habitat. IX. 508. quibusdam pro fœtibus tæ-

niæ habentur. IX. 510 pro parte tæniæ habentur. IX. 510.

seq. credunt enim tæniam ex cucurbitinis concretam esse.

vide Solitarius.

qualia mala pariant in corpore humano. IX. 520.

quid efficiunt in corpore humano? IX. 526.

febri petechiali juncti. IV. 661.

in pulmonibus reperti. Exempl. IX. 525.

in renibus inventi. Exempl. IX. 526.

longus, saturæ hirudinis instar, in hepate repertus. Exempl.

IX. 526.

intestinales non ex substantia ipsa ventriculi & intestinorum

hauriunt nutrimentum. IX. 527. non a sanguine nutriun-

tur. Exempl. contrarium explicatum. IX. 527. seq. nu-

triantur chylo. IX. 528. intestina sæpe & ventriculum

perterebrant. Exempl. IX. 524. seq. 529. seq. perterebrare

posse negatur. IX. 529. probatur. IX. 530. Exempla

quinque. VII. 144. IX. 530. seq.

adesse quibus noscitur? IX. 533. seq.

Vermes adfunt in voracibus cujuslibet ætatis IX. 533. 534.

oriuntur ab esu fructuum horæorum immaturorum, a piscibus & carnibus salitis, & ab esu crudæ carnis. IX. 534. copiosi quandoque cum morbis epidemicis observantur.

Exempl. IX. 534 IV. 661.

pauperum infantes ut plurimum vexant. IX. 534.

autumno ut plurimum solent esse molesti. Exemplum Tæniæ.

IX. 534.

et aliis signis detegendi, quibus? IX. 535. seq.

ex pupilla dilatata dignoscuntur, cur? IX. 535.

vide Ascarides.

curantur nidum destruendo, quibus? I. 169. IX. 537. per externa purgantia, qualia & quali cautela? IX. 538.

teretes, ascarides & cucurbitini, cum mobiles satis sint, facile prodeunt. IX. 539. 540.

curantur necando, quibus? IX. 589.

teretes ab oleo & melle necantur. Exempl. IX. 542. Contrarium Exempl. IX. 542.

lati & cucurbitini in oleo vivi observantur. IX. 542.

ascarides oleum & mel ferunt. IX. 543.

a salibus, præcipue catharticiis, molestantur. IX. 543.

ascarides a muria exturbantur. IX. 543.

non nocet mercurius vivus, sive in substantia, sive in aqua pura decoctus porrigatur. IX. 551. seq. 563.

nullibi frequentiores quam circa fodinas argenti vivi. IX. 551.

vide Anthelmintica.

ab aceto vini molestiam pati, testatur irrequietus illorum motus, dum aceto irrorantur. IX. 554.

a vino necantur, ut & a spiritu frumenti. IX. 558.

secundum Torti citissime necantur in spiritu vini, dein in aceto, tardius in vino. IX. 559. (vide IX. 554. seq.)

præcipue curantur purgantibus. IX. 561.

in teneris etiam expelluntur jalappa. IX. 564.

in robustioribus & expelluntur gratiola lacti recenti infusa. IX. 563.

tentantur evacuari clysmatibus, suppositoriis, unguentis externis. IX. 538. 569. sed priora parum emolumenti creant, & posteriora multum prudentiæ requirunt. ibid.

Verruca in frontis laterali & inferiore parte excissa mortem causavit, cur? Exempl. II. 97. 98.

venerea a caruncula distinguitur, quibus? XI. 138. curata. Exempl. XI. 138. unde? XI. 221. semper caute tractanda. XI. 224. seq. præmissis purgantibus, & aliis virus

venereum enervantibus, lapide infernali tangatur. XI. 223.

a tenui filo quasi pendula ligatura auferenda. XI. 222.

Verru-

Verruca venerea, si inflammetur, aut livida fieret, neque lapide infernali tangenda, neque liganda, sed fotu emolliente, & intus adhibito turbith minerali tractanda. XI. 224. interdum solo fotu emolliente adhibito evanuit. Exempl. XI. 224. et a lotionē, bis per diem instituta, cum sequenti cecidit. (Mercurii sublimati scrupulus unus solvatur in spiritus vini gallici libris duabus & aquæ simplicis libris octo.) Exempl. XI. 225. 226. 306.

Vertigo unde? I. 194. II. 145. 147.

quomodo fiat. II. 145.

omnes capitis morbos initiantes comitatur; & si curati sunt hi morbi, pro ultimo symptomate adhuc relinquitur. VI. 418. IX. 119.

si cum signis polypi ingruat, docet per polyposum obstaculum impediri liberum motum sanguinis per arterias versus encephalon. VI. 418.

tandem orta est in cantatrice, sonos acutos diutissime protrahente, quæ nisi cessaret a cantu, statim cadebat &c. Exempl. VI. 435.

non cessans quomodo desinat. II. 145.

simplex quid indicet. II. 146.

gravidarum unde? & quibus lenienda? IX. 119.

tenebrosa quid indicet. II. 146.

est vel idiopathica vel sympathica. VI. 470.

a fordibus ventriculi & intestinorum. IV. 367.

a vermibus Exempl. IX. 423. seq.

a repleto nimis ventriculo, quomodo? VI. 437.

a colari nimis adstricto. VI. 439.

a scrophulis, imo a tumore in pectoris cavo nato, in apoplexiam desinens. Exempl. VI. 439.

cessans, dum ingens copia aquæ limpidæ ex naribus effluit. Exempl. VI. 442.

ubi hæmorrhoidibus aut menstruis suppressis vel imminutis in plethoricis jungitur, metus paralyseos incidit VII. 42. caduca, podagræ paroxysmis supervenientibus, sponte curata. Exempl. VIII. 537.

Vesica fellea tumores enormes. VI. 171. 172. 215.

vulnus quæ mala pariat. Exempl. II. 291. per quod bilis in cavum abdominis decidit, lethale est Exempl. II. 291. VI. 221.

Vesica urinaria post inflammationem pure inter suas membranas scatet, quod exire nequit. Exempl. X. 426.

integre consumpta. Exempl. X. 426.

Vesica urinaria elongatio fit in graviditate, unde hernia vesicæ. IX. 222. seq.

gangræna lethalis. III. 233.

Vesi-

Vesica urinaria hernia pro hydrocele haberi potest, quomodo distinguitur? VIII. 297. a graviditate interdum fit. IX. 223. ab ischuria interdum oritur. IX. 140.

hydrops quibus noscitur? VIII. 297.

membrana interior integre secedit, & in mulieribus excernitur. Exempl. X. 419.

nervi ex intercostalibus, ramis plexus mesenterici inferioris, ut & crurali componuntur. VII. 63. seq. X. 425.

paralysis a retentione urinæ. I. 42.

repletio durante partu, vesicam disrumpere potest. Exempl. IX. 222.

scirrhus. III. 375.

ulcus ex urina judicandum. VI. 384. a calculo, curatur sectione calculi. X. 432.

vulnera, nisi vasa sanguifera majora læsa, non lethalia. I. 429. seq. fundi, quomodo tractanda? I. 453.

Vesicantia quæ? III. 88. V. 379. vide Cantharides.

Vesicatoria quomodo operantur? I. 175. 323. III. 89. V. 379. vide Cantharides.

pleuriticis prosunt & nocent, quando? VI. 73.

capiti applicata per octo horas saltem relinquuntur, molestam alias stranguriam excitabunt. VI. 485.

in apoplexia sanguinea minus commendantur, cur? VI. 493. 494

in hydropse duplici modo prosunt. VIII. 415.

Versio fœtus quid sit. IX. 294. quomodo fiat, videatur apud Obstetricios, præcipue apud Levret. IX. 295.

Vesparum aculeus guttulam liquidi cujusdam minimam vulnuscule instillat, hinc illico molesta sequuntur symptomata. VII. 362.

Vestes arctius adstrictæ hyemali tempore corpus calidum servant, cur? IV. 486. quales noxas inferant. I. 270. anxietatem creant, cur? IV. 486.

Victus debitus talis, ut chylus, serum sanguinis & materia nutriticia blande exinde præparari possit, qualis? I. 504. seq. durus scirrhus creare potest. III. 382. seq.

humidus qualis? I. 525.

tenuis qualis? IX. 134. antiphlogisticus qualis? III. 94.

tenuissimus, minime putrescens, qualis? II. 341.

Vigiliæ nimix damna faciunt in corpore, quæ? IV. 74. 231. curantur somno. IV. 231.

nimix & bilem atram efficere possunt. VII. 224. 225.

febriles quid & unde? IV. 563. quibus curantur? IV. 565.

in morbis protractæ, aut summæ defatigationes, etiam si a Caro excipiantur, raro aliquid mali portendunt. VI. 523.

Vinum acidulum prodest in morbis malignis & acutissimis. I. 203.
 austerum, ex uvis maturis, quid efficiat, & quomodo op-
 time adhibendum. I. 53. ex uvis non satis maturis, pessi-
 ma mala facit: forsan exin contracturæ in Austria satis
 frequenter. VII. 12. quæ profunt in hoc casu? VII. 12.
 diluentia, salia alcalina, sapo &c.

Campanum (Champagne) quales possideat virtutes. I. 53.
 quid efficiat in corpore minus assueto. IV. 226.

Hippocraticum dictum, quomodo paratur? XI. 411.
 subacidulum quomodo in febribus prodest. IV. 200.
 vermibus inimicum. IX. 558.

Vini spiritus hæmorrhagias sistit coagulando sanguinem. V. 301.
 vide *Spiritus ardentes*, vini &c.

Viperæ caudifonæ dentes habent acutissimum in apicem exeun-
 tes, sed sub hoc apice tota longitudo dentis crenam in-
 sculptam habent, satis cavam, per quam venenum ve-
 siculis, quæ his dentibus adjacent, contentum deducti-
 tur in vulnus inflictum. VII. 362.

Viperarum venenum, per morsum communicatum, quid sit. I. 359.
 Decocto substitui potest anguillarum decoctum. I. 113.

Vires deficientes vel non deficientes quibus dignoscitur? III. 250.
 subito prostratæ unde? & in quibus morbis? V. 49.
 ex quibus magnitudo earum colligenda? IV. 159.

Virgines ut plurimum acido humorum laborant, cur? I. 152.

Virginum morbi. IX. 1.

Virosa quæ? VII. 81.

Viscera per suppurationem integre exesa hæmorrhagiam non pa-
 tiuntur. VI. 391.

Viscerum debilitas quid? I. 84.

et vasorum debilitatem non semper congenitæ conditioni
 adscribere possumus. I. 88.

debilitas quomodo tollenda? I. 96.

rigiditas quid? I. 102 quomodo tollenda? I. 110. seq.

thoracis & abdominis situs mutatus. I. 399. vel naturali-
 ter contingit, vel post morbos. I. 399.

Visciditas humorum duplex, qualis? IV. 455.

Viscositas humorum quid? I. 260.

Viscus quid? I. 84.

Vita sedentaria corpora humectat & debilia reddit, labor siccas
 & corpora robusta efficit. I. 41.

dediti morbis chronicis pessimis obnoxii, cur? II. 294. 295.

ad acidum humorem disponit, quomodo? I. 151. 152.

producit etiam putredinem. I. 191.

quales morbos efficiat. I. 242. ad 255.

nauseam creare potest, quomodo? IV. 362.

Vita

Vita sustineri potest parca etiam sanguinis copia. II. 61. Exempl. I. 378.

Ulcera capitis & trunci manantia, si retroprimuntur, epilepsiam efficere possunt. VII. 150. Revocentur itaque ulcera, capiti raso sequens applicando emplastrum. Rec. Empl. melilol. unciam unam vesicatorii drachmam unam M. ibid.

livida, nigra, arida facta mortem adesse nunciant, cur? III. 244.

scorbutica quæ sint. VII. 452. variis in locis contingunt, pessima vero fiunt in cruribus, præsertim circa malleolos. VII. 452.

ficca, nullum amplius pus fundentia, lethalia, cur? III. 59. venerea quibus ab aliis distinguenda? XI. 60.

venerea Cancri dicta, quid sint. XI. 65. quomodo orientur.

XI. 65. an a contagio recenti, aut ab annoso & latente veneno venereo orientur. Prius affirmatur cum modamine. XI. 64. sedem suam habent in folliculis aut cryptis smegmaticis in cute præsentibus. XI. 66. vide Cancer venereus.

Umbilicus hydropicorum rumpitur subinde sua sponte, & curatur hydrops. Exempl. VIII. 340. 374 394.

Ungula alcis minime est antiepileptica, quia animal ipsum ab epilepsia non vindicat. Rationes adhuc alias vide VII. 204.

Unguentum Saracenicum quid? XI. 234. cum unguento Neapolitano fere convenit, si Staphydem agriæ exceperis.

Volvulus quid? III. 388. VI. 264. intro susceptiones intestini frequenter observatæ sunt in cadaveribus, ubi intestinum cum spasmo contractum, hinc tenue & angustum redditum, in contiguam ejusdem intestini partem ingreditur sæpe ad notabilem longitudinem. VI. 265.

et ileum tot infantes necant, post diros abdominis dolores a lacte acido. VI. 256.

perfectus est, quum portio intestini, una cum mesenterii parte sibi adhærente, subierit proximam a morbosa causa ampliorem redditam. VI. 266.

imperfectus est, dum pars a mesenterio averfa proximam partem ingreditur, reliqua parte, mesenterio annexa, naturaliter adhucdum explanata. VI. 266.

in eo motus peristalticus sit inversus. VI. 267.

et hoc habet proprium, quod in eo vires, etiam in robustissimis hominibus illico solvantur. VI. 269.

in infantibus subito mortuis quandoque, sed rarius, invenitur absque ullo inflammationis aut gangrænæ natæ indicio, cur? VI. 270.

in adultis semper inflammationis signa habuit. VI. 270.

- Volvulus* vel inflammationem ut causam agnoscit, vel illam brevi producit. VI. 279. 280.
- et a scirrhis provenire potest. III. 388. Exempl. III. 388. VI. 268.
- venæ sectionem in cubito ad animi deliquium usque fert. VI. 279.
- si a mero spasmo ortus, nisi subito levetur antispasmodicis aliisque demulcentibus, inflammatio metuenda, adeoque & tunc utilis venæ sectio. VI. 279.
- purgantia non fert, nisi inflammatione per biduum aut tri-duum remota: ubi autem necessaria videantur, per opia-ta prius spasmi compesci debent. VI. 285. 286.
- optime curatur fumi nicotianæ nobilioris in anum injectio-ne. VI. 287.
- per deglutitum mercurium vivum curandus, maximam re-quirat circumspectionem: noxam enim haud contemnen-dam infert mercuris ponderosus. VI. 288. Exempl. VI. 288. 289.
- ex necessitate ultima curatur, si abdomen discinditur, in-testina educuntur, volvuli locus queritur, inventus digi-tis explicatur, dein intestina reponuntur & abdomen consuitur. VI. 292. Exempl. ubi cura successit. ibid.
- in sedentariis, crassa diæta utentibus, accumulata fuit in intestino duodeno materia tenax, cavum occludens. VI. 310. Exempl. VI. 265.
- a deglutitis copiosis ossibus prunorum. Exempl. VI. 310.
- a nucleis cerasorum deglutitis. Exempl. VI. 310.
- a muco intestinorum collecto & inspissato. VI. 310. Exem-pla. IV. 609.
- ex renum aut vesicæ morbis plurimum lethalis. Exempl. curati. VI. 370.
- Vomica* quid? VII. 544.
- clausa & aperta quid? III. 119.
- Vomica ex peripneumonia* futura quibus noscitur? V. 540. seq. nascens quibus detegitur? V. 545.
- nata quibus patescit? I. 133. V. 546. qualem exitum habet? V. 551. seq. matura quomodo aperiri debeat. V. 612. seq. quibus signis differat a scirrho pulmonum. III. 391. to-tum pulmonis lobum excedens. Exempl. V. 552.
- aperta per 17 annos durans. Exempl. rarissimum. V. 554. 555.
- per dysenteriam purulentam curata. Exempl. III. 138.
- per urinam sanata. III. 138.
- Vomica pulmonum*, ubi arteriæ pulmonalis fines occupat, peri-culosa. V. 504. VII. 545.

Vomica pulmonum, ubi circa fines arteriarum bronchialium hæret, minus periculosa. VII. 545. Hæc species tussim catarrhalem sequi solet. ibid.

pro tussi catarrhali habita. Exempl. VII. 546.

diu latere potest, & vix ullo signo cognoscitur. V. 347. alia accedens causa suppurationem demum efficit. VII. 546.

quibus signis differt a scirrho pulmonum? III. 391.

pro asthma spasmodico habita rupta demum mortem fecit. Exempl. VII. 547.

præsens quomodo cognosci possit. III. 133. V. 546. seq. VIII. 84. 88. seq.

ab hæmoptysi per externam vim facta qualis prognosis? VIII. 121. seq.

clausa quibus aperienda? V. 613. VII. 564. VIII. 155. 159. emolliente tepido vapore, per os naresque attracto, emolitur ita, ut tussi valida, vel sponte vel per artem excitata, rumpatur. VII. 564. VIII. 159.

ex angina male tractata curabatur quibus? Exempl. VII. 565.

rupta quomodo tractanda? VII. 564. VIII. 141. seq. quomodo evacuanda? VIII. 156. seq.

evacuat pus per os

& per parvam aperturam facile. VII. 566. per os & per

magnam aperturam cum vitæ periculo, imo suffocationem subitam creat. VII. 566. Exempl. VII. 547. per urinas.

Exempl. III. 138. VII. 567. VII. 155. per foramen inter

costas sponte factum. Exempl. VII. 568. per alvum Exempl.

III. 138. intra 4 aut 5 dies pus per vias supra dictas evacua-

re debet; sin minus, de paracenthesi cogitandum. VII.

568. suffitus optime fert, quomodo? VIII. 157. seq. aer

vaporibus sulphureis refertus optime conducit; hinc suf-

fitus ex auripigmento cum albumine ovi in trochiscos

redacto. VIII. 158.

sedem habet in tunica pulmonum cellulosa. VIII. 234.

Vomica pleuræ & locorum intercostalium. VI. 548. rupta empyema facit.

diaphragmatis rupta vel facit empyema, vel asciten purulentum. VII. 549. VI. 121.

pleuræ quando sit? VI. 78. vide Pleuritis,

mediastini & pericardii ipsius rupta aut facit empyema, aut

pus miras sibi vias alias quærit. VII. 550. VI. 126.

pericardii rupta & in cavum pericardii effusa noscitur ex

cordis palpitazione perpetua, anxietate magna, loco, ubi

dolor inflammatorius in initio morbi fuerat. VII. 551.

hepatis purulenta, unde? VI. 130. ab inflammatione præ-

gressa. post icterum. IV. 323. per metastasin. VI. 136.

uteri quid? IX. 372. seq.

Vomitioria commendantur quidem ad obstructions in abdomine referandas, sed probe attendendum, an vasa in hepate pervia sint, & sanguis meabilis. Nam cum per vomitum sanguinis motus in abdomine acceleratur, & sanguis venosus majori vi in venam portarum irruiat, facillime pessima mala in hepate oriri possunt. VI. 145.

In ictero diuturno hypercatharsin & mortem inferunt. Exempl. IV. 429.

plethoricis propinanda præcedat venæ sectio, cur? VI. 428. illico agentia quæ sunt? IV. 223. VI. 500. vitriolum album, infusum tabaci, ærugo &c.

febrem intermittentem non tollunt, sed illam sæpe pertinaçiores faciunt, cur? V. 205.

in febribus intermittentibus propinanda, quo tempore id fiat. V. 220 seq. imo repetenda, quando? V. 223.

cito & tarde operantia quæ sint. V. 222. VI. 500.

non semper porriguntur, ut vomitum crearent, sed ut paroxysmum febrilem turbarent, quomodoque faciendum? V. 225.

quibus cautelis porrigenda? IV. 373.

in febribus acutis propinanda præcedat venæ sectio, cur? IV. 72. Exempl. infautum, IV. 374.

præsertim fortia paralyticis prosunt, cur & quibus cautelis? VII. 87.

Vomitioriorum vis operans in quo consistat. V. 224.

Vomitum rejecta materia sedulo consideranda, cur? IV. 425.

Vomitum quid? IV. 414.

causa proxima quæ? IV. 416.

apud equos nullus, cur? IV. 418.

quomodo curatur? IV. 429. seq.

bilis æruginosæ unde? II. 147. seq. 173. IX. 580. in phrenitide pessimus, cur? V. 308. non semper pessima præfigit. II. 148.

bilis post cranium aut cerebrum læsum non semper pessimus. II. 148. putridæ in febribus autumnalibus epidemicis, unde? I. 195.

criticus quando nominandus? IV. 146. V. III. si evadet, pulsu detegitur, quali? IV. 147.

a calculo renam moto salutariter sit, cur? IV. 424. juvandum, quibus? VI. 380.

in nephritide inflammatoria nocet potius, quam prodest. VI. 380.

febri ardenti iungitur, cur? V. 63.

in multis febribus acutis sisti nequit, cur? IV. 432.

incurabilis qualis? IV. 422. VI. 197. quomodo palliandus? IV. 424. 425.

Vomi.

Vomitus ab intestinis inflammatis. IV. 424. VI. 262.

ab intropressione Cartilaginis Xiphoidis. Exempl. IV. 424.
matutinus crapulæ deditorum, unde? I. 160.

niger, a bile atra, intra 24 horas lethalis. Exempl. VII. 275. 276.

ab obstructione vesicæ felleæ. IV. 425. quomodo tractan-
dus? IV. 425.

a calculo vesicæ felleæ. VI. 217. vide Calculus vesicæ felleæ.
omnis ingesti, statim ac receptum est, in acutis malus, cur?
IV. 436.

periodicus diu admodum tolerari potest. Exempla IV. 426.
quid efficiat in corpore. IV. 425. seq.

cruentus & diarrhœa copiosa sanguinea post anxietatem &
cardialgiam lethalis. Exempl. VI. 203.

cruentus cum febre, pessimus, cur? IX. 197.

cruentus spumofus unde? VIII. 43. seq.

variolosorum sæpe sistitur facta crisi. IV. 434.

a vitio partium ventriculo accumbentium. IV. 423.

vomitu curandus, falsa est regula, cur? IV. 432. Exem-
plum infaustum. IV. 374.

sudoriferis sæpe sistitur, cur? & quomodo sudor elicien-
dus? IV. 433.

venæ sectione sæpe sistitur, cur? IV. 434.

gravidarum circa finem graviditatis unde? X. 110. 115.

qualis tolli potest? IX. 116. qualis tolli nequit? IX. 110.

in initio graviditatis sponte cessat. IX. 115. si a pravis
humoribus, rhabbaro educendi. IX. 116. fœtu jam
verso recrudescens mitigabatur vino hispanico & pane
biscocto. IX. 117.

parturientium promovet partum. Exempla. IX. 204. non
absolute præsagit partum felicem. IX. 204.

verminosorum unde? IX. 520.

Vox clangosa in febribus pessimus, imo lethale signum, cur?
IV. 252. qualis est? IV. 253.

Ureter discissus quomodo consolidandus? I. 453 454.

Ureteres maxime distensi. Exempl. X. 416.

Urethræ descriptio. XI. 78.

strictura frequens est causa stranguriæ & ischuriæ. XI. 132.
seq. minuitur per candelulas adplicatas, per stylos plum-
beos &c. XI. 135 163. Exempl. ultimi in vesica relictæ,
& quali arte iterumeducti. XI. 163.

Urethra in infante recens nato non aperta. IX. 421. pro parte
deficiens. IX. 421. in penis parte inferiori. IX. 421. de-
ficiente, urina sibi ipsi vias parit, quales? IX. 421.

Urina sola neutiquam crisin facit. IV. 149. raro crisin facit.
V. 112.

Urina aquea, tenuis, copiosa morbum hypochondriacum sine materia denotat. VI. 146. VII. 144. copiosa hypochondriacis & hystericis noxas infert, quales? III. 25. tenuis in febribus unde? IV. 473. 597. 582. V. 39 seq. decolor, allida, tenuis in acutis mala, cur? V. 293. excernitur in acrimonia acida. VII. 542.

rubra unde? IV. 472. in febribus unde? IV. 472. V. 36. VI. 101. seq. VII. 16.

chylosa aut lactea interdum in homine sano reperitur, in Diabete vero frequenter. IV. 451.

crassa quid designat? V. 39.

crassa, rubra, turbida, cruda sine sedimento reperitur in synocha putri V. 21.

crassa in febribus acutis subito in aqueam mutata quid notat? IV. 581 seq.

crassa, turbida, jumentosa. pinguis unde? V. 178.

crassa, fusca, putum Coffee dilutiorem referens, in nephritide inflammatoria bona. VI. 374.

crassa, acris, fusca, spumescens, foetida excernitur, ubi acrimonia alcalina adstet. VII. 542.

turbida cur fiat. V. 37. quomodo pellucida iterum facienda? V. 37. quid indicat? V. 38. sedimentum ponens, & non ponens unde? V. 36. 39. per gradus est peior, quales sint illi gradus. V. 39.

turbida reddita aut emissa vocatur urina jumentorum. V. 39. non subsidens vocatur urina cruda. V. 534.

parcior in febribus siccitatem aut spissitudinem sanguinis indicat. IV. 253. in acutis periculosa, cur? V. 40. extra febrem hydropis nascentis causa & signum. VIII. 332.

retenta quæ pariat mala. IV. 58. X. 427.

retenta sive suppressa, licet pessime, per multos adhuc dies tolerari potest. IV. 233.

retenta in ischuria putrescit, & catheterem argenteum colore iridis variegato inficit. VII. 575. interdum epilepsiam fecit, præcipue in morbis acutis, cur? VII. 150. in acutis mala, cur? V. 293.

pallida vix olens quibus familiaris, & quid indicat? I. 165.

putrida unde? I. 200. VII. 542.

putrescens crassas faeces ad fundum deponit. VI. 102.

spumosa aut spumescens unde? IV. 233. VII. 542.

involuntarie defluens in morbis pro signo affecti cerebri, & mali ominis habetur, quia notat causam paralyseos nervorum vesicæ in cerebro hære. II. 150. V. 40. VII. 64.

aliquid obscuri & subfusi in colore habens, putredinis incipientis signum. VI. 102.

Urina cum suspensio nigro in febribus acutis quid indicat? V.

294.

viridis in acutis proemium quasi est nigri coloris. VI. 102.

nigra in febribus pessima, cur? V. 115. seq. gradus ejus. ibid.

si simul pauca & tenuis, in febribus absolute lethalis.

V. 115. VI. 102. copiosa puerperam suppressione lochiorum laborantem levavit. V. 116.

nigra & tenuis in epidemicis servatis interdum notata est ab Hippocrate. V. 116.

nigerrima emissa morbum hypochondriacum gravem levavit. VII. 266.

sedimentum in febribus habens furfuraceum, damnanda, cur? VI. 102. nigrum habens in acutis, gangrænosam jam adesse dispositionem notat. VI. 102.

icterum præsentem & abeuntem designat, cur? VI. 226.

si intime cum pure mixta est, & pus non nisi sensim fundum vitri petit, ex aliis corporis partibus resorptum fuit pus, & non ex renibus venit. Si vero pus nunquam urinæ bene permiscetur, sed illico in fundo vitri separatum apparet, a renibus ulceratis depluit pus. VI. 383. seq.

si pus continet tenacius, & glutinis instar ad fundum vitri secedit illico, abscessum vesicæ indicat; pus enim renum tenuius est. In vesicæ abscessu una cum urina secernuntur ramenta quasi foliacea, a renibus vero suppuratis cum urina prodeunt crassiores particulæ magis carnosæ. VI. 384.

scorbuticorum rubra est cum sedimento, gravi, copioso, lateri rubro contrito, aut bolo rubræ simili. Sedimentum hoc solvitur, si urina igni admovetur. VII. 460.

decolor, quandoque stranguriosa, crassa, alba, cum sedimento crasso, copioso, excernitur, ubi acrimonia acida. VII. 542.

falsa, tarde putrescens, cum sedimento spisso, & pellicula tenui innatante, excernitur, ubi acrimonia muriatica. VII. 542.

acris, crassa, fusca, spumescent, fœtida excernitur, ubi acrimonia alcalina. VII. 542.

Urinæ incontinentia post partum, unde? VII. 71.

difficultas gravidarum. vide Gravidarum &c.

sedimentum mucosum, in calculo vesicæ laborantibus, est massa cohærens, quæ fundum statim petit, & non ut purulentum cum urina mixtum reperitur. X. 461. seq. hinc non est pus. Exempl. X. 464. calculosorum siccatum n calculum mutatur. Exempl. X. 468. in podagrigo in creatam aut gypsum mutatum. Exempl. X. 470. seq.

Uteri hydrops quid? VIII.244. non adeo frequenter observatur. VIII.245. quo tempore in gravidis evenire possit. VIII.245. contingit, ubi os uteri clausum, sive sint gravidæ, sive non. VIII.245. in Hildani uxore grvida. Exempl. VIII.245. et a Mauriceau adnotatus. VIII.246. mentitur a majori liquoris amnii quantitate. Exempl. VIII.246. post abortum, ex relicta secundina, quæ toties in congeriem hydatidum degenerasse observata est. Exempl. VIII.247. Hippocrates jam hanc causam agnovit. VIII.248. et in utero non grvido oritur. VIII.248. graviditatem veram mentitur. VIII.248.249. seq. quandoque certis periodis solvitur, effluente aqua, denuo iterum renascens. VIII.248. noscitur secundum Hippocratem quibus? VIII.250. motum fœtus in utero mentitur, unde? Exempl. VIII.250. quomodo curandus? VIII.251. seq. ubi os uteri referari nequit, paracenthesi curandus. VIII.253.

inflammatio est vel causa vel sequela lochiorum suppressorum. IX.363.366. non semper adest, si quarto die lochia supprimuntur, & leves circa uterum dolores percipiuntur. IX.392. quibus signis noscitur? IX.363. seq. quomodo terminari soleat. IX.371. post partum difficilem, aut a vi illata, vix resolvi poterit, sed sæpius in suppurationem abit, quandoque & in gangrænâ subito lethalem. IX.363. nisi valida sit, venæ sectionem non requirit. Exempl. IX.393. gravior citam mortem causare potest. IX.371. levis, in gangrænâ versâ, suppuratione curabitur. IX.371. valida, in gangrænâ versâ, nunquam curabitur. IX.371. in suppurationem vergens quibus noscitur? IX.372. suppurans pus versus partes exteriores derivavit. Exempl. IX.372.373. seq. pus ex mammis excrevit. Exempl. IX.375. pus ex alvo & per sputa ejecit. Exempl. IX.375. tractanda ut morbus inflammatorius alius. IX.387. excepta venæ sectione, quæ non nisi summa necessitate adhibenda. IX.392.393.

polypus. IX.227.335.338. quomodo tollendus? IX.227. interdum sponte separatur. Exempl. IX.335. conceptionem non impedit. IX.228.

prolapsus resectus, non verus erat uterus, sed polypus vaginæ. Exempl. IX.227. ex nimia pelvis latitudine quomodo præcavetur? IX.235.

sarcoma sive polypus frequentius occurrit, quam olim credebatur. IX.335.338.

scirrhus quid? III.373. in tota ejus substantia. Exempl. III.374.

Uteri scirrhus, pigni magnitudinem æquans, feliciter exsectus. Exempl. III. 401. in ore & cervice sterilitatem ut plurimum producere solet. Exempl. III. 386. in ore & cervice aut vagina graviditatem non semper impedit. Exempl. III. 387. seq. curatur ut reliqui scirrhi. vide Scirrhus. extirpari nequit, cur? III. 401. in cancrum ulceratum mutatus, incurabilis est. III. 449.

tympanites unde? VIII. 251. 280. in puerperis quomodo curatur? VIII. 252. in non gravidis quomodo curatur? VIII. 252.

ulcera quibus distinguenda a pure aliunde veniente? IX. 375. quomodo curanda? IX. 375. Exempl. IX. 376.

vulnera in gravidis absolute lethalia, nisi fœtus excludatur. I. 428. seq. extracto mox fœtu, non lethalia, teste Sectione Cæsarea.

vulnus comitatur dolor in inguinibus, coxis & fœmineis. II. 289.

Uterus vasculosus totus est. IX. 11.

male affectus cerebrum turbare potest. IV. 535. IX. 38.

humanus non est duplex, uti in animalibus. Contra Veteres. IX. 103. 148. cadunt hinc omnia Veterum præsagia ex utero duplici. ibid.

graviditatis tempore non extenuatur. IX. 103. secundum Mauriceau extenuatur, utut testetur contrarium vidisse in gravidis a partu mortuis. IX. 104. eandem crassitiem retinet, ac ante graviditatem; vasa vero sanguifera magis in illo ampliantur. I. 428. IX. 105. seq.

gravidus situm viscerum abdominalium mire mutat. IX. 110. seq. in unum latus extensus multa mala causatur. Exempl. IX. 112. 138. 291.

consideratus in & extra graviditatem. IX. 216.

collum internum in graviditate sensim disparet. IX. 216.

propria contractione agit ad partum promovendum. Experimenta. IX. 241. VI. 371.

valida vi contractrice gaudet: ubi enim os uteri aperiri nequit, tunc humores, in utero contenti, per tubam Fallopianam in cavum abdominis exprimuntur, imo & uterus transsudando sanguinem in cavum abdominis exprimit. Exempl. IX. 242.

in partu difficili disrumpi potest. Exempl. IX. 243. seq. unde? IX. 244. seq.

rumpendus quibus noscitur? IX. 244.

ruptus quibus noscitur? IX. 246. non semper fœtum in abdomen propellit. IX. 247. fœtum in abdomen pulsisse quibus noscitur? IX. 247.

Uterus ruptus quibus signis distinguendus ab hæmorrhagia interna, & a disruptione funiculi umbilicalis. Exempla IX. 160. seq. 247. seq.

gravidus in alterutrum latus inclinare potest; hinc oriri non directe respondet vaginæ. IX. 292.

puerperii tempore magis irritabilis est. IX. 365.

quandoque excernit pus aliunde adveniens. IX. 375.

puerperii tempore, ut vulnus consideratus, suppurationem patitur, quæ fortasse causa febris lactææ. IX. 345. seq.

ulcere laborans quomodo & quali cautela tractandus? IX. 375. seq. Exempl. ibid.

Uva ursi inter plantas coriariorum numeratur. X. 538 seq.

et quidem folia pulverata ad unciam dimidiam adhibeantur calculosis quotidie. X. 539.

adhibita, si dolores acerbi, etiam fert opium. X. 5

minime est lithontriptica. X. 540.

in ulcere viarum urinarum prodest. X. 540.

Uvarum recens expressus succus, majori copia haustus, fundit omnia & diarrhœam emaciantem facit. IV. 219.

comesio perspirationem minuit. IV. 63. 64.

Vulnera in corporibus laxis statim coalescunt, in rigidis vero difficiliter, cur? I. 78.

cæsa magnos hiatus creant, cur? I. 109.

in corpore sano robustoque inflicta in loco visibili, non irrigato magna quadam arteria, nec nimis tendinoso, qualia sequantur phænomena. I. 364. seq.

quomodo carne iterum implentur? I. 372. seq.

non festinanter, sed cum animi attentione examinanda. I. 394.

abscondita quomodo dijudicanda? I. 395. seq.

sinuosa quomodo tractanda? II. 67. seq. quibus & quomodo amplianda? II. 70. seq.

Vulnera Capitis quotuplicia? II. 73.

sola externa penetrantia. II. 75. non vilipendenda, cur?

II. 78. si contusio simul adest, suspecta. Exempl. II. 82.

parva, contusa, magnum discrimen inducere possunt. Exempl. II. 82. seq.

a contusione qualia mala parare possunt. II. 83. seq.

qualem prognosin habent majora? II. 234.

externa raro deliganda. II. 91. seq. si malum absconditum habent, detegitur quibus? II. 91.

emollientia humida male ferunt, cur? II. 93. vino optime foveantur. II. 93.

pinguia male ferunt, cur? II. 93. simul contusa, quomodo tractanda? Exempl. II. 95. seq. aerem siccum, aromaticum optime ferunt. II. 94. 109.

Vulnera Capitis cum læsione pericranii. vide Pericranium & II. 99. 103. 109. aerem minime ferre possunt. II. 108.

eum læsione cranii. vide Cranium.

cum læsione cerebri. vide Cerebrum.

Vulnera Thoracis. vide Thoracis vulnera.

Vulnera Abdominis. vide Abdominis vulnera.

Vulnerati flatibus obnoxii, cur? IV. 411.

Vulneratorum diæta. I. 504 seq.

Vulneribus capitis symptomata mox ab initio præsentia minus terrere debent, quam illa, quæ perseverant vel superveniunt. II. 77.

Vulneris puri notæ. I. 541.

Vulnerum prognosis, quomodo instituenda? I. 398. seq.

curatio quæ requirat. I. 490. seq.

heterogenea educenda, quando? I. 494. quomodo? I. 495.

sordes unde? I. 534.

capitis prognosis. II. 233.

Vulnus quid? I. 350.

absolute lethale quid? I. 353. 403. seq. cur tale? I. 403. seq.

per se lethale quid? I. 354. 450. seq.

per accidens lethale quid? I. 355. 454. seq.

Uvula quid? V. 353. 412. inflammari, suppurari, gangræna affici & scirrhescere potest. V. 354.

Uvula inflammatio quomodo curanda? V. 443. erodens qualis? & quomodo tractanda. V. 445.

scirrhi, Exempla. III. 371. V. 354.

